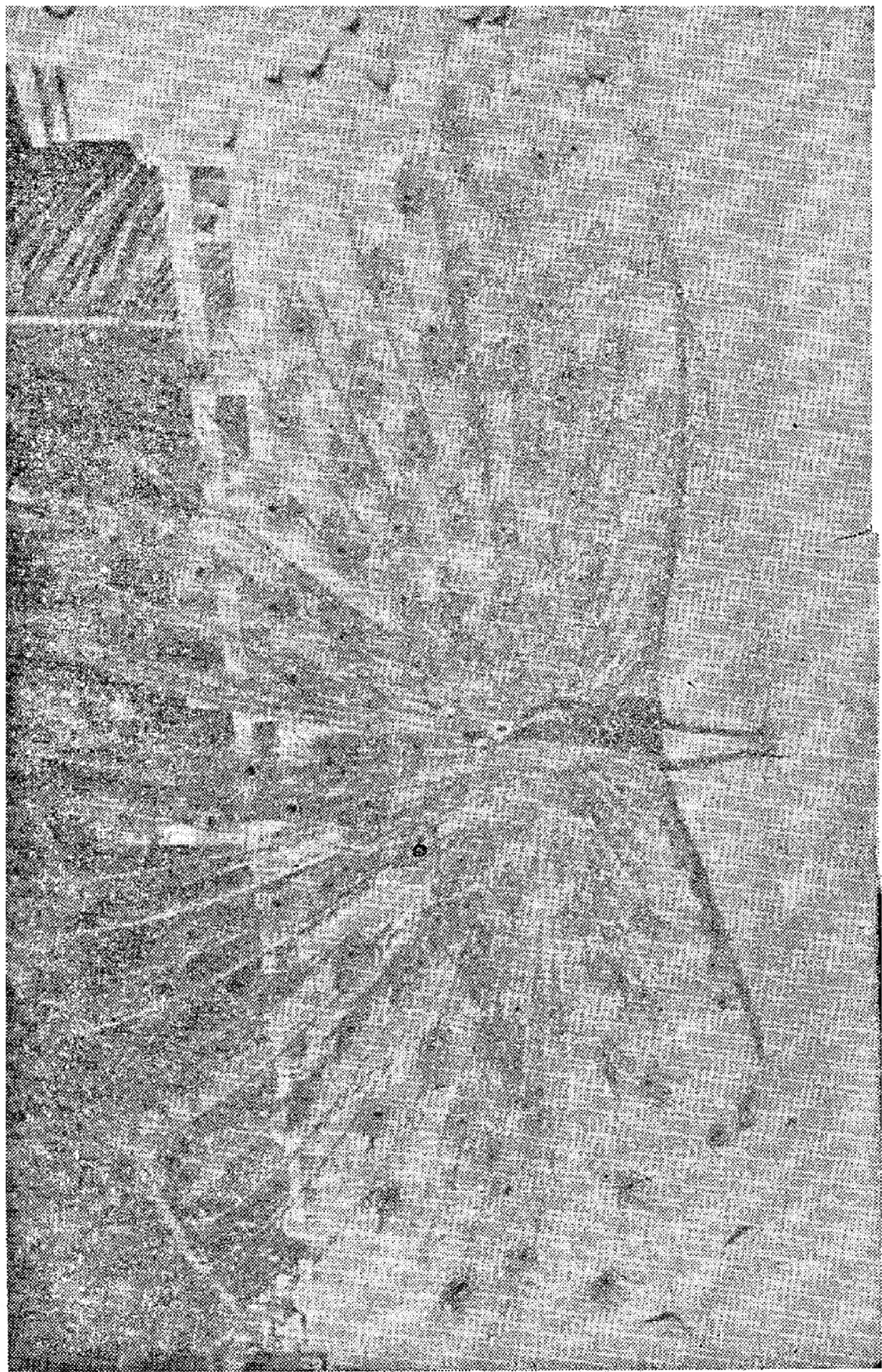

12-7-61

25 నయాపైసలు

క్రిందపాత్ర
నాచుతిక

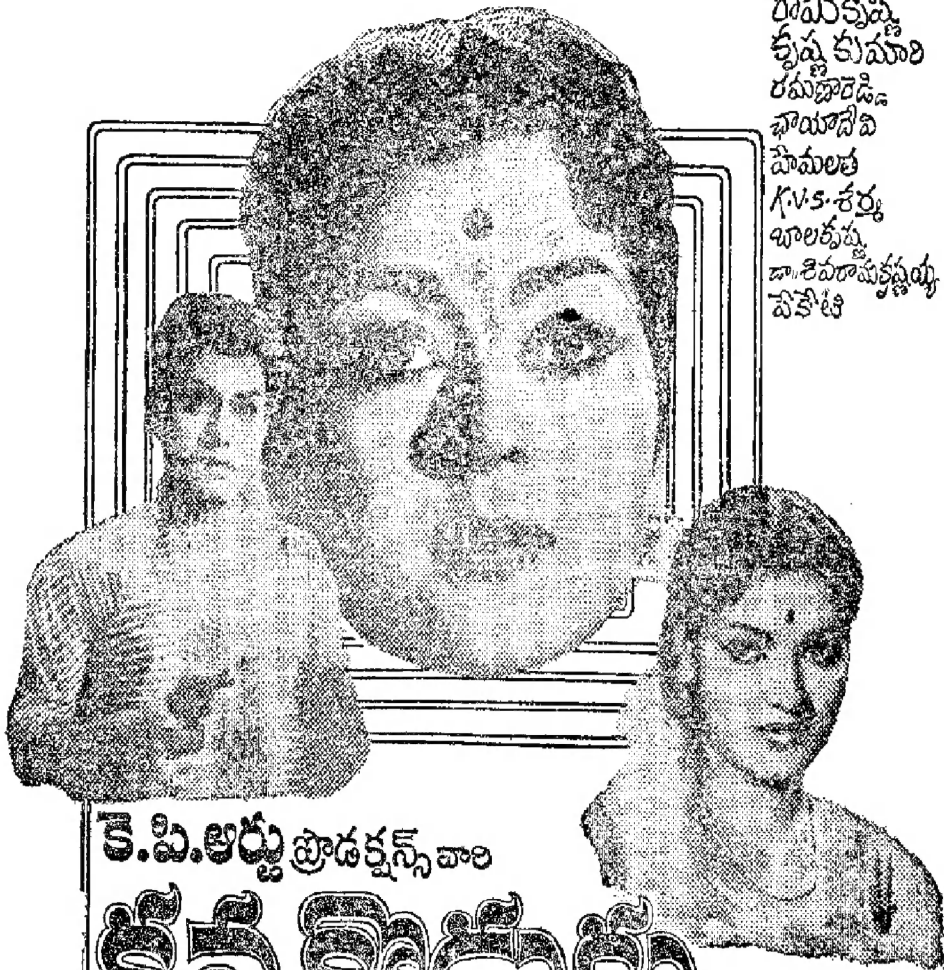

“నటనమాడవే మయూరి”

ఫోటో: డి. కుటుంబరావు.

జాత్రే విడుదల!

జిగయ్య
దేవిక
రామకృష్ణ
శ్రీష్ట కుమారి
రమణారెడ్డి
భాయదేవి
హేమలత
K.V.S. శర్మ
బాలకృష్ణ
డా. శివరామకృష్ణయ్య
పవిత్ర

కె.వి.ఆర్. ప్రొడక్షన్స్ వారి

కన్నకొడుకు

కథ
సదాశివబ్రహ్మం
సంగీతం
S.P. కొదండపాణి
తమిళం
J. సత్యనారాయణ

ట్రాన్స్ లెషన్

దర్శకత్వం
కృష్ణారావు

హిందీ S. S. R. S. S. R.

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికను చదవండి!

ఉచితం!

(సరకు ఉన్నంతవరకు)

ఒక సీసా

బిల్ క్రీమ్

అదర్శమైన కేశశృంగార సాధనము

ప్రతి పెద్ద సైజు

మెక్లిన్స్

తిరుగు చెట్లకు గుడియన్న

టూత్ పేస్టు

తెలుపు లేక క్లోరోఫార్మ్ లో దొరుకును

SRIP/2/64-124

విజ్ఞానము మెక్లిన్స్ టూత్ పేస్టు దొరుకుచున్న ధరకే ఈ ప్రత్యేక ప్యాక్ అమ్మబడుచున్నది.
(అంధ్ర, కేరళ, మద్రాస్ మరియు మెసూర్ లో లభించును)

ఉత్తరాలు

కథల సంచిక.

కథల ప్రత్యేకసంచికపేరుతో వివిధరీతుల కథలను అందించినందులకు మీకు ధన్యవాదాలు. ఆ సంచికలో ప్రచురించిన 'చేదు నిజం', 'ఏకేదినకా', 'పునరావృతం' కథలు చాలా క్రొత్త పోకడలలో వడిచాయి.

యస్. వి. ప్రభాకరరావు (విడదవోలు)

ఇటువంటి కథాసంపుటి ఇటీవల వెలువడలే దనడం విస్మయదేహము. ఈమధ్య వత్రికలో వచ్చే కొన్ని కథలు చాల చిరాకు కలిగిస్తూ వచ్చాయి. కాని ఈ కథల సంచికలో వెలువడిన కథలు ఒక్కొక్కటి ఒక్కొక్క మణిపూస. సింగరాజు వారి రచనకు వేరుగ వ్యాఖ్యాన మక్కరలేదు. మధురాం తకం రాజారాం కథ మొదట్లో సాధారణంగా కన్పించినా, ముగించిన రీతిని చూస్తే ప్రభువు స్థాయి రచయితల్లో వారి స్థానాన్ని సులభంగా గుర్తించవచ్చు. శ్రీ రంగరావ్ గారి "దైవబలం" వింత సోయగాలతో, అధ్యాత్మిక వింతన కలిగి వున్నది. శ్రీ పెద్ది శోభావారి "పేరయ్య బావ" వత్రికకు వన్నె తెచ్చింది. కేవలం శృంగార వర్ణన కాకుండా క్రొంగొత్తరీతులతో వడిచింది కథ.

కథారచయిత లందరికీ మా ఆభివృద్ధి.

గొల్లపూడి రామచయ్య (విజయనగరం)

ప్రత్యేక కథల సంచికగా ప్రచురించటంవలన ఎండి బీటలుదేరిన భూమి నెరియలయందు జడి వాస కురిసినట్లు యింది. సుప్రసిద్ధ రచయితల కథలనే పాఠకుల సులాస పరిచారు.

కె. పార్వతీశ్వరరావు (ఉర్లాం)

ప్రత్యేక కథలసంచికగా ఎందుకు వెలువడినట్లుట? ఈవిధంగా వెలువడుతుందని ముందుగానే ప్రచురిస్తే వాబోంట్లు వారుగు కథలు వంపుదురు గదా! అయినా వత్రిక (నా కథ లేదుగదా అనే బాధ తప్పనే వంప లేదుగా ! వంపకపోవడం వా తప్పయినా !) చాలా బాగుంది.

కుమారి స్వర్ణంత (పైడరాబాద్)

హ యీ ఉపమానం కొంచెం వినండి. వత్రిక విజానికి మా 'హ్యూల్ మెన్సు' దానిలోని 'కతలా—యతలా' మా మెన్సులోని (వినలేమన్న) మీరంతా మా మెన్సును వడిపిస్తున్న సెక్రటరీ! ఉంటా, బా ! బా !

కుమారి కాలేజి విద్యార్థి (బొంబాయి)

అని వార్యకారణాల వల్ల గత మూడు వారాలుగా "హరి వంశం" ప్రచురించలేక పోతున్నాము.

మీ అందానికి

గ్రోరియా అనే సౌందర్యహాషిక ప్రేమ, ముదిరూపును పోగొట్టి మీ ముఖానికి, చక్కని లేతదగాన్ని కాంతిని తెచ్చును. మొల ముల ముదురుతలు ఎండకు వచ్చిన నలుపును పోగొట్టి, ముఖాన్ని తెలుపుచేసి మీ అందాన్ని రోజు రోజుకీ ఎక్కువ చేయును. మొదటి పూతలోనే కాంతి అందము వచ్చును. వాడి చూస్తే విడువదు అన్ని భావులలోను దొరకును.

జనితా ప్రొడక్టుస్, ఏలూరు, ఆంధ్ర

దుర్గా ప్రావె

ఆంధ్రా తెలిగ్రాఫ్ & వైర్ లెస్ బ్రయినింగ్ కాలేజీ, హితూరివారి తోట, గుంటూరు-1.

[స్థాపితము : 1957]

PUC; SSLC; and MATRIC పాస్ (or) థెయిల్ విద్యార్థి, విద్యార్థి కులకు :

తెలిగ్రాఫ్ కులు, సిగ్నలర్లు, అసిస్టెంట్ ప్లేషన్ మానర్లు, థెలిఫోన్ అవరేజర్లుగను రైల్వే, పోస్టు & థెలిగ్రాఫ్స్, ఇతర సంస్థలో ఉద్యోగాలు చేయుటకు శిక్షణయివ్వబడినా.

శిక్షణకాలం 2 నెలలు - థెలిఫోన్ అవరేజర్లుగా శిక్షణ పొందుటకు 30 రోజులు మాత్రమే.

హాస్టల్ వసతులు గలవు - మెరిట్ స్కాలర్ షిప్ గలవు. విద్యార్థి కులకు ప్రత్యేక మైన కాలేజీ, హాస్టల్ వసతులు గలవు.

పూర్తి వివరములకు 50 N.P. సంపాదించు.

స్లోన్ బామ్ వాడి నొప్పిని వెంటనే పోగొట్టుకోండి

పొయ్యివల బెణుకులు. మెద వట్టులు మరియు వీవ నొప్పులు. కీళ్ల ఉబ్బులు నాడివ్యాధి మరియు వరుమునొప్పి మొదలగు నొప్పులకు నొప్పిగా ఉన్న బోల్లెల్లా కొంచెము స్లోన్ బామ్ రాయండి. తక్షణమే దాని ఉపశమనము చూడే వేడి రోవరికి వ్యాపించి నొప్పిగా ఉన్న దోటుకు తుద్రవరచే రక్తము క్రొత్తగా ప్రవహించుటలో సహకరించును. వెంటనే ఉపశమనము కలిగించే ఒక స్లోన్ బామ్ పీసాను ఎర్లప్పుడూ యింట్లో ఉంచుకోండి.

వాతరోగము * బెణుకులు * స్నాయువుల నొప్పులకు

వార్నర్-లాంబర్ట్ ఫార్మ్యూటికల్ కం పసి(యూ.ఎస్.ఎ.లో పరిమిత బాద్యతతో స్థాపించబడినది.

రిక్తావాళా

సరికొత్త వ్యాసం 'రిక్తావాళా'లాంటిది మరి
79 (వరుస) (ప్రకటన)

ఎన్. నాగరాజరావు (కవి)

* * *

(శ్రీ పి. వి. రాజగోపాలాచార్యులు (కావ్య)
"వచ్చినట్టి వెంటకట్ట" లో యింటివ్యాస
లాంటి వ్యాసాలు (వరుస) అంధ నది (కవి)
వారసత్వం ఆవమానం.

(ఫంట్) ఎస్.సి.యస్ (కంకపాడు)

ఉత్తరాలు

గళ్లును డి కట్టు

21-6-61 గళ్లును డి కట్టు ఆధారాల్లో 22
అక్షరాల కలగజేయడం "వారిధి" అని ఇచ్చాడు.
శబ్దరత్నాకరం కూడా ఉంది. 'వారిధి' అంటే
పంట అనే అర్థం లేదు. మీరు 'పంట' అని
జవాబిచ్చారు. 'వారిధి' అంటే 'పంట' అని
అర్థమా? మీది అచ్చు పొరబాటుని ఇవ్వండి
వ్యాసము.

(శ్రీమతి వే. శ్రీధర్, కుమారి వే. సుశీల (కామి)

'వారిధి' వడవలసినది. అప్పుడు పాఠ

వాడుకు చింతిస్తున్నాము.

5-7-61 నంచి కలలో 20వ
పేజీలో వడవలసిన గ్లాకు
21వ పేజీలోను, 21వ పేజీలో
వడవలసినది 20వ పేజీలోను
వడిగండుకు చింతిస్తున్నాము.

ప్రియ మిత్రమా
నీ బాధ్య
టినోపాల్
ఉపయోగించదా ?

మీ కర్తవ్యం కోర్కెలను గతి ఏమిటి? ఒక్కొక్కప్పుడు కుట్రమైన గుర్తులు కూడా ఎరువు దూకే విధిగా
పుంటాయి. తెలుపునూ గుర్తులను, రేయన్ గుర్తులను ఉత్తరాలలో వేసేవికాదు అని మీరు గమనిస్తారు.
ఉత్తరాల కడవాల్ టినోపాల్ పెట్టవలసి అది అద్భుతంగా ఎంత తెల్లగా ఉంటాయో చూడండి! మీ దాకరి
బానిసి కూడా దీనినే ఉపయోగించవలసి చెప్పండి. శ్వాసకమందుకోండి.... ప్రతివారూను 'టినోపాల్'ని
ఉపయోగించుచున్నారు.

టినోపాల్ టె. ఆర్. గెయిన్
ఎస్. ఎ. ఐ. డి. ప్రిన్సిపల్స్ వారి
రిజిస్టర్ చేయబడిన ప్రాధికారము

కాంచెము టినోపాల్ తెల్లని దుస్తులను అన్నిటికన్నా తెల్లగా చేయును

హైదరాబాద్
మహ్మద్ గెయిన్ లిమిటెడ్ వారి వారి వారి
TEL

పత్తా దివ్యబాధ్య
మహ్మద్ గెయిన్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
పి. ఎ. వార్డు నెం. 965, బాంబాయి 1.
SISTA-3-60. 138

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక

★

వ్యవస్థాపకులు :
దేశోద్ధారక కాశీనాథుని
నా గెశ్వరరావు పంతులుగారు

స్థాపితము
1908

★

ముఖ్య సంపాదకుడు :
శివలెంక శంభుప్రసాద్

★

సంపాదకుడు :
శివలెంక రాధాకృష్ణ

★

సంపుటము 53
సంచిక 44

12-7-61

బుధవారం

ప్రవ సం॥ నిజజ్యేష్ఠ అమా॥

★

విడివతి వెల 25 న. పై.
సంవత్సర చందా 13-0-0

★

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము
7, తంబుచెట్టివీధి,
మదరాసు-1.

విషయముక్తమణిక

ముఖ్య శ్రం : జ ము న

క థ లు

మహాహతుడు	—	8
అందమైన కామిడి	—	16
బ్రహ్మనందశర్మ	—	24
అరుంధతి కోపం	—	32

వ్యాసాలు

గులాబి	—	19
అభిమానం	—	23

శీర్షికలు

ఉత్తరాలు	—	8
ఊమన్ కాన్యాన్	—	6
మ్యాథిల్లీ లేఖ	—	7
మనమూ - మనరాష్ట్రం	—	11
కథకానికథ	—	13
మనమూ - మన దేహస్థి	—	15
ఎప్పుడూ ఇంతే	—	19
రాశిఫలాలు	—	26
సినిమా	—	48
గళనూడికట్టు	—	63
పాటికథలు	—	64

నీ రియల్ కథలు

'రేఖా' చిత్రకథ	—	20
80 రోజుల్లో భూప్రదక్షిణం	—	28

బాలసాహితీ

విజయసింహుడు	—	40
-------------	---	----

బహుమతినవల

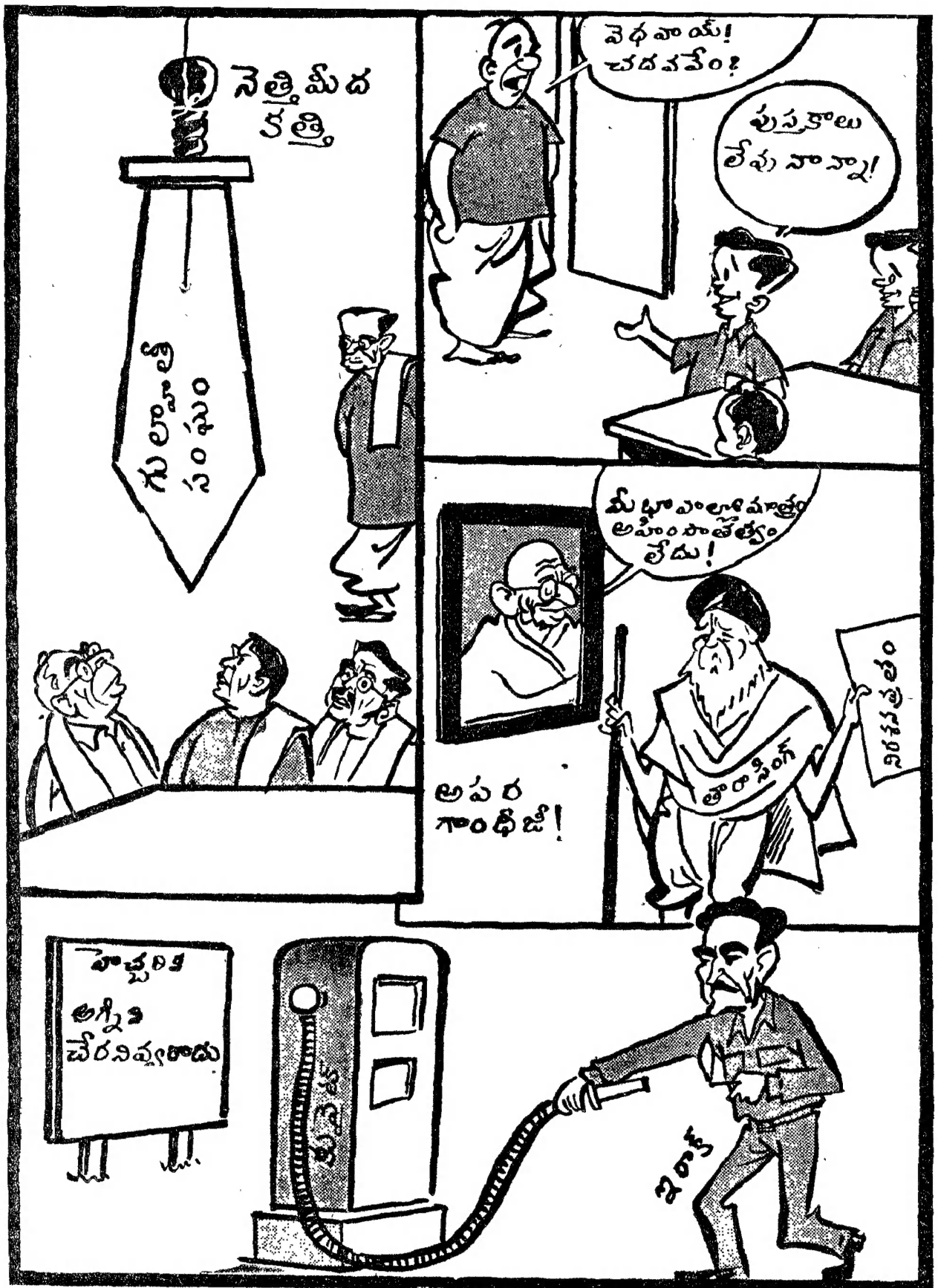
(ఉగాది నవలల పోటీ)

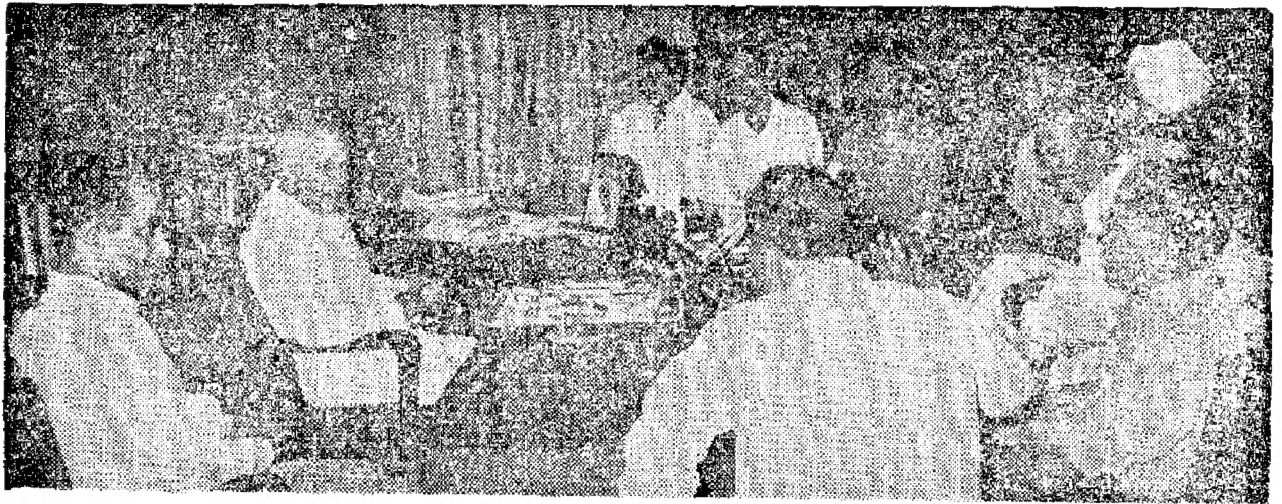
ఆదర్శాలు - ఆంతర్యాలు

రచన :

శ్రీ సింగరాజు లింగమూర్తి

మహోత్సవార్థాలు ప్రవచించే వారంతా వరమ ధార్మికులనిగాని, స్వప్రవృత్తిగాములందరూ పతితులనిగాని చెప్పడం సాధ్యంకాదు. అయితే స్వప్రవృత్తి ఆదర్శాలలో నమస్కరించినపుడే మానవ జీవితం నిర్మలమవుతుందని ఈ నవల పృథయంగమంగా నిరూపిస్తుంది.
నేడే మీ కాపీ రిజిడ్యు చేసుకొనండి

వీలకంఠ శిఖరాధిరోహక బృంద సభ్యులతో ప్రధాని (శ్రీ నెహ్రూ (ఇటివల న్యూఢిల్లీలో) ఇష్టగోష్ఠి.

న్యూఢిల్లీ లేబు

శ్రీకృష్ణ

ప్రాంతీయభావలకు హిందీ చేసినకీడు: సత్యాహింసలు పట్టని నేటి గాంధీ తత్వం!

మన ప్రధాన మంత్రి తమకు కావలసిన వికాసానికి తమకు, రాజధానికి తిరిగి వచ్చేటారు. తమతో చల్లని గాలిని వెంటపెట్టుకు వచ్చారు. ఇప్పుడిప్పుడే ఢిల్లీలో వర్షపు జల్లులు ప్రారంభమయ్యాయి. ప్రస్తుతానికి మాత్రం అంతా ఆహ్లాదంగానే ఉంది.

అస్సాం గొడవ ఇంకా సమసిపోలేదు. గత పారలంకే మళ్ళీ అల్లరులు బరిగాయి. కాంగ్రెస్ పాలకులకు ఆత్మసరికోడలంతో వ్యూహం లేదు. దారికి దాంట్లో ఏమాత్రం సమ్మకం ఉన్నా, గత 15 సంవత్సరాల హింసలో ఈ దేశానికి తాము ఒరిగించి దేమిటో తెలుసుకో గలిగేవారు. ఇండియా, పాకిస్తాన్, భారత్ గా విభక్తమైనా 1947 లో ఒకటిగానే ఉంది. పైకి అసంభవంగా కన్పించినా నిజానికి ఇంగ్లీషుభాష, బ్రిటిషు పాలనా విధానమే దేశాన్ని సమైక్య పరిచాయి.

బ్రిటిష్ వ్యతిరేకద్యమంలో భాగంగా కాంగ్రెస్ సంఘాలను మహాత్మా గాంధీ భావం ప్రాతిపదిక పైనే పునర్నిర్మించారు. ఆ సంఘాలు ఈ రోజు కూడా అలానే నడుస్తున్నాయి. ఆ తర్వాతనే 'హిందీ' అనే మహాశక్తి వచ్చి, ఇంగ్లీషు భాషను తొలగించటమే కాక ప్రాంతీయభాషల అన్నిటిని వెలి వేసింది. వివరకు సరికింపలో మనకు తెలిదేమంటే భాషాకల్పమం ఒకవక్కా వదపురం కోసం, ఇంకో వక్కా కూడా గుడ్డం కోసం పోరాటంగా కన్పిస్తుంది. రోగద నే చెప్పామంటే, హిందీ కాలనంగా కేంద్ర ప్రభుత్వంలో ఎంతలేదన్నా పదివేల ఉద్యోగాలు కల్పించటం జరిగిందని! పాళ్లమెంటుకు నంబం దించిన ప్రతి కాగితం ముక్కను కూడా హిందీ లోకి తర్జుమా చేయాలంటే. ఇంకోవిధంగా

చెప్పుకోవాలంటే హిందీ రాని మహారు పదివేల మందికి ఉద్యోగావకాశాలు పోయాయన్నమాట. తమని ముంచివేయాలని చూస్తున్న ఈ హిందీ తత్వపు వారు విరసిస్తున్నారంటే ఆశ్చర్య వడ వలసిందేమీ లేదు.

ఉత్తరభారతదేశంలోని ముసల్మానులస్త్రీలే ఇందుకు విదర్శనం. పాలకులుగా భారత ప్రజల పై వ ముఖ్యంగా ఉత్తర భారతంపై వ తమ భాషా సంస్కృతులను రుద్దిన వీరు బ్రిటిషువారి కాలంలో ముసందరిసాటి స్త్రీలికి వచ్చారు. ఈరోజున వారి సంస్కృతులను తుడిచివేయటం జరుగుతోంది.

ముస్లిం సమావేశం, గాలిట్ రివోల్షనరీలు బరిగావ ఉర్దూ అణగిపోతోంది. ఉర్దూ తెలిసిన ఈ తరం గవక పోతే, ఆ భాష అదృశ్య మవుతుంది. అవుతుంది దేమిటి? కాకతీయరు ఇంత కూడా గుడ్డా కల్పించే శక్తి దానికి లేదు గనుక. ఈ విషయం ఇప్పుడు బెంగాలు, అస్సాం, దక్షిణ భారతాల్లో ప్రాంతీయ భాషల ప్రాముఖ్యం కోసం బరుగు తున్న ఆందోళన ఎందుకో బోధపరుస్తుంది. అంతే గాక ఇంగ్లీషును ముఖ్యంగా హిందీరాని ప్రాంతాల్లో పునరుద్ధరించాలని బరుగుతున్న వాడాన్ని కూడా ఇది బోధపరుస్తుంది.

వచ్చే క్షణానంశం సమర్పించిన వివేదిక కాంగ్రెస్ పై విమర్శ తప్పితే వేరే ఏం కాదు. భారతజాతిలోని వివిధ వర్గాల ప్రజలను మనం టీకల చేసే ప్రయత్నంలో కాంగ్రెస్ నాయకత్వం విఫలమైందని ఈ వివేదిక స్పష్టం చేస్తోంది. భారతదేశాన్ని మనం టీకల చేయటానికి బదులు భాద్య మధ్యపడేదం, అంబర్ చర్చా, గోసంరక్షణ

లాంటి మహాదళయూంపై అది తన కత్తిని దుబాక చేస్తోంది.

గోసంరక్షణ విషయం చూద్దాం! ఆకో హోటల్స్ గొడ్డుమాంసం వాడటాన్ని నిషేధిస్తూ ఉత్తర్య వేశామని మన ప్రధాన మంత్రి ఒక కోటిక్కురునికి ఉత్తరం వ్రాశారు. ఆకో హోటల్స్ వందీమాంసం వినియోగం నిరోధించమని మహమ్మదీయులు ప్రధానిని అడగటం బహుశా రెండోమెట్ట కావచ్చు. ఆ తరువాత మాంసపోరాన్ని, దుంపకూరల వినియోగాన్ని ఆకో హోటల్స్ నిరోధించవలసిందిగా జైనులు ప్రధానికి విజ్ఞప్తి చేయవచ్చు. చిట్ట వివరకు గోష్టాభా దురందరులు పాలు, చెన్న వినియోగాన్ని ఆ హోటల్స్ నిషేధించవలసిందని అడుగువచ్చు. గాంధీ తత్వవాదులు ఆకో హోటల్స్ వనివారి దుస్తులకు, బల్లమీద వరచడానికి భాద్యే వాడాని కోరారు. అయినా ఆకో హోటల్స్ స్వయంపాలక ప్రతినిధి గర్జిన సంస్థగా, భారతీయ కంపెనీల చట్టం క్రిందే చేరిన సంస్థగానే భావించవలసి ఉంటుంది. మధ్యపడేదం గూర్చి చెప్పాలంటే ఈనాటి గాంధీతత్వానికి మధ్యపడేదం అవసరమైనంతగా సత్యాహింసలు కూడా కావని ముంది. మధ్యపడేదంపుణ్యమంటూ మధ్యపానంపుగా గ్రామాల్లో కూడా ప్రాచుర్యంలో. కొండజాతుల వారు కాక మన చట్టం జనాభాలో నూటికి పది మందికంటే మధ్యం సేవించరని ఆంధ్రులను నూటికి ఇద్దరు మాత్రమే అంబాలు వడ్డ చాలని తెలుసుకోటం అవసరం. జనాభాలోని ఈ 10% మందిని మధ్యపానంమంచి కాపాడుటకే కోట్లా (62-వ శేషి మాంసం)

ఆంధ్రనదిరవారపులిక

12-7-61

7

అలా వూరిలో ఎవరి వంటివెంట మానవా, విన్నా అనే వలుకులు, అనే మాటలు—“ఎంతమనిషి, ఎంతవకుపు దేవుడు కాదు దయ్యం”. ఈ మాటలు అనుకునేటప్పుడు వాళ్ళు పొందే అశ్చర్యం ఎవరికీ అంతుపట్టదు. అనలే అది వల్లె టూరు గొరంత పింజెనా కొండంత పింజెన కట్టె అదే ఈ కొండంత పింజెనలే”

* * *

“ఈ వూరుకు కీడే ప్రాప్తించిందో, మేలే ప్రాప్తించిందో గానీ, మరి మరి విడ్డూరాలు ఏరు చుకు వదుతున్నాయి. ఉన్న విడ్డూరం వాడూ ? యీ మరో పెనరితం కూడా కలిసిరావాలా? ఉసుపాని వాళ్ళందరికీ నోరు దురదతీరేదాకా మాట్లాడుకోవానికి మాత్రాపు విషయాలు దొరికాయి” అన్నాడు ముననబు కరణంబో.

కరణం తానీగా మట్టమట్టిస్తూ, “కోక మండీ, నావాటికే తెలుగుమీరుతోంది. ‘రంపిలు’ మొదలు ‘రాకెట్టు’ వరకూ కనిపెట్టారు. బుర్రలు తీసి బుర్రలు మారుస్తున్నారు. బుర్రలు లేకుండా కూడా మేనిషి ఉండేలా రేపీపాటికే కనిపెట్టారు ... సైన్సు సైన్సుండి” అన్నాడు తన విజ్ఞానాన్ని ప్రదర్శిస్తూ.

“బుర్ర లేకుండా మనిషిని కనిపెట్టడం ఎందుకు ? ఉన్నదంతా (బుర్రలు) లేనివరుకేగా ?” అన్నాడు ముననబు చుట్టూ పొగ వదులూ.

ఇంతలో ఒక నరికత్తకారు అక్కడనుంచి దూసుకుపోయింది. కరణం కారులోకి తొంగి చూశాడు. ముననబు ‘హ్లా’ అంటూ కీ నిశ్వాసాన్ని బయటపెట్టి ‘తం’ వంచుకున్నాడు.

“మీ రెన్నెనా అనండి, కానీ, నాకు ‘అతన్ని చూస్తే’ జాలివేస్తోందిగానీ, అనవ్వం పుట్టుటం లేదండీ.”

ఆకస్మికంగా ఆ ఊరికి వచ్చిన మృత్యుంజయు డెవరు? అతని పూర్వగాథ ఏమిటి ?

ముననబు ఆ మాటలకు ఇబ్బందిగా ముఖం పెట్టాడు. “అవునవును...దబ్బున్న పిచ్చివాళ్ళని చూస్తే అలాగే అనిపిస్తుంది. అదే దబ్బులో మణా” అన్నాడు బొటన్ వేలును ‘టకటక’ తాడిస్తూ.

“ఎట్టే ! అలా అనకండి. అతన్ని చూస్తే నామటుకు నాకు అతనో యుగపురుషుడేమో అనిపిస్తుంది. మనిషి ఎప్పుడూ ఏదో అలోచిస్తున్న వాడిలా ఉంటాడు. నా అన్నవాళ్ళు ఎవరూ లేరట! పాపం కలకరిస్తే ఎంత మర్యాదయిచ్చి మాట్లాడుతాడో తెలుసో ? మీ రెన్నెనా అతని బంగళాకు వెళ్ళే రేడుకదూ” అన్నాడు కరణం. ముననబు ‘లేదు’ అన్నట్లు తం ఊపాడు. కరణం ‘లికా’ మని వచ్చుతూ ‘అద్దీ ! అలా చెప్పండి. రేపీసారి రేపీదాకా ఎందుకు ? ఈ రాత్రికి వేమ వెళ్తున్నాను. నాతో రండి, మీకే తెలుస్తుంది.” అన్నాడు.

“ఎట్టే ! ఇవాళ రాత్రి కుదరదు. వాడొకడు వచ్చాడూగా, ఎంతవకుపు. మన ప్రాణంమీదికి రాత్రికి ఇక్కడకు వస్తాడుట. ఎంతలు కావాటం. రానుకు పోతాడట. పిచ్చి వేపేలా, వెర్రి వెధవలా” ముననబు విముగ్ధ ముఖంపెట్టాడు.

“సురే ! అదేం వెర్రిరండి ? దస్త్రాలు దస్త్రాలు అలా అన్నివిషయాలూ రాసి ఏం చేస్తాడు ?”

“ఏం చేస్తాడు ? తలగడ దిక్కుకు బదులు ఉవయోగిస్తాడు. మరి ఎక్కువయితే పరువులకు బదులుకూడా ఉవయోగిస్తాడు” అన్నం ఎక్కువైతే అజీర్తి, దబ్బెక్కువైతే వికారం” అని పెద్దలు ఉలిగే అన్నారా ?”

“బాగా చెప్పారు” అంటూ కరణం లేచి పించువాడు.

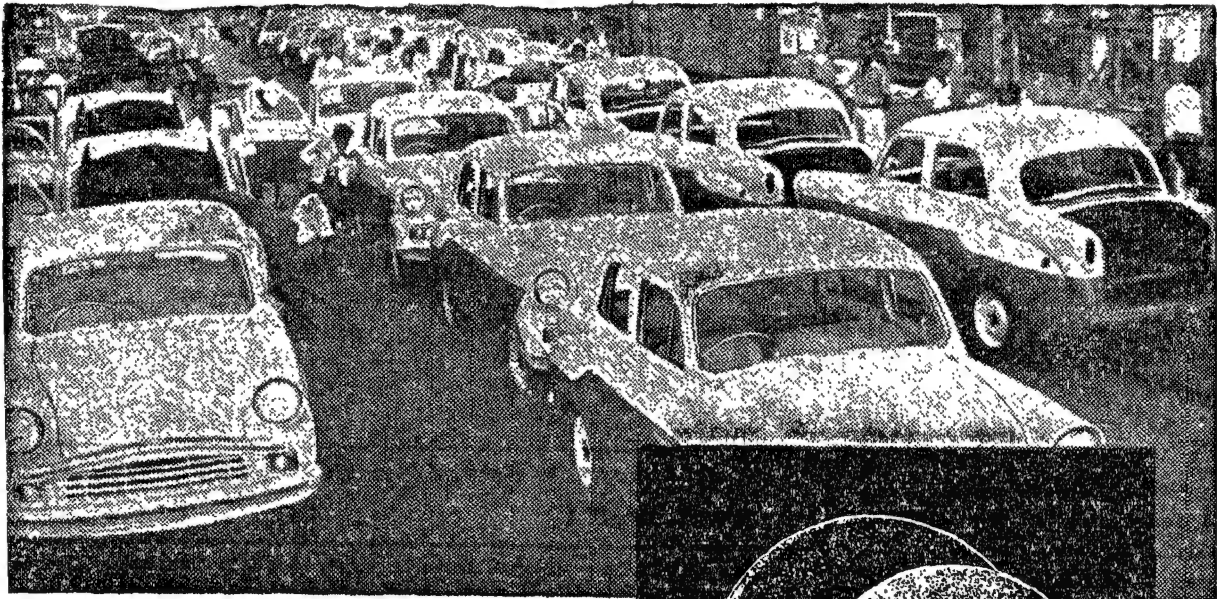
“రాత్రికి రండి. వాడేవో, చెప్పితే ఆ పని అయిపోతుంది” అన్నాడు ముననబు. కరణం ‘అలాగే’ అంటూ వెళ్లిపోయాడు.

* * *

కారు అనేక మలుపులు తిరిగి ఊరు వివరణ చేరుకుంది. మృత్యుంజయుడు కారు దిగి పోలాంజేసి వడక ప్రారంభించాడు. నల్లని నూటులో అతని వచ్చనికరికాంతి ద్విగుణీకృతం అయింది. అతను పోలాం గట్టవెంట నడిచి వెరుపుగట్టు మీద కూర్చున్నాడు. అతనికరికాంతికి పొత్తు లేదు. ఆ నమయంలో ఎవరైనా జత అతని ముఖంలోకి నిశితంగా చూస్తే “మూర్తి భవించిన నిస్సృవా” అని అనితారాలి.

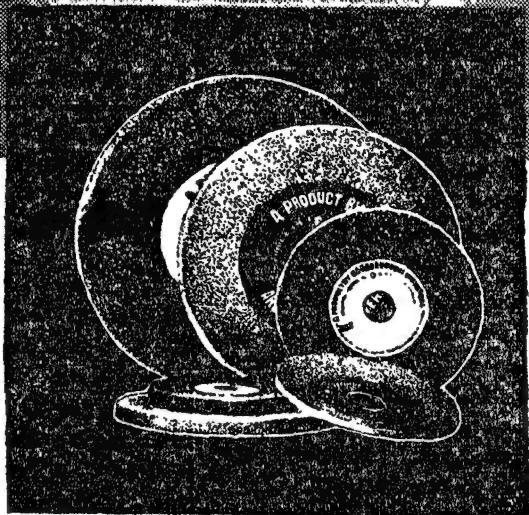
మృత్యుంజయుడు వెళ్లితూ వదుకుని తంక్రింద రెండుచేతులూ పెట్టుకున్నాడు అతని కళ్ళ అకాశం వంక చూడసాగాయి “అకాశం అనంతం, సాగరం అనంతం వీటి రెంటికీ ఎంత పోలిక ? మేఘరహితమైన అకాశం నీలం, నముద్రం నీలం రెండూ అనంతాలే నముద్రంవంక చూస్తే—అకాశం నముద్రం కలిసినట్లు అనిపిస్తుంది. కానీ అవి కలవవు. ఎప్పుడూ కలవవు. అవి కలవడం ఎంత అసంభవమో, నా జీవితం దాని అంతం అంత అసంభవాలేమో ! ఎందు కీ వ్యర్థజీవితం ? ప్రావృత్తి తం లేని పశ్చాత్తాపం ఎందుకూ కొరగాదు... అనవసరమని మథన వడేవాళ్ళకు జీవితం అనంతం పిసి వారివాళ్ళకూ, అలాటివాళ్ళకూ, బ్రతుకుదామని ఆశపడేవారికి అది అసంభవం ఇది యింతే. ‘పిసి చిరాయువు’ అన్నారు పెద్దలు. ‘పిసి చిరాయువు’ అతను తనలో రుచు గొణుక్కుంటూ (87-వ పేజీ చూడండి)

సాండర్ మోటార్స్ వారు సానపనులన్నిటికీ కార్పొరండమ్ యూనివర్సల్ అప్రెసివులను ఉపయోగిస్తారు

“రాషిడి లేకుండా చాలాకాలం మున్నడానికి
మోటారు కారులో తిరిగి విడిభాగాలన్నిటినీ అతి సున్ని
తంగా అచ్చితంగా సానబట్టి పై మెరుగు ఇవ్వాలి.
ఇట్టి తిరిగి విడిభాగాలకు కావలసినంత అచ్చితాన్ని
కల్పించి మంచి పై మెరుగులతో తయారుచేయడానికి
కార్పొరండమ్ యూనివర్సల్ పౌనరాళ్లు సహాయ
పడతాయి. అంతేగాక కార్పొరండమ్ యూనివర్సల్
చారి అప్రెసివుల నికారపైన విశిష్టత ఉత్తమ రకపు
తొనవనికి పూచిపెట్టాయి.”

—సాండర్ మోటార్ ప్రాడక్ట్స్ ఆఫ్
ఇండియా లిమిటెడ్,
మద్రాసు

పాత ఇనుము కార్టనాలకూ, వెల్లుచేసిన చోట్లను
సాఫీ చేయుటకూ అనువైన కార్పొరండమ్ రీయిన్
ఫార్పర్డ్ డిప్రెస్డ్ సెంటర్ చక్రాలను మే మివ్వదు
తయారుచేయుచున్నాము.

“ఏ పరిశ్రమలోనైనా నరే ఎటువంటి సావననులైనా నరే

మీకు విశ్వసనీయమైన సావనాళ్లను తయారుచేయువారు

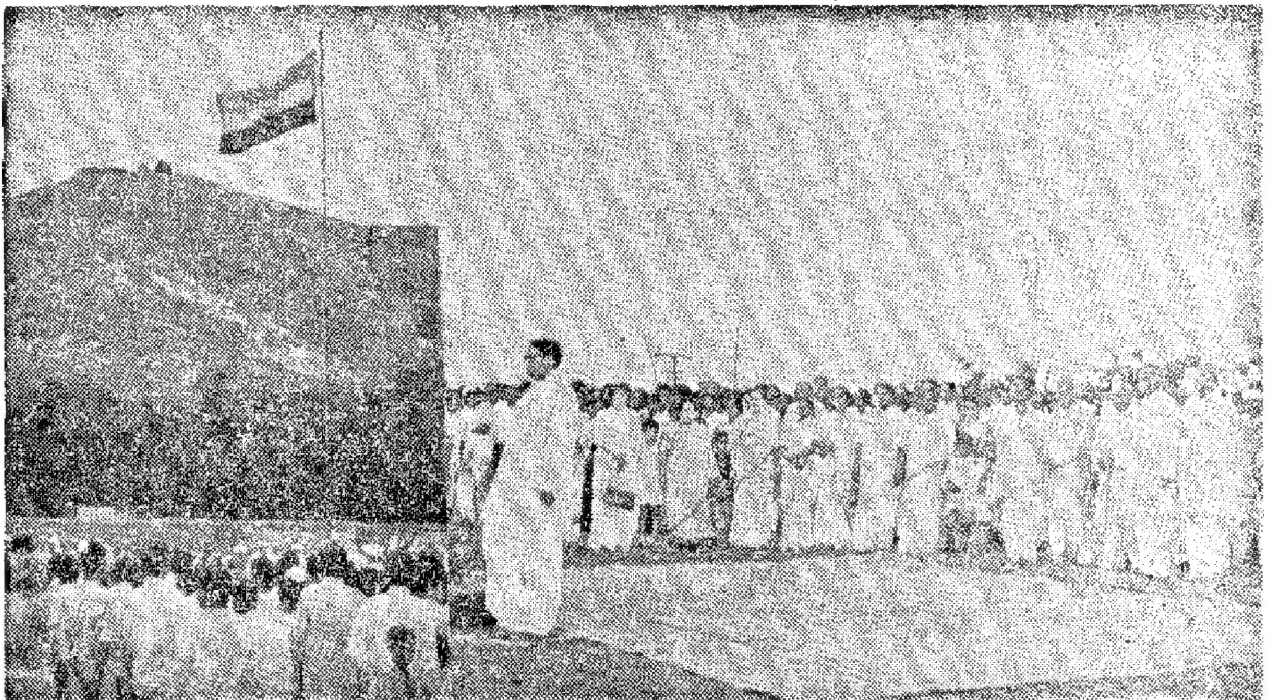
కార్పొరండమ్ యూనివర్సల్ లిమిటెడ్

ఛౌడ్ ఆఫీసు : 52/53, జహంగీరు స్ట్రీటు, మద్రాసు - 1. టెలిఫోను 2941 (8లైనులు)

కార్యాలయం : తిరువత్తియూరు

డిప్టివ్యాండ్లు : పెనర్ పరియం కాక్స్ & కం. లి.. మద్రాసు - 1 మరియు హైదరాబాద్ ఆఫీసు : 2. స్టేషన్ రోడ్.
బ్రహ్మకమలవారి మూలము, పెనర్ హెచ్.ఎస్. కాక్స్ & కం. సైవేట్ లి.. 24, రాంపాద్ రో. బొంబాయి.

అలహాబాద్ లో రాష్ట్ర కాంగ్రెసు రాజకీయ మహాసభ జరిగినప్పుడు ముఖ్యమంత్రి శ్రీ దామోదరం వంశీవయ్య వహాకాష్మీరీలు చేతులు

మనమూ-మనరాష్ట్రం

అ న్యో న్య వి మ ర్శ లు ఐ క మ త్యా ని కి మార్గ మూ ?

భువనగిరిలో రెండురోజులపాటు జరిగిన ప్రదేశ్ కాంగ్రెస్ రాజకీయ మహాసభ చివరకు సాధించిన దేమిటి అన్న ప్రశ్న మేముకుంటే ఏమీ లేదు అన్న జవాబు వెంటనే స్ఫురిస్తుంది ఎన్నికలకు ముందు జరుగుతున్న మహాసభ గమన, దీనికి ప్రత్యేక ప్రాముఖ్యం ఉందని అందరూ అనుకున్నారు అఖిలీ శ్రీ వర్ణంరాజాగారుకూడా తమ అధ్యక్ష వ్యవహారంలో ఈ మహాసభపల్ల ప్రజలలో రూపొందిన కమ్యూనికేషన్లను అభినందించారు ప్రతి సంగతి దీనివారగు కమిషన్ కాంగ్రెస్ వారిలోనే రా అటు వంటి చైతన్యం కలిగి ఆస్కారం కనిపించదు మహాసభలో గంభీరవర్తనలు చేసిన నాయక, అందరూ కాంగ్రెస్ గత ప్రాథవాన్ని సాగుతున్నా వేటి స్థితిని తెగడబంటున్న, భావాలి ఈ దుస్థితిని తొలగించడానికి ఇదమిత్యమైన కార్యక్రమమేదీ రూపొందినది పైగా కాంగ్రెస్ కుర్చును బహిరంగంగా కదుక్కోవంతోపాటు అన్యాయదేశంగా ఒకళ్ళ నొకళ్ళు విందించుకోవడానికి ఈ మహాసభను చేదికగా ఉపయోగించుకున్నారు

రాజకీయ అవస్థానికేనా ప్రధాన

రాష్ట్ర రాజకీయాలపైన వారం వారం వ్యాఖ్యలు ప్రచురించే దలచాము

నాంతం కాంగ్రెస్ అక్షాంశాలు, సిద్ధాంతాలు, ప్రజాశిక్షాభివృద్ధి కృషి ఎవరికి అర్థం కాలేదని, స్వర్ణవరాయణలు, అవినీతిపరులు, అధికారవ్యాపారానికి పీడితులు, అధికంగాచేరి కాంగ్రెస్ మధ్య పంపించేమార్గాలని నిజానికి ఈ విమర్శలేవి కొత్తవికావు కాంగ్రెస్ అక్షాంశంగా పెట్టుకున్న సామ్యవాదసమాజ సంపాదక శ్రీ యోరాజ్యం అంటే నాయకులతోకూడా ఎంతమందికి తెలుసు వ్యక్తి అంటే సంఘటనల వ్యక్తి శ్రీయస్సే సమస్య శ్రీయస్సే ఏ ఒక్కరికి ఎలాంటి కష్టమౌతుందో లేకుండా "సర్వేజనా స్సుఖినోభివంత్య" అన్నదే కాంగ్రెస్ అక్షాంశం అర్థం అని శ్రీ వర్ణంరాజాగారు వివరించగా, భరవంతులైనవారికి క్రిందికిదింది క్రిందనున్నవారిని పై అంతన్ను కెక్కించడమే కాంగ్రెస్ ఆశయమని, వ్యక్తిగతమైన అనుభవాలతోటి సోకుండా ఇది సాధించాలనడం అర్థరహితమని ముఖ్యమంత్రి సెలవివారు సామ్యవాదసమాజం అని ఏదో స్థూలంగా చెప్పుకోవడమే ఈ అక్షాంశం సరమార్థమిది, ఎవరికి సోకలకుని విధంగా దీన్ని సాధించేందుకు వేరుకున్న మార్గమిది అని ఖచ్చితంగా చెప్పిన నాయకులేదు సామ్యవాద వ్యవస్థలో పై వేరురంగానికి చోటు ఉందని ఒక సందర్భంలోను, పై వేరురంగానికి అన్నివిధాలా ప్రోత్సాహ మిస్తామని, మనది మిత్రమ అధికవ్యవస్థ అని మరో సందర్భంలోనూ శ్రీ నెహ్రూ పంటివారే అత్యవసరవాహితంగా మాట్లాడుతు

న్నారు అటువంటప్పుడు సామ్యవాద కాంగ్రెస్ వానికి కాంగ్రెస్ అక్షాంశం ఏమిటో అర్థం కాలేదంటే అప్పుడే మేమున్నాది? సంస్థలో పైన జరిగే గుర్తించాలకు క్రిందిస్థాయివారి ఆలోచనలకు అంతరం చూపుతున్నారని ప్రదేశ్ కాంగ్రెస్ అభివృద్ధి అప్పుకున్నారని అంటే కాంగ్రెస్ సభ్యుల అభివృద్ధి అంతగాని, ప్రజాభివృద్ధి అంతగాని ఏమిస్తూ ఏకుండా నాయకులు నడుస్తున్నారనేదా ఇందుకు సాక్షాద సేవ్యమే ప్రత్యక్ష తార్కాణం కనిపిస్తుంది ఎరి వ్యవహారం, ప్రజలతో సమీక్షల సీతం ఉన్న యాలుచేస్తూ, కాంగ్రెస్ అధ్యక్షుల బ్రష్టులు ఎవరికి అర్థంకావడంలేదని శ్రీ వర్ణం రాజాగారు బాధపడి ప్రయోజనపెను

సోలే అవినీతిపరులు, స్వర్ణవరాయణలు విల్లు కాంగ్రెస్ తోటి కొత్తగా వచ్చినవాళ్ళే అందు అవాదిగా కాంగ్రెస్ తో ఉంటూ, అధికారం చని తగిలేవారికి స్వర్ణవరాయణలు అమూల్యవారన్న సంగతి గ్రహించి కాకుంటే స్వతంత్ర వ్యవస్థ రోజుల్లో గొప్ప కేరళ క్లబ్ గా సారవంత సాదివారు నేడు పరిమితమవుతూ, అధికార సేవాను వ్యయం ఎందుకు మారాలి స్వార్థమన్నది ప్రతి ముఖి సీతాను నిశ్చితంగా ఉంటుంది అవకాశం దొరికితే పైకి పొంగుతుంది అంటే ఈ రాజకీయ వర్గాలు చేస్తున్న నాయకులకు మంత్రివర్గంపై మమకారంలేదని, దీనిపై ప్రజాసేవ వారి జీవిత

ఇప్పుడే వెలువడింది!

లత సాహిత్యం

భారతదేశం!

అది మద్యంతాలో

కివితం కాపం మాత్రమే కాదు—వరం కూడా. ఈ మహా వరాన్ని చేతులారా కాపంకింద మార్చుకొనే వాళ్ళకోసం రెండు కన్నీటి గొట్టాని సృష్టించగలిగితే కలం పట్టిన ధ్యేయం మరేదేలే.

అది, మధ్య, అంతం — ఈ మూడు స్థితుల్లో కివితం ఏ మలుపు తిరుగుతుందో, ఆ మలుపు తిరువారే ఏమో నిరూపించే నిరుపమాన కవల.

గత డిప్టీ బ్యూటర్లు :

త పి తా త ర్పులు వేరు.

అంద్రప్రదేశ్ బుక్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్, రాష్ట్రపతి రోడ్, సికిందరాబాదు.

డో హా గా నం

“ధ్వనింపదిది ధ్వనింపుమన్న,
కేమింపదిది కేమింపుమన్న,
స్వాభిలాషానువర్తి స్వేచ్ఛా ప్రవృత్తి
కా హృదయ పిల్ల—”

అలాటి దివ్యవిపంచిపైన శ్రుతి అయిన ఈ డోహాగానం విశిష్టమూ, మహా తీరమూ, మనోజ్ఞమూ అయిన దివ్య గానం. సాహితీ గగనంలో ఇది ఖుక్ర తార.

మూడు భాగాలు. ఒక్కొక్కటి రూ. 3-50

త పి తా త ర్పులు వేరు.

భువనగిరిసమావేశం

పరమార్థమని అంటే ఎవరైనా నమ్మగలరా? ‘కాంగ్రెస్’ ఈ తగవులకు మూలం అధికారం పిచ్చి మంత్రపదవులపై కాంక్షే”నని శ్రీ సంజీవరెడ్డి అన్నారు గదా. ఈ అధికార పిచ్చి ఉంటే స్వార్థం తప్పదు. స్వార్థాన్ని జయించిన నాయకులు కాంగ్రెస్ లో ఎందరున్నారు? అవకాశవాదులు, అభివృద్ధి నిరోధకులు కాంగ్రెస్ లో చేరారంటున్నారు. మాజీ సంస్థానాధీశులను, జమీందార్లను, కాంగ్రెస్ లో చేర్చి, ఎం. ఎల్. ఎ లుగా గెల్పించి, వారిలో పదవుల ఆశ పెంచినదెవరు? పార్లమెంటు సభ్యులు, శాసన సభ్యులు, అవకాశవాదులను, స్వార్థపరులను దగ్గరకు చేరనివ్వరాదని కాంగ్రెస్ అధ్యక్షులు పాపు రించారు. కాని ఈ పార్లమెంటు, శాసనసభ్యులు అందరూ ఈ అవసరాలకు అతీతులనా? కాదని శ్రీ సంజీవరెడ్డి అన్నారు. వారు తమ ఉపన్యాసంలో చెప్పిన ముక్కలివి. “దేశానికి సేవ చేస్తారని ఏ పార్లమెంటుకో, శాసనసభకో ఎన్నికచేసి పంపితే కొందరు మహనీయులు, పర్మిట్ రాయుళ్ళను వెంటే మేనుకొని తిరుగుతున్నారు. వీళ్ళవల్లనే కాంగ్రెస్ కుంగిపోతోంది” కనుక ఇక్కడ నవో నిందించే ముందు నాయకులైనవారు కూడా ఆత్మ పరిశోధన చేసుకోడం అవసరం.

ఇంతకూ కాంగ్రెస్ ను చక్కదిద్దడానికి, మూలా తగవులను అంతమొందించడానికి మీరు సూచించిన మార్గమేమిటండి. నిన్ను మొన్నటిదాకా విధివబద్ధ నాయకులు నాలుగురోజులు కలసి తిరిగినంత మాత్రాన ఐకమత్యం కుదిరినట్టేనా? లేదుఅని ఆయా సభలలోవారు చేసిన ప్రసంగాలేచెబుతున్నవి.

అంతేగాదు, గత ఎన్నికల్లో కాంగ్రెసేతరులు గెల్చుకున్న వియోజకవర్గాలలో అభ్యర్థుల నిర్ణయానికి ఇప్పుడు వదుతున్న మధన, మర్లగుల్లాలు ఇందుకోక ఉదాహరణ ఇక్కడ కూడా ఏకాభిప్రాయం కుదురుతుందని పైకి అంటున్నారు. అభ్యర్థుల నిర్ణయమైన తరువాతగాని, అది ఎటువంటి ఏకాభిప్రాయమో తెలియదు. పై పైకి కప్పిస్తున్న ఐకమత్యం భువనగిరి మహాసభలో బలపడుతుందని వివిధవర్గాల నాయకులు ఆశించారు. అయితే అవలొక్కడ ఆ ఊసే రాలేదు. పైగా వ్యక్తిగత విమర్శల దోసు ఎక్కువైంది. సాక్షాత్తు కాంగ్రెస్ అధ్యక్షులే ముఖ్యమంత్రి అంతటి వ్యక్తిని (సీరు చెప్పలేదనుకోండి) కులసభలకు వెళ్ళారని బహిరంగ సభలో నిందించారు. మతోన్మాదసమయంలో ముస్లిం మహాసభకు అనుమతించగా లేనిది, కేంద్రమంత్రి, ఆ సభకు హాజరవగాలేనిది కుల సభలకు వెళ్ళడంలో మహాదోషమేమిటో తెలియదు.

కాంగ్రెసును నిజంగా బంపరచడమే నాయకుల ఆశయమైతే, అదేదో జాతీయోద్యమమని ధర్మ వన్నాలు చెప్పడం, సంస్థ ప్రధానమూ, స్వక్తి ప్రధానమూ అన్న శుష్కవాదాలు చేయడం మాని, పార్టీలో గల అవకతవకలు సరిదిద్దుకోడానికి చిత్తశుద్ధితో పనిచేయాలి. కాంగ్రెస్ ఒక్కప్పుడు జాతీయోద్యమమే కాని వేదది నకద్దండి రాజకీయపక్షంగానే నడవాలి. దేశంలో శుభో బలమైతే పార్టీ ఏదీ లేనందున, కాంగ్రెసుపార్టీకి సర్వజనసమాదరంగా ఉండనుకొని తున్నపదటం కేవలం ప్రయత్నం. —కొండినర్స.

Rita
SEWING
MACHINE

రీటా కుటుంబ యంత్రము

చూపునకు. గుణములకు ప్రత్యేకతకలది ఇది పట్టుముగా. అందముగా. తేలికగా. నిశ్శబ్దముగా పనిచేయునట్లున్నది. అన్ని విధములైననకుట్టు. ఎంబ్రాయిడరీ పనులు చేయుటకు వీలుగాను నిర్మించబడినది.

రీటా మెకానికల్ వర్క్స్, లూథియానా (ఇండియా)

తథా కాని తథా

అవమానపరిచే పద్ధతి
(మొదటి బహుమతి రు. 10 లు)

మొన్న మా బంధువుల యింటో పెళ్లి అయింది. మేము మొగ పెళ్లి వారము. మొగ పెళ్లివార మంతా ఆడపెళ్లివారి వూరు తరలి వెళ్ళిము. మా అందరితో మా పెద్దబావగారు కూడా పెళ్లికి వచ్చేరు. మొగ పెళ్లివారికి ఏమాత్రం అలస్యం అయినా అది వారిని ఆడ పెళ్లివారు అవమానించడం అనే ఆయన ఉద్దేశ్యం.

పెళ్లికూతురు అన్న కాబోలు అటు యిటూ పొడవిడిగా తిరుగుతున్నాడు. మా పెద్ద బావ గారు 'అవి కావాలి, యివి కావాలి' అని ఆయనకి పురమా యిస్తున్నారు. "తెస్తా తెస్తా" అంటూ ఆయన అలస్యం చేస్తున్నాడు. మా బావగార్ని కోపం వచ్చి ఆయనతో "ఇలా మమ్మల్ని అవమానిస్తారా?" అని రెండు మూడు సార్లు అన్నారు. ఇంకోసారి యిలా అనేటప్పటికీ పెళ్లి కూతురు అప్పుకు విరాళెత్తి "ఇంకెలా అవమానించాలి బాబూ?" అన్నాడు ఎంతో మెల్లిగా.

డి. సుబ్బారావు (విజయపురి)

* * *

జనాభాలెఖ్యల సేకరణ

(రెండవ బహుమతి రు. 5 లు)

ఈ సంఘటన యీ మధ్యనే అంటే జవాబా లెక్కల సేకరణ జరిగివున్నది జరిగింది. మా మిత్రబృందం అంతా కలిసి షికారుకు బయలు దేరాము. దారిలో స్మశానం గట్టుమీద మా మిత్రుడు కనబడ్డాడు. వాణ్ని చూచి మా మిత్ర బృందం అంతా ఆశ్చర్యపోయింది. వాడి దగ్గరకు వెళ్లి "ఏరా! యిక్కడ కూర్చున్నావు?" అని అడిగినాము.

దానికి వాడు యిలా చెప్పాడు: "నన్ను జవాబా లెక్కల సేకరణకు (ఎన్నామరేలురు) నియమించారు! జవాబా లెక్కల సేకరణ రేపటితో ఆఖరు. ఎవరయినా చనిపోతే వాళ్ళ పేర్లు లిస్టులో నుండి తొలగించాలి. కనుక ఎవరి యింటికయినా వెళ్లి మీ యింటల్లో ఎవరయినా చనిపోయారా? అని అడిగితే వాళ్ళ ముందు నన్ను చంపేస్తారు. కనుక యిక్కడ కూర్చున్నాను. ఎవరయినా చనిపోతే ఏలాగూ చచ్చినవాణ్ని యిక్కడకు తీసుకురాకుండా

ఉండరు. అప్పుడు వాళ్ళ పేర్లు లిస్టులో నుండి తొలగించవచ్చు" అని చెప్పాడు. వాడి సమాధానం విని శుమంతా పాట్లు చెక్కిలయ్యేట్లు వచ్చు కున్నాం.

ఎం. అజీజుద్దీన్ (భీమవరం)

* * *

"పుస్తకం రాగానే...."

(రెండవ బహుమతి రు. 5 లు)

మా అన్నయ్య టి. ఎన్. సి. పట్నా చేతపట్టి, ఉద్యోగావేషణ చేస్తున్న రోజాలవి. ఎంతకూ ఉద్యోగం చిక్కకపోయేసరికి, ఎలాగో తిప్పలుపడి నలుగు రైదుగురు పి. యు. సి. క్లాసు స్టూడెంట్లుకు ట్యూటర్ గా కుదిరాడు. కొంచెం శ్రద్ధగా చెప్పుతుండేవాడేమో, ప్రతిరోజూ ఎవరో ఒకరు మా అన్నయ్యతో మాట్లాడ్డానికి, లేక అన్నయ్య పి. యు. సి. పట్నాను తీసుక వెళ్ళడానికి లేక తిరిగి యివ్వడానికి వస్తూ పోతూ ఉండేవాడు. అన్నయ్యలేని సమయంలో ఎంక్వయిరీ సెక్షన్ మ, మా ఆమ్మో లేక తమ్ముడో విర్యరైస్తుండేవారు. కనుక ఆ బాధ్యత యెప్పుడూ వాస్తే పడేదికాదు. కాని ఒక ఆదివారం ప్రార్థులు వీధి కారణంతో, ఆ బాధ్యత కాస్తా వాస్తే పడింది. ఎవరో కాలింగ్ బెల్ నొక్కేసరికి తలుపు తెరచాను. చేతిలో పుస్తకంతో ఒక అబ్బాయి ప్రత్యక్షమయ్యాడు. నన్ను చూస్తూనే ఆ అబ్బాయి దడ వణుకుతో, (నా ఆకారాన్ని చూసి కాదనుకోండి. బహుశా పి. యు. సి. క్లాసులో విద్యార్థిమలు లేకుంకుంటాను.)

"మాష్టరుగారు లేరాండి?" అన్నాడు. "లే" రన్న సమాధానంతో "పుస్తకం రాగానే మాష్టరుగార్ని వస్తాండి" అంటూ ఆ పుస్తకాన్ని ముందుకు వచ్చాగిందికాదు. ఇక ఆ అబ్బాయి సంగతంతారా! తిరిగి చూడకుండా వెళ్లిపోయాడు.

ఇప్పటికీ ఎవరైనా పుస్తకాలను ఎవరికైనా అందజేయమని నన్ను కోరినప్పుడు ఈ సంఘటన జ్ఞాపకంవచ్చి పాట్లు చెక్కిలవుతుంటుంది.

కె. సీత (మైదాను)

* * *

"గాడిద అరుపు"

(రెండవ బహుమతి రు. 5 లు)

అవి మేము మూడవసారిను చదువుకునే రోజులు. మాకు తెలుగుమేష్టరు శర్మగారు రుండే

వారు. ఒకరోజు సోమము చెప్పు సందర్భానుసారముగా 'గాడిద ఏవిధముగా అరుస్తుంది' చెప్పమని అందరిని అడిగారు. ఎవ్వరు చెప్పలేకపోయాడు. మేను చెప్పాను విషమని మేష్టరు శరీరముగా చెప్ప సాగారు. 'మొదట గాడిద రహీ మని అరుస్తుంది తర్వాత పైకి, నైకి (ఉన్నాడో లేదో) యని సందేహంతో అరుస్తుంది. తర్వాత పై పై (ఉన్నాడు వ్వాడు) యని నిర్ధారణ చేసుకుంటుంది.' ఒకవాడు మాష్టరు సోమం చెప్తున్నారు. బయట గాడిద ఒక రుపు అరిచింది. చంద్రం చెప్పలు నిక్కబెట్టి విని ఇప్పుడది రహీం అని అరచింది అనుకున్నాడు. తర్వాత అది అరవలేదు. శక్కుమని లేచి 'సో! బయట గాడిద రహీం అని మాత్రం అరచింది. పైకి నైకి (నందేవాము) పై పై (నిర్ధారణగా) అరవలేదన్నాడు మా మేష్టరు ఇప్పుడు నీవు అరచావుగా "గాడిద" కూర్చోమన్నారు. క్షాంతా నచ్చుతో నిండిపోయింది.

ఎం. గాన్ ఖాన్ (కడప)

* * *

ఏప్రిల్ ఫూల్

(రెండవ బహుమతి రు. 5 లు)

మా స్నేహితుడు రాము సర్వీస్ కమిషన్ పరీక్షకు కూర్చున్నాడు మొన్న ఏప్రిల్ 1 వ తారీఖున అతన్ని ఎల్. డి. సి. గా నియమిస్తూ ఆర్డరు వచ్చింది. దానికి వాళ్ళింటో అందరు సంతోషించారు. ఆ మర్నాడు మధ్యాహ్నం మా స్నేహితు లందరికీ రాము, డిన్నరు ఏర్పాటు చేశాడు. డిన్నరు అయింది. అందరం కూర్చుని కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నాము. ఇంతలో మా స్నేహితుల్లో ఒకడయిన సత్యం పెద్దగా నవ్వుసాగాడు. ఎందుకు నవ్వుతున్నావని మేము అడిగితే "రామాన్ని ఏప్రిల్ ఫూల్ చేయటానికి, ఆ ఆర్డరు తాను పంపించిందే" నని చెప్పాడు. మేము ఆశ్చర్యపోయి తేరుకునేలోపం "పోస్టు సార్!" అని పోస్టుజవాను ఒక కవరు ఇచ్చి వెళ్ళాడు మేము అది విప్పిచూడగానే సత్యం తెల్లబోయాడు. అందులో సత్యం పంపిన ఆర్డరు ఉంది. అది ఒకరోజు అలస్య మయిందన్నమాట. మొదట వచ్చింది నిజంగా ఆర్డరు.

కె. రామచంద్రారావు (ఆశ్విగడ్డ)

కడుపు బాధలా?
వాటిని ఎన్నడూ వినలేదు!

మా అమ్మ నాకు సర్దుదా
వుడ్స్ వార్మ్స్
'గ్రేప్ వాటర్'
ఇస్తున్నది

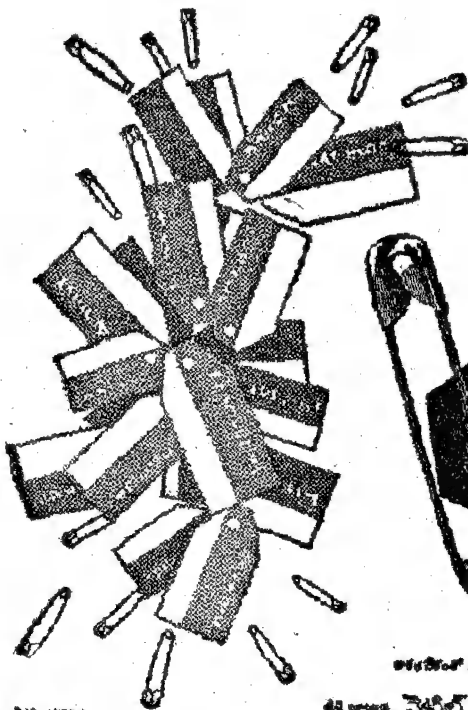
72-01-07-72

కంట్రీ కల్చర్
58 ఏళ్ల మంచి వాడుకగా ఉంది

అంతా బాగుంటే ఇతెంబ్బా : కొడుకే పేద్యం కృపించి కడుపు పైనేరే బిడ్డలకు, బొంబాయి; ఎమ్. జి. వహాబ్ అండ్ కో., (కలకత్తా) పైనేరే బిడ్డలకు కలకత్తా; డి.టి. క్రిష్ణమూర్తి అండ్ కో., చండీగఢ్; ఎమ్. జి. వహాబ్ అండ్ కో., (ఢిల్లీ) పైనేరే బిడ్డలకు, ఢిల్లీ.

© 1958, A

ఎన్నో విధాల యూనిటీ కలిపేయండి

ఒక వైపు మాకు పాత గ్రూపులు

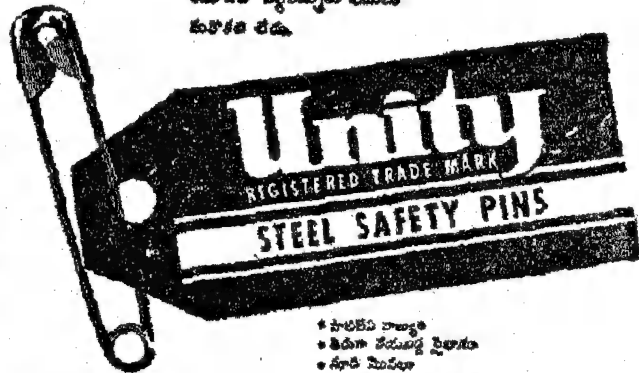
మిగిలినవి మా వాణిజ్య కార్యకర్తలకు

మనకు అందగలిగినవి

విడుదల

యూనిటీ కలిపేయండి మాకు

మనకే తెలుసు

- * పాతవిని వాడండి
- * కొత్తగా కలిపేయండి
- * మనకు మిగిలినవి
- * కలిపేయండి మాకు తెలుసు
- * ఒక వైపు మాకు

అంతా బాగుంటే ఇతెంబ్బా గెస్ట్ కిన్, ఎలియన్స్, లిమిటెడ్

కలిపేయండి మాకు తెలుసు అవ్వండి మాకు తెలుసు అవ్వండి మాకు తెలుసు

మనమూ మనదోహస్థితి

డా॥ గారి బాలసుందరరావు

నత్తి పొరల పర్యమా?

నత్తి పరంపరాగతమైన వాగ్దేవమా?

ఏది లక్షణములు, లోపములు పారంపర్యంగా సంక్రమించుతవో నిశ్చయంగా చెప్పగలిగిన స్థితికి విజ్ఞానం యింకా రాలేదు. వంటి రంగు, కంటి రంగు, దేహం పరిమాణం, దేహం ఆకృతి వంటి వరసల తీరు, ఇటువంటి వెన్నే పరంపరగా సంక్రమిస్తవని కొంతమంది భావిస్తారు. అల్లాగే నత్తి కూడా పంశపారంపర్యంగా యేర్పడుతుందని భావించేవారు లేకపోలేదు. ధైర్యిక విషయము లతోనే వరంపర ఎంతవరకు సంక్రమించిందో తెలియనప్పుడు ఇక ప్రవర్తన, స్వభావం యిటు వంటి మానసిక విషయాలలో ఎంతగా అది ప్రాముఖ్యత పోస్తుందో నిర్ణయించడం కష్టం. వీరికి తనం, ప్రతి చిన్న విషయానికి ఆందోళనదే స్వభావం, పదిమందితో నోరు విప్పడానికి భయపడే గుణం, నత్తి యేర్పడడానికి చాలవరకు కారణములు. ఈ లక్షణములు పరంపరగా ఎంతవరకు సంక్రమిస్తవి అన్నది కేవలం వివాదాంశము.

ఏది లక్షణములు సంక్రమించినవో, ప్రంక మిన్నవో చెప్పలేముగాని మన శరీరం మాత్రం మాతాపితరులనుంచి సంక్రమించినదేనని నిశ్చయంగా చెప్పగలము. ఈమధ్య పరంపరా విజ్ఞానం వివరీతంగా పెరిగింది. ఆ వివరములు సమగ్రంగా దర్శించడానికి యిది తరుణంకాదు. కాని శుక్ల కోటి తములలోపున్న సూక్ష్మతీమాక్ష్మములయిన కొన్ని కణముల సంఖ్యనుబట్టి, లింగభేదము, శిశు లక్షణములు యేర్పడతవని శాస్త్రజ్ఞులు నిర్ణయించారు. అయితే ఆ సూక్ష్మ కణముల సంఖ్య భేదం యెందువల్ల ఏర్పడుతుందో, ఏ పరిస్థితుల మీద ఆధారపడుతుందో వారు యింకా నిర్ణయించలేదు. శిశువు కొన్ని విశిష్టమయిన అవయవ తోపములలో పుడితే తరవాత నత్తి యేర్పడుతుందని తెలిస్తే, ఎవరికి నత్తి వస్తుందో, ఎవరికి రాదో నిర్ణయించవచ్చు. పరంపరగా అలోపములు నివారించడానికి ప్రయత్నించవచ్చు. కాని, యీనాడు శాస్త్రజ్ఞులకు తెలిసిన ఏ పరిష్కార విధానములవల్ల, యీ లోపములవల్ల 'నత్తి వస్తుందని నిర్ణయించడానికి ఏలులేదు.

అవయవ లోపములవల్ల నత్తి వస్తుందా?

పరిశోధనవల్ల యీ క్రింది విషయాలు నిర్ణయించబడ్డవి. నాలుక నిర్మిలో లోపాలవల్ల ఉచ్చ

దణలోపములు రావచ్చును. కాని నత్తి రావడానికి ఏలులేదు. బుద్ధి కుశలత పరిగ్గా ప్రవృద్ధి చెందక పోతే మాటల పొందిక, భావ నిర్మాణం లోపించవచ్చు, కాని నత్తి యేర్పడదు.

నత్తివారు ఉపయోగించే మాటలలో మాటికి 10 మాటలమీదనే నత్తి వస్తుంది. మిగతా మాటలు వారు బాగానే మాట్లాడతారు. నత్తిలో మాట్లాడే మాటలు ఉచ్చరించడానికిముందు వారు ఒకటి రెండు క్షణములు బాధపడి తరవాత అంటారు. నత్తి అందరిలోనూ ఒకే మాదిరిగా

డా॥ బాలసుందరరావు
గారిని ప్రశ్నలడగదలచేవారు
తమ చిరునామా గల కవ
రులో C/o ఆంధ్ర సచిత్ర
వారపత్రిక 7, తంబుచెట్టి వీధి
మద్రాసు - 1 వ్రాయగోరు
తాము.

పుండరు. ఈ యీ కబ్బములు ఉత్పత్తి చేసేటప్పుడు మాత్రమే నత్తి వస్తుందని చెప్పడానికి ఏలులేదు. నత్తి సాధారణంగా చిన్న పిల్లలలో రెండు సంవత్సరములనుంచి నాలుగు సంవత్సరముల మధ్య మొదలు బిడుతుంది. కొందరిలో యింతకు ముందు రావచ్చు. తరవాతనూ రావచ్చును. అనేక మందిలో జీవితంలో ఏదో సందర్భంలో మాటల తడబాటు ఏర్పడి, ఏ చికిత్సా లేకుండానే ఆ లోపం నివారించబడింది. అనేక మందిలో నత్తి ఏ అవయవములకూ ప్రత్యేక చికిత్స లేకుండానే యితర సాధనములవల్ల నివారించబడింది. నత్తి, అచ్చులు ఉచ్చరించేటప్పుడుకంటే చాల్లలు ఉచ్చరించేటప్పుడు, నామ వాచకములు ఉచ్చరించేటప్పుటి కంటే వాక్యారంభంతోవచ్చే క్రియలు, ఉపక్రియలు, విశేషణములు. మామూలు పదములకంటే దీర్ఘము శైవస్యపు ఎక్కువగా కనుపిస్తుంది.

మాటలాడడానికి అత్యవసరములయిన శబ్దపులు, అక్షరాలు, దవడలు ఉచ్చాస్రన నిశ్చయములకు సంబంధించిన కండరములు నత్తి వారిలోనూ, నత్తిలేని వారిలోనూ, సమానంగానే పరిక్రమ చేస్తవి. పృథక్ స్వందన వేగము స్వభావము, నెత్తురుపోటు, శరీర కార్యక్రమఫలితము (Basal Metabolic rate), నత్తి వారిలోనూ, నత్తిలేని వారిలోనూ ఒక మాదిరిగానే ఉంటుంది. కేవలం నత్తివల్ల, వీటిలో భేదములు ఏవరూ గమనించలేదు. ఒకప్పుడు ఎడమచేయి ఉపయోగించడానికి, కుడిచేయి ఉపయోగించడానికి, నత్తికి ఏమయినా సంబంధం వున్నదాని పరిశోధన చేశారు. కాని నత్తికి, ఏదో ఒక చేయి ఉపయోగించడానికి యేమీ సంబంధం లేదని తెలిసింది.

ఈ సై అంశములు గమనిస్తే దేహంలో అవయవముల లోపంవల్ల నత్తి రాదనీ, అథవా అటువంటి లోపంవల్ల నత్తి వచ్చుచుంటే అది అతి తాత్కాలికమూ, పరిక్షలకు అందనిది అయి వుండాని తెలుస్తుంది. దేహ లోపములనే గద్దెవామిలో నత్తికి కారణమయినది ఎక్కడుందో ఎవరికి తెలియలేదు. కాని అసంఖ్యకులు నత్తికి దేహ లోపాలకూ ఏమీ సంబంధం లేదనే నిర్ణయానికి వచ్చేరు.

నత్తి కొన్ని కుటుంబాల్లో మాత్రమే కనిపిస్తుందా?

నత్తి, విధిగా తల్లి దండ్రులనుంచి పిల్లలకు సంక్రమించే వ్యాధికాదు. నత్తివున్న అనేకమంది తల్లిదండ్రులకు చక్కగా, నత్తి లేకుండా మాట్లాడే పిల్లలు వుట్టేరు. వారి జీవిత కాలంలో నత్తి యేర్పడలేదు. కాని పిల్లలు, కొంటే తనానికో, వెక్కిరించడానికో తల్లి దండ్రులను, మాటలు వచ్చే నమయాల్లో అనుకరించినందున, నత్తి వచ్చినట్లు తెలిసింది. ఇది అభ్యాస దోషమో, లేక సాంక్రామిక దోషమో పరిగా నిర్ణయించడం కష్టం. కాని కొన్ని కుటుంబాల్లో నత్తి యేర్పడుతుందనే భావన చాలా మందికి వున్నది తల్లి దండ్రుల లక్షణముల పిల్లలకు రావడానికి కారణములు రెండు. (1) జీవ శాస్త్రీయ సూత్రముల మనుసరించి యేర్పడే సాంక్రామిక స్వభావము (2) సాంఘిక కారణములవల్ల యేర్పడే అభ్యాసములు. ఆచారములు, పెండ్లి కల రంగు, కంటి గుడ్డరంగు, చర్మం రంగు మొదల (రిశి-క పేజీ చూడండి.)

కొరడ తన కోడలైతే తాగుండుననిపించింది కృష్ణారావుగారికి. అయితే, పిచ్చిపచ్చి కుదిరిన మూర్తిని ఆమె చేసుకుంటుందా? ఇదే ఆ అమాయకుని అనుమానం.

“శ్రీరాధ.....”

“ఓ.....”

ఎంతో మాట్లాడదామనుకున్నాడు. అమెతో పిన్న పిన్న యాట చెబుదామనుకున్నాడు... ఆ సముద్రతీరంలో ఎంతోమంది జనం కూర్చుని వున్న ఒకరి గొడవ మరొకరికి అక్కర్లేదు. ఎవరి గొడవ వాళ్ళది.....అది ఏకాంతం అనే చెప్పుకో వచ్చు. కొరడవి కలుకరించిన మూర్తి మళ్ళీ మాట్లాడలేదు.

“ఏం.....మాట్లాడలేమిట మూర్తి.....?”

“అబ్బే వీరేలేదు.....” వీరు కారిపోయాడు మూర్తి.

ఎక్కడో పైకొరించి

“దీయంకాలం—నమ్మక మొదలు నడదగా

అందమైన కామెడీ

అనంద కృష్ణ

దిరువల్లగారిలో....

కీట కామగా మారెడుతుంటే....

కాదు కడుపుకూ తలకెల్లాడే కన్నెపిల్ల

జన జన్మగీతే మీరేం చేస్తావా—మీరేం చేస్తారు” గట్టిగా విన్నవించి పాట.

నక్కున నవ్వంది కొరడ.

మూర్తికి అర్థం అయ్యింది ఆమె ఎందుకు నవ్వందో.

“ఏంలేదు—కొరడా—మా నాన్నగారు ఉత్తరం వ్రాశారు. ఈ ఊళ్ళోనే ఏదో సంబంధం వుందట. నన్ను వెళ్ళి అమ్మాయిని చూసే రమ్మవి.”

“పోనీ—వెళ్ళి చూసేరండి.....వచ్చితే ఆ అమ్మాయినే చేసుకుందురుగాని” ముప్పైరెండు వళ్ళూ కప్పించేలా కిలకిలా నవ్వంది కొరడ.

“అబద్ధం అనుకునేదో.....విజంగానే. ఇదాగో మా నాన్నగారు వ్రాసిన ఉత్తరం.....” అంటూ ఉత్తరాన్ని కొరడకి ఇచ్చాడు మూర్తి.

“అయితే మీ నాన్నగారికి మన విషయం తెలిదా..

“ఇప్పుడు చెబుతే మొదటికే మోసం.....మా నాన్నగారికి, మీ అన్నయ్యకూ మధ్య ఓ అగాధం వుంది. మా నాన్నగారికి కావలసింది కనీసం ఓ పది వేలు. అది ఇస్తే చాలు, అసలు అడ్డు పెట్టరు మన వివాహానికి. మీ అన్నయ్య వ్యాయంగా తమకు

వచ్చిన జిలంతో కాలం గడచి దాక్కురు ఆ వది
వేలు ఇచ్చే వరిస్థితిలో లేకపోవచ్చు. మా వాళ్ళగారు
మన పెళ్ళికి ఒప్పుకోకపోవచ్చు. ఒప్పుకోక పోవచ్చే
మిటి? ఒప్పుకోరు కూడామా....."

కారద కాన్సేపటివరకు ఏమీ మాట్లాడలేదు.
కాన్సేపటికి "మా అన్నయ్యను గురించి.....వది
వసుగురించి మీకు పూర్తిగా తెలుసు. మా అన్న
య్యకు నేనూ— నాకు మా అన్నయ్య.....మీమీద
కీ ఉన్నతమయిన భావం ఉంది, అన్నయ్యకు—
మీకు కావలసినది ఆ వదివేలే అయితే మేము
మాత్రం ఏం చెయ్యగలం?"

"వా! డబ్బుకోసం నిన్ను కాదంటాననుకున్నావా
కారదా? పెద్దలతో దెబ్బలాడి విడిపోవడం నాకు

వి వహాయం చెయ్యదానికై నా నేనూ, అన్నయ్య
నిద్దమే..... ఇంతకూ మీకు మేం చెయ్యవలసిన నహా
యం.....?"

"ప్రస్తుతానికి ఏమీ లేదు.....కావలసినప్పుడు
చెబుతాను...."

కొన్ని క్షణాలు నిశ్శబ్దంగా గడచిపోయాయి.
కారద నిశ్శబ్దంగాలేచి నిల్చుంది. మూర్తి తన
రూపానికి దారి తీకాడు కారదనా ఇంటిదాకా
పోగవసి.

* * *
రూపానికి జేరేటప్పుటికి రూపంమేలు కొన్ని
రూపంతోనే ఉన్నాడు.....
"ఎక్కడనుంటి.....బీబి బించేనా..... ?

వాళ్ళారు మా వాళ్ళగారు.....పూర్తిగా వెళ్ళటం
మానేద్దాం అంటే మా వాళ్ళగారు వాళ్ళకి కూడా
ఉత్తరం వ్రాకారుట—నేను రేపు సాయంత్రంవచ్చి
అమ్మాయిని చూస్తానని....."

"ఏడిసినట్టుంది.....నువ్వు పెళ్ళిచూపులకు వెళ్ళు
తుంటే కూడా నేనెందుకూ.....?"

"నాకు ఒక్కడిని వెళ్ళడానికి ఏగ్గుగా వుంటు
ందిరా. మరో విషయం, ఏదో మా వాళ్ళగారు వెళ్ళి
ఆ అమ్మాయిని చూసి రమ్మన్నారని వెళ్ళటంకానీ..
ఆ అమ్మాయి మనకి ఎలాగా నవ్వుదు....."

"ఏం! ఆ అమ్మాయిని నువ్వు ఎప్పుడైతే
ఎక్కడైతే చూశావా?"
"లేదు"

ఇప్పుంటేదు. మా వాళ్ళు నేను మెల్లిగా చెబుతే
"వెధవాయి" నేను వేలకు వేలపోసి నీకు చదువు
చెప్పిస్తే ఇదా నువ్వు చేసి నిర్వాహకం" అని ఎగిరి
వడతాడు. అందుకని ఏం చెద్దామా అని ఆలో
చిస్తున్నాను. ముందర ఈంతి మార్గం అనున
రిస్తాను. ఓడిపోతే అప్పుడు కూడామృ. అయినా
ఒకటి మట్టుకు నిజం కారదా.....నేను నిన్ను
తప్పితే మరొకర్ని చేసుకోను.....మరొక్క వెష
యం కారదా.....నువ్వు మీ అన్నయ్య వాతో
నివాసిస్తారా.....?"

"ఇంతకాలం వాతోటి మా అన్నయ్యతోటి
వరిచయంవుద్దా ఇదన్నమాట మీకు మా గురించి
లిలుసుకున్నది? మీకోసం.....నాకోసం.....

"ఊ....." అంటూ కోడు తీసేసి కూర్చు
వ్వాడు మూర్తి.

"కొన్నీ.....నీ చిన్న నహాయం చెయ్యాలిరా..
"ఏమిటి.....?"

ముందర ఈ ఉత్తరం చదువు. తర్వాత నువ్వేం
చెయ్యవలసినది నేను చెబుతాను" అంటూ తల్లిడి
వ్రాసిన ఉత్తరం కొన్నీకి ఇచ్చాడు మూర్తి.
ఉత్తరం చదివిన కొన్నీ

"నిన్ను వెళ్ళి అమ్మాయిని చూసి అభిప్రాయం
వ్రాయమని వ్రాస్తే.....నా నహాయం ఎందుకూ...
నిక్కేవంటా వెళ్ళి అమ్మాయిని చూసిరా.....తర్వాత
వచ్చిందనో నవ్వలేదనో వ్రాసియ్య....."

"అదికాదురా.....నాన్న ఒక్కడిని వెళ్ళొద్దని

అయితే ఏమైతే జోష్యం చెప్పగలవా! ఆ
అమ్మాయి వాపుండదని....."

"నీకు బానటికో ఎప్పిలమ్"లో డాక్టరు.....
శీర్.....చెల్లెల్ని వరిచయం చేశాను.....జ్ఞాపకం
వుందా?"

"ఎవరూ? కారదకదా?"

"ఊ.....ఆ అమ్మాయి—నేనూ ప్రేమించు
కున్నారా. ఆ అమ్మాయిని తప్పితే మరొకర్ని ఎవర్ని
చేసుకోను....."

"ఎంతవాడినయ్యవురా—మాట వదలకై నా
వాతో చెప్పవుకాదే" అనేకాడు కొన్నీ.

"అయితే ఇకనే మీ వాళ్ళగారితో చెప్పెయ్య...
ఈగడవలన్నీ ఎందుకూ" అనివలసో యిచ్చాడు కొన్నీ.

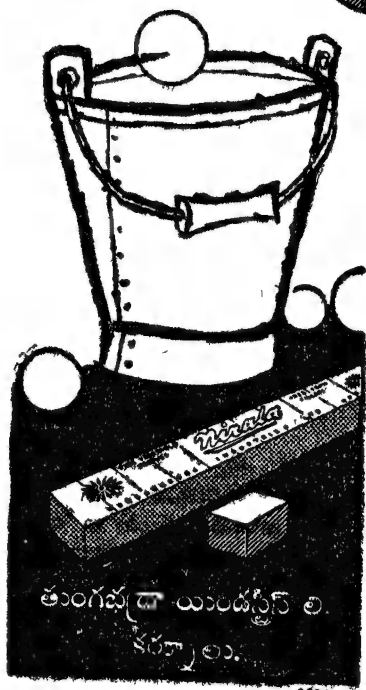
అందమైన కామెడీ

బట్టలను
ఎంతో
శుభ్రముగా
ఉతుకునుటకు

నిరాల

బార్
సబ్బు
వాడండి

తంగప్ప దా యింటస్టోర్ లి.
కర్నూలు.

ASP/NB

తండ్రితో చెబితే మొదటికే మోసం వస్తుందని, అందుకోసం ఉపాయం ఆలోచిస్తున్నానని చెప్పాడు మూర్తి.

“కాస్తీ.....పువ్వు పోయిందేస్తే ఏదో నీ పేరు చెప్పుకుని నేనూ—కారదా పెళ్ళి చేసుకుంటాము.

“అంతకంటేనా.....నీకే నపోయం కావాలన్నా చేస్తాను.

* * *

మూర్తి ఆట్టే అంత అట్టుపోసం చెయ్యకుండా మామూలుగా బట్టలు వేసికొని కాస్తీతో నవో ఆ అమ్మాయిని చూడటానికి బయలుదేరాడు.

అమ్మాయి తండ్రి బయటకివచ్చి వాళ్ళని లోపలకు తీసుకు వెళ్ళాడు. చాలా చక్కగా ఓ చిన్న పార్టీలా ఏర్పాటుచేసి....ఆ పార్టీలోనే పరివరం చేశారు ఆ అమ్మాయిని మూర్తికి. ఆ అమ్మాయి కాస్తీపు కూర్చుని లోపలికి వెళ్ళిపోయింది.

మూర్తి టెన్ షేట్లు తొలిచేసి ఓమాటు అందరినైపు తేరచారహాసి చేతిలోపున్న కాస్తీగ్లాసు ‘ఐంగ్’ మనేలా గోడకు విసరికొట్టాడు వెంటనే ఓ వెర్రి నవ్వు నవ్వు మొహానికి చేతులు అడ్డం పెట్టేసుకున్నాడు.

ఆ ద రి వ డ్డారు ఇంట్లోవాళ్ళందరూనూ. కాస్తీకి ఏమీ అర్థంకాక నిల్చుని మూర్తి దగ్గరకి వెళ్ళి మూర్తిని తట్టుతూ “మూర్తి—మూర్తి” అంటూ పలకరించాడు.

“ఏమిటండీ....ఏమిటయ్యింది?”...కంగారుగా కాస్తీని ప్రశ్నించాడు, పెళ్ళికూతురి తండ్రి రమణారావుగారు.

“ఏమోనండీ....నాకూ ఏమీ అర్థం కావడం లేదు. రెండు సంవత్సరాలనుంచి నాకు రూక్మి మేట్. ఇంతవరకూ ఎప్పుడూ ఇటువంటిది జరుగలేదు” కాస్తీ నవ్విగాడు.

మూర్తి అలాగే చేతులు మొహానికి అడ్డం పెట్టుకుని మాట్లాడుకుంటూ కూర్చున్నాడు. కొంచెం పేపు కూర్చుని కాస్తీ “పస్తామండీ” అంటూ లేచాడు. మూర్తి ఏమీ మాట్లాడుకుండానే రిక్తాలో ఎక్కికూర్చున్నాడు.

కాస్తీకి, రిక్తా బయలుదేరుతుంటే “అంతా దైవికం. ఇంతకీ అమ్మాయి అద్భుతమంతరాలు...” అన్న రమణారావుగారి మాటలు స్పష్టంగా వినిపించాయి.

ఆరోజు ఆదివారం. మూర్తి లోపల రూక్మిలో నిద్ర పోతున్నాడు. కాస్తీ ముందరరూక్మిలో కూర్చుని ఏదో చదువుకుంటున్నాడు...

ఇంతలో తలుపు తెరుచుకొని మూర్తి తండ్రి కృష్ణారావుగారు లోపలికి వచ్చారు.

“మీరా...ఉత్తరం నా వ్రాయకుండా వచ్చారే—ఉత్తరం వ్రాస్తే స్నేహానికి వచ్చేవాళ్ళే కదండీ...”

“పరవాలేదు. నీ ఉత్తరం...రమణారావు

గారి ఉత్తరం అందిన తర్వాత నా మనస్సు మన ములో లేదనుకో. సున్నేమో మూర్తికి కొంచెం వంటస్ బాగుండలేదని వ్రాస్తావు.....రమణారావు గారు మీ అబ్బాయికి మతి చలించిందని వ్రాస్తాడు. ఇంతకీ మూర్తి ఏడి?”

మూర్తి లోపల గదిలో నిద్రపోతున్నాడని, అతనికి నిద్ర విశ్రాంతి చాలా అవసరం అని డాక్టరుగారు చెప్పారని చెప్పాడు కాస్తీ.

“అదేమిటోయ్. నిద్రవంటలాంటి మూర్తికి ఏవ్వి అంటాడేమిటి రమణారావుగారు?.....అదా! నువ్వే చెప్పు రెండు సంవత్సరాలనుంచి నువ్వు మావాడు ఒకటే ఇంట్లో పుంటున్నారకదా....?”

“అబ్బే అది ఏవ్వికాదనుకోండి. ఓవారం రోజుల నుంచి మూర్తి అదోవిధంగా పుంటున్నాడు. సరిగా మాట్లాడడు... ఇప్పుడు కొంచెం నయమేననుకోండి. డాక్టరు దగ్గరకి తీసుకెళ్ళి చూపించాను. ఏదో మందిచ్చి మళ్ళీ ఓవారం రోజుల తర్వాత తీసుకు రమ్మన్నాడు. ఏమీ కంగారు వడక్కల్లేదన్నాడు. అయినా ఎందుకైనా మంచిదని మీకు వ్రాసాను...

ఇంతలో మూర్తిలేచి బయట గదిలోకి వచ్చాడు తండ్రినైపు ఓ వెర్రిచూపు చూశాడు.

“ఏరా వాయనా.....నిమిటి అలా చూస్తావా?”

“ఉం!” అనేసి లోపలికి వెళ్ళిపోయాడు మూర్తి.

“ఇప్పుడు ఆట్టే మాట్లాడించండి. సాయం త్రం డాక్టరు దగ్గరకు వెడదాం” అన్నాడు కాస్తీ.

* * *

“ఈయన మూర్తి తండ్రిగారు కృష్ణారావుగారు....ఈయన డాక్టర్ శేఖర్. ‘లూనటిక్ ఎస్పెల్మ్’లో పని చేస్తున్నారు” ఒకరిని ఒకరికి పరిచయం చేశాడు కాస్తీ. మూర్తి ఏమీ మాట్లాడుకుండా కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. “కూర్చోండి” అనేసి డాక్టర్ శేఖర్కూడా ఓ కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.

“డాక్టరుగారూ. మావాడి విషయం”

“మీరు నాతో ఓమాటు పక్క గదిలోకి రండి కృష్ణారావుగారిని తీసుకు వెళ్ళిపోయాడు డాక్టర్ శేఖర్ “ఇప్పుడు చెప్పండి మీరు చెప్పదలచుకున్నది...”

“మావాడి విషయం ఏమిటండీ డాక్టరుగారూ? పెద్ద పిచ్చి కలలు కూడా కల్పించవు. ఏమీ మాటాడినా వినిపించట్టుగా పుంటాడు. ఎప్పుడైనా మాట్లాడుతాడట. మాట్లాడినప్పుడు సరిగానే మాట్లాడుతాడట....”

“మీరు మరేం బెంగపెట్టుకోవలసిన అవసరం లేదండీ.....ఓవారం రోజులపాటు మందులూ, ఇంజక్షన్లు ఇవ్వాలి. రెండు మూడు రోజులలోనే మార్పు కనిపిస్తుందిలేండి. ఈవారం రోజులపాటు అతనికి పూర్తిగా విశ్రాంతి కావాలి. తెలిసిన వాళ్ళెవ్వరూ ఎక్కువగా కలవడం మంచిదికాదు....అతనిని ఆస్పత్రిలో జేర్చించడం అనవసరం. ఆస్పత్రి నాథా పరగాం అతనికి అనలు మంచిదికాదు....ఈవారం రోజులపాటు నేను అతని ప్రతి కదలికా కూడా పరీక్షించాలి. అందుకని విలయసంత దగ్గరలో పుంటే మంచిది.....మీకు అభ్యంతరం లేకపోతే మా యింట్లో ఓ గదిలో పుంచండి. మీరు మాత్రం అతనిని మళ్ళీ నేను చెప్పేవరకు కలుసుకోవద్దు.

(గిరి-వ పేజీ చూడండి)

గులాబీ

'గులాబీ' అంటే బుల్ బుల్ పాట, పూలరంభలా ఆట, నంబూలనేల అన్నాడో సిని రచయిత. బిజానికి బుల్ బుల్ పాట ఎంత శ్రావ్యంగా వుంటుందో గులాబీ అంత దివ్యంగా మనస్సును దోచుకుంటుంది. ప్రకృతిలో ఎన్ని పూలు లేవు? అయినా గులాబీ ముందు అవన్నీ గులామాలే. అందుకే గులాబీని పూలరాణి అన్నారు.

జీవిత సారాంశాన్ని గులాబీ తన గుప్పిటలో దాచుకుంది. చూడ ముచ్చటైన గులాబీకి కాదనిండా ముళ్ళు! జీవితంలో ముళ్ళు ఎన్నో వుంటాయని, నుఖం అనేది చంటరిగా రాదని గులాబీ గోటుగా చాటుతుంది. జీవితం గులాబీ శయ్య కాదని ఇంగ్లీష్ లో ఒక సామెత

అందానికి తోడు మృదుత్వానికి, సున్నితానికి గులాబీ పెట్టింది పేరు. గులాబీలో లాలిత్యం ఒలుకుతుంటుంది. గులాబీరేకులు గట్టిగా ముట్టుకుంటే రాలిపోతాయి. మోటుగా పట్టుకుంటే మకుమారమైన గులాబీ పసివాడి తల వాలుస్తుంది.

గులాబీ ఎంత అందమైన రంగు! అందమైన గులాబీ పువ్వుల పరిమిళ్ళు లేనిదికాదు. దాని నువా

నన మనసును హరిస్తుంది. అందుకే గులాబీలలో అత్తర్లు, తలనూనెలు తయారు చేస్తారు. మిశ్రా యిల్లో రోజువారీ వేస్తే నేని చక్కని రంగు రాదు.

ఐన్ క్రీములు, ఐన్ పూలు, పీను మిశ్రాయి ఇవన్నీ గులాబీ రంగులోనే వుంటాయి. తినేముందు కంటి కింపుగా వుండాలికదా!

గులాబీ రంగులో ఏ మున్నె వా ఎంతో చక్కగా కోల్పోయింది. 'గులాబీలాగు' తిరగేసినా, మరగేసినా ఒకేలావుండే అయిదక్షరాంశాలు. గులాబీకి ఇలాంటి గమ్యత్తులు కూడా వచ్చినప్పటికీ!

పిగ్మం కపోలాలు కందితే, గులాబీని గుర్తు తెచ్చుకుంటాం. అవి గులాబీవర్ణం దాల్చాయని పోల్చుకుంటాం. అవని చెక్కిళ్ళు గులాబీ రంగులో వుండటం అందం. ఆ కారణంవల్లే, పాశ్చాత్య సాదరమణులు చెక్కిళ్ళకు గులాబీ రంగు అడ్డుకుంటారు. ఇప్పుడు అందరికీ రోజు బొడరు అంద చాటుకోనే వుంది.

గులాబీలో ముద్ద రేకులని కొన్ని, పల్లవి రేకులని కొన్ని, వుంటాయి ఈ పువ్వులు ఒక్క గులాబీ

తంగులోనేకాక, పి రవి ఎరుపు, ఆకువచ్చి, పసుపు వచ్చి రంగులో కూడా వుంటాయి.

గులాబీలు పెండుకోవటానికి పెరడు తేకపోయినా పర్వలేదు. గోలాల్లో గులాబీ అంటు మేముంటే ఎన్నో రోజులు తిరక్కుందానే మొగ్గ తోడుగుతుంది. మంచి ఎరుపునే, తగు శ్రద్ధ తీసుకుంటే చెట్టువిండా తెక్కిలేనన్ని పూలు పూస్తాయి.

సభల్లో ఉపన్యాసకుల మెల్లో గులాబీల దండ మే గౌరవించవచ్చు. పెళ్ళిళ్ళలో, దేవుడి పలా లకు గులాబీ దండలను వాడుక చేస్తూనే వుంటారు.

గులాబీ రేకులు తినుట కొందరికి అలవాటు. అవి రుచిగా వుండేమాట వాస్తవమే. మెత్తగా పట్టులా చూడ ముచ్చటగా వుంటాయి గులాబీ రేకులు. చల్లదనం కూడా వుంది వాటిలో

గులాబీ అందానికి ముగ్గురాలైన పాశ్చాత్య మహిళ, 'రోజా' అని పేరు పెట్టుకుంది గులాబీ లాంటి మమకోమలులకు ఆ పేరు తగిందే

గులాబీ ఎంత చక్కనిదైనా తృటిలో నెలరాలి పోతుంది. దాని జీవితం ఐహు వృత్తికాలం మానవ జీవిత సత్యాన్ని గులాబీ మరణిస్తూ కూడా మనకు చెప్పిపోతుంది: మానవ జీవితం కూడా తృటి కాదు కదా! ★

అప్పుడూ ఇంతే 90

శంకర్

ఇప్పుడు నను కలుపుకున్న దేనితో? - అహం -
మరెంతోదూ - రేపు డాక్టరు సంతోషావని
అడుగుతో చెప్పాడు ---

శంకర్

బంగారం-సింగారం-'రఖ' చిత్ర కథ-

పొద్దుపొరబడింది - బయటంతా బోకటి - ఇహ ఏక-బోకటి మావయ్యా

దోపాటియ్యరామా - దొరికేసా గుడ్డు కుంటూ - కూబారండి కూబారండి - కూకుని మీ పిడుకలు తిక్కట్టుకొండి హాయిగా

..... ఎందుకులే - కరెంటు దండగ - అట్టింటూ బ్లెస్ వాడెలాగా తైట్రాస్తాడుగా అది బాలు -

కొన్ని కాలి సంచలనాలకి.... లంటా.. మరి - ఒరెయ్ లిప్పిగా - లంటా పవెటూ) - మరి - అంటేనేమో..... పూచుకొర - అన్నో వాకేకా వారి - నన్ను మోటూరించుకో ప్రేమింగీ బోస్తున్నానా -

ఒరెయ్! ఆ బస్సుదేనిటూటూ! నిను నిను - కాంచబొసి - మిస్సినేం పొడవలే కదా....

బ్లీ..బ్లీ..బ్లీ..బ్లీ

బ్లీ..బ్లీ..బ్లీ..బ్లీ

సాడిలి పోయామానా

వచ్చేసింది రాడయ్!!

మూవోయ్! తోతొతా గారళం వచ్చేసింది!!

పవనపవననిటో గార గార గార గార

ఇదేం గారళంరా - చెట్లంత పొట్టగా వున్నాయి! ఆవుల్ని సూచుకుంటూ పట్టి మెళుతున్నాడూ!! పైకాకాపలం కూడామా!!

ఎవో పిట్టగారళంతో మావయ్యా - మన తెలుగు నవలల్లో పిట్టల వ్యవహారం - అలాటదే ఇదేనూ...

బంగారం-సింగారం-'శిఖా' చిత్ర కథ-

పుస్తకాల్లో కుప్పవైతవిటా - ధోబ్బువాడా!
కాదు తాబంటులుగానో - వినిటా సాగి-యూ
కాలపు కుప్పకారంతాబులాగే విడుస్తానంది -
చదువేస్తే పున్నమతే పోయిందనటానికి, మా
వాడికి చదువుతోడూ మతోతోడూ - పుప్ప

మావయ్యా! నన్నపాఠం
చేసుకుంటున్నావో మావయ్యా
నన్నపాఠం చేసుకుంటున్నావో

"దిమ్మతిరిగే సౌందర్యం! నీ ఆకాశం మీద తెల్లటి
వళి కీన తేగి-గాంధరాన్ని ఆలపించే సన్నటి
దూదిపించే - అరరాల్ని పిచ్చగా తోచిన గడ్డి
పువ్వు పచ్చవాసన! ఆడివిలో అనాసక్తంగం
తోచిన పిచ్చపువ్వు బద్ధకంగా వాళ్లు విరిచిన
వీంత సామయగం గి.....

సక్తే సక్తే సక్తే ముందు
కిందకి చిగి ఇక్కడ
నాడుబ్బు నాడు....

దబ్బు! దబ్బు! దబ్బు! మంచి నో, అద్దు
షాన్లు! సంతోషాన్ని పదికట్టు రాళ్లు
వోసి సంతోషం తోచి అమ్మతాంబి
ప్రసంబం! పమ్మ! దబ్బు పోసి ఎవ
రన్నా దాన్ని కామక్యావమ్మ! హూ
హూ హూ హూ హూ హూ హూ హూ

వినిటావో అప్పారావ్-మా
నాడుండుంబి ఇలా అయి
పోయాయో ?!!!??!!

బొబ్బో! నాయనా! నానెం
జ్జేతనా! - ముసింగారానికి
గారళం పిచ్చ ఎక్కిందండో! చ్చే!
నాయనా-సింగారం బొబ్బో!

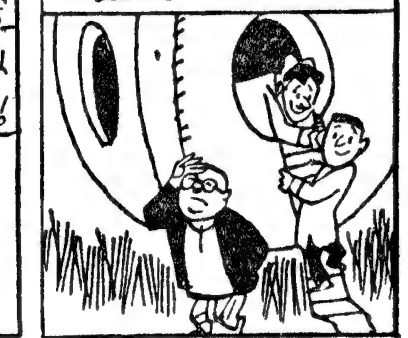
మామా!
రెండోసారి
చేస్తున్నా
చేసుకుంటు
న్నావో సుమా

మామక్ టెలుగూ
నవలూటా రాస్తున్నా
బట్టిబొబ్బు! పదుల్లా
దాంట్లాంటి కాన్సి
మమా వాక్యాలు
వినిపించు నంతే!

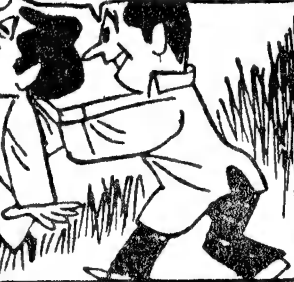
ముగురూ ఆగారళం
మీద చిగారు -

ఇలాంటి చిక్కుమాలిన పేదూ పూదూ తోచి
గారళం మీద దబ్బు దాచనా! మళ్ళీ
దారి తెలుస్తుందిరా! - మీకుపేరే తెలిపావే!

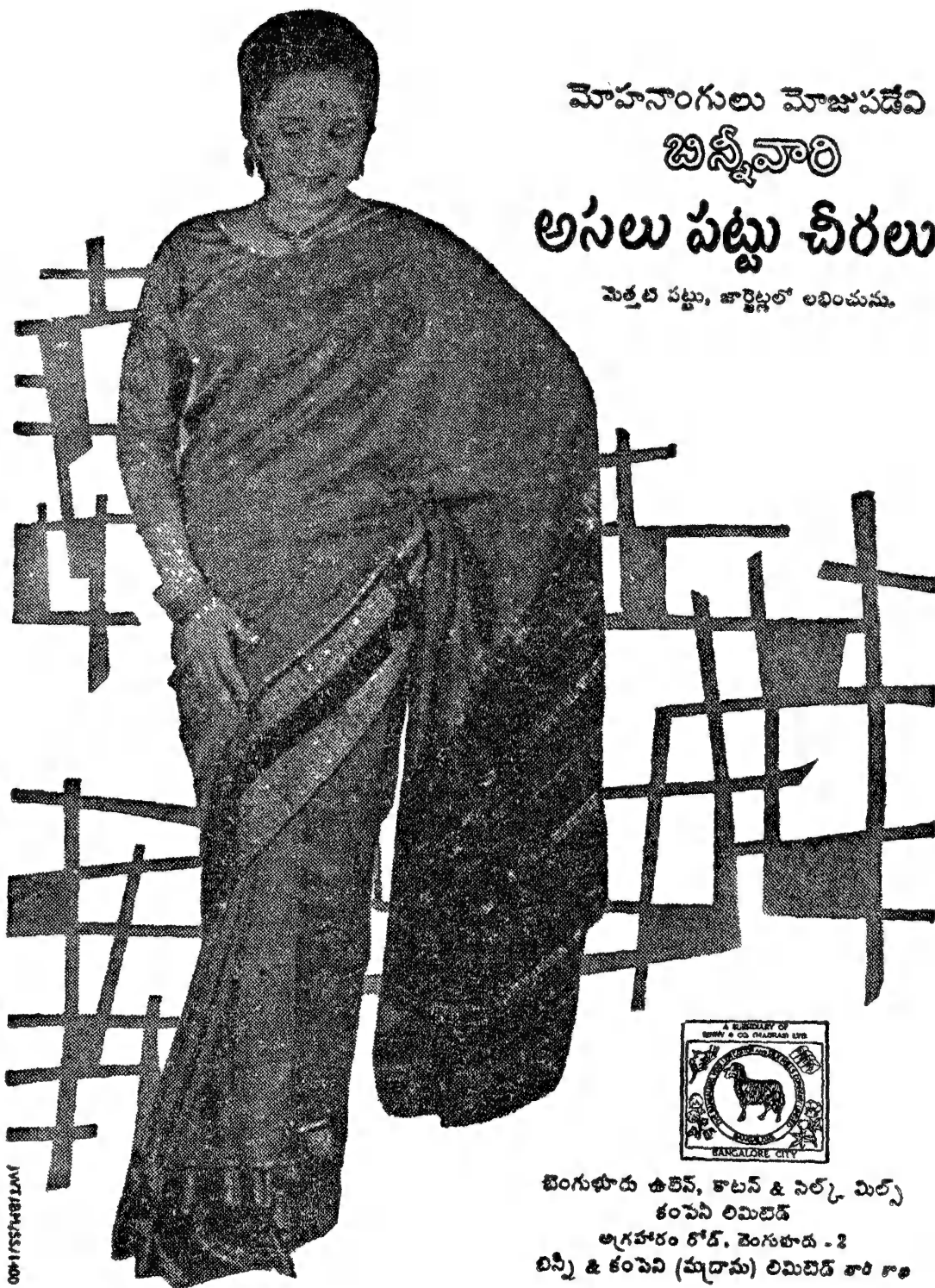
ఇక్కడ దబ్బు దాచదు
రాకెట్టు ఇంజను చల్లా
రదానికి ఆశం లంతే!

బొబ్బో! ఇవేవిటా!

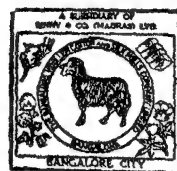

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికను చదవండి!

మోహనాంగులు మోజుపడేవి
బిస్కీవారి
అసలు పట్టు చీరలు

మెత్తటి పట్టు, జార్జెట్లలో లభించును.

బెంగుళూరు ఉలిస్, కాటన్ & నెర్క్ మిల్స్
కంపెనీ లిమిటెడ్
అగ్రహారం రోడ్, బెంగుళూరు - 2
బిస్కీ & కంపెనీ (ప్రైవేటు) లిమిటెడ్ వారి గా

11/17/18/19/20/21/22/23/24/25/26/27/28/29/30/31/32/33/34/35/36/37/38/39/40/41/42/43/44/45/46/47/48/49/50/51/52/53/54/55/56/57/58/59/60/61/62/63/64/65/66/67/68/69/70/71/72/73/74/75/76/77/78/79/80/81/82/83/84/85/86/87/88/89/90/91/92/93/94/95/96/97/98/99/100

అభిమానం

“అనిలు అడవాళ్ళకు అభిమాన మెక్కువ” అనే నానుడి మనం ఎప్పుడూ వింటూనే వుంటాము. మానవజీవితంలో అడుగడుగునా ఎదురయ్యే ప్రతిబంధకాలను ఛేదించుకుని, జీవితంలో ముందుకు దూసుకుపోగలగలంటే ప్రతి వ్యక్తికీ కొంత మనస్తైర్యం, గుండెబిల్లిరం, దాంతోపాటే మన శక్తిసామర్థ్యాలమీద కొంత ఆత్మాభిమానం ఎంతైనా అవసరం. అందులోనూ, ఈ ఆత్మాభిమానమే, మనిషిని ప్రగతిదారులంట పయనింప చేసినా, లేక బీకటిదారులంట కూలదోసినా, సమర్థవంతమైనదంటే, అతిశయోక్తికాదేమో. ఎందుకంటే అనుక్షణం ఆందోళనలతో గతమత మవుతూ, జీవితంలోని ఎదురు దెబ్బలకు పంగిపోక, ధైర్యంగా నిలదొక్కుకోగలగలంటే అందుకు ఆత్మాభిమానం, ఆదర్శవంతమైన ఉత్తమమార్గం. కాని మన సంస్కృతంతో “అతి సర్వత్ర వర్తయేత్” అనే శ్లోకాలతోవుంది. మనంచేసే ప్రతి పనికి, కొన్ని నియమితమైన పొద్దులున్నట్టే, మనలోని ఆత్మాభిమానం కూడా పరిమితమైన సూత్రాలకు ఆవుత్రం చెయ్యబడినప్పుడే, ఆదర్శవంతము, అభినందినీయము అవుతుంది. లేక అభిమానం, అన్న పదానికి, అన్యపదేశాలు కల్పించి, విస్తృత లేకుండా ప్రవర్తిస్తే అది మనకే చేటుగా మారు తుంది.

మా ‘పిన్ని’గా రొకావిడ ఉంది. ఆమె కాస్త సంపన్న కుటుంబంలో పుట్టిన మనిషి. వాళ్ళ వాస్తుగారు మంచి కీర్తిప్రతిష్టలు గలవారు. ఈమె గారు ఎప్పుడూ, సమయము చిక్కినప్పుడల్లా, మా బాబాయిగారిని డబాయిస్తూనే వుంటుంది. “మా నాన్నగారెటువంటివారో తెలుసో? మా వంశము వస్యేగల వంశము. అభిమానం మా సాంప్రదాయం. మీరు నన్ను ఏదో ఒకటి సాధిస్తూ వున్నారంటే ఇక్కడ నడండుకు ఎవరూలేరు. మా పుట్టింటికి వెళ్ళిపోతా. మళ్ళా మీ మొఖం చూడను” (ఎందు కంటే ఒకసారి పోట్లాడి వెళ్ళిం తర్వాత మళ్ళా తిరిగి రావడం, అవిడ అభిమానానికి భంగకరం) అని. పాపం. మంచితనానికి మారుపేరులాంటి మా బాబాయి అవిడతో అలానే నర్దుకుపోతుంటారు. ఆరుగురి బిడ్డల తల్లియినా, ఇప్పటికీ, అవిడ అలానే అంటుంటుంది. కాని అలా వెళ్ళిపోతే ఎవరకు ఘృమో అవిడకు ఇంతవరకు అర్థం కాలా. పై పెచ్చు వాళ్ళు ఏల్లెలు, వలకా సైన్తకం చేత వుచ్చుకున్నప్పటినుంచి వాళ్ళకు, “ఒరేయ్! మీతాతగారు రావతీగిలవారురా. అభిమాన సంపద, మా తరతరాలనుంచి సంక్రమిస్తున్నది. మీమ్మల్ని ఎవరై వా, ఏమై వా అంటే పడిపూరుకోవద్దు. వాళ్ళను తిరిగి ఎదిరించి చిత్తుగా ఓడించటం అభిమాన తుల లక్షణం” అని తెగ మారి పోస్తుం

టుంది. ఇంక అవిడగారి పిల్లలు, ఈ బోధనలతో పూర్తిగా కై పెక్కి ప్రతివారితోనూ గిల్లికజ్జాలు పెట్టుకోవటం, వాళ్ళు వచ్చి పిళ్ళి యింటిమీద నిరుమకువడటంతో, వాళ్ళను ఎలాగోలా నర్దింపేటప్పటికీ, మా బాబాయి తలప్రాణం తోకకు వచ్చి “అమ్మయ్య” అని అనుకోవడం వాళ్ళింట్లో సహజమయిపోయింది. చివరకు ఆమె గారికి చుట్టుపక్కల అమ్మలక్కలంతా కలిసి, ఓ శుభ మహూర్తాన “అభిమానమ్మ” అని మాతన నామకరణం చెయ్యటం జరిగింది. మా బంధువుల్లో చాలా మందికి అవిడ పేరు చెప్తే తెలియదుకాని “అభిమానం పిన్ని” అంటే ఇక్కడ తెలిసిపోతుంది

మా పక్కంటి వాళ్ళమ్మాయి బి. ఎ. పరీక్షలు వ్రాసింది. వాళ్ళింట్లో వాళ్ళకు ఈ వేసవి సెలవల్లో ఎలా కాంక్షనం చెయ్యటమో అన్న ప్రశ్నలేదు. ఎందుకంటే. ఈ అమ్మాయిలోపాలు వాళ్ళ తమ్ముడు కూడా బి. ఎ. పరీక్షలు వ్రాశాడు. ఆ అమ్మాయి, తను మహా అభిమానధనురాలనని, తనకు తానే స్కోల్చర్లవడతుంది. అంతే కాకుండా

ఆ మాట పైకి గర్వంగా చెప్పుకుంటుంది. యింట్లో వాళ్ళెవరైనానరే, చివరకు వాళ్ళనాన్నా, అమ్మగారు కూడా ఆ అమ్మాయిని నర్దెత్తు మాట ఆనటానికి వీలేదు. ఒకవేళ నోటిమాటకు “ఎందుకే అలా చేశావో?” అంటే వారు ఆరు రోజులకు తక్కువ కాకుండా అలక పొన్న నంకరిస్తుంది. ఆ అమ్మాయి అంత అభిమానధనురాలగుడా, ఇంకొకరిని ఏమున్నా అంటే, వాళ్ళకు మాత్రం ఆ అభిమానమేదో వుంటుందని అనుకోలక్కర్లే. వాళ్ళ బి. ఎ. తమ్ముణ్ణి పట్టుకుని, పెద్ద నోరుతో చుట్టుపక్కల ఆర డజను యిళ్ళకు పిసిపింపేటట్టు “కుక్కా! గాడిదా!” అని నోటికి వచ్చిన తిట్టల్లా ప్రతి చిన్న విషయానికీ తిట్టుంటుంది. అతను ఈ అమ్మాయి విషయం తెలిసిన వాడవలెవల్ల చాలావరకు పాపం సహించి పూరుకున్నా, చివరకు ఆ అమ్మాయి తెగేంతవరకు తాడులాగుతుంటే భరించలేక ఆ అమ్మాయితో గొడవ పెట్టుకుంటాడు. వాళ్ళిద్దరూ కనిపించే రెండు రోజుల కొకపారయినా కోట్లాడుకోవటం, ఆ రోజున యింట్లో యెడు మూడు కుర్చీలు, నాలుగైదు సీటలు విరిగిపోవటం జరుగుతుంటుంది. వాళ్ళ చిన్న వెళ్ళి, అప్పుం వాళ్ళ పోట్లాట, సినిమాలో హీరో విలన్ల మధ్య ఎలా వుంటుందో అలా ప్రహేళికంగా పెద్ద

పెద్ద తప్పుళ్ళతో భయంకరంగా వుంటుందని వర్ణిస్తుంటే నవ్వుస్తుంది. ఆ అమ్మాయికి పెద్ద చేసి, అత్తవారింటికి పంపితే ఎలా జరుగుతుందా అని వాళ్ళ అమ్మగారికి పెద్ద దిగులు.

కేవలం ఆ అభిమానమనేది, మనస్సుల్లోనే వుండిపోతే బాగుండును. లేనిపోని గొప్పలకుపోయి, అదేదో విశిష్ట లక్షణమన్న భ్రమతో పంథంటి కాపురాలను, చేజేతులా సర్వనాశనం చేసుకున్న గృహిణులు కూడా ఎందరో వున్నారు. మాకు తెలిసిన ఒకామె, భర్త ఏదో విషయంలో మాటా మాటా వచ్చి చెయ్యి చేసుకున్నాడని, ఆ కావరాన్ని గాలిలో పదిలిపెట్టి పుట్టింటికి వచ్చేసింది. ఆమె వచ్చి ఇరవై పిళ్ళియినా, ఇంతవరకు “ఆయన కంత ధీమా అయితే నేనేనా బ్రతకలేంది. నాకు మాత్రం అభిమానం లేదా? ఆయన ఇష్టాయిష్టాలకు దాసురాలిగా బ్రతకడంకంటే, వీనాలుగు ట్యూషన్లు చెప్పుకున్నా గడచి పోతుంది” అన్న పట్టుదల పోలేదు. కాపురమన్న తర్వాత, ఎప్పుడో ఒకప్పుడు ఏదో ఒక విషయంలో అభిప్రాయభేదాలంటూ రాక తప్పదు. అంతమాత్రంచేత ఏదో సర్దుకుపోవాలిగాని, దాన్ని పెంచి పెద్ద గొడవచేసుకుని చిలికి చిలికి గాలి వానలా సంసారాలను కూలదోసుకోవటంకంటే, అవి వేకం ఇంకొకటి వుండవోదు. ఓర్పుకు, సహవాసికి ప్రాతినిధ్యం వహించవలసిన స్త్రీజాతి, తమకు తామే, తమ కంటే నేలుపెట్టి పాడుచుకున్నట్టు, అభిమానమనే ముసుగుతో, విషయాలను, విషయ వలయంలోనికి లొగటం, సమంజసంకాదు

చాలామంది స్త్రీలు ప్రస్తుతం, తమవోపున్న స్వాతిశయపు చిహ్నంనే, అభిమాన లక్షణాలనుకుని, ఆపార్థం చేసుకోవటం జరుగుతున్నది. జీవితంలో అసలు పట్టుదల, దీక్ష, ఆత్మాభిమానం ఇవి అక్కర లేదని ఎవ్వరూ అవరు. కాని, ఆ అభిమానమన్నది కేవలం దురభిమానం, మాత్రం కాకూడదు. “మన మేదో గొప్ప అంతగల వాళ్ళం, పారపాయిన ఈ జన్మలో ఇటువంటి తక్కువ స్థితిలో వున్నాం” అనుకునే ఘనస్తత్వగల వ్యక్తులు “మీము ఆత్మాభిమానం కలవారం” అన్న ఆలంబనానికి మరుగున, తమ స్వాతిశయాన్ని, దురహంకారాన్ని కప్పివుచ్చుకోవాలని ఎంత ప్రయత్నించినా, అది కనపడి పోతూనే వుంటుంది. తెలుగులో ఒక సామెత వున్నది. “అరటాకు వెళ్ళి ముల్లమీద పడినా, ముల్ల వెళ్ళి అరటాకుమీదపడినా, కలిగే నష్టం అరటాకుకే”నని. స్త్రీ జీవితం కూడా అలాంటిదే. గృహిణిగా, తల్లిగా సంఘంలో కుటుంబ బాధ్యత అధికంగా గల వ్యక్తిగా పవిత్ర ప్రేమమూర్తిగా, స్త్రీ, ఆప్యాయత, ఆత్మీయత, అనురాగాన్నే ప్రదర్శించి, ఆదరసాక్షురాలి కాగలగాలికాని, అభిమాన మనే స్వాతిశయంతో నిర్లక్ష్యంగా ప్రవర్తించి భవిష్యత్తును నాశనం చేసుకోరాదు.

బ్రహ్మానందశర్మగారు గుంటూరుకు బడలి అయివచ్చి రెండు నెలలన్నా కాకమునుపే అందరి ఆదరాభిమానాలు చూరగొన్నారంటే ఆశ్చర్యమేముంది. వారు సామాన్యులా మరి!

బ్రహ్మానందశర్మగారు ఆరోజునే హెడ్ క్లర్క్ గా ప్రమాణస్వమీద గుంటూరు పి. డి.వి.డి. అఫీసులో చేరారు. గడియారం అప్పుడే వదిలి గంటలు కొట్టుతుంది. అప్పటికే పాఠశాలకు గుమాస్తాలు నలుగురైదుగురు వచ్చి పరామర్శ చేశారు. కుర్రకారు గుమాస్తాలు ఒక్కొక్కరు రావటం ప్రారంభించారు. వస్తూ వస్తూ హెడ్ క్లర్క్ కు కుర్చీలో కూర్చున్న శర్మగారిని ఆపాదమనకం తూచి “ఓహో! ఈయనే కాబోలు యికమీదట మన ప్రాణాలు లీయబోయే యముడు” అని మనస్సులో అనుకుంటూ తమ తమ కుర్చీలలో కూర్చుంటున్నారు.

గడియారం వదిలిన గంట కొట్టింది. అప్పటి వరకూ మిగిలినవారితో తనకేమీ సంబంధము లేనట్లు కూర్చున్నప్పుడు బ్రహ్మానందంగారు అందరూ రావటం వూర్తి అయిందా అన్నట్లు అసీను బొంబా కలియకూపి దగ్గరగా ఉన్న ఒక పాతికేళ్ళ గుమాస్తానుచూచి

“అబ్బాయ్! నీ సేలేమిటి వాయనా!” అని అడిగారు.

“నాపేరు గోపాలరావండీ” అని పైకి శ్రమ తగా చెప్పినా మనస్సులో మాత్రం “ఈయన వచ్చి రావటంతోటే “నువ్వు” అని ఏకవచన ప్రయోగం మొదలుపెట్టాడు. పాఠశాలమయ్య లోపల “నిరా” అని పిలవడు గదా” అని అనుకోసాగాడు.

“మన అసీను వ్యూసుపేరు “సుబ్బయ్య” అని చెప్పినట్లు జ్ఞాపకం. ఎక్కడా కనుమీందడే!”

“అవును. సుబ్బయ్యనండీ! ఏదైనా వస్తున్నదా! పిలవమంటారా!”

“అ! ఏమీ అనుకోకపోతే ఒకసారి పిలుస్తావ్ బాబూ, ఏంలేదూ! ఈ పూటనే యిక్కడికి క్రొత్తగా వచ్చాను గాబట్టి ఇంజనీరుగారు వచ్చేరోపం అందరం కాఫీలులాగి ఒకరొకరం పరిచయంచేసి కొందాం” అని చిరునవ్వు నవ్వుతూ సుబ్బయ్యను పిలువబోతున్న గోపాలరావును ఉద్దేశించి అన్నాడు.

పైల్పులో మునిగివున్న గుమాస్తాల తలలపై ఒక్క పొరే శర్మగారిపై పు క్షణ మాత్రం తిరిగినయ్యే గోపాలరావు సుబ్బయ్యను పిలిపివచ్చి తన కుప్పీకో ఖూర్చున్నాడు. పూన్ సుబ్బయ్య రావడంచూచి బ్రహ్మానందంగారు అడిగారు.

“చూడు సుబ్బయ్యా! నువ్వుచెల్లి దగ్గర్లో వున్న హాటల్లో ఎక్కడ కాఫీ జాగుంటుందో అక్కడ—అ! మన ఆఫీసులో ఎంతమంది వున్నారు”

“వచ్చాల్సిన మంది గుమాస్తా లున్నారండీ”

“పూర్వోక్త వనో ఎంతమంది”

“వద్దే నిమిదిమందండీ”

“అయితే ఘడ్డుక్కానయిన కాఫీలు వద్దే నిమిది తిసికొని రమ్మనమని చెప్పు. ఇదిగో యీ వది దూపాయలంటు తిసికెళ్ళు.

ఎవ్వడూ అడిగినా అదా అయినా పుట్టనివ్వని బాళ్ళ గుమాస్తాల సమూహంలో యిరవై సంవత్సరములు గడిసిన సుబ్బయ్యకు బ్రహ్మానందంగారు వింతగా కప్పించారు. ఇది నిజమా! వేళాకోళమా అన్న సందేహంతో వదిరూపాయల నోటు తీసి కువేందుకు సుబ్బయ్య చెయ్యి అయినా జావలేదు.

(గిరి వ పేజీ చూడండి)

దైవజ్ఞ పాతూరి శ్రీరామమూర్తి

12-7-1961 బుధవారము మొదలు
18-7-1961 మంగళవారము వరకు
మేషం :

(ఆశ్వినీ, భరణి, కృత్తిక 1 పా.)

సంసుంఠో మీ విలువ బాగా పెరుగుతుంది. ముఖ్యమైన మనుష్యులు మీతో కలిసి మెలిసి పని చేయటంవల్ల మీకు శ్రమ తగ్గుతుంది. శుభ కార్య సంబంధమైన ఆలోచనలు సులభంగా నెరవేరు తవి. ధన విషయంలోను, కుటుంబంలోను సంతృప్తి, సుఖము సాధగలుగుతారు. వృత్తికి సంబంధించిన పనులలో అధికారుల అదరాభిమానాలు లభిస్తవి. అనుకున్న ప్రయాణాలు వాయిదా పడవచ్చు. కాని, అందువల్ల ముందు మేలు సాధగలుగుతారు. మీకు సంబంధించిన ఒకానొకరితో అభిప్రాయ భేదాలువచ్చి చికాకు కలుగుతుంది. ముందుగా వాగ్దా వాలు ఇచ్చి పిమ్మట బాధపడవలసి వస్తుంది. భారాంతంలో అనవాయువువచ్చే అవకాశాలున్నవి. 13, 14 తేదీలలో మిత్రతాభం, వినోద కార్య లో సాత్కంబారు. కార్యసిద్ధి.

వృషభం :

(కృత్తిక 2, 3, 4 పా, రోహిణి, మృగశిర 1, 2 పా.)

మీతో మంచిగా మాట్లాడుతూ ఏ విధంగా మోసం చేయవచ్చునని ఎదురు చూచేవారు ఉంటారు. క్రొత్త మనుష్యులతో పరిచయం లభిస్తుంది. ఎంత ఆదాయం వచ్చినా ముందుగా ఖర్చులు ఎదురు చూస్తూ ఉంటుంది. కుటుంబంలోని బారితో సాధారణంగా స్వర్ణంవచ్చి వెంటనే సమసిపో గలవు. అన్యవృద్ధి మొదలయిన ప్రయత్నాలలో కొంచెం అలసట తప్పదు. ఈవారం దేవా శిష్యము, మనశ్శాంతి లభిస్తవి. దక్షిణ దిక్కునుంచి వచ్చే వార్తలు అనంతప్రకారంగా తోచగలవు. ప్రతి విషయంలోను అరదురికలు లేకుండా ధైర్యంతో ప్రవేశించగలుగుతారు. కుటుంబంలో శుభ సంబంధ మైన ఖర్చులు పెరుగుతవి. బాధ్యతలను ఇతరుల

మీద విడిచి ఆశ్రద్దగా ఉండవద్దు. 17, 18 తేదీ లలో శుభ సూచనలు, విలువగల వస్తువులు కొంటారు. అక్కరలేని పనులలో జోక్యం.

మిథునం :

(మృగశిర 3, 4 పా, ఆరుద్ర, పునర్వసు 1, 2, 3 పా.)

ప్రతి సాధారణ విషయంలోను ఏదో ఒక విధంగా మాట పెరుగుతూ ఉండటంవల్ల అందో శన, విమగుదల ఉంటవి. ప్రత్యక్షంగా చిక్కులు ఏమీ ఉండవు. శక్తికొంది సాటివారికి సహాయం చేయగలుగుతారు. బంధుమిత్రులవద్దనుంచి సంతోషవార్తలు తెలుస్తవి. మొత్తంమీద గత

గ్రహస్థితి

వృషభంలో శుక్రకుడు, మిథునంలో బుధుడు, మిథున, కుంభంలో సూర్యుడు, సింహంలో కుజ, రాహువులు, మకరంలో గురు శనిలు, కుంభంలో కేతువు మిథున, కుజ, సింహ, కన్యలో చంద్రుడు.

వారంకన్నా ఆదాయం బాగుంటుంది. వృత్తికి సంబంధించిన కార్యకలాపాలలో శ్రమ అధికంగా ఉంటుంది. కాని, నిబ్బరంతో జరుపుకొనగలుగు తారు. పెద్ద మొత్తాలుగా డబ్బు అవసరం అవు తుంది. వ్యవహార రంగంలో చిక్కులు తొలగి అను కూల సూచనలు కనుపిస్తవి. అధికారులతో సంప్ర దించటానికి అనుకూలమైన సమయం. 13, 14 తేదీలలో ప్రయాణాలు, ఇతరులవల్ల మోసం, పిల్లలకు అనారోగ్యం.

కర్కాటకం :

(పునర్వసు 4 పా, పుష్యమి, ఆశ్లేష) ఏ ఎండకు ఆ గొడుగుపట్టే పది మంది మీ మాటను అనుసరించేటట్లు చేసుకొనగలుగుతారు.

వారం ఆరంభంలో శిశ్యుల అంతగా ఉండదు. కాని, క్రమంగా శక్తి సామర్థ్యాలు పెరుగుతవి. మామూలు మాటలు వివాద రూపంలోకి దిగు తవి. లోగడ మీ మాటయందు అనాదరణ చూపిన వారే ఈ సమయంలో మీతో కలుస్తారు. ఇతరుల వద్దనుంచి రావలసిన డబ్బుకు తొందరపడతానని నమయంకాదు. వండితులతో పరిచయం కలుగ జేసుకొని ప్రసంగించే అవకాశం లభిస్తుంది. ములభంగా ఫలితం సాధితగిన సమయం. కుటుంబ విషయాలలో బాధ్యతలను తగ్గించుకొని నడచు కొంటున్న చిక్కులు రాకుండా తప్పించుకో గలుగుతారు. ఎదురు చూస్తున్న వార్తలు నిదానంగా వస్తవి. 16, 17 తేదీలలో నిరుపయోగమైన వస్తువులు, విరుద్ధ ప్రవంగాలు.

సింహం :

(మఖ, పుబ్బ, ఉత్తర 1 పా.)

మంచితనంతో ఏమీ చేయలేకపోతారు. ఎప్పటి కప్పుడు ఖర్చులు కనిపిస్తున్నా, పట్టుదలతో విజయం సాధించగలుగుతారు. సకాలంలో కొంత వరకు ధనసహాయం లభిస్తుంది. అప్పులతో మాట్లాడే సమయంలో మీరు ఎటు మాట్లాడ టానికి అవకాశం లేని పరిస్థితిలో బాధ పడతారు. భూములు, వాణాజీవాలు మొదలయిన వాటిమీద పెట్టుబడి పెట్టవలసిన అవసరం కలుగవచ్చు. బాహ్య విషయాలలో అడంబరము, పేరు ప్రతిష్ఠలు విశేషంగా పెరుగుతవి. ఒక రోజు మిత్రుని ఏమి త్తం శ్రమపడి సేవచేయవలసి వస్తుంది. విలువ స్వల్పమైనా ముఖ్యమైన వస్తువులు సమయంలో లభించకపోవటంవల్ల చిక్కు పడతారు శుభకార్యాలు కూడివస్తవి. 17, 18 తేదీలలో వడమర, ఉత్తర దిక్కులనుంచి శుభవార్తలు, బంధువులవల్ల ఖర్చులు పెరుగుతవి.

కన్య :

(ఉత్తర 2, 3, 4 పా, శాస్త, చిత్త 1, 2 పా.)

ఈ సమయంలో ఇతరులవల్ల మీ మాటకు, అభి వృద్ధి ప్రయత్నాలకు భంగం కనిపిస్తుంది. త్రిపుట అధికంగా ఉంటుంది. దేవా శిష్యుల సాధారణం. చేసిన పనినే తిరిగి చేయవలసినావంటల్ల ఖర్చులు పెరుగుతవి. గౌరవం నిమిత్తం పెత్తనంపైన మేమకొనటమేకాని చివరదాకా నిర్వహించటానికి కష్టపడవలసి వస్తుంది. డబ్బును గురించిన అందో శన క్రమంగా తగ్గుతుంది. స్వశక్తితో అనవాయు లను తొలగించుకొనగలుగుతారు. అధికారుల వద్దనుంచి వచ్చే వార్తలు అనుకూల భోరణితో ఉంటవి. వారాంతంలో తప్పు తమమీదనేఉన్నా, మిమ్ములను బెదిరించటానికి చూచేవారు ఉంటారు. ధైర్యంతో ఉండండి. 12, 13 తేదీలలో గౌరవం, స్వల్ప ధనలాభం, అనుకున్న పనులలో అటంకాలు.

తేలు :

(చిత్ర 3, 4 పాదాలు, సావరి, విశాఖ
1, 2, 8 పాదాలు)

చాలాకాలంగా మిమ్ములను ఆందోళన పెడుతున్న నమస్సులు ఈవారంలో తొలగిపోయి పదిమంది యొక్క ఆదరాభిమానాలమా పొందగలుగుతారు. పుష్కలంగా ధనం లభిస్తుంది. క్రమంగా మాట తిరులో హుందా తనం పెరుగుతుంది. ప్రయాణాలు ఫలిస్తవి. ఇతరుల కలహాలు మీదాకా వస్తూ ఉంటవి. విపి వివస్థలు, ఊరుకొనబడిన సమయం. కుటుంబంలో సౌఖ్యం ఉంటుంది. వృత్తిలో మిమ్ములను గౌరవించి సహాయం చేసేవారు లభిస్తారు. ప్రస్తావన మొదలయిన విలువగల వస్తువులు కొంటారు. వారంతంలో విశ్వాసంతో మనస్సులతో పేసీలు వస్తవి. 15, 16 తేదీలలో కార్యవిఘ్నం, వ్యర్థ ఆదాయం.

* * *

వృత్తికం :

(విశాఖ 4 పాదం, అనూరాధ, జ్యేష్ఠ)

వృత్తికి సంబంధించిన సమస్యతో నిరాశంకంగా ముందుకు పోగలుగుతారు. అనారోగ్య బాధలు తొలగుతవి. అనేక రకాలుగా నష్ట సంఘటనలతో కాలక్షేపం చేస్తూ ఉంటారు. ధన వ్యయం ఉంటుంది. కానీ, అందుకు తగినట్లు వెంటనే ప్రయోజనం కనుపిస్తూ ఉంటుంది. వారం రెండవభాగంలో శుభ ప్రయోజనాలు కలిసి వస్తవి. ఇతరుల నిమిత్తం మీరు చేసే క్రమ పూర్తిగా ఫలిస్తుంది. చట్టావ్యాపారంవంటి పనులలో శ్రమకొద్దీ ఫలితం పొందగలుగుతారు. ఇబ్బంది పడవలసి ముందు అనుకుంటున్న వ్యవహారాలలో ద్వైవిధ్యంగా జయంపొందగలుగుతారు. మీరు పేషీతులకు నెప్పిన మాటను నమయంలో నిలబెట్టుకో గలుగుతారు. అయితే శ్రమకి 14, 15 తేదీలలో బంధువులవల్ల అనుకూలత, వృత్తిలో పాధర బాగా పేసీలు, ధనలాభము.

* * *

ధనుస్సు :

(మూల, భాస్కరాషాఢ, ఉత్తరాషాఢ 1 పా)

మొదట్లో ఎవరు ఎన్ని రకాలుగా పేసీ పెట్టితా దివరకు మీ మార్గానికి రాక తప్పదు. మీరు తొందరపడతన సమయంకాదు. కొత్తపనులలో డబ్బుపెట్టుబడి పెట్టవలసినవచ్చు. పిల్లల మూలంగా ఖర్చులు పెరుగుతవి. మీ వ్యాపార వ్యవహార కార్యక్రమాలు సక్రమంతో సాగించగలుగుతారు. అనుకున్న ప్రకారం తోటివారి ఆదరణ, సహాయము లభించకపోవచ్చు. తూర్పు దిక్కుమంది అనుకూల భారాలు తెలుస్తవి. అధికారులవల్ల సహాయం లభిస్తుంది. ప్రయాణాలు సుఖంగా జరుగుతవి. కానీ ప్రయోజనం అంతగా ఉండదు. 17, 18 తేదీలలో పీచులతో కలహాలు, సంవారము.

* * *

మకరం :

(ఉత్తరాషాఢ 2, 3, 4 పా, శ్రవణం, సనధ 1, 2 పా)

తానెలిన డబ్బు ఒకపరిగా రాదు. కార్యభారం

కొంతవరకు తగ్గుతుంది. ఇతరుల దృష్టిలో మీరు ఉన్నతస్థితిలో ఉన్నట్లు కనపిస్తారు. ఇతరుల కష్టస్థితిలో తోడ్పడ కలుగజేసుకోని సహాయం చేయవలసి వస్తుంది. ఆదాయం మందంగా కను పించినా సంఘంలో విలువ పెరుగుతుంది. ఉత్తర దిశనుంచి ఉపయోగకరమైన వార్తలు వస్తవి. మీరు తెలుసుకున్న విషయాలు సాధ్యమైనంత రహస్యంగా ఉంచటం అవసరం. వ్యవహార రంగంలో మీ మాటను వెగ్గించుకోగలుగుతారు. ఇతరుల వత్తిడికి తొంగి కార్యభారం పెంచుకోవద్దు. జ్ఞానక శక్తి తగ్గే అవకాశాలున్నవి. 16, 17 తేదీలలో విర్యయంతేని ఆత్మచనలు, బంధువులవల్ల సహాయము, వృత్తిలో గౌరవము.

* * *

కుంభం :

(ధనిష్ఠ 3, 4 పా, శతభిషం,

పూ. భాద్ర 1, 2, 8 పా.)

జాగ్రత్తగా పలుకుబడిని వినియోగించుకొన వలసిన సమయం. మాటలతో తొందరపడవద్దు. వార్తలు భయంకరంగా కనుపించినా క్రియతో సులభంగా వెగ్గింపు రాగలుగుతారు. పిల్లల ఆరోగ్యం సరిగా ఉండదు. బంధు మీ శ్రుతి కు మీరు సహాయం చేయవలసివచ్చు అవతలివారే అందుకు పిలుకాకుండా చేసుకుంటారు. ఒకానొక నమయంలో డబ్బుకు వత్తిడి రావచ్చు. గౌరవంతో బాటు బాధ్యత కూడా పెరగటంవల్ల విశ్రాంతి తగ్గుతుంది. ఇంతకుముందు ఆందోళనకరంగా ఉన్న వ్యవహారాలలో పరిష్కారమార్గం తెలుసుకో గలుగుతారు. వారం రెండవ భాగంలో దేహ సౌఖ్యం లోపిస్తుంది. అహారవిహారాలలో జాగ్రత్త అవసరం. 16, 17, 18 తేదీలలో ప్రతిబంధాలు, కష్టవార్తలు.

* * *

ఈవారము ధరలు

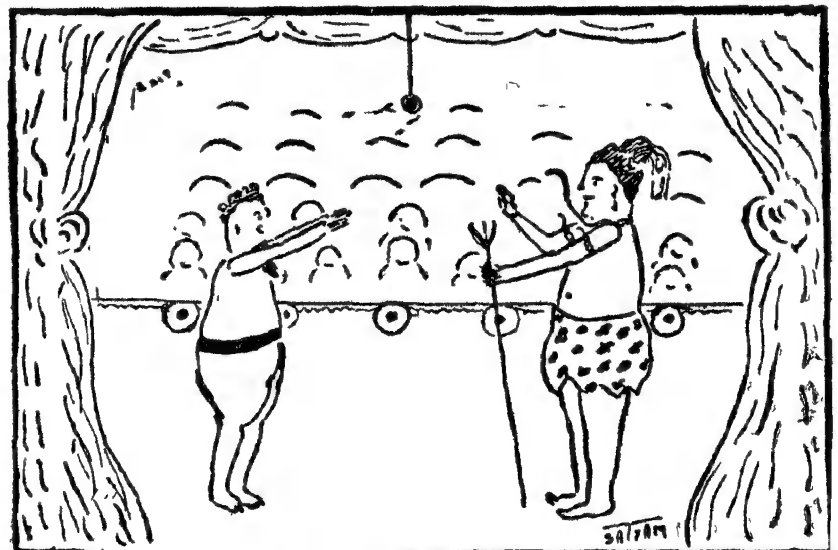
బంగారుధర ఈ వారం మొత్తంపైన మందితో ఉంటుంది. చలామణి తక్కువ. వెండి ధర కొద్దిగా పెరిగి సులభ తగ్గు నూజన లున్నవి. వస్తువు ధర తేజీ అవుతుంది. నూలు ధర ఆరంభంలో మందీఉన్నా క్రమంగా పెరుగు తుంది. ప్రతిధరతో నిలకడ తక్కువ. నూపుల నూనె ధర ముందు పెరిగి తగ్గుదలవచ్చి నిలుస్తుంది. వేరుపెనెగవచ్చు ధర తేజీతో ఉంటుంది. నూనె ధరలో మార్పుఉండదు. కందులకు గిరాకీ వస్తుంది. మినుముల ధర తగ్గి నూచనలున్నవి. మిర్చికి గిరాకీ ఆరంభం అవుతుంది.

మీనం :

(పూ. భాద్ర 4 పా, ఉ. భాద్ర, రేవతి)

మీ ఆంచనా ప్రకారం ప్రతిమీ అనుకూ లిస్తుంది. మీతో బెట్టునరిగా మాట్లాడి కార్యం సాధించుకొనటానికి ప్రయత్నించేవారు ఉంటారు. మీ శక్తి సామర్థ్యాలవల్ల బాధ్యతలనుంచి తప్పుకో గలుగుతారు. ఆదాయం గతవారంకన్నా మందంగా ఉంటుంది. మీరు ఎవరితో కలిసి మాట్లాడవలయు నని అనుకుంటాడో వారే మిమ్ములను వెతుక్కుంటూ వస్తారు. ప్రయాణాలు చేయవలసి వస్తుంది. ధర్మ కార్యాలలో పాల్గొంటారు. యంత్రాలు, ఆయుధాలు మొదలయిన వాటికి సంబంధించిన సమస్యలో జాగ్రత్తగా ఉండవలసిన సమయం. వారంతంలో మీ సలహా అవతలి వారికి వెగ్గుగా తోచే అవకాశాలున్నవి. 13, 14 తేదీలలో ఖుష్టమస్తుప్రసాద, అధిక వ్యయం.

★

చిత్రకారుడు : ఆర్. సత్యవారాయణ (కడప)

జూల్స్ వెర్నె నవల 80 రోజులలో భూప్రదక్షిణం

జరిగిన కథ

80 రోజులలో భూప్రదక్షిణం సాధ్యమని 20 వేల పౌన్లు వందేంపేసి, సేవకుడు పాస్పార్టుతో బయలుదేరుతాడు ఫిలియన్ ఫాగ్. బాంకు దొంగ దొరికాడని, బొంబాయికి అరెస్టు స్ట్రావారంటు వసమని లండన్ కు తెలిగ్రాన్ వసమి, ఫాగ్ వెంట బొంబాయి వస్తారు డిటెక్టివ్ ఫిక్స్ కాని వారంటు చేరదు. ఫాగ్ బొంబాయి నుంచి కలకత్తా వెదుతూ దారిలో అయ్యు దాసు రక్షిస్తాడు. అక్కడ వారిని అవటానికి ఫిక్స్ ప్రయత్నం వ్యర్థమవుతుంది. ఫాగ్ ప్రభుత్వం "రంగూన్" ఓడలో ఎక్కి హాంకాంగ్ వెడతారు. ఫిక్స్ కూడా ఆ ఓడలోనే ఉంటాడు.

హాంకాంగ్ నుంచి యోహామాకు వెళ్ళదల విన ఫాగ్ కు వోడ తప్పిపోతుంది. ఒక వడవమీద ఫాగ్ పాచేరి అక్కడనుంచి యోహామా వెడతారు. పాస్పార్టు అంతకుమునుచే అక్కడకు చేరుతాడు. ముగ్గురూ కాన్ ప్రాన్సిస్కో వచ్చి, న్యూయార్క్ వెదుతూ అగ్గవే దర్శిస్తారు. రెడ్ ఇండీయన్స్ రైలును ముట్టుడిస్తారు. ఫాగ్ పాస్పార్టును రక్షిస్తాడు.

రైలు తప్పిపోవటంవల్ల ఫాగ్ మడ్జ్ సహాయంతో 'స్వెడ్జి' లో ఒమహా వరకూ వెళ్లి అక్కడ నుంచి న్యూయార్క్కు రైలులో వస్తాడు. కాని న్యూయార్క్ లో వోడ వెళ్లి వస్తుంది! విభిలక 'బోరో' కి వెదుతున్న 'హెలియట్టా' ని కొనివేసి 'క్లీన్స్ బుల్ డోన్' కి మర్చిస్తాడు. ఫాగ్ ఆ తర్వాత లివర్ పూర్ చేరుకుంటాడు. ఫిక్స్ అక్కడ అతనిని 'అరెస్టు' చేసి, తప్పు తెలుసుకోని వదిలేస్తాడు. ఫాగ్ 5 నిమిషాలు అంస్యంగా లండన్ చేరి వందేంపేసి వదిలిపోతాడు.

బాంక్ ఆఫ్ ఇంగ్లండ్ లో దొంగతనం చేసిన వాడు దొరికాడన్న వంగుతి తెలియగానే, యునైటెడ్ కింగ్ డమ్ అంతా అట్టుడికివట్టుడికింది. ఫిలియన్ ఫాగ్ మీద ప్రజాభిప్రాయం కూడా— అట్టు తిరగేసినట్టే — ఇట్టే తిరగబడి మారిపోయింది. అసలు దొంగ — జేమ్స్ క్లైండ్ అనే వాడు డిసెంబరు 17 న పట్టుబడ్డాడు. అంటే ఊహ్య దిగడానికి మూడు రోజుల క్రితం వరకూ, ఫిలియన్ ఫాగ్ తోకం దృష్టిలో గజ దొంగ అతన్ని అరెస్టు చేయడానికి పోలీసు శాయ శక్తులా కృషిచేస్తున్నారు. ఇప్పుడు కథ వేరు. ఫాగ్ పెద్దమనిషి. నజ్జుమడు. వందేం కట్టి రెక్కప్రకారం ప్రయాణించేసి భూప్రదక్షిణం

ఎస్. పార్థసారథి

సాగిస్తున్న విచిత్ర వ్యక్తి.

ఒక్కమారుగా సంచలనం రేగింది. ఫాగ్ పేరు, ఫాగ్ కథ దుమారలా విహరించాయి దేశమంతా. ప్రతికలన్నిటా తిరిగి అతని యాత్రగురించి చర్చలు ఉబలాపోగా గాలూ ఆరంభమై పుంజుకున్నాయి. మాజీకి చేసినట్టుగా మారిపోయింది, వాతావరణం. హతాత్తుగా స్టాక్ మార్కెట్ లో ఫిలియన్ ఫాగ్ కు గిరాకీ తగిలింది. చకచక పెరిగింది. వందాలు ఖరీదీయడం వదుతున్నాయి.

ఈ మూడు రోజులూ, రిఫారం క్లబ్బులో ఫాగ్ మిత్రవంపకం, వడిన ఆందోళన యింతా అంతా కాదు. దేశంలో నలుగురిలోపాలు ఈ ఐదుగురు కూడా ఫాగ్ పేరే మర్చిపోయా రీమధ్య ఇప్పుడు హతాత్తుగా, వరగడుస్తైన పేరు తిరగబడింది. ఫాగ్ ఒకవేళ, అన్నదేళకు వచ్చేస్తాడా? ఇప్పుడు ఎక్కడున్నాడు? ఉన్నాడా?—డిసెంబరు

17 న జేమ్సు అరెస్టు యేవరకూ, ఫాగ్ బతికున్నాడని ఉండి ఉండవచ్చునని వా రూపించలేదు. బయల్దేరి 76 రోజు లయినా అతని భోగట్టా బొల్లిగా తెలియకలేదు. చనిపోయాడేమో అనుకున్నారు. లేకపోతే మధ్యలోనే ఆ ఉద్యమం విరమించుకున్నా డేమో. లేదా, అన్న ప్రకారం, లెక్క ప్రకారం ప్రయాణించేసి హుటాహుటిన వచ్చేస్తున్నాడేమో. అలా అయితే, డిసెంబరు 21 రాత్రి ఎనిమిది ముప్పాళ్ళకు కాలమే మూర్తిత పించినట్టు క్లబ్బులో అడుగు పెడతాడా?

ఆ మూడు రోజులూ జనం—ముఖ్యంగా లండన్ పౌరులు వడిన కలవరం వల్ల వాతీతం. ఫిలియన్ ఫాగ్ అమాకీ తెలుసుకుందికి అమెరికాకు, అసియా దేశాలకూ కలుగు లంపారు. ఉదయం సాయంత్రం కావేకరోతో ఫాగ్ ఇంటికి మనుషుల్ని వంపి వచ్చాడేమో చూడమన్నారు. జాడలు గాని, జాడల జాడలు గాని దొరకలేదు. పారబాలువడి ఫాగ్ ని వెంటాడబోయిన డిటెక్టివ్ ఫిక్స్ అచూకీ కూడా తెలియలేదు. పోలీసులకే తెలియలేదు.

భోగట్టా తెలియకపోయినా ఫాగ్ దొంగకాడని తెలడంతో పందాలు మాత్రం పుంజుకొన్నాయి. తనివారంనాడు పల్ మల్ లోను, చుట్టుపక్కల విధులలోను జనం గుమిగూడి వందా లొడ్డ సాగారు. రిఫారం క్లబ్బు దగ్గర సందంభం చెప్పినక్కరలేదు. స్టాక్ బ్రోకర్లకే ఒక పెద్ద గుంపు కూడారు. వాడ ప్రతివాదాంతో, సవాళ్ళలో, ఊరూ వాదా మారుమోగిపోసాగాయి. క్లబ్బుమీదికి విరపు చుకువదుతున్న జనసందోహాన్ని అదుపు చెయ్యడం పోలీసులవల్ల కావటంలేదు. ఫాగ్ రావలసినవేళ దగ్గర వదుతున్నకొద్దీ సందంభం, ఉద్వేగం కట్టలు తెంచుకున్నాయి.

ఆ సాయంత్రం ఫాగ్ మిత్రులు రిఫారం క్లబ్బు హాలులో సమావేశ మయ్యారు. బాంకర్లు

జాన్ సలివాన్, థామ్యూల్ పాలెనటన్, ఇంజనీరు ఆండ్రూస్టవార్ట్, బాంక్ ఆఫ్ ఇంగ్లండ్ డైరెక్టరు గాతీయర్ రోల్స్, మధ్య వ్యాపారి తామన్ ప్లాన్ గోలు ఐదుగురూ ఎనిమిది ముప్పాపునీ, ఫిలియన్ ఫాగ్ రాకసి, రాకపోవడాన్ని క్షణానికో విధంగా ఎదురు చూడసాగారు.

హాలులో పెద్ద గడియారంతో ఎనిమిది ఇరవై అయిదు నిమిషాలు కాగానే, ఆండ్రూస్టవార్ట్ సాహసించి, గొంతు సరిచేసుకుని, ఇంకో ఇరవై నిమిషాలలో గడువు పూర్తి అవుతుంది" అన్నాడు.

"లివర్ వ్రాతీమంచి ఇంతకుముందు దొర్చిందన్న రైలు, ఎన్ని గంటలకి స్టేషనులో కొచ్చిందన్నారు?" అన్నాడు ప్లాన్ గన్.

"ఏడూ ఇరవై మూడు. దీని తరువాతి బండి రాత్రి వస్తోందూ పదినిముషాలకి గాని రాదు." అన్నాడు గాతీయర్ రోల్స్.

"అయితే అంతే. ఫాగ్ ఏడున్నర బండితో దిగి ఉంటే ఈపాటికి యిక్కడికి వచ్చిఉండేవాడు అంచేత మనం వందెం నెగ్గినట్టే."

"తొందరపడకండి" అన్నాడు పాలెనటన్ కంగారుగా. "మన మిత్రుడు చిత్రమైనదాని మీకు తెలుసు. అంతా ఖచ్చితంగా ఉండాలనే రకం. వేళ ప్రకారమే వనులుచేసే రకం. ఒక నిమిషం ముందర రాదు, వెనకా రాదు. ఏడున్నరకే ఊళ్ళోకి వచ్చినా, ఎనిమిది ముప్పాపు అయేదాకా ఆగిఉంచనుగా ఆఖరు క్షణంలో ప్రత్యక్షం కాగల ఫుటికడు. అతనలా రాకపోతేనే మనం ఆత్మర్య పోవాలి."

"అతను నిజంగా అలా వచ్చి ఎదట నిలబడ్డా వేను నమ్మును. నమ్మలేను. కల్లారా చూసినా నరే. ఆ" అన్నాడు ఆండ్రూస్టవార్ట్.

"అవలు ఆతను ఈ వందెం వెయ్యడం చాలా తెలివితక్కున వని. తను ఎంత ఖచ్చితంగా నడిస్తే మలుకు మరి ఇంత ధీమానా? ఏ రైల్లో ఏ ఓడో ఎక్కడో ఆలస్యం అవుతుంది ఇతనివల్ల కాని పరిస్థితుల్లో చిక్కడుతోంది? ఏం చేస్తాడు? ఎంతో అక్కరలేదు. ఏ రెండు మూడు రోజులో ఆలస్యం అయితే చాలు—యాత్ర దెబ్బతిన్నట్టే గద!" అన్నాడు తామన్ ప్లాన్ గన్ విసుగ్గా.

"ఇంకొకటి చూశారుగాదు. ఈ 80 రోజుల్లోను ఒక్కసారి కూడా మనకి అతగాడి దగ్గర నుంచి జాబు రాలేదు. పోనీ లెట్రీగ్రాం ఇవ్వచ్చు గదా. వాటికేం కొరవలేదుగా దారి పొడుగునా ఉన్నాయిగా" అన్నాడు సలివాన్—ప్లాన్ గన్ చి.రాకుకు శ్రుతి కలుపుతూ.

"హయ్యూ. ఇహ లాభంలేదండి. పోయాడు చిత్తుగా ఓడిపోయాడు." అన్నాడు. స్టవార్ట్ విట్టూర్చి. ఆయనకు ఇంకో కారణం కనపడింది. "మీరు ఇది గమనించారో లేదో. అతను మ్యాయార్కునించి లివర్ పూల్ రావడానికి ఎక్కాల్చిన ఆఖరు ఓడ 'వైనా' నిన్న ఉదయమే లివర్ పూల్ చేరింది. అందులో వచ్చిన ప్రయాణికుల జాబితా ఇదిగో. చూడండి. ఫాగ్ పేరు ఎక్కడా లేదు. అంటే అవలు తను ఇంకా లివర్ పూల్ వచ్చివుండడు. అంతేనండి. మహా అయితే

ఈపాటికి అమెరికా చేరుతుంటాడు. అదే గొప్ప. ఎంత ఉజ్జాయింపుగా తక్కువైనా మీనవ్వం ఇంకో ఇరవై రోజుజాతికాని ఈ గడ్డమీద కాలు పెట్టలేదు. అంతే తక్కు. పాపం ముసీలాయన లార్ ఆల్ఫ్రెడ్ మాల్స్ పందెం వేశాట్ట ఐదువేలు అదంతా నమ్మడంపాలే."

"అంతేలేదండీ. ఇంకెక్కడ వస్తాడు. రేపొద్దుటే మనం బారింగ్ బ్రదర్స్ కి చెక్కు వందడం ఒక్కటే తరువాయి" అన్నాడు గాతీయర్ రోల్స్.

అప్రయత్నంగా అంతా గడియారం వంక చూశారు. ఎనిమిది నలభై అయింది.

"ఇంక అయిదు నిమిషాలు" అన్నాడు ఆండ్రూస్టవార్ట్, అనవసరంగా.

మిత్రు రైదుగురూ మళ్ళీ గడియారం చూశారు.

కొత్తగా కాపరానికి వచ్చిన భార్య:- సాయత్రం వచ్చేటప్పుడు ఎలుకలజో నొకటి పట్టండేం.

భర్త:- అదేమిటి? మొన్ననే కదా ఒకటి కొన్నాం!

భార్య:- కాని అందులో అప్పుడే ఓ ఎలుక పడింది.

కె. యస్. రాజు (బొంబాయి)

మొహమొహాలు చూసుకున్నారు. ఎంతటి అటగా శ్మయినా ఇరవైవేలు ఇరవైవేలే. గుండెలు కొంచెం ధాటిగా కొట్టుకున్నాయి. గడియారంలో సెకండ్లు గుండెల్లోనే మోగిపోయాయి. అయినా అంతా ధైర్యం నటించుకున్నారు. ఒక ఆట వేదాం అన్నాడు పాలెనటన్. తను నిశ్చితంగా ఉన్నాడన్నట్టు ప్రకటించడానికి దానికేం. ఆడదాం అని కూర్చున్నారూ మిగతా నలుగురూ.

రక్తం ఉధృతంగా ప్రవహిస్తోంది. ఉండుండి నరాలు బిగదంతున్నాయి.

"ఎవరే మనుకున్నా సరే. నా వాటా నాలుగు వేలూ ఖచ్చితంగా ఒడేసి పుచ్చుకుంటాను. 3999 పౌండ్లు ఇస్తానన్నా సరే, ఆ ఒక్కటే కూడా వదలను" అన్నాడు స్టవార్ట్ బాధని కనిగ వరిచూర్చి.

ఎవరూ మాట్లాడలేదు. చూపులు గడియారం మీద వాలాయి. అందులో పెద్ద ముళ్ళు నలభై రెండో నిమిషంమీద వాలింది.

అటగాళ్ళు పేకముక్కలు వేత పట్టుకున్నారు, గావి చూపులు పెద్ద ముల్లకి గుచ్చుకు పోయాయి. గలుపు ఖరచి ధీమా ఉన్నా, ఆ మూడు నిమిషాలు కూడా దొర్లిపోతేగాని మనసు స్థిమితపడదు. క్షణముక యుగం, నిమిష మొక యుగం వగైరా వాక్యాలు ఆతికయోక్తులు కావేమో. ఆ అయిదుగురూ అంతంత పొడుగుపాటి

నిమిషాలను ఎన్నడూ చూసి ఎరుగరు.

రోల్స్, యాంత్రికంగా పేక కలిపి పెట్టాడు. ప్లాన్ గన్ అంతకన్న యాంత్రికంగా కోస్తూ, "ఎనిమిది నలభై మూడు" అన్నాడు.

అమాట సమద్రమంత నిశ్శబ్దంలో పడి ములిగిపోయింది. ఎవరూ మాట్లాడలేదు. వికాశమైన హాలు నిశ్శబ్దంలో నిండి ఇరుకై పోయింది. క్లబ్బు బయట సందడి మట్టుకు నవనవ్వుగా తోపలికి వచ్చి వినిపిస్తోంది. ఉండుండి. గావుకేకం లాటిని తేలి తోపలికి వస్తున్నాయి.

గడియారంలో తోలకం, బద్దకానికి తప్పుటడుగులకు ఇది వేళ కాదన్నట్టు తక్కువకారం నిర్విరామంగా అటూ యిటూ ఊగుతూ సెకండ్లను జను కడుతోంది. అటగాళ్ళు ముక్కులు చూస్తున్నా, గడియారం మోగించే సెకండ్లను అప్రయత్నంగానే ఒక్కొక్కటిగా తక్కువెట్టుకుంటున్నారు.

"ఎందీ నలభై నాలుగూ!" అని కేక పెట్టాడు జాన్ సలివాన్—ఉడ్డేగం వట్ట లేక.

ఇంకొక్క నిమిషం. ఇంకొక్క నిమిషం తిరిగి పోతే, జరిగిపోతే, కాలగర్భంలో కరిగిపోతే వందెం గెలిచినట్టే. విజయం ఇరవైవేలూ తమవే తమవే తమకు తెలియకుండానే మిత్రులు అట చూసేశారు. వారి అనుమతి లేకుండానే చేతులు పేకముక్కలను బల్లమీద పడేశాయి. వారి చెవులే కాక ప్రత్యంగం, ప్రత్యభూషా ఆఖరి అరవై సెకండ్లమూ తక్కువెట్టిపోగింది. ఐదుగురూ ఐదు కోట్ల గడియారా రైపోయారు. భూనభాలు వికమ్మే సెకండ్లను మోగిస్తున్నాయి.

నలభై సెకండ్లు అయిపోయాయి నిశ్శబ్దం మౌనంగా ఉంది. యాభై సెకండు అయిపోయాయి. నిశ్శబ్దం మౌనంగా ఉంది.

యాభై అయిదవ సెకండు మోగిసరికి నిశ్శబ్దం గర్జించింది. ఫెళ్ళిన మోగింది ఏడు గులా హాలును అదరగొట్టింది. బయటనుంచి కేకలు, జయధ్వనాలు, హర్షధ్వనాలు, టిట్లు, కాప నార్తాలూ నమ్మద్ర తరంగాలై విజ్రంభించి క్లబ్బు హాలులోకి విరుచుకుపడి హాలును ముంచెత్తివేశాయి అటగాళ్ళు అయిదుగురూ అప్రయత్నంగా, యాంత్రికంగా లేచి

యాభై ఏడవ అయేసరికి హాలు తలుపు తెరుచుకుంది. అరవయ్యా సెకండు పడే తోపల జయధ్వనాలూ వాటిమధ్య ఫిలియన్ ఫాగ్, ఆతని వెనుక కట్టలు తెంచుకు విరుచుకు పడిన జననందోహం తోపలికి అవతరించడం జరిగి పోయింది.

"వచ్చాను" అన్నాడు ఫిలియన్ ఫాగ్

నిజమే. అతను ఫిలియన్ ఫాగ్ అయిన మాట నిజమే. వేళకి వచ్చి నిలబడ్డ మాటా నిజమే. ఆరోజు రాత్రి ఎనిమిది ఐదు నిమిషాలకు ఫాగ్ నిమిషబంటు పొచ్చిరూ, యజమాని వసవున చర్చికి వెళ్లి రెవరెండ్ థామ్యూల్ విల్సన్ ను కలుసు కుని ఆ మర్నాడు ఉదయం జరుగువలసి ఉన్న ఒకానొక వివాహానికి ఏర్పాట్లు చేయబోయిన విషయం

బిదితమే. పిప్పర్నూ చాలా ఉత్సాహంగా వరు
గెత్తాడు తీరా వెళ్ళేసరికి రె. విల్సన్ ఇంకా తమ
బస్కు రాలేదని తెలిసింది. పిప్పర్నూ ఆయన
కోసం కూర్చున్నాడు. కనీసం ఇరవై నిమిషా
లైనా కూర్చుని ఉంటాడు. అక్కడనుంచి కదిలి
ఇంటికి బయల్దేరేసరికి ఎనిమిది గంటల ముస్తై

80 రోజులలో భూప్రదక్షిణం

అయిదు నిమిషా లయింది. తిరుగు ప్రయాణం
మరీ చురుగ్గా సాగించాడు పిప్పర్నూ. ఈ వేగం,

అటు ఆ వేగం ఇంతా అంతా అని చెప్పలేనది. నర
మానవుడు కనీ విని ఎరుగనిది. టోపీ ఎగిరి
పోయింది. జాబ్బు రేగిపోయింది. పూవరి పాలొచ్చింది.
అయినా అతను లేడిలా దూకుతూ, పాములా జనం
మధ్య దారి చేసుకుపోతూ, ఎద్దులా తోసుకు
పోతూ వరుగెత్తాడు. కొండవాలుతో సెలయేరులా

**“వద్దుబాబూ, హెర్క్యులిస్ నా ప్రాణంలాటిది. అలా
చెట్టాపట్టాలేసుకు నడిరోడ్డున నేను రాను”**

అతను హెర్క్యులిస్ కొన్నాడంటే. అతమా అకవి కుటుంబమూ
కూడా అనేకవిధాల ఖర్చులు తగ్గించుకొని ఉండుండాలి—బస్సుల
కనండి, కాఫీ ఫలహారాలకనండి, చీరాసారే అనండి, వగావట్రా
అనండి. అందుకనే అకవికి అదంతే ప్రాణం.

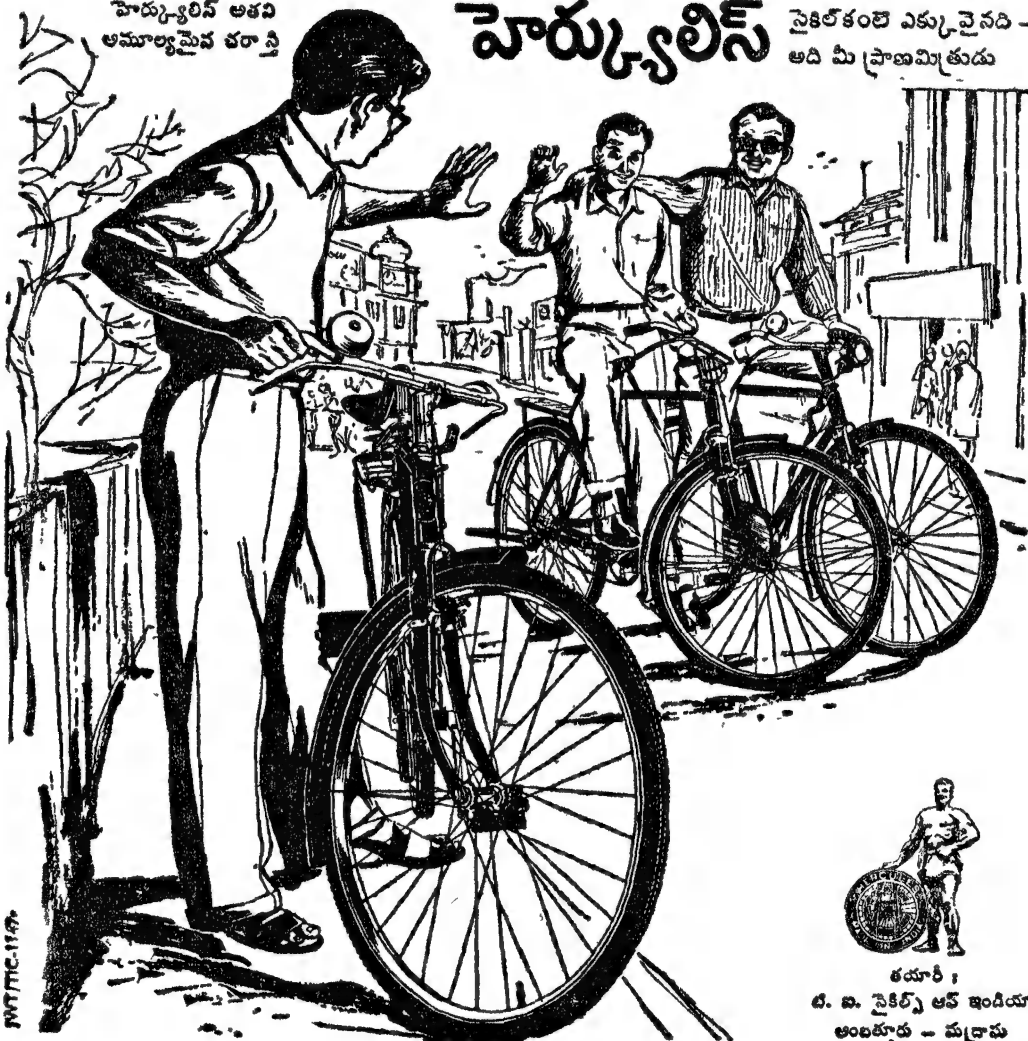
ప్రపంచావరిని 134 పైలుకు దేశాల్లో హెర్క్యులిస్ నే మిగతా
వాటిమీద ఎన్నికచేస్తున్నారు. అన్నిటిలోకి వాణ్యమైనది హెర్క్యు
లిస్ సైకిలే అవి. చెప్పడానికి కారణాలు — కంటికి ఇంపైన దాని
రూపం, ఎదురుగాలితోకూడా మనాయావంగా వెళ్లడానికి అనువుగా
తీర్చిదిద్దిన రూపురేఖలు, హాయిగా సాపేగా సాగిపోయే వడక.

ఇండియాలో అన్నిటికన్నా పెద్దదైన స్పాక్టకీలో, సర్వాంగ
సమగ్రమైన సాదనసంపత్తితో నిర్మిత ప్రమాణాలకు తూ. ద.
తవ్వకుండా తయారుచేసిన విభాగాలతో హెర్క్యులిస్ సైకిలు
నిర్మించబడుతోంది. “స్పా-గ్రేవోటైజింగ్” వద్దతితో తుప్పు
పట్టడానికి ఏమాత్రం అస్సా-గంలేకుండా కట్టుదిట్టం చేస్తారు.
అసైన ముమ్మారు ఎనామెల్ చేయడంవల్ల సైకిలు దగదగ
మెరుస్తూవుంటుంది.

మీ సైకిలు పెట్టుబడిలాటిది — హెర్క్యులిస్ మీ పొమ్ముకి
పూర్తి విలువనిస్తుంది.

హెర్క్యులిస్ అకవి
అమూల్యమైన చరాస్త్ర

హెర్క్యులిస్ సైకిల్ కంటే ఎక్కువైనది —
అది మీ ప్రాణమిత్రుడు

తయారీ :
డి. వి. సైకిల్స్ ఆఫ్ ఇండియా
అంబూడ - మద్రాసు

ప్రవహించాడు ఇంటికి. మూడు నిమిషాలలో ఇల్లు చేరాడు. చేరి ఫిలియన్ ఫోన్ గదిలో వెళ్లి వడ్డాడు. ఆయాసంవల్ల మాట రాలేదు. ఊపిరి అండలేదు.

“ఏమిటిది. ఏమైంది ?” అన్నాడు ఫోన్.
“హయ్యా ఫెల్లి ఫెల్లి జరగదు. వీల్లేదు.”

“వీల్లేదా ? అంటే ?”
“వీల్లేదు రేపు వీల్లేదు.”
“ఏం ? ఎంచేత ?”
“రేపు రేపు—ఆదివారం. అంచేత.”
“సోమవారం.”
“కాదు. ఇవాళ శనివారం.”

“శనివారమా ! ఛ. అనంభవం” అన్నాడు ఫోన్ ఆశ్చర్యంతో.

“అవును, ఇవాళ శనివారమే. మీరు తప్పారు. ఒక్కరోజు లెక్క తప్పారు. మనం గడువుకన్న ఇరవై నాలుగంటలు ముందరే వచ్చేకాం. కానీ ఇంకా సరిగ్గా వది నిమిషా లుంది గడువు” అన్నాడు పాస్పూర్. అంటూనే ముందుకు దూకి యజ్ఞ మాని చొక్కాలరు పట్టుకుని మాట వినుకుండా బలవంతాన ఆడుచుకు వెళ్లిపోయాడు వీధిలోకి.

ఫిలియన్ ఫోన్ కు ఇక ఆలోచించేందుకు, వాదిం చేందుకు కూడా పీలులేదు, చేతే లేదు. గుమ్మం దిగుతూనే ఎదురైన బగ్గీ ఎక్కి వందపొండ్లు కిరాయి యిస్తానని కేకమేసి ఉరికించుకున్నాడు. రెండు కుక్కల్ని లాకి, ఐదు బళ్లని ఛీకొని మరి క్లబ్బుకి చేరింది బగ్గీ.

ఫిలియన్ ఫోన్ బగ్గీ ఉరికి క్లబ్బు తాలుకు గ్రాండ్ సెలూన్ హాలులో కాలు మోపేసరికి సరిగ్గా ఎనిమిది నలభై అయిదు అయింది.

ఫిలియన్ ఫోన్ 80 రోజులలో భూప్రదక్షిణం సాధించగలిగాడు ?

ఫిలియన్ ఫోన్ ఇరవైవేం పొండ్ల వందంతో విజయం సాధించగలిగాడు.

ఇంతకీ ఫిలియన్ ఫోన్ వంటివాడు—అంత ఖచ్చిత మైన మనిషి 80 రోజులు లెక్కపెట్టడంలో ఒక్కరోజు ఎలా పొరబడ్డాడు ? అండ్స్ లో దిగిన రోజు 79 వ రోజు—డిసెంబరు 20 వ తేదీ తువ్రకారం కాగా ఇతను మాత్రం అది 21 వ తేదీ శనివారం అని ఎలా భ్రమపడ్డట్టు ?

ఫిలియన్ ఫోన్ తనకు తెలిసి చెప్పేస్తానని జాగ్రత్తగానే చూసుకున్నాడు గాని, తెలియకుండా చూసుకోకుండా చేసిన పని ఒకటి ఉంది. ఈ ప్రయాణం ముగిసేసరికి ఒకరోజు లాభం చేసు కోడం. ప్రయాణం అంతా తూర్పువేపుగా సాగడం వల్ల ఇలా ఒకరోజు కలిసినట్లుంది. అదే పడమటి వేపుకి ఆయివుంటే ఒకరోజు నష్టపోయేవాడు. దానిప్రకారం ఇది. ఫిలియన్ ఫోన్ తూర్పుకి అనగా మూర్ఖుడికి అభిముఖంగా వెళ్లాడు కాబట్టి పోను పోను ఒకొక్కరోజు కురచబారసాగింది. అతను ఒక్కొక్క డిగ్రీ దాటినపుడల్లా నాలుగు నిమిషాలు కురచబారింది. ఇలా ఎన్ని డిగ్రీలు దాటితే అన్ని కాలిగుల చొప్పున నిమిషాలు కలిసినట్లయి భూగోళం సరిదిన మొత్తం 360 డిగ్రీలు, త్వాని. 360 ని నాలుగు నాలుగు నిమిషాలు

పెట్టి హెచ్చు చేస్తే (డిగ్రీకి నాలుగు నిమిషాలు) సరిగ్గా ఇరవై నాలు గంటలు వస్తుంది. అంటే, తూర్పుదిక్కుగా పోతున్న ఫిలియన్ ఫోన్, ప్రయాణం మొత్తంమీద సూర్యుడు మెరిడియన్ దాటడం ఎనభై పార్శ్వ చూస్తే—(ఎనభై మూర్ఖ దయూ అన్నమాట) అండ్స్ లో కూర్చున్న అతని మిత్రులు 79 సార్లే చూశారన్నమాట. అందు వల్ల ఫోన్ డైరీలో లెక్కల ప్రకారం అనాడు ఆదివారం కావలసి ఉన్నా, నీజానీ కది అండ్స్ లో శనివారమే. అందువల్లనే క్లబ్బులో మిత్రులు ఎదురుచూస్తూ కూర్చున్నారు, ఫోన్ ఆక వడి లుకు ఇంటికి ఉన్నాడని తెలియక.

సావం, అండ్స్ వదలివెళ్ళింది అగాయతూ నానాదేశాల వస్తులపాలైన పాస్పూర్ గడియారం యధాప్రకారం అండ్స్ పైమునే చూపిస్తోంది. అందులో తొడిమల ముల్లు కూడా ఉండిఉంటే ఆరోజు శనివారమని ఫుంటావధంగా చెప్పేదే.

మొత్తంమీద ఫిలియన్ ఫోన్ గెలుపు పొధిపె 20 వేల పొండ్లు సంపాదించాడు. కాని ప్రయాణ భత్యాలకు దాదాపు వందపొండ్లవేల ఖర్చు అయి పోయినందువల్ల, ఈ వందేంవల్ల అతనికి ఆర్థికంగా లాభించినదేమీ లేదు. ఆర్థికలాభం అతను అతిం చనూ లేదు. అతనిక్కావలసినదల్లా వంతల వేగ్ మాట నిలబెట్టుకోవడమే. అండ్స్ వల్ల వందేం డబ్బులో మిగిలిన వెయ్యి పొండ్లు పాస్పూర్ కు,

డిటెక్టివ్ ఫిక్స్ కూ వని యిచ్చేశాడు ఫిక్స్ మీద అతని కోపం అప్పుడే పోయింది. పోతే, పాస్పూర్ పొరబాటువల్ల అతని గదిలో 1920 గంటల సేపు కాలిన గాన్ బర్చురు రుసుమును మాత్రం—కమిషన్ పేరు కొస్తాక్తంగా పాస్పూర్ కాతాలో అతని డబ్బునుండి మినుపోయిచు కొన్నాడు.

ఆరాత్రి వందెం గెలిచి ఇంటికి వచ్చేసరికి ఫోన్ యధాప్రకారం ఉన్నాడు. ఏకాదు వెల్లివచ్చినట్లే మామూలుగా ఉన్నాడు. ఆనందోద్వేగాలు తోక లేవన్నా ఉన్నా దుర్భేద్యమైన అతని ముఖ వైఖరివల్ల కనబడవు.

“ఈ పెల్లి మీ కివ్వమేగా” అన్నాడు అయూ దాతో.

అయూదా నవ్వింది. “ఇప్పుడు ఆ ప్రశ్న అడగా ల్పింది మీరు కాదు, నేను. ఇంతకుముందు మీ పర్యవసం పోయిం దనుకున్నారు. ఇప్పుడు మీరు భాగ్యవంతులు—”

“నున్నించండి. ఒక్కముక్క పుస్తకం చెప్పాలి. ఈ క్షణంనుండి నా అన్నీ అంతా మీదే. మీరు గనక వివాహం ప్రసక్తి తెచ్చిఉండకపోతే పాస్పూర్ రెవరెండ్ నిల్వనే ఇంటికి వెళ్ళేవాడు కాదు. వెళ్లక పోతే నా పొరబాటు నాకు తెలిసేది కాదు—”

“డియర్ మిస్టర్ ఫోన్—” అంది అయూదా.
“డియర్ అయూదా” అన్నాడు ఫిలియన్ ఫోన్.

నలభై ఎనిమిది గంటల తరువాత వివాహం యధావిధిగా జరిగిపోయింది. పెళ్లికొడుకును వదిల తలు మించి ముస్తాబై ధగధగ యమావంగా, బాజ భజంతిల్లా, వందమంది పెళ్లివారి పెట్టుగా తిరిగాడు పాస్పూర్. ఇదంతా అతని చలవే. అతనే పెళ్లి పెద్ద. అయూదాని కాపిడింది తనే. అంచేత పెద్దరికం పొక్కులు, అధికారాలూ తనకే కాక మరెవరి కుంటూ యున్నట్లు తిరిగాడు పాస్పూర్.

మర్నాడు ఉదయం తెలతెలవారుతూఉండగా డబ్బు దబ తలుపు కొట్టాడు పాస్పూర్.

తలుపు తెరుచుకుంది ఫిలియన్ ఫోన్ తొంగి చూశాడు.

“ఏమిటి పాస్పూర్ !”

పాస్పూర్, పొదావుడిగా చిందులు తొక్కు తున్నాడు. “ఏమిటంటా తేమిటి ? ఇప్పుడే తట్టింది నాకు—”

“ఏమిటి ?”

“ఏమిటేమిటి. మనం అసలు ఈ భూప్రదక్షిణం 78 రోజుల్లోనే చేసేయ్యచ్చు.”

“నీజమే. ఇండియా మీదుగా వెళ్ళకపోతే నువ్వున్నట్టే కలిసొచ్చేది. కానీ, ఇండియా వెళ్ళి ఉండకపోతే మనం అయూదాను కాపిడి ఉంజే వాళ్లం కాము. అది జరక్కపోతే అమెను పెళ్లి నేనుకోవడం వదేదీకాదు. అన్నా—”

ఆపై నా చెప్పేందు కేం లేదు. ఫోన్ తలుపు మూసివేశాడు.

ఫిలియన్ ఫోన్ భూప్రదక్షిణప్రకారం ఇది. 80 రోజులలో భూమిని చుట్టి రాగలిగాడు. ఇది సాధించడానికి అతను అడ్డమైన నానానాలూ ఎక్కాడు— ఓడలు, రైళ్ళు, బళ్ళు, స్టీమర్లు, నరకు ఓడలు, స్టెడ్డిబళ్ళు, ఏనుగులు—అన్ని రకాలు ఎక్కి ప్రయాణం చేశాడు. ఇప్పివేం మైళ్ళ పొడుగునా ఎన్ని అవాంతరాలు వచ్చినా ఎలాంటి ఉపద్రవాలు వచ్చినా అతను స్థిమి తంగా ఉన్నాడు. ఎన్నడూ ఉదేకపడలేడు. కంగారు పడలేదు. జోరుగా వెగితిస్తూ ఆ పని నిదానంగా చేసేవాడు.

అయితే ఫలితం ఏమిటి? ఈ యాత్రవేసి వందెం గెలిచి అతను సాధించిం దేమిటి ? సంపా దించిం దేమిటి ?

ఏవుంది. ఏమీలేదు, అంటారా ?

నిజమే ఏమీలేదు. కాని ఒక చక్కని చుక్కను తెచ్చుకున్నాడు. ఇంకే ఫలితం అభించినా ఏమిటి ఇనుదనదేదాదో తెలిదు గాని, ఈ కొండర్బరా అతనికి లభించి అతని జీవితాన్ని ఆనందమయం చేసింది. తోకం మొత్తంమీద అంత సంతోషం, తృప్తి ఉన్నవాడు అతనే అనిపించేటంతగా అతని జీవితాన్ని వెలుగుతో ఆనందంతో నింపేసింది.

అందులో నగం ఆనందం లభిస్తుందని ఆక పెట్టినా, మినుముకు మీరు దానికోసం భూప్రదక్షిణయాత్రకి జయశ్రే రథారు. అంతేనా ?

(అయిపోయింది)

‘మీకనలు బుద్ధుల్లేవు’ అని విరుచుకుపడింది అరుంధతి తనచుట్టూచేరి ప్రశ్నలతో వేధిస్తున్న మిత్రబృందం మీద. ఎందుకో ఆ మొకంత చికాకు...

‘నిలవనే నాలుకమందా — కయ్యారి పాన నడకదా—నీనడకలో హోయబువ్వదే చాలా—’ దూరాన్పుంచి పాతరికార్డు చెవుల్లో రింగును విన్నాంది. కాలేజీ టైమయిందని హడావిడిగా నమాస్తాన్న అరుంధతికి ఈ పాట బొత్తిగా వచ్చలేదు. వెంకట తిరిగి చూచింది!— అతనికా తనవి అనుసరిస్తూనే వున్నాడు. బుద్ధి లేకపోవేనని. దీనికి తగ్గట్టుగా ఈ వెధవరికార్డుకట్టి. అరుంధతికి నల్గురు మండిపోయింది. రెండుజడల్లో ఒకజడ విసురుగా కోపంగా ముందుకు దుమికింది. ఈ అలజడికి జంకిపోయి జడలోని గులాబి బిక్కు మొగం వేసింది. భయమేసి కింద పడిపోయింది. నాలుగైదు రోజుల్పుంచీ ఇదే వరన! అరుంధతి బయల్దేరినవేళకే ఈ కళ్ళజోడబ్బాయి బయల్దేరతాడు. క్లాసులో కన్నార్పకుండా ఆమెపై పే మూస్తాడు. మళ్ళీ ఆమె ఇంటికెళ్ళే వేళకే తనూ తయారవుతాడు. ఏమిటనీ ఉద్దేశ్యం? అరుంధతికి కోపం యీరోజు వద్దన్నకొద్దీ ఎక్కువైపోతోంది. నమయానికి యీ రికార్డుకట్టి. వెంగీతంపై వెంత మోజావా—ఆమె

కిప్పుడు ఈ రికార్డు వచ్చలేదు. రోసం వచ్చేటంత సిగ్గుతోపాటు రోసంకూడా పుట్టుకొస్తోంది.

మళ్ళీ వెంకట తిరిగి చూచింది. అతను అలాగే వెంటదీస్తూన్నాడు. ఏమీ తెలియనివాడిలా వున్నకం చదువుతున్నట్టు నటిస్తున్నాడు. ఇదంతా నటన కాక పోతే ఎవరైనా నడుస్తూ చదువుతారా?

ఈ అబ్బాయికి తగిన బుద్ధి చెప్పిరి.— అరుంధతిమనసు అర్థమేసింది. అసలా అబ్బాయి విషయం నీకెందుకూ? అతనే నేషిలేస్టి నీకేమంది అదే మనసు. అవును మరి ఆ అబ్బాయివిషయం తనకెందుకూ? మరి అతనెందుకు తనని వెంటదీస్తా? క్షణ క్షణానికి ఆ అబ్బాయి ప్రవర్తన గుర్తుకొస్తోంది.

అరుంధతి వేగం పెంచింది. కొంతదూరం

వెళ్ళింతర్వాత వెంకట తిరిగి చూచింది. అతని కనువింతలేదు. గాలి పీల్చుకుంది. ఇంతలోనే ఏమయ్యాడు? ఏమవుతే తనకేం—అహ...ఇంతలోనే ఎలా మాయమయ్యాడూ అని— అంతే. నర్సి చెప్పే/కుంది.

అర్జెంటుగా సైకిల్ బెల్లు వినిపించేవరికే (తుచ్చిపడి తప్పుకుంది. కళ్ళజోడబ్బాయి ముందు కూర్చున్నాడు బుద్ధిమంతునిలా. అతని నేస్తం కాలోలు సైకిలు లోక్కుతున్నాడు నరిగ్గా తనవక్కుమనే సైకిలు పోనిచ్చాడు కొంటెగా! అది చాలదన్నట్టు బెల్లు కూడా వాయిస్తున్నాడు. తనని దాటింతర్వాత పనిమాలా వెనక్కి తిరిగి నల్చికి లించి, కళ్ళు మిటకరించి చూశాడు కళ్ళజోడబ్బాయి నేస్తం. ఎదురుగా వచ్చే రిక్తానైవా మాడకుండా ఇంకా అదే పోజలో వున్నాడు. అనశంగా రిక్తాకి గుడ్డుకోకూడదూ వీడ విరగడ్డై పోతుంది— అరుంధతి మనసారా కోరుకుంది. కాని—అంత చాతానివాళ్ళా వాళ్ళు—కన్నుమూసి కన్ను తెరిచేంతలో రిక్తాని అవలీలగా తప్పించుకుపోయారు.

చదువుకుని బాగునడదామనేకోపకే చెందిన వాళ్ళకి ఇలా అమ్మాయిల్ని వెంటదీంచటం మినహా మరేమీ చాతగాదు. ఇంటిలోవాళ్ళు డబ్బు సంపుతారు. వీళ్ళేమో కులాసాకోసం చదువుతారు. ఇలాంటి మనస్తత్వాలు మారిపోవాలి త్వరగా.

ఎక్కడా దొరకనట్టు—నరిగ్గా అరుంధతి ఇంటిదగ్గరే గది తీసుకున్నాడు కళ్ళజో

గ్లాస్ ౨. కాలేజీకి రామా సోమా అరుంధతిని వెంబడించేసినతర్వాత సాయంత్రం టెక్నోలోగా యూజ్ అమె ఇంటిముందు భారీ వేలంలో కొలుస్తాడు. గాలికోసం డాబామీద సాయం పోరం చేద్దామంటే కనిపించులా అల్లం తగారంలో అరుంధతికి అతను ప్రత్యక్షమౌతాడు. క్లోసారి అమెకి అతనిమీద చెప్పలేనంత, చంపే స్వభావంతో కోపం వస్తుంది. అదవిల్ల తనే చెయ్యదనేగా అతని కంత ధీమా!

అన్నయ్యకి అతనిగురించి చెప్పేద్దామనుంది తాతాసార్లు. అసలే అన్నయ్య కనరత్నాని చేసిన పనినాడు. ఫలానావాడు నన్ను అల్లరి న్నున్నాడని చెప్పిందా—ఇంకేముంది—కళ్ళుకోళ్ళాయి ఇప్పుడు క్లోజే! అంతవరకు ఎందుకులేని నాయుడా మేమూనవ్వింది.

వెంబడిస్తే వెంబడించేదా—మరి అంత బ్లిగ్గా—అందరికీ అలాసై సోయేలా వెంబడిస్తేల్లా! మొన్నమట్టుకి మొన్న విమల 'ఏమో మీ ముగ్గింకా రాలేదా' అని పదిమందిలో నట్టుకుడిగొంది. అరుంధతికి కళ్ళునిట్టపర్యంతమయింది.

నీళ్ళు కనలు బుద్ధులుండవు కాబోలు. వాళ్ళకేం వరేమన్నా వరదాగానే తిరుగుతారు. తనలాటి డబ్బిలం విషయం వాళ్ళ కనవనరం.

అతోచిస్తూ నడుస్తున్న అరుంధతికి "థర్, రో" కూడా వినిపించలేదు. క్లాసు గుమ్మంలో

అడుగుపెట్టేసరికి తక్కువరే మాంచి మూడో పాతం చెప్పతూన్నారు.

అరుంధతి ఆయన అనుమతికోసం గుమ్మం దగ్గర బొమ్మలా నిలబడింది. చేతులు తిప్పు కుంభలూ పారం చెప్పతూవు కుర్రమాస్టారు అరుంధతిని గమనించలేదు కాబోలు — క్లాసు పై కప్పు ఎగిరిపోయేలా పారం చెబుతున్నారు. అందునా టీట్యూగారి “ఇజబెల్లా” అంటే మాస్టారికి మరో ప్రాణం.

చివర్ని కూర్చున్న కళ్ళజోడబ్బాయి అరుంధతిని చూచాడు. చూస్తున్నాడని అరుంధతికళ్ళు చెప్పాయి. ఇంత లేటాన్నట్టు జాలిగా చూశాడు. ద్వారపాలకురాలిలా నిలబడ్డ అరుంధతికి అతనిమీద కోపమెంతైనా ముందుకొచ్చింది. తన విషయం అతని కెందుకనలు. ఖర్మంకొద్దీ తక్కువరే పారంలో తలనిండుగా మునిగిపోయారు.

తిరిగి వెళ్ళిపోవామని వెనక్కు తిరగబోయింది. రాగయుక్తంగా పొయ్యిలే చదువుతున్న కుర్ర మాస్టారి చూపు (దయతలవి) గుమ్మందగ్గర అరుంధతిమీద నిలిచింది. రెండుకళ్ళాలు పాతమాపి తీక్షణంగా చూచాడు పాతానికి అంతరాయం కలిగి వండుకు—అదే అబ్బాయి అయితే ఏమనేవాడో తెలియదుగాని—అరుంధతి ఆడపిల్లైపోవలంమూలంగా ‘కమిన్’ అన్నారు. అరుంధతి క్లాసులోకొచ్చి కూర్చుంది.

మాస్టారు అగిపోయిన పాతాన్ని తిరిగి ప్రారంభించారు. మళ్ళీ సరైన ‘మూడ్’లోకి రావటానికి ఎలా లేదన్నా పదినిమిషాలు వట్టింది. పారం సాగుతోంది అరుంధతి పృథ్వీయంలో అవమానాన్ని రగుల్తోంది ఎక్కువ కూర్చున్న విమల మాటల్లోకి దింపింది.

‘ఏమే!....ఇంత లేటయిందే—’

‘... ..’

‘అతిస్వంగా లేదా? సినిమా కెళ్ళావా? రాత్రి లాగా చదివా? పుండుంది ఒక్క ప్రశ్న వేస్తోంది విమల

‘అబ్బ! నన్నాట్టే విసిగించకు’

‘కారణం లేదే—’

‘ఏమీ లేదనటలే—’

తక్కువరేకి మళ్ళీ అంతరాయం కలిగింది. మూటాడుకొంటూన్న ఇద్దరమ్మాయిలనైపు కోపంగా చూశారు. అంతే—మూటలు బందయ్యాయి. కాని మామూలు ‘మూడ్’ మళ్ళీ తెచ్చుకోవాలంటే తక్కువరేకి సాధ్యం కాలేదు. అందుచేత వినుక్కుంటూనే, చప్పచప్పగా పాతం చెప్పుకుపోయారు. అవరుకాస్తా ఇట్టే అయిపోయింది.

—లేడీస్ వెయిటింగ్ రూంలో అంతా సమావేశమయ్యారు. అందరికీ అరుంధతి ఆరోజు కొత్తగానే కనిపిస్తోంది. ఏనాడూ లేటుగారని అరుంధతి లేటుగా రావటమేమిటి—వచ్చిందిపో—సిగ్గైనా లేకుండా గుమ్మందగ్గర రాతిబొమ్మలా నిలబడటమేమిటి? ఈ విషయాన్నే అందరూ తరచితరచీ అడిగారు. అందరిమీదా పైరయి పోతోంది అనలు నా విషయం మీ కెందుకుంది.

“హానీలే వెధవగొడవ! లైబ్రరీకి వెడదాం

అరుంధతి కోపం

వస్తానా?” ప్రభావతి టాపిక్ మార్చి అడిగింది.

“నే రాను—”

“మా తల్లివికదూ! రా....” బ్రతిమాలింది.

“నే రావని చెప్పటాల్లా” అరుంధతికి కోపం వచ్చింది.

“ఎందుకే నీ కింత అలుక, ఓ రామనిలుకా!” రాగం తీసింది కునుమ.

“మీ కనలు బుద్ధుల్లేవు” అరుంధతి అరిచేసింది.

ఒకడు తప్పతాగి తెలివి లేకుండా దారికి అడ్డంగా పడి వున్నాడు. అదను చూచు కొని దారినపోయే ఓ దొంగ, తాగుబోతు కాళ్ళకు నన్న కొత్త బూట్లను తాను వేసు కొని తన చీరీగిన పాత బూట్లను తాగుబోతు కాళ్ళకు తోడిగి చక్కా పోయాడు.

తర్వాత కాసేపటికి ఓ బండివాడు ఆ దారినవస్తూ, దారినండికాళ్ళను జరుపుకో మని కేకేశాడు. తాగుబోతు, తలెత్తి తన కాళ్ళవైపు ఓ మారు చూచు కొని యీ విధంగా జబాబిచ్చాడు.

“అబ్బాయి! ఆ కాళ్ళు నావికావు. కాబట్టి నువ్వు నిరాటంకంగా బండితోలుకు పోవచ్చు.”

ఎన్. ఎ. రవీంద్ర (మద్రాసు)

“అవును” ప్రభావతి అందుకుంది.

“ఎవర్ని గోచేద్దామాని ఎదురు చూస్తూ చూరు!”

“నిజం—”

“ఏమిటి నిజం! మీ బొంద నిజం! ఒక మనిషి చీకుతో చచ్చిపోతాంటే నవ్వుతూ కూర్చోటం మీకు సరదానా—” ఉడుకుబోర్తనంతో అంది అరుంధతి

“అనలేం జరిగిందే అరూ—” విమల అడిగింది.

“ఏమైనా మనకి జరిగితేనేగాని అనంభవానికి రావు”

“చంపక అనలువిషయం చెప్పదూ!”

“.... ..”

“నీదగ్గరున్న బుద్ధే ఇది. సస్పెన్స్లోపెట్టి చావగొడతావ్. త్వరగా చెప్పు ఏం జరిగిందో—”

“ఆ కళ్ళ జోడబ్బాయి—” అరుంధతి చెప్పలేకపోయింది. అతను గుర్తుకోస్తేనేచాలు, అరికాలు మంట నెత్తికి పాకుతుంది.

“ఆ..... అహ..... ఏంచేకొడేమిటి?” అందరూ ఒక్కసారిగా అడిగారు.

“ఏమైనా చెయ్యటానికి నేనంత అలుసుగా వున్నానా?”

“మరేమయ్యిందే?” విమల రెట్టించి అడిగింది

“రోజూ చేసే వనే—వెంబడించటం!”

“ఓసంతేగదా!—ఇంకేమిటో అనుకున్నాం. తిరగనీ!—ఎవడొద్దన్నాడూ? జీతం బత్తెంతైనా బాడీ గార్డగా వుంటానంటే మధ్య మన సామ్మీం పోయిందిగనక” కునుమ అన్న మాటలికే అరుంధతి కోపం మిస్తుంటింది.

“నీకే... నువ్వెన్నైనా చెప్పతావ్. అతనలా వెంబడిస్తూంటే నా కెంత సిగ్గుగావుందో తెలుసా?”

“నన్నడిగితే నీయంత అద్భుతంతులు మరెవ్వరాలేరు. మేమూ వున్నాం దండక్కి. ఒహళ్ళా మమ్మల్ని ఇంటివరకూ సాగనంపటానికి రారాయె. మా ఖర్మంకాపోతే మాకంత అద్భుతం గూడానా? హయ్యోరామ— పాపమతను, హాయిగా ఎంచక్కా నిమ్మ ఇంటివరకూ వచ్చి దిగబెడుతూంటే యింకా దిగులెందుకే అరూ!” ప్రభావతి వున్నమాట అనేసింది.

“చాల్లే ఊరుకో” అరుంధతి కళ్ళు రెండూ ఎర్రవడ్డాయి.

“అయితే యిప్పుడేం చేద్దామంటావే” విమల అడిగింది.

“బుద్ధిచెప్పాలి. తగిన శాస్త్రీ జరగాలి” అరుంధతి అగ్గిబరాటె పోయింది.

“అయితే మనం రేడీ” కునుమ అందుకుంది.

“అంత తెలిక్కాదు. నిదానంగా చంపాలి”

విమల నలవో యిచ్చింది.

“ఇప్పుడే నాంది జరగాలి” అరుంధతి ఆర్డరేసింది.

అంతా ఏకగ్రీవంగా వచ్చేసుకున్నారు. ఇప్పుడు అరుంధతి మనసు ఆనందంతో నిండిపోయింది. అందరూ లైబ్రరీకి బయల్దేరారు.

లైబ్రరీలో అడుగు పెట్టారో లేదో—ఒక మూలగా వంటరిగా ఏదో పుస్తకం చదువుకుంటూన్న కళ్ళజోడబ్బాయి కనుపించాడు. ఎవ రెవరు ఎలా మాటాడతో నిర్ణయించుకుని కార్యారంభానికి పూనుకున్నారు చేతుల్లో పుస్తకాలుంచుకుని.

“ఏమే అరూ—మీ బాడీగార్డుకి జీతమెంత?”

కునుమ తనసోర్తను ప్రారంభించింది.

“నేరే జీతమెందుకే—అందమైన అమ్మాయిని వెంబడించటమే మహాభాగ్యమనుకుంటూంటే”

(44-వ పేజీ చూడండి)

ఈ సంభాషణ వింటున్న గుమాస్తా లందరికీ ఈ క్రొత్త పాడక్వార్టర్ల గారికి వచ్చినట్లు నట్లున్నది అని తోచింది. అందరి ముఖాలలో ఆశ్చర్యం స్పష్టంగా కన్పిస్తున్నది. వీరిలో గోపాలరావు త్వరగా తేలు కొని “నుబ్బయ్యా! వారి దగ్గర డబ్బు తీసికోవద్దు. క్రొత్తగా వచ్చిన వాళ్ళకు మనం కాసి యిప్పించాలిగాని, ఆయన మన కిప్పించటం ఏమిటి. ఇదిగో! దీన్ని వట్టుకెత్తి కాసిలు తీసికొనిరా!” అంటూ గోపాలరావు పర్చుతీసి అయిదు రూపాయల నోటును నుబ్బయ్యకు అందివ్వవోయినాడు.

“గోపాలరావు! నువ్వు కుర్రవాడివి. యింకా ఖమ్మ తారీఖు వది హేసురోజులంది. ఎన్నెన్ని మంచి సీనిమాలు వస్తయ్యా! ఈ డబ్బు ఒక సీనిమాకు వెట్టుకెత్తండిగాని దాచివెట్టు” అని గోపాలరావుతో చెప్పి నుబ్బయ్యనుచూసి “నుబ్బయ్యా! త్వరగా పోయిరా! మళ్ళీ యింజనీరుగారు వస్తే పిలువడరా!” అని వది రూపాయల నోటును నుబ్బయ్య చేతిలో కుక్కాడు.

లండ్ టైమ్స్ లో గుమాస్తాల చెట్టుక్రింద నమావేశము ఆసీను డై నందిన కార్యక్రమాలలో ఒకటి. అనాటి నమావేశంలో జరిగిన చర్చ క్రొత్త పాడ్ గుమాస్తా గారిని గురించే. ఆయన ఎంత మర్యాదగా, అప్యాయతగా మాట్లాడేది, ఆయన తన నబార్తినేట్లంటే ఎంత ప్రేమగా ఉంటారా—లేకపోతే కాసిలు తీసికొచ్చిన హోటలు కుర్రవాడికి 4 అణాలు ఎవరిస్తారు—అంటూ అందరూ ఆయననుగురించి పొగడతో మాట్లాడారు.

నాయంకాలం అయిదు గంటలయింది కాని ఏ గుమాస్తా కూడా ఆసీను వదిలివెళ్ళే ప్రయత్నంలోలేదు. అప్పుడే ఆసీను ప్రారంభం అయిందన్నట్లుగా అందరూ జాగ్రత్తగా మె చేస్తున్నారు. శర్మగారు మాత్రం తన బల్లపైవున్న పైళ్ళనుప్పొంటిని నర్చుకొని వెళ్ళువానికి సిద్ధంగా వున్నారు. యితరులదృష్టి తన వైపు తిప్పుకొనేందుకు ప్రయత్నిస్తూ, ఒక పర్యాయము దగ్గరు. అప్పటికి ఏ తలా పెల్వోలోనుంచి బయట వడలేదు యింక తప్పదు అనుకొని “అబ్బాయీ! గోపాలరావు! నీకు పెళ్ళి అయిందా” అందరికీ విన్నవడి తాగున అడిగారు బ్రహ్మానందంగారు.

అనుకోకుండా అకస్మాత్తుగా వచ్చిన ఆ ప్రశ్నకు గోపాలరావు కొంత తడలిడవడాడు. కాని వెంటనే సిగ్గువడుతూ “యింకా లేదండీ” అన్నాడు.

“అయితే ఖర్చంజాలక ఈ ఆసీనునే పెళ్ళాడవుగదా! అయిదుగంటలయినా మీతో ఏ ఒక్కరూ కదలలేం! ఆసీనులోనే ఉండిపోదామని అనుకొంటున్నారా ఏం!” హెచ్చరించారు బ్రహ్మానందంగారు ఈయన ప్రవర్తన మిగిలినవా రందరికీ తా. రాను మరి అగమ్యగోచరంగావుంది. గోపాలరావు కంచెం సాపాసింది “యిప్పటివరకు మాతో ఎవ్వరమూ ఏడు గంటలకు ముందుగా ఏ పరిస్థితులలోనా ఆసీను విడదవిన సాపాసలేదు. ఏడు గంటలకు బయలుదేరుతే ఆరోజు పెందలకడనే బయలుదేరినట్లు” అన్నాడు.

“ఎంతో!”

బ్రహ్మ నంద శర్మ

(20 వ పేజీ తగవాయి)

“యింజనీరుగారు క్యాంపులోవున్న మూడు, వాలు గుర్రజాలు చూచి సంతకాలు పెట్టెటప్పటికి ఏడు గంటలవుతుంది. ఇంజనీరుగారు యింటికి వెళ్ళేటప్పటికి ఏడున్నర అవుతుంది. ఆయన వెళ్ళండే పాడక్వార్టర్ల గారు బయలుదేరరు. పిల్ల డ్డరూ వెళ్ళునేదే మేమెవ్వరం బయలుదేరినా సాత పాడక్వార్టర్ల గారు ఉరుకోలేదు. ఏ సమయంలో ఏ గుమాస్తాతో సమయిందోనని, లేకపోతే యిబ్బంది అవుతుందని అందరిని ఉండమనేవారు”

ముగ్గురు గ్రాఫెనర్లు రైల్వే స్టేషనులో ప్లాట్ ఫారం మీద దీర్ఘసంభాషణలో ఉన్నారు. విజిల్ వినిపించేవరకూ రైలు వచ్చినట్లు తెలియలేదు వాళ్ళకు. గార్డు పచ్చజెండా ఊపేడు, ముగ్గురూ గబగబా రైలు ఎక్కటానికి పరిగెత్తారు. ఇద్దరు ఎక్కగలిగేడు. మూడవ గ్రాఫెనరు ఎక్కలేకపోయాడు. ఇది చూచిన ఒక పెద్ద మనిషి “మొత్తంమీద వాళ్ళిద్దరైనా ఎక్కగలిగేరులెండి” అన్నాడు. అప్పుడు ప్రొఫెనరు ఆ పెద్ద మనిషితో... “అవును. కాని వాళ్ళు నాకు వీళ్ళోలు యివ్వడానికి మూత్రమే స్టేషనుకు వచ్చారు!

ఎమ్. ఎన్. రావు (మద్రాసు)

“అబ్బయిలూ! వాడ్ని రెండు వదికిరావు. అయిదుగంటలవరకూ ఊతం కరెక్టుగా యిస్తున్నారాబట్టి ఒళ్ళు వంతుకుని శ్రద్ధగా వనిచేయండి. అయిదు అయినతరువాత, మరి అవసరం వచ్చి నేనుగాని, యింజనీరుగాని ఉండమంటే తప్ప మీరందరూ నిరభ్యంతరంగా వెళ్ళవచ్చు. మీరు ప్రాసిన కాగితము లిప్పింటిని నేను వెళ్ళే చేసిం తరువాతనేగదా సంపిస్తున్నాను. అవసరమైతే నేనుంటామలే! అర్బంటు కాగితాలు యింజనీరు గారింటికి వంపుతే వారు తీరికగా చూచుకొని సంతకాలు పెడతారు. వారికి బాధవుండదు. మనకూ యిబ్బంది కలుగదు. యిప్పుడే వెళ్ళు వాను. జ్ఞాపకముంచుకోండి. అయిదింటవరకూ

క్రద్దగా వనిచేయటం, అయిదు గంటలు కొట్టే వరికి యింటికి బయలుదేరటం.

ఆరోజు యింజనీరుగారు క్యాంపుకు వెళ్ళే ప్రయత్నంలో ఆసీనునుండి నాలుగు గంటలకు వెళ్ళారు కాబట్టి తనుగూడా అందరితోపాటు బయలుదేరాడు. మిగిలిన గుమాస్తా లందరికీ సెలవుకాని రోజులలో సూర్యాస్తమయం చూచుకొనే భాగ్యం కలిగింది అనాడే.

మెల్లగా అందరూ కాంపౌండు దాటించరువాత క్రొత్త పాడ్ గుమాస్తాగారి సెలవు పుచ్చుకొని తమతమ యిండ్లకు బయలుదేరారు బ్రహ్మానంద శర్మగారికి నడుసాయములన్నీ పున్నవో లేవో కనుక్కొనవలసిన బాధ్యత తనయందున్నట్లు భావించ సాగాడు గోపాలరావు త్వరపడి తనగదికి వెళ్ళి వలసిన వనిగూడా ఏమీలేదు. అంతే “మరి మీరుపుడు ఎక్కడ ఉంటున్నారు. యిల్లు దొరికిందా?” అడిగాడు గోపాలరావు.

“అప్పుడేనా! నేను ఈరోజే ఉదయం ఆరు గంటల బండికి దిగాను. హోటల్ లో రూము తీసికొని స్నానం అడి చేసి ఆసీనుకు వచ్చాను. యింకమీదట యిల్లు వెతకటం ప్రారంభించాలి”

“అయితే నా రూముకు దగ్గర్లోనే ఒక మంచి యిల్లు వున్నదండీ! టైలు, కుంభాయి అన్నీ వున్నయ్. కాని ముప్పై ఎనిమిది రూపాయలు చెల్లుస్తారు.

“జానీయవోయ్! ముప్పై ఎనిమిది గాకపోతే నలభై రూపాయలు తీసికోనిప్పు! యిల్లు వసతిగా వుంటే చాలు. యిల్లు గనుక వసతిగా లేకపోతే గయ్యాలి పెళ్ళాంతోనడే బాధ వదాలి. అయితే యిప్పుడే వెళ్ళి స్తీరపరుచుకోదాం. బుధనృశ్శిమం.

గుంటూరు వచ్చిన వారంరోజులలోవలనే గోపాలరావు సహాయంతో బ్రహ్మానందంగారు యిల్లు కుదుర్చుకోవటము, భార్య పార్శ్వతమ్మగారిని, ముగ్గురు పిల్లలను (కృష్ణారావు, గోవిందరావు, నుబ్బారావు) తీసుకురావటం, కాపురపుబండి గాడిలో వడటం అన్నీ జరిగినయ్.

ఆరోజు ఆదివారం. బ్రహ్మానందశర్మగారి పుణ్యమా అని ఆదివారానికి మిగిలిన ఆరురోజులకు భేదం ఏర్పడింది. గోపాలరావు, ఆసీనులోని మరిద్దరు గుమాస్తాలు కలసి బ్రహ్మానందశర్మగారింటికి వచ్చారు. ఈ వారంరోజులలోనే శర్మగారు మిగిలిన గుమాస్తాలతో ఒకడైనాడు. మిగిలినవాళ్ళు కూడా మొదటి రెండు మూడు రోజులు ఈయన పాడ్ గుమాస్తాకదా ఆయనతోటే మనకెందుకులే, దూరంగానేవుంటే మంచిదనుకొని తప్పుకు తిరిగారు. కాని 3, 4 రోజులలో ఆయన కలుపుకోని తనాన్నిబట్టి వాళ్ళుగూడా ఏమవుగా మెలగటం మొదలుపెట్టారు.

గోపాలరావు వాళ్ళు వచ్చేటప్పటికి బ్రహ్మానందంగారు వాకిట్లో వంతో వడకకుర్చీలో కూర్చుని పేపరు చదువుకుంటున్నాడు.

“నమస్కారమండీ” అంటూ ఆ వచ్చిన ముగ్గురూ వాకిలి మెట్టెక్కుతున్నారు.

“రండి! రండి! ఏం దారిత్పరాలేదుగదా! ఒరేయ్ కృష్ణ! ఆ కుర్చీలు యిక్కడవే వెళ్ళరా!” ఈవేళారు బ్రహ్మానందశర్మగారు.

నారసింహ లేహ్యం

అంగారతో చేరినది. మేహము. 1 క్యాంక్ నిస్సత్తువ వగైరా హరించి 20 ము 3 వృద్ధి కల్పించును 20 ము 3 వృద్ధి 3-8-0 పోస్టేజీ రు 1-1-లు 2. 2. 2. అండ్ కంపెనీ ఆయుర్వేద సమాజం. చెరిపే (P.O) వెల్లూరుజిల్లా.

తరచుగా మూత్రవిసర్జన

తరచుగా మూత్రము వెలువడుట మిక్కిలి ప్రమాదకరమైన చిహ్నము. శరీరాన్ని శుల్ల చేయడమే కాకుండా ఈ వ్యాధి, తనబంధుల చిక్కినవారిని ఆరోజు కారోజు మృత్యువుకు అసన్నుని చేయును. ప్రథమదశలో శారీరక మానసిక శ్రమలకు యిచ్చగించుకుంటుంటే, నడుములో నొప్పి, చూపుమాంద్యము, తొడల్లో తిమ్మిరి, నరముల బలహీనతతో యీ వ్యాధి బాధచూపును. పెరిటోనియములలో కూడిన శ్యాధికి వెంటనే తగిన చికిత్స చేయించుకున్నచో, అధికదాహం, ఆకలి, గొంతు నోగు రొంగులు, దురదలు, కాళ్ళలో పగులు, తూకం తగ్గడం, శరీరమంతా పొట్టు, కీళ్ళ నొప్పులు, కంటిబాడలు, తీయ, గడ్డలు, రాచ పుండ్లు, ఇట్టి భయంకర బాధాకరమైన శ్యాధులు రొన్న సంభవింపవచ్చును.

“వీనస్ ఛార్మి” మూత్రము వాడి అనేక వేల నుండి తమబాధలనుండి నివారణపొంది మృత్యు కరాళమునుండి రక్షింపబడిరి. “వీనస్ ఛార్మి” కాస్త్రీయ పదతులమీద ప్రాచీన యూనాని ఔషధవిధానం ప్రకారం ఆయుర్వేద శిష్యుల శాకపదార్థముల, స్వాభావిక ఖరముల సారముతో తయారైనది. “అమిత దాహము తగిలి... తలుమూరి మూత్రవిసర్జన చేయు అవరమున 2 రోజులలోనే లేక 3 మీకు చాలాభాగము నివారణయగును. కొద్ది రోజులలోనే మీకు భగానికీ పైగా స్వస్థత చేకూరిన లునిపించును. “వీనస్ ఛార్మి” కొద్దివ్యయముతో సుఖముగా, తేలికగా నేవించవచ్చును. దీనికి ప్రత్యేక పథ్యము లేదు. నిరాహారముతోనుండే అతి సరంలేదు. గోగులు పుష్టికరమైన ఆహారము తినేందుకై ఇది విరళకీటికం పే ఎక్కువ రకాల ఆహారపదార్థములు తీసికొనవచ్చును. వివరములుగల ఇంగ్లీషుకరపత్రములు అడిగినవారికి ఉచితముగా పంపబడును. 5౫ బిళ్ళల ఖరీదు రు. 6-75 న. పై. మాత్రమే, పోస్టేజీ నిమిత్తం రు. 1-6 న. పై. అదనం. (ఒకే సారి రెండు, అంతకు పైగా సీసాలను తీసికొన్నచో పోస్టేజీ ఉచితం.)

Venus Laboratories (A P. W)
P O Box No 587, Calcutta

బ్రహ్మ నంద శర్మ

కృష్ణారావు కుర్చులు వందలో వేస్తుండగా “విడేనండి. మా పెద్దవాడు కృష్ణారావు. ధర్మపాఠం పూసయినాడు. యీ ఏడు యిక్కడేదైనా మంచి ఘోషాలు చూసి చేర్చించాలి”

నలుగురూ కలసి పదకుండు గంటలవరకూ తోకాభిరామాయణసారాయణం సాగించారు. మధ్యలో ఒక పర్యాయం నలుగురికి యింట నుండి బ్రహ్మనందశర్మగారు కాఫీ తెప్పించారు. వచ్చిన ముగ్గురూ యింట్లోకి తిరిగి వెళ్ళే ప్రయత్నంలో లేచి “వోళ్ళోపానుండి” అన్నారు.

“పదకొండుగంటలు దాటిందిగా! లక్షణంగా భోంచేసి, కొంచెము సేపు విశ్రాంతి తీసికొని చల్లపడిన తరువాత వెళ్ళవచ్చుగా! ఉండండి! యిప్పుడే వస్తాను” అంటూ యింటిలోనికి వెళ్ళిపోయినారు.

“అరే! యిప్పుడు భోజనాలు ప్రమేయం పెట్టకండి! యింటల్లో అడవాళ్ళు భోజనం చెయ్యకుండా కూర్చుంటారు.”

“ఆ విషయం నాకు తెలియదు బాబూ. (నవ్వుతూ) మిమ్ములను భోజనాలకు ఉంచకపోతే మా అవిడ చివురుకట్ట తీసికొని పూజ చేస్తుంది. మీరు వెళ్ళాలంటే అవిడ పర్మిషను తీసికొనవలసిందే!” యింటి లోపలివైపు తిరిగి “ఏమే?” అని కేక వేశారు. కృష్ణారావు వచ్చి “ఏమిటి నాన్న! ఏం కావాలి” అని అడిగాడు.

“ఒరే కృష్ణ! మీ అమ్మను ఒకసారి పిలు” పార్వతమ్మగారు రావటాన్ని చూచి “ఏమే? ఆయన వెంకటేశ్వరరావుగారు. ఈయన ముకుంద రావుగారు నరే గోపాలరావు తెలిసినవాడేగా! మే మందరం పి. డబ్ల్యు. డి. కుటుంబానికి చెందిన వాళ్ళమే!” అని పరిచయంచేశారు.

“నవసార్పరమండి” అంటూ వెంకటేశ్వర్లు, ముకుందం చేతులెత్తి పార్వతమ్మగారికి నమస్కరించారు.

“ఏం! బాబూ! మేం వచ్చి పదిరోజులైంది గదా! యిప్పటివరకూ ఒక్కసార్లే నా రాతేదేం” వెంకటేశ్వర్లుచూచి “నాయనా, వెండ్లయిందా నీకు” “అయిందండి”

“నీకు బాబు” ముకుందరావును చూసి అడిగారు పార్వతమ్మ.

“నాకూ అయిందండి”

“అబ్బాయిలూ! యిప్పుడే చెప్తున్నాను. తర్వాత అనుకంటే లాభంలేదు. మీరు అమ్మాయిలను పిల్లలతోనూ వచ్చే ఆదివారంతోపాటు తీసికొచ్చి భోంచేస్తే నేననేది. లేకపోతే ఏం జరుగుతుందో చూచుకోండి. ఈ పార్వతమ్మనంగతి తెలియదు కాబోలు. అంతంతమాత్రంతో వదలిపెట్టడు” అందరూ ఆమె కలుపుగీలుమాటలకు నవ్వుకున్నారు

మొత్తంమీద ఎలాగైతేనేం ముకుందం, వెంకటేశ్వర్లు ఆరోజు భోజనం చేయకనే వెళ్ళుటకు పార్వతమ్మగారివద్ద పర్మిషను పొందగలిగారు. ముకుందం, వెంకటేశ్వర్లుతో గోపాలరావుకూడా బయలుదేరారు.

“మవ్వక్కడికి గోపాలం” గట్టిగా మందలించే స్వరంతో అన్నది పార్వతమ్మ.

“యింటికింద” “నీకొరకు అక్కడ ఎవ్వరు కాచుకుని ఉండరు గాని భోంచేసేవళ్ళు. వాళ్ళంటే, వాళ్ళకొరకు ఎదురు చూస్తుండే వాళ్ళున్నారు. లేకపోతే వాళ్ళను మాత్రం కదలనిస్తానా.” “ఏందుకంటే! హోటలు దగ్గరేగా! మరెవ్వరైనా భోంచేస్తారేదీ”

“అదేం కుదరదు (వెంకటేశ్వర్లు, ముకుందాన్ని చూసి) అబ్బాయిలూ మీరై నా చెప్పగూడదూ హోటళ్ళలో ఆ చప్పడి కూడు తిని అర్ధాకలితో వుండి ఆరోగ్యం చెడగొట్టుకోకపోతే అక్షణంగా మా పిల్లలతోటిపాటు మేం తినే వచ్చడి మేతు కులే తినకూడదూ!”

“కొంచెంనీ మకాం యిక్కడికే మార్చునేరే!”

“మారుస్తే ఏం! మాకు ఏ యిబ్బంది లేదు. మాతోనే వుండువుగాని. నువ్వు భయపడవలసిన పనిలేదు. మాకు అడవిల్లలు ఎవరూ లేరులే! కట్నంలేకుండా పెళ్ళిచెయ్యవచ్చుగదా అని మంచి చేసుకుంటున్నామని అనుకంటావేమో! ఉప్పు ముగ్గురూ మగపిల్లలే” అంటూ పార్వతమ్మ “అర్దురును” బ్రహ్మనందశర్మగారు అప్రవాచేసి కనీసరవ్వ చేశారు.

“ఒరే! గోపాలం! వారు అంతగా చెప్పున్నప్పుడు పోయి భోంచెయ్యాలి! మేం యిద్దరం వున్నాంగా. వెళ్తాం” అని ముకుందం చెప్పి వెంకటేశ్వర్లు తనూ కలసి తమ యింట్లోకి బయలుదేరారు.

గోపాలరావు నెలరోజులకుపైగా వారింటల్లోనే భోజనంచేస్తున్నాడు. ఆరోజు జీతం వచ్చింది. తను బ్రహ్మనందంగారింటల్లోనే వా రిహారితో ఉన్నంతకాలం తినకలేవుడు. ఎంతో మర్యాదగా, అవ్వాయంగా పార్వతమ్మగారు భోజనం పెట్టున్నది. ఒకపూట ఒక ముద్ద తక్కువతీసికొంటే ఊరుకోదు. ఇప్పుడు తన ఆరోగ్యంకూడా మునుపటికంటే చాలా బాగున్నదికూడాను. తను డబ్బుగాని, వస్తూరూపేగాని వారికి ముట్టచెప్పకపోతే మర్యాదగా ఉండదు. ముట్టచెప్పి అయిదు రూపాయలే యిస్తే యిదే పూటకూళ్ళయిల్లా రూపాయలు కొంటారేమో! నిజంగా నలభై రూపాయలు యిచ్చినా దండుగలేదు అని అనుకొని ఆ రాత్రి భోంచేసిన తర్వాత పార్వతమ్మగారు వద్దని చెప్పున్నా వివకుండా నాలుగు పదిరూపాయల వోట్లు బల్ల సిద్దపెట్టి వచ్చాడు.

* * * ఒకరోజు మధ్యాహ్నం కంట్రాక్టురు వెంకటరత్నం అరవై వేల రూపాయల క్రొత్త కంట్రాక్టు తనకు యిప్పించే ఏర్పాటు చేయమని బ్రహ్మనందంగారిని కోరాడు.

“చూడండి వెంకటరత్నంగారు! నిజం చెప్తున్నాను. నేను మిమ్ములనుగురించిన పాత రికార్డుతా చదివాను. మీరే ఈ కంట్రాక్టుకు అర్హులనే నిశ్చయానికి వచ్చును. అందుచేతనే నా కిక్కివచ్చిన లేకుండా యిది మీకే వచ్చేటట్లు ప్రయత్నించిమాస్తానని చెప్పాను. తరువాత భగవంతుని

య. మీ అదృష్టం" చెప్పారు బ్రహ్మచందం గారు.

"మీరు నా కి సహాయంచేస్తే మీ మేలు జన్మలో ఖచ్చితమే" అని చెప్పి, అసీసు హాండా ఒకసారి బాగాడు వెంకటరత్నం. లంప్ టైము కావటం వలన గుమాస్తా అందరూ సమావేశంలో వున్నారు. వరూ చూడటములేదన్న విషయం గ్రహించి, కంప్రాక్టు వెంకటరత్నం అంతకుముందే లెక్క పట్టి ఉంచిన పది పదిరూపాయలొక్క బొత్తిని కిబులోనుంచితీసి బ్రహ్మచందంగారికి యిస్తూ, 'ప్రస్తుతం యిది అట్టి పెట్టుండి. మరల రెండు మీదు రోజులో మీ యింటికివచ్చి కన్పించుతాను" బ్రహ్మచందంగారిలో ఎటువంటి చలనము కలగలేదు. తీసికొనే ప్రయత్నంలో ఏ మాత్రము లేదు

"వెంకటరత్నంగారూ! మీరు నావిషయంలో పొరపాటుపడ్డారు. నేను మీకు వా చేతనయినంత హామ్యం చేస్తానన్నది మీ వద్దనుండి ప్రతిఫలం తెలిసింది. మీరు నాకు ఈవిధంగా డబ్బు వానికి ప్రయత్నించటం మీ తప్పని నేను చెప్పను. బహుశా మీ అనుభవంలో డబ్బువనిదే మీ పనులు ఎవరూ చేసిఉండకపోవచ్చు. క్షమించు మీ డబ్బు మీవద్దనే దాచండి" అని మామూలు ధోరణి రోనే చెప్పుకుపోయినాడు. వెంకటరత్నం ముఖంలో తక్కువము, పనిచేయకుండా పోతాడేమోనన్న అందోళన వున్నట్లుగా కన్పిస్తున్నది.

ఇంతలో గుమాస్తాలు ఒక్కొక్కరేవచ్చి తమ పిల్లవద్దకు వెళ్తున్నారు. బ్రహ్మచందం గారు తన గొంతుస్థాయి ఏ మాత్రం తగ్గించ కుండానే నిరసనవ్యక్తం "వెంకటరత్నంగారూ! యిప్పుడు మీరు చేసిన పనికి శిక్ష అనుభవించక తప్పదు" అన్నాడు.

వెంకటరత్నం ముఖంలో కత్తివేటు వేసినా వెతురుచుక్క రానట్లున్నది. గుమ్మడికాయల దొంగ భుజములు తడుముకున్నట్లు కొంచదీసి లంచం యివ్వబోతున్నానని పోలీసు రిపోర్టు యివ్వ డుగదా! కంప్రాక్టువస్తే వస్తుంది. పోతే పోతుంది. కోర్టు చుట్టూ స్టేడర్లకాళ్ళు పట్టుకొని తిరుగ కుండా వుంటేవాల అనుకొంటూ ఏమిటి అన్నట్లు బ్రహ్మచందంగారివైపు చూశాడు.

"మీరు యారోజ రాత్రి భోజనానికి ఎన్ని పనులున్నా మా యింటికి వచ్చితిరాలి. తప్పు చేసిన దానికి శిక్ష అనుభవించాలిగా మరి!" ఈ మాటలు వినేసరికి వెంకటరత్నానికి పెద్ద బరువు తలమీద నుండి దింపినట్లుయింది. గుమాస్తాలకు మాత్రం బ్రహ్మచందంగారు యిలాంటి పనులు చేయటం వాళ్ళకు బాగా తెలిసిన విషయమే! వారి దృష్టిలో ఆయనయందు గౌరవం ఇంకొక డిగ్రీ పెరిగింది గాని తరగలేదు.

"మీ రిచ్చిన శిక్ష ఆనందంతో అనుభవిస్తాను. అయితే రాత్రి 7-30 గంటలకు మీ యింటికి వస్తానండి" అని బ్రహ్మచందంగారివద్ద సెలవు తీసుకొని వెళ్ళాడు కంప్రాక్టురు వెంకటరత్నం.

* * * వెంకటరత్నం, బ్రహ్మచందంరగ్గారు భోజనా లకు కూర్చున్నారు. విస్తళ్ళలో కూరలు, పచ్చళ్ళు, వేసి అన్నం వడ్డించుతూ "అన్నయ్యగారు ముఖ మాలపడి అర్ధాకలిగా భోంచేస్తే ఆ సాంప వాకు

చుట్టుకుంటుంది. అడదానికి అనవసరంగా ఆవత్తు తెచ్చినందుకు మీకూ పాపం వస్తుంది. కాబట్టి కావలసినవి అడిగి వేయించుకు తినండి" ఎంతో కలుపుగోలు తనంగానూ, ఎన్నాళ్ళనుండో స్నేహి తులుగాను మాట్లాడుతున్నది పార్వతమ్మ మజ్జిగ అన్నం తినటానికి వచ్చేలోపల వెంకటరత్నం కుటుంబ విషయములన్నీ అడిగి తెలిసికొన్నది పార్వతమ్మ మజ్జిగపోసినవచ్చి గోడకు ఆనుకుని నిలబడి "అన్న య్యగారూ! మీరు ధాన్యం ఎవరికైనా అమ్మవలసిం దేగా! ఆందరికీ యిచ్చిన ధరకే మాకూ యివ్వండి. ఒకపర్వాయం ధాన్యం కొనుక్కంటే ఫర్వాలేదు గాని, రోజు రోజూ డబ్బిచ్చి బియ్యం కొనాలంటే చాలా కష్టంగా వుంటుంది. చేతిలో డబ్బు వున్న వేళా ఉంటుంది. లేనివేళా ఉంటుంది. అప్పుడు యిబ్బందేగా మరి" అని పార్వతమ్మ మనస్సులో ఉన్నది బయటపెట్టింది.

"డబ్బునంగలి తర్వాత చూసుకోవచ్చును లేమ్యా. యింతకూ మీకెన్ని బస్తాలు కావలసి వస్తుయ్"

"ఎన్నో ఎందుకు అన్నయ్య! మాకు పది బస్తాలంటే యీ ఏడాది దిగులు లేకుండా గడు స్తుంది. ఇంతకూ ధర ఎలా వున్నది"

"ధరలనంగలి తర్వాత ఆలోచిద్దాం అని చెప్పాను గదమ్మా. రేపు పాయంకాలానికి యింటికి వెళ్తాను. ఎల్లండి పాయంకాలానికి మా పాలేరు చేత పదిబస్తాల ధాన్యం బండిమీద వేయించి వంపుతాను"

"అన్నయ్యగారూ! మీరు డబ్బు తీసికోవంటే

మాత్రం మాకు ఒక్క వడ్లగింజగూడా అక్కా ర్లేదు. మా తిప్పలు వేం పడతాం."

బ్రహ్మచందంగారు, యీ విషయం హాం డిపార్టుమెంటుకు సంబంధించింది గాబట్టి హాం సినిస్ట్రీకి వదలి మౌనం వహించారు.

వెంకటరత్నం మాటిచ్చినప్రకారం మూడో నాటికి పదిబస్తాల ధాన్యం పాలేరుచేత వంపిం చాడు బ్రహ్మచందంగారితో తనకు పది వున్నదిగా మరి. బస్తా ముప్పై రూపాయల చొప్పున పది బస్తాలు మూడు వందల రూపాయలు అవుతయ్. తను ఎలాగూ రెండు వందలపై రూపాయలు యివ్వదలచుకున్నాడాయెను. కాకపోతే యింకొక ఏళ్ళైరూపాయలు ఎక్కువ యివ్వవలసి వచ్చింది. పోసితే ఈ ఏళ్ళైరూపాయలకు ముఖమాలపడేది ఉండకుండా పోదుగదా! అని వెంకటరత్నం వ్యాపార రీతిలో ఊహించి తృప్తిపడ్డాడు.

మరో పదిరోజులలోగానే వెంకటరత్నానికి ఆ కంప్రాక్టు వచ్చేటట్లు చేశారు బ్రహ్మచందం గారు. ఎప్పటిలాగూనే ఆప్యాయతతో మాట్లాడు తున్నారు. కాని ధాన్యపుడబ్బు విషయం బ్రహ్మ చందంగారు హెచ్చరించనూలేదు. ఈయన అడ గనూలేదు.

గోపాలరావును మొట్టమొదటలో ఏదో సందే హం వచ్చిందని పిల్లలు తమ సందేహాలను గోపాల రావుకు రిఫర్ చేశారు. రాసురాను గోపాలరావు బ్రహ్మచందంగారి పిల్లలకు సోతములు చెప్పటం రోజూ కార్యక్రమాలలో ఒకటైంది. గోపాలరావు గాని, మరెవ్వరైనా చూచినవాళ్ళగాని అలా సాతం

మీరు అదృష్టవంతులుసార్! యివ్వారే కాఫీలో చీమలుపడ్డాయ్...నిన్న బొద్దింకలే పశివుంటే...? చిత్రం: ఎగ్గోని శ్యామసుందర్ (గుత్తి)

చెప్పటా (ప్రేమను చెప్పున్నట్లుగా భావించలేక బోతున్నారని, బ్రహ్మనందంగారి పిల్లలకు మాత్రం ప్రేమేటుమాడ్చారు అవసరంలేకుండా బోయింది.

బ్రహ్మనందంగారు గుంటూరు వచ్చిన కొద్ది రోజులలోనే తనివారంనాటి రాత్రులందు పది నెలలవరకు ఆంజనేయస్వామి భజనలు తన యింటి వద్దనే ప్రారంభించారు. అనాడు తన భర్తను పదవన్న పానకం చేయించి దేవునికి నైవేద్యము పెట్టేవాడు. వచ్చినవారు అప్పుట వ్రంధమునకు కట్టిన “ఉండి”లో తలకొక కానీయో, అర్థ జాయో వేసేవారు. ఎంత తక్కువ వచ్చినా కనీసము అయిదారు రూపాయలు అయినా ప్రోగయ్యేది.

ఆయన రైసభక్తి, సుంచితనము అస్సనులోనే గాక, తనుంటున్న పీడిలోనూ, క్రమేణ ఆ పేట అంతా ప్రాకింది. ఎవరిని ఆడిగినా బ్రహ్మనందం గారుగనీ, పార్వతమ్మగారుగనీ ఎంత మంచివారమ్మా అంటూ కనీసం అయిదు నిమిషాలన్నా పోగడేవారు.

ఇంతలో శ్రీరామనవమిరోజు దగ్గరకు వస్తున్నది. ఇంకా పదిహేను రోజులుండనగానే తన యింటముందు పెద్ద పందిరివేసి శ్రీరామనవమి ఆర్యులందరూ చేయాలని నిశ్చయించుకొన్నానని ఒకరోజురాత్రి రోజువాలవద్ద గోపాలరావుతో చెప్పారు బ్రహ్మనందంగారు. గోపాలరావు ఈ విషయం మరునాడు మిగతా గుమాస్తాలతో చెప్పాడు. వారంతా బ్రహ్మనందంగారు పూనుకొనినవని జయప్రదంగా చేయటంకొరకు, బ్రహ్మనందం గారుంటున్న పేటలో చందాలు వసూలుచేసి ఆ రోజున బీదలకు అన్నదానంగూడా చేయాలనుకొన్నారు. ఈ విషయం బ్రహ్మనందంగారితో ముందుగానే చెప్తే వద్దంటారేమోనని వారికి తెలియవీయకుండానే ఒక అదివారంనాడు యిద్దరిద్దరు చొప్పున పేటలోపున్న పీఠులపై తిరిగి వచ్చారు. సాయంకాలమయ్యేసరికి అందరూ తెచ్చి వని ప్రోగు జేయగా పాతిక బస్తాల బియ్యము, బాలుగు వందల రూపాయల రొట్టెమా తేలింది.

“ఏమోనండి. అంతా అగమ్యగోచరంగావుంది. పోనీ ఏ మద్రాస్ తీసుకువెళ్ళమంటారా?” చాలా అమాయకంగానూ, ఆరుద్ధాతమా ప్రశ్నించాడు కృష్ణారావుగారు.

“మీకు ముందరే చెప్పిన కడండ్డి. మీరేమీ కంగారు పడవక్కర్లేదు. అంతాసరిగానే అవుతుంది లెండి.....”

“అయితే మూర్తిని ఇక్కడే వదిలేయ్యమంటారా?”

మీకు అవసరమయిన శ్రమ అవుతుందేమో? పోనీ వాళ్ళ అమ్మను ఈ ఊరు రప్పించమంటారా?

“మరేం పరవాలేదులేండి—అవసరంగా అదిదని కంగారు పెట్టకండి. నొక్కర్లు వాళ్ళు వుందనే వున్నారు.....భోజనం వాళ్ళనీగురించి కూడా మీ రాట్టే బాధ పడకండి....అన్నీ నేను ఏర్పాటు చేయిస్తాను అతని బట్టలూ ఇంకేమైనా కావలసినవి వుంటే పంపించండి.....”

బ్రహ్మనంద శర్మ

పీటప్పిరింటి తీసికొచ్చి బ్రహ్మనందంగారికి యిచ్చబోగా వారికి కోపమువచ్చి.

“గోపాలరావు! యిదంతా నీ ప్రోద్బలమును కొంటాను. ఇప్పటి లేకపోతే మనం శ్రీరామనవమి చేసికోలేమా! లేకపోతే దేవుడు ఊరుకోడ!” అన్నాడు. గోపాలరావు చివ్వులుచుక్కొన్న ముఖంచూసి “వేనంటున్నాను బాధపడకు. నీవు యింకా కుర్రవాడివి! రోకనంగతి నీకు తెలియదు. ఒక్క విషయం మాత్రం జ్ఞాపకముంచుకో. పదిమంది సొమ్ము కలిపివాడేటప్పుడు మనం ఎంత పదుద్దే శృంతో మంచిగా, న్యాయంగా, భర్తాపెట్టినా ఎవరో ఒకరు తప్పుమాట అంటారు. అది లోక సూజం. కాబట్టి మనం మనకు వీలైన దానితోనే చేయాలిగాని యితరులవద్దనుండి ఆశించగూడదు. తీసికోరాదు” అని గ్రుక్క ప్రతివుకుండ చెప్పారు. గోపాలరావు ఏమీ మాట్లాడలేకపోయాడు. ఇది గమనించి ముకుందరావు కలగజేసికొని “యిందులో గోపాలరావు తప్పేమీలేదండి. మేమందరం కలసి మాట్లాడుకునే ఈ పని చేశాం. అయినా మీలో ఎవరు తప్పులు పడ్డారండీ” అన్నాడు.

“అలా అనుకుందరావు. నాకు మంచిది, అమరం అని తోచింది నేను చేశానునకో. అది నీకు అవసరం అని తోస్తే నేను ప్రజలసొమ్ము పాడు చేస్తున్నానని అనుకోవచ్చుగా నువ్వు. అందుకనే ఈ గొడవలన్నీ పెట్టుకోగూడదంటాను.”

“మీరు చెప్పినమాట నిజమేననుకోండి. అయినా ఈ దేవునికార్యంలో మీయందు ఎవ్వరూ తప్పు పట్టించుకోరు” అని హామీ యిచ్చాడు ముకుందరావు. మిగిలినవారుగూడా ముకుందం చెప్పినదానిని సమర్థిస్తూ ఎలాగైతేనేం బ్రహ్మనందంగారితో ఆ బియ్యము, పైకెము తీసుకునేందుకు ఒప్పించారు.

శ్రీరామనవమిరోజు వచ్చింది. భగవంతుని పెళ్ళికి అందరూ పెద్దలే. గుమాస్తాలందరూ మునిషీకావని

చక్కపెట్టున్నారు. పార్వతమ్మ విషయం చెప్పలే అక్కరలేదు. ఒక్క నిమిషంపాటుగూడా ఆమె నోరుగాని, కాళ్ళగాని ఊరికేనే ఉండదంటేడు. తన యింట్లో పెళ్ళికంటే ఎక్కువ జాగ్రత్తతో పనులన్నీ చూసుకోవలసింది. ఆరోజు పెళ్ళిపేటల మీద బ్రహ్మనందంగారు, పార్వతమ్మగారు కూర్చున్నారు. ఆ పేటలోనివారంతా బ్రహ్మనందం గారింట్లో పెళ్ళిలాగునే అందరూ చదివించుపుప్పుడు తలా ఒక రూపాయి, రెండు రూపాయలు చదివించటం మొదలుపెట్టారు. అందులో కొంతమంది ఒక చీర, రవికగుడ్డగానీ, లేకపోతే బ్రహ్మనందం గారికి ధోవతులుగాని తీసుకుని వచ్చారు. పెళ్ళి పీటలమీదమంది లేచి కొంచెం పిశ్చాంతిగా వున్నప్పుడు వచ్చినవారిలో ముఖ్యులనుకొన్నవారందరికీ నాలుగురోజుల క్రితం వచ్చిన మద్రాసులో అడిటర్ గా వుంటున్న, తన బావవమరది మోహనరావును అందరికీ పరిచయంచేస్తూ, యింకా మీదట మోహనరావు గుంటూరులోనే అడిటర్ గా ప్రాక్టీస్ చేయబోతున్నాడని పరిచయంచేశాడు.

ఆరోజు శ్రీరామనవమి కార్యక్రమమంతా ముగిసేసరికి రాత్రి రెండుగంటలు దాటింది. వచ్చిన వాళ్ళందరూ వెళ్ళిపోయినారు. పార్వతమ్మగారు చదివించునమయంలో వచ్చిన గుడ్డలు పెట్టెలో జాగ్రత్త పరుస్తూ, ఎన్ని వచ్చినవో లెక్కాపెట్టింది. మొత్తముమీద 16 చీరలు, 22 రవికగుడ్డలు, 14 ధోవతులు, 7 ఉత్తరీయములు, 394 రూపాయల రొట్టెలు వచ్చింది. ఈ ఏడాదికి తనకుగాని, తన భర్తకుగాని గుడ్డలు కొనవలసిన అవసరం లేదుగదా అని సంతోషపడినది.

బ్రహ్మనందంగారు గుంటూరు వచ్చిన రెండు మూడు నెలలలోనే పరిచయస్తులందరికీ నిజంగా ఏ అసీపాస్తులు లేకపోయినా, కాస్తా కూస్తా అస్తా, పరుడుగా కప్పించాడు. లేకపోతే వచ్చే మాటడల్లే రూపాయల జీతంలో ఎటువంటి ఒడుదుడుకులు లేకుండా నిత్యకార్యణం పచ్చతోరణంగా సంసారం నడువగలుగుతాడు? ★

అందిమెన కామెడీ

(18-వ పేజీ తిగనాయి)

మూర్తిని అక్కడే వదిలేసి కౌన్సి—కృష్ణారావుగారు తిరిగి ఇంటికి వచ్చేస్తున్నారు.

“మీరు రోజూ ఓసారివచ్చి నన్ను కలసుకోండి.. రెండు మూడు రోజులవరకూ అతనిని మాత్రం అవలు కలసుకోవద్దు” అని హెచ్చరించాడు డాక్టరు.

ఇంటికి వచ్చేస్తుంటే మూర్తి అలా అవుతాడని కలలో కూడా అనుకోలేదని ఎంతో బాధ వేలిబుచ్చారు.

రోజూ కృష్ణారావుగారు, కౌన్సిలర్లు డాక్టరు గారిని కలసుకుని మూర్తి యోగక్షేమాలు తెలుసుకుంటూ వుండేవారు. మూడు, నాలుగు రోజులు గడచిపోయాయి.

ఆరోజు డాక్టర్ శేఖర్ “మీరు మూర్తిని ఇవేళ కలసుకోవచ్చురండి అయితే అతన్ని అట్టే మాట్లా

డించకండి”

కౌన్సి, కృష్ణారావుగారు మూర్తి గదిలోకి వెళ్ళారు.

మూర్తి వాళ్ళని దూడగానే లేచి కూర్చోబోయాడు. “పడుకోరా మూర్తి—అవసరంగా లేవకు” వారించారు కౌన్సి ఆయనా కూడాను. మూర్తి మళ్ళీ పక్కమీద పడుకున్నాడు.

“ఎలావుందిమూర్తి?”

“బాగానేవుంది నాన్నా. ఇక మన రూపానికి వెళ్ళిపోదామా?”

“లేదు ఇంకొక్కవారం రోజులు ఇక్కడేవుంటే మంచిది, మీ అసీనుకి కావాలంటే మెడికల్ నర్సికి కేట్ పంపుదాం” అన్నాడు డాక్టర్ శేఖర్.

మూర్తిని పిశ్చాంతి తీసుకోమని వాళ్ళు అక్క గదిలోనుంచి బయటకు వచ్చేశారు.

“మీ వాడికి జబ్బేమీ లేదండీ. తాత్కాలికంగా కొంచెం మతి చలించింది. ఇప్పుడు మళ్ళీ మామూలుగానే వున్నాడు.....మరో విషయం అతనికి ఇష్టం

లేని పని ఏమీ చెయ్యకండి ముఖ్యంగా వివాహ విషయంలో.....

వివాహం విషయంలో అతనికి అసలు ఎదురు చెప్పకండి. అతనికి సచ్చిన అమ్మాయినే చెయ్యండి.. వంటరివాడుగా మాత్రం అట్టేకాలం వుండనియ కండి....మీరు మళ్ళీ ఓ రెండు రోజులవరకు మూర్తి నికలుసుకోవద్దు....."

"అదేమిటండీ డాక్టరుగారూ—ఒక్కగా నొక్క కొడుకు. వాడి ఇష్టానికి అడ్డు పెడతామా...." కృష్ణారావు కొడుకుమీద తనకేపున్న వాత్సల్యం అంతా మాటల్లో తెలిపేలా అన్నారు డాక్టర్ శీఖర్ తోటి. ఇంటికి వచ్చేస్తుంటే "కుర్రాడయినా చాలా తెలివైనవాడిలా ఉన్నాడోయ్ డాక్టరు శీఖర్" అన్నాడు శాస్త్రితో.

* * *

మరో రెండు మూడు రోజులు గడచిపోయాయి.

"కూర్చో శారదా....."

"ముందర కాసే తీసుకోండి"

"ఎవరి శారద" అనుకుంటూ మూర్తి గదిలోకి అడుగుపెట్టారు శాస్త్రితోసహా కృష్ణారావుగారు.

తండ్రిని చూడగానే లేచి కూర్చున్నాడు మూర్తి వెంటనే "శారదా ఆయన మా నాన్నగారు..... వాకు మారూమ్మేటి శాస్త్రి, అని శారదకి తండ్రినీ, శాస్త్రినీ పరిచయంచేసి శారద— డాక్టర్ శీఖర్ గారి చెల్లెలు—బిచ్చో పానయ్యుంది అని వాళ్ళకి శారదని పరిచయం చేశాడు.....

"అప్పుడే ఎంత మార్పు వచ్చింది" మూర్తిలో అనుకున్నాడు కృష్ణారావుగారు వెంటనే శారద వాళ్ళిద్దరికీ సమస్కారంపెట్టి లోపలికివెళ్ళి మరో రెండు కప్పుల కాఫీతో ప్రత్యక్షమయింది.

"మీరు కూడా కూర్చోండి శారదా....ఎంతసేపు విల్పుంటారు....." అన్నాడు మూర్తి.

శారద కూడా కూర్చుంది.

"నాన్నా నిజంగా డాక్టర్ శీఖర్ గారితోపాటు, మానంగా చూసింది ఈవిడ.....పాపం ఎంత శమవడిందో!"

శారదవైపు కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా చూశాడు కృష్ణారావుగారు.

ఆ చూపుతోనే కృష్ణారావుగారికి శారదలో ఏదో విశిష్టత కనిపించింది.....ఎందుకో ఆమె తన కోడల్లైతే ఎంత బావుంటుంది అనిపించింది! అయితే ఏచప్పచ్చి కుదిరిన మూర్తిని ఆమె చేసుకుంటుందా అన్న అనుమానం వచ్చింది.

"శారదా....." లోపల్పించి ఏలుపు వినిపించింది.

"పన్నెంజీ—మా పదన పిలుస్తోంది" అంటూ శోపలికి వెళ్ళిపోయింది శారద

"నాన్నా....."

"ఉం.....ఏం కావాలి నాయనా....."

"శారదని గురించి మీ అభిప్రాయం ఏమిటి..."

"బాగానే వుంటుంది. చదువుకున్నా వినయ విధేయతలు ఉన్నాయి....."

"ఆ అమ్మాయిని అయితే చేసుకుంటాను" అన్నట్టుగా చూచాయగా చెప్పాడు మూర్తి మాటల నందర్పంతో.

మరొక్కప్పుడైతే "ఏడవలేకపోయావ్" అని వుండేవాడే. కాని డాక్టరుగారు చెప్పిన మాటలు శ్వాసకానికెచ్చాయి కృష్ణారావుగారికి.

"అలాగే.....ఆ విషయం డాక్టరుగారితోనే మాట్లాడుతా!" అనేశాడు ఆయన కొడుక్కి ఎదురు చెప్పలేక

అంతలో డాక్టర్ శీఖర్ తిరిగి వచ్చాడు. కాస్తేపు మూర్తి గదిలో కూర్చుని బయటకు వచ్చేసారు ఆ ముగ్గురూమూ.

"డాక్టరుగారూ.....మానాడు ఓ అమ్మాయి పేరుచెప్పి ఆ అమ్మాయినియితే చేసుకుంటానంటు న్నాడు... ఆ అమ్మాయిని ఇచ్చి చెయ్యవలసిందేనా."

"మీకు ముందరే చెప్పాను. అతని ఇష్టప్రకారం జరుగడమే చాలా మంచిది. లేకపోతే మళ్ళీ ఏమైనా జరుగవచ్చు. ఒకవేళ ఏచప్పచ్చి కుదిరిన వాడికి మేం పిల్లని ఇవ్వమని వాళ్ళంటే.. కట్టాలా కాను కలు అడగడం మానేయ్యండి. అప్పుడు ఒప్పు కుంటారేమో?"

మొగుడు మీద అలిగి

భార్య పుట్టింటికి వచ్చేసింది.

విచారంగా అరుగు మీద

కూర్చుని వున్న తండ్రి,

కూతురు రాకకు విస్తుపోయి

"అదే మిటమ్మా ఉత్తరం

అయినా రాయకుండా ఇలా

వచ్చేనేవు" అన్నాడు.

కూతురు— "మా ఆయన

నన్ను తిట్టినందుకు శోప

మొద్ది, ఇక్కడ కొన్నా

భృంశే ఆయనకు బుద్ధి

స్తుందని వచ్చాను. అది సరే

గాని అమ్మేది నాన్నా."

తండ్రి:- నిన్న నేనేదో

చిన్నిమాట అన్నానని అలిగి

పుట్టింటికి వెళ్ళిపోయింది.

ఫీరదాసి (భీమవరం)

"కట్టాలా కానుకలు ఎవరికి కావాలి?... డాక్టరుగారూ.... ఇది కూడ మీమీదే ఆధారపడి వుంటుంది.....మీచెల్లెలు శారదని చేసుకుంటా నంటున్నాడు..." మీరు ఒప్పుకోకపోతే మావాడి గత ఏమిటి అన్నట్టు మొహంపెట్టి.

ఏమిటి! మీ పిచ్చి కొడుక్కి నా చెల్లెల్ని ఇస్తానా?" అన్నట్టుగా చూశాడు డాక్టర్ శీఖర్.

"డాక్టరుగారూ...మీరే చెప్పారకదూ మూర్తికి పెద్ద జల్మీమీ లేదని.....నాకు ఏదో కాస్తో కూస్తో అస్తేవుంది. మూర్తి చదువుకున్నాడు—ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు....."

డాక్టర్ శీఖర్ ఇంకా అలాగే చూస్తున్నాడు.

"డాక్టరుగారూ—మీ మాటమీద మీకే నమ్మకంలేదా? మూర్తికి పిచ్చికాదు కదూ...." గుడ్డ విండా బిళ్ళ వింపుకున్నాడు కృష్ణారావుగారు.

"నా మాటమీద నాకు పూర్తిగా నమ్మకం వుంది... శారదకి ఇష్టమైతే నాకు అభ్యంతరం ఏమీలేదు... శారదని మీరే అడిగి చూడండి"

అంటూ శారదని—పిలిచాడు శీఖర్

"వస్తున్నా—అన్నాయ్" అంటూ బయటకి వచ్చింది శారద.

"మాడు చెల్లాయ్. మూర్తి నీకు గత ఏడు ఎనిమిది రోజులుగా తెలుసు. అతనిది పిచ్చికాదనీ, కేవలం తాత్కాలికమైన మతి చలనం అని కూడా నీకు తెలుసు..... ఆ విషయం మళ్ళీ నేను హాసీ ఇస్తాను వాళ్ళు నాన్నగారికి నిన్ను మూర్తికి చేసే కుందామని వుంటుంది...దీంట్— బలవంతం ఏమీ లేదు. నీకు ఇష్టమేనా?"

"నా శ్రేయస్సు కోరేవాడివి.... నీకు ఇష్టమైతే నాకూ ఇష్టమే" అంటూ లోపలికి వెళ్ళి పోయింది శారద.

'నిజంగా మమ్మల్ని కాపాడవమ్మా' అనుకున్నాడు కృష్ణారావుగారు.

* * *

మూర్తి శారద వివాహం జరిగిపోయింది. కోడలిని చూసి మూర్తి తల్లి తండ్రి మురిసిపోయారు. వివాహం అనంతరం ఓనెల్లాళ్ళు సెలవుపెట్టి తల్లి దండ్రుల దగ్గరవుండి విశ్రాంతి తీరిగి వెళ్ళిపోయాడు శారదతో సహా మూర్తి.

ఆరోజు మూర్తి గది నర్సిస్తున్నారు కృష్ణారావుగారు దగ్గరుండి. ద్రావర్లో శాస్త్రి చిరు నామాతో ఓ కరువు కనిపించింది ఆయనికి.

'హా' పిడికి అసలు డబ్బు విలువ తెలియకుండా పోయింది' అనుకుంటూ ఆ కవరుపైకి తీశారు

ఆ కవరు అతికించడం కూడా మరిచిపోయాడు మూర్తి—దాంతో లోపల ఉత్తరం తీశాడు కృష్ణారావుగారు. అవసరం లేనది అయితే చింపెయ్యుచున్నది

ఉత్తరం చదవడం మొదలుపెట్టారు.

ప్రియమైన మిత్రుడు శాస్త్రికి,

నిజంగా నీలాటి మిత్రులు వెలల్లో ఒక్కడైనా వుండటం కష్టం. నేనూ శారదను వివాహం చేసుకోవడంకోసం అడిగిన నాలుకంలో నువ్వు, డాక్టరు శీఖర్ మీ మీ పాత్రలని బ్రహ్మాండంగా పోషించారు.

మా నాన్నగారు మన నాలుకానికి అడ్డుఎక్కడూ తగల్గేదు.

నిజంగా నువ్వు చేసిన సహాయానికి నీకు ఎంతో ఋణపడివున్నాను....నీలాటి మిత్రుడికి బదిలీ అయి పోయిందంటే ఎంతో విచారంగా వుంది....

నేను—శారదా రేపు విశ్రాంతి తీసుకున్నాం. నువ్వు మాయింటికి మొదటి అతిథిగా రావాలని కోరుతున్నాం మేం ఇద్దరం... ఉత్తరాల ప్రాస్తా వుండు.

నీ ప్రయమిత్రుడు

మూర్తి.....

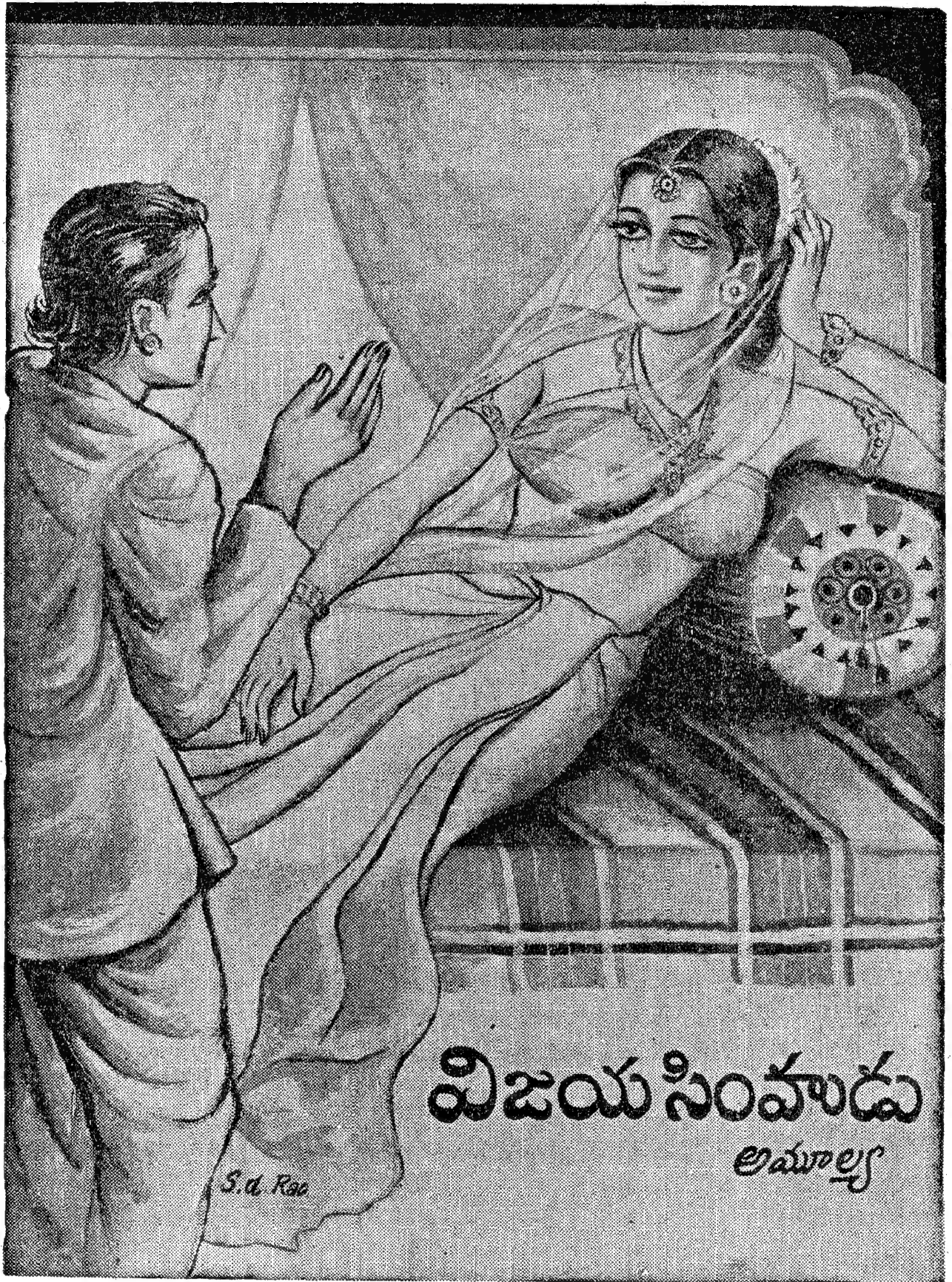
ఈ ఉత్తరం చదివిన కృష్ణారావుగారికి కథ అంతా అర్థమయ్యింది.

'మంచి నాలుకం అడేరు కుర్రకారు' అనిపించిందేకాని మూర్తిమీద కోపం రాలేదు ఆయనకి.

ఆ ఉత్తరం చివర "మమ్మల్ని ఆందర్భే అభినందించవలసిందే" అని ఒక్క వాక్యం ప్రాస సంతకం చేసి—ఆ ఉత్తరం స్వహస్తంతో పోస్టుచేశారు—

కృష్ణారావుగారు.

విజయసింహుడు

అమూల్య

చాలాకాలం క్రిందట స్వర్ణ పురి
అనే దేశాన్ని అమరసింహుడనే
రాజు పరిపాలించేవాడు.

అమరసింహుని పెట్టవహిష్ట
స్వర్ణలత. ఆమె ఎంతో గుణవంతు
రాలు. కొంతకాలానికి భగవంతుని
దయ వల్ల ఆ దంపతులకు
ఒక అందాల కుమారుడు కలిగాడు.
ఆ నాడు స్వర్ణపురివాసులంతా
అనేక వేడుకలు సంబరాలు జరుపు
కున్నారు. తనకు కుమారుడు కలిగా
డని తెలిగానే రాజుగారి ఆనందం
దానికి అంతలేదు. ఆ వేళ స్వర్ణ
పురి అంతా అంతులేని సంతోష
సముద్రంలో ఓలలాడింది.

మహారాజుగారు పెంటనే తన
కుమారుడికి జాతక కర్మాదులు
చేయించాడు. జ్యోతిష్కులు, “రాజా!
నీ పుత్రుడు గొప్ప శుభలగ్నమున
ఉదయించాడు. ఇతడు మున్నందు
గొప్ప ధైర్యశ్రేయ పరాక్రమ
వంతుడౌతాడు.” అన్నారు. రాజు
వారిని గొప్పగా గౌర
వించి పంపించారు. తర్వాత తన
కుమారుడికి ‘విజయసింహు’ డని
నామకరణం చేశారు.

విజయసింహుడు దినదినప్రవర్ధ
మానుడై పెరిగి పదహారేళ్ల వా
డయ్యాడు. అతని అందచందాలు
చూచి తల్లిదండ్రులు మురిసిపోయే
వారు—అమరసింహుడు తన పుత్రు
నకు సమస్త రాచవిద్యలు తనే
స్వయంగా నేర్పించాడు.

అమరసింహుమహారాజుకు వేట
అంటే భలేపీటి. అంచేత అప్ప
డప్పుడు దగ్గరనేఉన్న అడవికి
కైభో ఉండేవాడు.

ఒకరోజున విజయసింహునికి
వేటకు వెళ్ళాలని బుద్ధి పుట్టి
“నాన్న గారూ! నేను కూడ

వస్తాను” అన్నాడు. రమ్మన్నాడు
మహారాజు.

తండ్రి కొడుకు లిద్దరూ అడవికి
బయలుదేరారు. కొంత సేపటికి చేరు
కున్నారు. స్వేచ్ఛగా అప్పటివరకు
తిరుగుతున్న మృగాలన్నీ వీళ్ళను
చూడగానే బెంబేలెత్తిపోయి చెట్టు
కొకటి పుట్టకొకటి పారిపోయాయి—
వాటిని చెండాడుటకు తండ్రికొడుకు
లిద్దరూ విడిపోయారు.

విజయసింహుడు అలా మృగా
లను చండాడుతూ ముందుకు సాగి
పోతున్నాడు. ఇంతలో ఒక
బ్రహ్మాండమైన అరుపు వినపడింది.
“ఏమిటి చెప్పా!” అని యువరాజు
అనుకొన్నాడు. ఇంతలో ఒక పేద
రాక్షసుడు పెద్ద పెద్ద అడుగులు
వేస్తూ, విజయసింహుని పైకి

రాసాగాడు. పెంటనే విజయసింహుని
గుట్టరి భయపడి పరుగు లంకించు
కొన్నది. యువరాజు గుట్టరి మీద
నుంచి క్రిందికిదూకి, చరాలున తన
ఖడ్గాన్ని ఒరలోనుంచి తీసి సాహ
సంతో ఆ రాక్షసుడిమీద పడ్డాడు.
ఏనుగెక్కడ? ఎలుకెక్కడ?—పాపం!
యువరాజు దానిచేతిలో చిక్కు
కున్నాడు. విడిపించుకోలేక
పోయాడు.

అప్పుడు ఆ రాక్షసుడు, “హ్లా హ్లా
హ్లా...ఓరీ! నరుడా! నువ్వు ఇంక
తప్పించుకోలేవు. నిన్ను రేపు నా
కడుపులోవుండేటట్టు చేస్తాను! భయ
పడకు!!” అన్నాడు. కాని ఆ మాట
లకు విజయసింహుడు ఆవగించం
తైనా భయపడలేదు!— “ఓరీ! నీచ
రాక్షసా! నువ్వు పెద్ద ఆకారంపై

నందువల్ల నన్ను చట్టుకోగలిగావా!
మగవాడివైతే నాలింత ఆకారం
దాల్చి నాతో కత్తి యుద్ధానికి...
కాదు ... దేనికైనా నరే...రా!”
అన్నాడు. ఆ రాక్షసుడు గట్టిగానవ్వి,
“ఎంత సాహసం! ... ఇదిగో నేను
నీలింత ఆకారం దాల్చుతున్నాను...
ఏమో వాగావ్! చూపించు
యిప్పుడు!” అంటూ ఆకారం
మార్చాడు.

ఇద్దరూ కత్తులుకలిపారు! వాళ్ళిద్ద
రికి ప్రళయకాలభయంకరమైన
యుద్ధం జరిగింది. విజయసింహుడు
అతినేగ్గుతో యుద్ధంచేసి ఆ రాక్ష
సుని శిరస్సును ఒక్కప్రేటున నరికే
సాడు!

విచిత్రం! పెంటనే ఆ రాక్షసుని
కళేబరం మాయమై ఒక అందాల
యువకుడు ప్రత్యక్షమయ్యాడు.
అతను విజయసింహుణ్ణి దీవించి,
“నాయనా! నేనొక గంధర్వుణ్ణి. వేరు
అవురూపుడు. నేనొక చిన్నతప్పు
చేయుటవలన ఈ శిక్ష అనుభవిం
చాను. నేటికి నేనీ భయంకరశిక్ష
నుండి నీవల్ల విముక్తుణ్ణి అయ్యాను.
నీవుచేసిన ఉపకారానికి నేను తప్పక
ప్రత్యుపకారం చెయ్యవలసి ఉంది—
ఇదిగో, ఈఉంగరం తీసుకోబాబూ!
ఇది నీ చెంత నున్నంతవరకూ నిన్ను
వ్యరూ ఓడింపలేదు!” అంటూ ఒక
ఉంగరాన్ని తీసియిచ్చాడు. తర్వాత
సెలవు తీసుకొని అంతర్ధాన
మయ్యాడు.

విజయసింహుడు ఎలాగో
తండ్రిని కలుసుకొని జరిగిన సంగ
తంతా పూనగ్రుచ్చినట్లుచెప్పి, తను
సంపాదించిన అద్భుత ఉంగరాన్ని
చూపించాడు. జరిగినదంతా విన్న
మహారాజుగారికి ఆశ్చర్యం, సంతో
షం, భయం—ఒకేసారి కలిగాయ్.

వెంటనే వాళ్ళిద్దరు తిరిగి రాజ మందిరాన్ని చేరుకొని, జరిగిన సంగ తంతా రాజోద్యోగులకు చెప్పారు. ఒక్క నిమిషంలో ఈసంఘటన ఊరంతా తెలిసిపోయింది. అందరూ యువరాజు ధైర్యశౌర్య పరాక్రమా లను మెచ్చుకొన్నారు.

మెట్లమీదనుంచి దొర్లించిన బంతిలా కాలం దొర్లి పోతుంది-ఆరు నెలలు గడిచిపోయింది.

* * *

ఒకనాడు విజయసింహుడు తన శయన మందిరంలో గాఢంగా నిద్ర పోతున్నాడు. అతడు కళ్ళు తెరిచే సరికి హంసతులికా తల్పంమీద వుండవలసిందిపోయి-కటిక నేలమీద కాల్చుచేతులు త్రాళ్లతోకట్టి పడేయ బడివున్నాడు. కలా నిజమా అనే సం దేహము ఏర్పడింది. ఆఖరికి నిజం అని తెలిసింది-చుట్టూ కలయ చూశాడు. తనలాగే తొంభైతోమ్మిది మంది కట్టి పడేయబడివున్నారు. వాళ్ళంతా బోరున ఏడుస్తున్నారు.

అప్పుడు విజయసింహుడు వాళ్ళ నుద్దేశించి- “ఎవరుమీరు? ఎందుకు ఏడుస్తున్నారు? నే నెందకు కట్టివేయ బడ్డాను?...” ప్రశ్నిం చాడు. “మేము ధర్మపురి మహా రాజు కు మారులం. ఒక దుష్ట మాంత్రికుడు మమ్మల్ని ఇలా కట్టి పడేసి వెళ్ళి పోయాడు... నిన్ను కూడా వాడేకట్టిసి ఇక్కడికి తీసుకు వచ్చాడు. మనల్ని కాళీమాతకు బలివేస్తాడట! అందుకే మేమంతా ఇలా ఏడుస్తున్నాం...” అని వారిలో ఒకడు చెప్పాడు. మళ్ళీ వాళ్ళు ఏడ్వటం మొదలెట్టారు. కాని విజయసింహుడు కంట నీళ్ళు పెట్టలేదు. కట్లనుంచి తప్పించుకో చూశాడు. కాని లాభంలేక

విజయసింహుడు

పోయింది.

ఇంతలో మాంత్రికుడు అక్కడికి వచ్చాడు. వాడు చూట్టానికి యము డిలా వున్నాడు. వాణ్ని చూడగానే విజయసింహుడు వాణ్ని నమిలి మ్రింగి వేయాలను కున్నాడు. కళ్లైర చేసి వాడివేపు చూసాడు.

మాంత్రికుడు బోరున ఏడుస్తున్న వాళ్ళలో ఒకణ్ని తీసుకుపోయాడు. మరికొంత నేటికి మళ్ళీ తిరిగివచ్చి మరొకణ్ని తీసుకు పోయాడు? వాడెందుకలా తీసుకుపోతున్నాడు? వెళ్ళిన వాడే మర్యాడు? ఎవరికీ తెలీదు. మాంత్రికుడు అలా తొంభై తొమ్మిదిమందిని తీసుకుపోయాడు.

తర్వాతవాడు విజయసింహుణ్ని

తీసుకుపోడానికి వచ్చాడు. “ఎవ డవురా నువ్వు” అని అడిగాడు కోపావేశంతో విజయసింహుడు. “ఎవడినో తెలుస్తుందిలే!” అంటూ వాడు అశనిని ఈడ్చుకుపోయాడు. పాపం! అశని ఆసీచుణ్ని ఏమీ చేయలేక పోయాడు.

చివరికి వాడు విజయసింహుణ్ని ఒక కాళీదేవి ప్రతిమదగ్గరికి తీసుకు వచ్చాడు. “నువ్వు కాళీమాతచుట్టు మూడుసార్లు ప్రదక్షిణంచేసి, దేవి కాల్గిమీద పడ్డవంటే నిన్ను విడిచే స్తాను...” అన్నాడు ఆమాంత్రికుడు. అక్కడ రక్తం మరకలున్నాయ్. కాని తొంభైతొమ్మిదిమంది అక్కడ కనిపించలేదు.

అప్పుడు విజయసింహుడు, “నాకు ప్రదక్షిణం తెలీదు! అసలు ప్రదక్షి ణం అంటే ఏమిటి?” అని అడిగాడు

అశ్వర్యంగా.

“ఆ! ప్రదక్షిణం అంటే తెలీదా?... ..” అని ఆశ్వర్య పడ్డాడు ఆమాంత్రికుడు. వెలీ దన్నట్లు తల ఊపాడు విజయు సింహుడు. అయితే, నేను చేసి చూపిస్తాను. నువ్వు అలాగే చెయ్యి...మాంత్రికుడు దేవిచుట్టూ ప్రదక్షిణం చేశాడు. విజయసింహుడు కూడా అలాగే చేశాడు.

అప్పుడు మాంత్రికుడు, “దేవీకి సాష్టాంగ దండ ప్రణామం చెయ్య” మన్నాడు. అదికూడ తనకు తెలీ దన్నాడు విజయసింహుడు. అప్పుడు మాంత్రికుడు దేవికి సాష్టాంగ దండ ప్రణామంచేసి, ఏవో చెప్పబో తుండగా, విజయసింహుడు చాలున దాయబడిన గొడ్డలిని చేతబుచ్చు కొని వానిశిరస్సును ఒక్కచేతుతో సరికేశాడు. పాపం! ఆమాంత్రికుడు రక్తంలో పొరలుతూ, గిలగిల తన్ను కొని చచ్చిపోయాడు.

వెంటనే దేవి ప్రత్యక్షమై, “నాయనా! విజయసింహా! సిద్ధైర్య సాహసాలు-తెలివితేటలు కొనిరూడ దగినవి. నీవంటి ధైర్యసాహసాలుగల వాడు ఈజగతిలోనేలేడు. తొంభై తొమ్మిది రాజపుత్రులను ఈహంత కుడు ఎప్పుడోనాకు అర్పించాడు. ఈదాష్టుణ్ని చంపావు! - నీడు నాకొరకై చేసిన వ్రతఫలితం నీకే దక్కింది. ఇదిగో! ఈ అమృతం కోసమే నీడు ఈ వ్రతంపట్టాడు. ఆ అదృష్టం నీకే దక్కింది. తీసుకో బాబూ! ఇది త్రాగిన వాడు వెయ్యిసంవత్సరాలు అమృతైశ్వర్యా లతోనూ-అరోగ్యంతోను జీవిస్తాడు. అంటూ ఓ బంగారుపాత్ర విజయ సింహునికి అందించింది. విజయ

సింహుడు దేవికి సాష్టాంగ దండ ప్రణామం చేసి, భక్తితో ఆ పాత్ర నందుకొని, అందలి అమృతమును త్రాగాడు.

తరువాత దేవి, విజయసింహా! నీకు ఒకవరం ఇవ్వదలిచాను! కోరుకో! అన్నది. అప్పుడు విజయ సింహుడు చేతులు జోడించి, “లోక మాతా! నీవు నాకు చేసినమేలు నా జీవితంలో మరువరానిది. తల్లీ! నీ దర్శనము సామాన్యులకు లభింపదు. అయినప్పటికీ ఈ సామాన్యునికి నీ దర్శనము దొరికింది. అదే నాకు పది వేలు. అయినా లోకమాతవైన నీవు నన్ను కోరుకోమని అడిగావు. కాబట్టి అడుగుతున్నాను. తల్లీ! ఈ దుర్మార్గుని వల్ల హరింపబడిన తొంబై తొమ్మిది మందిని మళ్లీ పునర్జీవులను చేయు తల్లీ! అని కోరాడు. దేవి అతని కోరికకు ఆనందపడి, “తథాస్తు!” అంటూ మాయమయింది.

దేవి మాయమైన వెంటనే చచ్చిన రాజకుయారులు మళ్లీ బ్రతికారు. వాళ్లు జరిగినదంతా విజయసింహునివల్ల తెలుసుకొని అతనివద్ద కలవ్రపొంది తమ దేశానికి వెళ్ళిపోయారు. విజయసింహుడు కాలి వడకన తన దేశానికి బయలుదేరాడు. అతడలా బయలుదేరి అనేక కొండలు—గుట్టలు—వల్లెలు—వదులు దాటి ఆఖరికి ఓ పెద్ద అడవిని చేరుకొన్నాడు.

విజయసింహుడికి ఏదో ఒక చక్కని మృదుమధురమైన పాటవినిపించింది. ఆపాట వినగానే అతనికి భలే ఆశ్చర్యం వేసింది. ఈ మహా రణ్యంలో ఏమిటి కిన్నెరరాగంతో కూడుకొన్న పాట వినిపించడం? ఆశ్చర్యచకితుడయ్యాడు. ఆపాట

అతన్ని ఆకర్షించింది. ఆసక్తంగా అతగాడు పాట వినుపించుతున్నదిక్కున నడిచాడు. అతడలా కొంత దూరం నడిచేసరికి ఒక సుందరమైన భవంతి కన్పించింది. విజయసింహుడు ఇంతవరకు అటువంటి భవంతిని చూడలేదు. రకరకముల చిత్ర విచిత్ర శిల్పములు చెక్కబడి ఉన్నాయ్. ఆభవంతి ముందర ఒక అందమైన కోనేరువుంది. అందలినీరు సువాసన వేస్తోంది. నీరు బంగారు ఛాయలోఉంది. ఆకోనేరు చుట్టూ ఓ అందమైన తోటఉంది. రక రకముల పూలమొక్కలతోనూ, తీగెలతోనూ చూట్టానికి భలే బాగుంది. ఇదంతా చూస్తున్న విజయసింహునికి, ఇంత పెద్ద మహా రణ్యంలో ఈ భవంతి ఏమిటి? అని

ఆశ్చర్యంకలిగింది. ఆ భవంతిలోనికి పోయి చూడాలనిపించింది — ఇంకా ఆపాట వినిపిస్తూనే ఉంది.

విజయసింహుడు మెల్లిగా ఆభవంతిలోనికి ప్రవేశించాడు. అతడు ప్రవేశించాడోలేదో ఒక పెద్ద నర్సం బునలుకొడుతూ పైకి రాసాగింది. దాన్ని చూసి అతడు భయపడలేదు. అది అతన్ని కాటువేయబోయింది. కాని అతడు, పూర్వం కృష్ణుడు కాళింగుని చంపినట్టు, దాన్ని పట్టుకొని ఒకదెబ్బతో చంపేశాడు.

తర్వాత విజయసింహుడు మళ్లీ ముందుకుసాగాడు. ఇంతలో ఒక సింహం గాంధ్రువెట్టుతూ రాసాగింది. అతడు దాన్ని చూసి— “ఈ సుందర భవంతిలో ఈ క్రూర మృగాలేమిటి?” అని ఆశ్చర్యపడ్డాడు.

వెంటనే దానిమెడనుపట్టుకొని దాని నొసటమీద ఒక గుడ్డ సాళాడు. అంతే! అది గిలగిల న్నకొని చచ్చింది. మళ్లీముందుకుసాగాడు.

ఒక హంసతూలికా తల్పంపై ఒక జవ్వని పడుకొని గానం చేస్తోంది. ఆమె అపరరతి దేవిలా వెలుగుతోంది. ఆమె అందాన్ని చూచి విజయసింహుడు మూర్ఛపోయినట్లు అయిపోయాడు! ఆమెను పెల్లాడాలనుకున్నాడు.

“ఓ! సుందరీమణీ! ఎవరు నువ్వు?” అని అడిగాడు యువరాజు. ఆసుందరి అతన్ని చూసి ఆశ్చర్యచకితురాలైంది. అతని అంద చందాలను చూచి మన్మథుడనుకొన్నది. తను కాపలా పెట్టిన సింహాన్ని, నర్సాన్ని ఎలా తప్పించుకొనివచ్చాడో అని మళ్లీ ఆశ్చర్యపడింది. మళ్లీ యువరాజు ఆమెను ప్రశ్నించాడు: “ఈ మహా రణ్యంలో ఈ సుందర భవంతినందు బంటరిగా ఉన్న నీ వెవ్వరు?”

“నేను పాతాళలోకం వాలిస్తున్న స్వర్ణకేనుని కుమార్తెను. వేరు స్వయంప్రభ... నేను కాపలా పెట్టిన మృగాలను తప్పించుకొని ఇక్కడికి రాగల్గిన నీ వెవరు?” అన్నది ఆమె.

విజయసింహుడు తన కథను స్వయంప్రభకు చెప్పి — “పాతాళ రాజకుమార్తెనంటివికదా! మరి ఎందుకు ఇక్కడవున్నావ్?” అని అడిగాడు.

అప్పుడు స్వయంప్రభ, “యువరాజా! మా తండ్రినన్న ఒక అంద విహీనుడికిచ్చి వివాహం చేయబోయాడు. నేనందులకు నిరాకరించగా నన్ను దేశం నుంచి బహిష్కరించాడు...” అని తన కథను చెప్పింది.

అయినా కళ్ళజోడబ్బాయి చలించలేదు. అది తలై నా తిప్పకుండా వున్న కవనంలో నిమగ్నమైపోయాడు. ఈ తరహా అరుంధతికి బాగా నచ్చలేదు.

“చూస్తూన్నా ఎప్పటికప్పుడు పోనీలేమన్నట్టు పూరుకుంటూన్నా. ఇంకా లాభంలేదు. తగిన బుద్ధి చెప్పితేనేగాని నా మనసురాకుండు మనిషి జన్మమైతే తర్వాత అమ్మాయి వెనకవడటానికి సిగ్గుండక్కర్లే.” అరుంధతి ఈ మాటలు మాటలు నైతం అతన్ని కించపర్చుతూ చలించలేదు. అమ్మాయిలందరికీ ఓడిపోతున్నామేమో నన్ను బెంగట్టుకుంది. అనుకున్నట్లు జరగకపోయే సరికి అరుంధతికి ఏడుపొచ్చినంతవరకుంది. “నైకి ఏం తెలియనట్టు నటన. పుత్త మేడి వండు” ఛీత్కరించుకున్నా వూడా కంఠంవేగగా వుండిపోయిందిగాని లాభం తూన్యం ఇంకా... ఏం మనిషి?

సరిగ్గా అదేమయంలో కళ్ళజోడబ్బాయి మేం రావటం చూచిన అరుంధతి, కళ్ళతో తన బుండానికి సైగవేసింది. అందరూ అరుంధతిని అనుసరించి కొంచెం దూరంలో వున్నాకాలు చదువుతూ నుంచున్నారు.

ఆ అబ్బాయి అందర్నీ చూచుకుంటూ తిన్నగా వచ్చి కళ్ళజోడబ్బాయిపక్కన కూర్చున్నాడు. రెండు నిమిషాలు చుట్టూ పరికించి మొదలెట్టాడు.

“గోడవక్కన నిలిబడి మేనుపర్చనలు విన్నాను మిత్రమా! కనీసం చలించనైనా లేదంటే నిన్ను అభినందించక తప్పదు”

కళ్ళజోడబ్బాయికి ఈ వరస అర్థం కాలేదు.

“ఇంత అమాయకుడిని కాబట్టి అందరూ ఇష్టం వచ్చినట్టు ఆడించేస్తున్నారు” ఈ మాట వనితాబుండానికి వినడేలా అన్నాడు.

“ఏమిటోయ్ నువ్వనేది” ప్రశ్నించాడు కళ్ళజోడబ్బాయి.

అరుంధతి కోపం

(గీ-క పేజీ తిరువానా)

“ఇంతసేపట్నుంచి మేనుపర్చనలు వినవల్సిందే? వినడేనా లక్ష్యంవెయ్యలేదా?”

“నాకేం అర్థంకావట్టా!”

“అర్థంకాకపోతేనే మంచిది మనసు కులాసాగా వుంటుంది” చివర్ని ముసి ముసిగా నవ్వాడు.

“చప్పేదేదో డొంక తిరుగుడుమాని నూటి చెప్పు”

“ఇక్కడ కుదర్చు. అలా కాంటీన్ కి వెడదాం పద”

ఇద్దరూ కాంటీన్ వైపు నడిచారు అమ్మాయి అందరికీ అతని నేనమ్మేద బోర్లంత కోపం వచ్చింది వాడెవడో గడుగ్గాయి వున్నాడు. ఒకవిధాన అతను రావటమే మంచి దొతుంది. కళ్ళజోడబ్బాయిని తమలా అవమానించారో తూ. చ. తప్పకుండా అంతా చెప్పేస్తాడు. అప్పటికైనా తెలుసుకుంటాడు అనుకున్నాడు.

ఆరోజు కార్యక్రమం అలా ముగిసింది. ఇలా రోజూ విలుమాచుకుని నాలుగైదుమాట అంటిస్తూంటే చాలు. కనీసం అరుంధతి ముఖాన్నైనా చూడనోచుకోడు. ఇదే తగిన మందు. వాడకమ్మిదగాని రాణింపుకు రాదు.

—ఇప్పటికీ నాలోజల్లుంచి కళ్ళజోడబ్బాయి ఛాయామాత్రంగానైనా కనిపించటంలేదు క్లాసులోమాత్రం తలొచ్చించుకుని బుద్ధిమంతుడిలా కూర్చుంటున్నాడు అరుంధతి అనందం వర్సనా తీతం.

ఆరోజు అరుంధతి తనబృందంలో సీనిమా కెల్సింది. మ్యాన్ రీలు జరుగుతూండగా ఆమె పక్కనీట్ల ఎవరో కూర్చున్నారు ఆవివర్తన విమల అతనెవరో ఇట్టే పసిగట్టేసి ఆ వార్త ఈ చివర్లున్న అరుంధతికి అందజేసింది.

అతను కళ్ళజోడబ్బాయి!

అరుంధతి సీనిమా చూట్టం మానుకుంది వంటినిండా తేళ్ళు, జర్రులూ, పాములూ, వంటి కొక్కులూ, ఎలకలూ, చీమలూ యావత్తు జంతుసంతానం పాకుతున్నట్టు ఫీలయింది.

అలా నవ్వుగా నడుస్తుందనుకుంటే ఈ వీడ తిరిగి మొదలెట్టిందేమిటి? ఈ అబ్బాయి! సిగ్గునల్లేదా? ఎంత చెప్పినా వద్దతి మార్చుకోపోతే ఎట్లా? ఏం చెయ్యాలి. అంత పోలో పట్టిగ్గా గట్టిగా వీడవానిపించింది అరుంధతికి—తను ఆడపిల్ల కాబట్టేగా అతనికింత అలుసు?

వీల్లేదు. ఇక ఈ విషయం అన్నయ్యకి చెప్పవలసిందే ఏదైనాననడే—ఇంక ఉపేక్షించి కూర్చుంటే లాభంలేదు.

ఇంటిపైల్లవటంగాడా గమనించలేదు అరుంధతి. కాని ఆమె పక్కన కూర్చున్న కళ్ళజోడబ్బాయి ఆమెను చూడగానే ఖంగారుపడి తృప్తి పడ్డాడు. ఏదో తప్పిందనేనట్టు భయపడ్డాడు. చటాలున సీటునుంచి లేచాడు. “సారీ— అనుకోకుండా ఇక్కడ కూర్చోటమయింది. పొరపాటైతే క్షమించండి” అని వెమ్మడిగా గొణిగి సీటునుంచి బయటకెళ్ళిపోయాడు.

అరుంధతి ఇంత గాలిపిల్చుకుంది. జయించి నట్టు తనబృందంవంక గర్వంగా చూచింది. అందరూ కళ్ళతో అభినందించారు. మళ్ళీ సీనిమా మొదలెట్టినా ఆ అబ్బాయి జాడలేదు ఒకవేళ ఇంటికెళ్ళిపోయాడేమో.

అరుంధతి మనసు చిప్పకుమనటం ఇదే మొదటిసారి. అతని స్వేచ్ఛకి తను ప్రతిబంధకమా? తనగురించి సీనిమాకూడా మానుకున్నాడు. అలా జరిగాల్సిందే. అసలతని గురించి జాతి తలవటంగాని కనీసం అలోచించటంగాని కూడదు.

అరుంధతి ఆరోజు సీనిమా బాగా చూశోక పోయింది!

ఏది ఎలాగైనా మందుమాత్రం బాగా పని

“స్వయంప్రభా! నాకు నిన్ను పెళ్లాడాలని ఉంది. నీకీ ప్రతిమైతే నిన్ను ప్రాడే పెళ్ళాడుతాను” అన్నాడు విజయసింహుడు. అందులకు సిగ్గుపడింది స్వయంప్రభ. పెళ్లికి ఒప్పుకొన్నది. వెంటనే విజయసింహుడు స్వయంప్రభను గాంధర్వ వివాహం చేసుకున్నాడు.

తర్వాత ఆ వధూవరు లిద్దరూ అక్కడుంచి స్వర్ణపురికి బయలుదేరారు. అలా బయలుదేరి చివరికి స్వర్ణపురి చేరుకున్నారు.

తనకుమారుడు మాయమయిన దగ్గరనుంచి దుఃఖసాగరింలో అల్లా

విజయసింహుడు

డుతున్న స్వర్ణపురి అమరసింహులు - కుమారుణ్ణి చూడగానే ఆనందవరవశులై కాగలింతుకున్నారు. అప్పుడు విజయసింహుడు తన మాయమైనది మొదలు జరిగిన కథను వాళ్ళకుచెప్పి, స్వయంప్రభను గూర్చి చెప్పాడు - తలిదండ్రులు మరీ ఆనందపడ్డారు.

ఒక శుభ ముహూర్తమున మళ్ళీ వాళ్ళకు పెళ్ళి జరిపించారు. ఆ పెళ్ళి సంగతి విన్న స్వర్ణ నేనుడు స్వర్ణపురికి ఏతెంచి తనకుమార్తెను కాగ

లించుకొని, తనను మన్నించమన్నాడు తరువాత అల్లుని కాగలింతుకొని, - కట్నకానుకలను సమర్పించాడు.

తర్వాత అమరసింహుడు తన కుమారుడైన విజయసింహునికి పట్నాభిషేకముచేసి - విశ్రాంతి తీసుకొన్నాడు.

విజయసింహుడు జగత్కి తోనూ - స్వయంప్రభతోనూ చాలాకాలం సుఖంగా పాలించాడు.

చేసింది. ఇందుకు సహాయపడిన మిత్రులందరూ
దర్శి అభినందించింది అరుంధతి. వాళ్ళ చేసిన
ఈ సహాయం ఇన్నలో మరచిపోనని హామీ
గూడా ఇచ్చింది.

కళ్ళజోడు అబ్బాయి మళ్ళీ అనాటినుంచి (అను
కునిగాని—అనుకోకుండాగాని) వెంబడించబులేదు
గాని, అతని నేనం మాత్రం నూటిటి నూటలు
అప్పుడప్పుడు ఉపయోగిస్తున్నాడు. ఒక నమస్క తీరి
పోయిందంటే యిదొక రగడ ప్రారంభమయినం
దుకు అంతా రోతొన విచారించేరు.

ఒకనాటి సాయంత్రం— అరుంధతి దాదామీద
ఎక్కి చదువుకుంటుంది. హఠాత్తుగా కళ్ళజో
డబ్బాయి కనుపించేసరికి ఆ కళ్ళర్య పోయింది.
అతను దాదాముండు ఖాళీ స్థలంలో కూర్చోబోతూ
అరుంధతిని చూచి ఆ కార్యాన్ని అవుకోన్నాడు. అర్జుం
టుగా లేచి బజారునైపు నడక సాగించాడు.

అరుంధతి నవ్వుకుంది. అంతలోనే విచారిం
చింది, ఏమో! అక్కడ చల్లగాలికొసం కూచోటం
అతనికి అలవాటు. ఆ అలవాటునిస్తే అరుం
ధతికొసం వదులుకోన్నాడు. చూడగా చూడగా
కళ్ళజోడబ్బాయి బొత్తిగా అమాయకుడల్లే వున్నాడు.
ఇలా అతన్ని బాధపెట్టడం తనకి భావ్యం
కాదేమో. అంతలోనే అతనిమీద జాలి కరిగింది
అరుంధతికి.

రోజులు గడిచేకొద్దీ అరుంధతికి ఎదో వెలితి
అనిపించింది. ఇదివరకు రోజూ అతను ఆమెవెంట
వనిమాలా తిరిగేవాడు. అది అతనికి హాబీలా
వుండేది. ఒకవిధంగా అరుంధతికూడా ఈ
తంతు అలవాటైపోయింది. అల్లాంటిది ఆ వాడుక
తగ్గేకొద్దీ ఆమె మనసు వెలితితో భరిత అయి
పోయింది

రెండు మూడుసార్లు విమలావాళ్ళు అడిగారు
'ఏమే! మీ బాడిగార్లు కులాసాయనా' అని. 'మనం
చేసింది తప్పేమో' నని అనేసింది అరుంధతి.
దాంతో తన బృందమంతా ముక్కులమీద వ్రేళ్ళు
వేసుకున్నారు. ఔరా అని బోర్లంత ఆశ్చర్యం
వచ్చారు. కొంచెతీసి ప్రేమించేసేవా ఏమిటి గొడ
వని అడిగారు. ఆ విషయం అరుంధతికి తెలిస్తే
గదూ చెప్పటానికి.

—బోలీసి విద్యార్థినివిద్యార్థులంతా లేళ్ళ
రక్తంతో నముద్ర విహారం వెళ్ళారు. మొక్కలూ
గట్టూ నేకరించిన తదుపరి తిరుగుముఖం
వట్టారు. దాల్లో కులాసాగా కబుర్లాడుకుంటూ
బసస్తున్నారు. అరుంధతి కళ్ళు కళ్ళజోడబ్బాయి
కొసం వెతికాయి. ఆ గుంపులో ఎక్కడున్నాడోగాని
కనుపించలేదు అందరూ వచ్చి బస్సు ఎక్కిారు.
బస్సు కదిలింది. కదిలిన వెంటనే విద్యార్థు
లంతా కేకలు పెట్టారు. బస్సొండని ఎలుగెత్తి
కేకపెట్టారు. కారణమిది : బస్సు కదుల్తూండగా
కళ్ళజోడబ్బాయి బస్సుకొసాయి కాలజారి కింద
పడిపోయాడు.

కారు ఆగిపోయింది. మౌడెంటున్నంతా ఆందో
ళనతో అతని చుట్టూ చేరారు.

కుసుమావాళ్ళ మొదటి దరహానం మెరిసింది.
తగినశాస్త్ర జరిగిందని ఓ మిడిసిపడిపోతున్నాడు.
అరుంధతిమనసు చివుక్కుమంది. ఓ వక్క తమ

నవాసాకి క్రమాదమైన దెబ్బలు తగిలి వాడ
వద్దంటే ఏళ్ళకు నవ్వుగా వుంటుందా? ఏళ్ళా
మనుషులేవా?—వాళ్ళందరిమీద తన అసహ్యన్ని
బహిరంగంగా ప్రకటించి కళ్ళజోడబ్బాయిని మాట్లా
నికి వెళ్ళింది. తన బృందమంతా గుటకలు మింగారు.

అతని రెండు కాళ్ళకి బాగా దెబ్బలు తగిలాయి.
మోచేతులూ, ముఖమూ గిరుకుపోయింది. కళ్ళ
జోడు కిందపడి పగిలిపోయింది. చావు వెండ్రుక
వానిలో తప్పిపోయింది అతని అధున్యం బావుండి.
అతన్ని చూచిన అరుంధతి కళ్ళు నీళ్ళతో నిండాయి.
వరూ చూడకుండా తుడుచుకొంది

లేళ్ళరక్తం అతనికి ప్రాథమిక చికిత్స చేశారు.
కొద్దిగా తప్పురిల్లాడు. సోడా తాగించారు. కాస్త
ఆగిన తర్వాత కాఫీ ఇవ్వారు ఒక ఆరగంట అతను
రెన్ను తీసుకున్నతర్వాత తిరిగి బయల్దేరారు.

ఆ తర్వాత రోజు అతను కాలేజీకి రాలేదు. బాగా

ప్లే బేక్ :- అదిగో ద్వారక
వక్తరు :- అదిగో ద్వారక
ప్లే బేక్ :- ఆలమందలవిగో
వక్తరు :- ఆలమందలవిగో
ప్లే బేక్ :- అల్లదే కోట
వక్తరు :- అల్లదే కోట
ప్లే బేక్ :- ఎంతని చెప్పే
దిరా వెధవ?

వక్తరు :- ఎంతని చెప్పే
దిరా వెధవా.....
యస్. సాంబమూర్తి (సబ్బివరం)

దెబ్బలు తగలటంమూలంగా జ్వరం వచ్చిందని
తెలిసింది

ఒకరోజు సాయంత్రం కాలేజీ అయింతర్వాత
అరుంధతి కళ్ళజోడబ్బాయి రూమ్మీదుగా వెళ్ళింది.
రూంలో అతని మూలుగు స్పష్టంగా వినిపించింది.
ఆమె మనసు ద్రవించింది. సమయానికి ఆ యింటి
వాళ్ళ కూడా ఊళ్ళో లేకపోటం అతని దురదృష్టమే
మరి.

అతని మూలుగు ఇంకాస్త ఎక్కువయ్యింది.
అరుంధతికా క్షాధలేదు. రూంలోకివెళ్ళి అతన్నొకసారి
చూచిరావాలనుకుంది అలా వెడుతుండగా ఎవ
రైనా చూస్తే ఏమనుకుంటారు? ఏడిచారా!
ఏవనుకుంటే తనకే. చదువుకున్నవాళ్ళు ఇలా
సాటివ్యక్తి బాధపడ్డారంటే చూస్తూ ఊరు
కోటం ఎవ్వరూ? స్థిర నిశ్చయంతో రూంలోకి
అడుగుపెట్టింది అరుంధతి.

మంచంపైన అతనుకూసోయినట్టు కనుపించా
డతను. తల అటువైపుపెట్టి బాధగా మూలుగు
తున్నాడు. మంచంపక్క టిఫిన్మీద మందుసా
లున్నాయి. గడతా చిందర వందరగావుంది. అరుం

ధతి గుమ్మం దగ్గరే నిలబడింది. అతని స్థితికి వణ
చింది రోతొన.

“రోసలకు రావచ్చువాండి” అరుంధతి అడి
గింది.

“ఎవరూ—” అతను తల గుమ్మంవైపు
లిప్పిడు. “మీరా” అరుంధతినిచూచి ఆశ్చర్య
పోయి లేవబోయాడు.

“ఫర్వాలేదు. లేవకండి” అంటూ ఆమె రోపతి
కొచ్చింది.

అతను మరీ ఆశ్చర్యపోయాడు.

“ఎలాగుందంటే!” వరామర్చించింది.

అతనేం జవాబివ్వాలో రోపలేదు. కుర్చీ
చూపించి కూర్చోండని చెప్పాడు. ఆమె కుర్చీని
మంచం దగ్గరకు లాక్కుని కూర్చోంది.

“డాక్టరు మందులిస్తున్నారా?”

“ఇన్నాన్నారండి!—చిన్నప్పట్టుంచినాడో తరవా!
ఏ చిన్న బ్లూస్సుగూడా దాచుకోలేను. అందిక నే
నిలా వున్నాను” అతను నిజం చెప్పాడనుకుంది
అరుంధతి.

“మరిలా వచ్చారంటే—” అగిపోయాడు
కళ్ళజోడు (ఇప్పుడులేని) అబ్బాయి.

“మమ్మల్ని చూడాలనుకున్నాను. మంచి దెబ్బలే
తగిలాయి”

“ఇండాకే చెప్పిన ఏకొద్ది దెబ్బలు కూడా వోళ్ళ
లేనవి. అంతేనండి. అసలు తగిలినవి చిన్న దెబ్బలే—”

“పరిక్ష్ ముందురోజుల్లో మీకిలా జరగడం”

“నా దురదృష్టం. ఏం చెయ్యను చెప్పండి.
ప్రతివిషయంలో నాకిలా జరుగుతూనే వుంటు
న్నాయి.”

అరుంధతిముఖంలో మార్పు స్పష్టంగా కను
పించింది.

“క్షమించండి. స్వంతషయాలూ” ఎక్కు
వగా మాట్లాడున్నా గామాల. ‘అతను సంజా
యిషి చెప్పుకున్నాడు.

“క్షమించాల్సింది నన్ను. అనవసరంగా మీ మన
స్సును క్షోభపెట్టాను.” అప్రమత్తాన్ని అవసర
మనుకుని చెప్పింది. అరుంధతి. ఆ గీత్యా తన అబల
త్వాన్ని నిరూపించుకుంది.

“నాకేం బాధలేదండి. అవార్థం చేసుకున్నంత
మాత్రాన మనుషులైన మనం కృగిపోడం
కూడదు. రాసుం అన్నీ చెప్పాడు. మీరు నన్ను
బాడిగార్లుగా అర్థంచేసుకుంటారని నే నింతకు
ముందు అనుకోలా— అసలు మిమ్మల్ని వెంబడించా
లని నాకనలు లేనేలేదు కాకతాళియంగా కలుసు
కోడం మీకలా అనిపించటంకోకూడా మీ సార
పాటులేదు. ఎప్పటికప్పుడు విషయాన్ని మీకు
చెప్పదామనుకుంటూను. చెప్పింతర్వాత మీరు మళ్ళీ
ఏమనుకుంటారోనని నా భయం అందుచేతనే
చెప్పలేకపోయాను.” తన అవస్థ నంకిస్తంగా
చెప్పుకున్నాడు.

“చాలా మంచి అబ్బాయి—అరుంధతిమనసు
మెచ్చుకుంది అనవసరంగా అతన్ని అవమానిం
చటం తనదే పొరపాటు. పరిపరివిధాల అలో
చిస్తూన్న అరుంధతికి అతని మాట వినిపించింది.
“నామీద దయతలచి ఇలా వచ్చినందుకి
కాస్తేనా యిచ్చుకోలేని దొర్నాగ్యుడే.”

“ఏమో!.....” కళ్ళు చిందింది పిగ్మగా,

“నిజం. ఎందుకో తెలియకుండానే ఒక్కొక్కరి కరం ప్రేమించుకుంటాం. అల్లియల్లి చేసుకుంటాం. బతే చిత్రంగాలేదూ. అలాగే ద్వేషాలు గూడా. మొదట్లో అకారణంగా మీరు నన్నెంతగా దీదరించుకున్నారో జ్ఞాపకం తెచ్చుకోండి”

“ఇప్పుడవన్నీ ఎందుకు చెప్పండి” గతం ఆమెకి దీనిం.

“ఎందుకవో మీతో అనాటివిషయాలే ముచ్చటించాలివిస్తుంది. ఆ రోజు లైబ్రరీలో నా గురించి మీరేమనుకున్నారు—అన్నీ రాసుం చెప్పారు. నిజాని కొన్నే వాడు చెప్పేంతవరకూ నేను మిమ్మల్ని వరోక్షంగా బాధ పెట్టున్నానని తెలియదు అరూ—” తాస్త చనువుగూడా తీసుకున్నాడు.

“మితలావాల్లే మన్నారో తెలుసునాండి!”

“ఏమన్నారేటి” అత్రంగా అడిగాడు.

“మిమ్మల్ని నేను....” ఏగ్గు సుఖాన్ని కప్పేసి వాచేసింది.

“ప్రేమిస్తున్నారు. తప్పేముంది?” అనందు గూడా గడుక్కాయే. లేకపోతే తను చెప్పలేని మాటని అంతకుండబద్ధలుకొట్టి నట్టు చెప్పగలుగుతాడా! ఎంత చదువుకున్న అమ్మాయ్లే వా ఏగ్గుకి దాసురాలే మరి.

“నేనన్నదాంట్లో తప్పుండేమా—మీ అంతరాత్మని అడిగి చూడండి” అవిడ్ని మళ్ళీ మాటల్లోకి దించాలని ఆనందు ఉద్దేశ్యం.

లేదన్నట్టు తలూపింది.

“నే గ్రహించిందిది : మీరు వా గురించి పని గట్టుకుని వస్తున్నారు. నన్ను వరామర్చించి వెదురున్నారు. ఎవరేమనుకున్నా వర్యలేదని మీ మనసుకి చెప్పుకున్నారు. మీకు కావాలింది నా ఆరోగ్యం. కదూ—”

అవునన్నట్టు తలూపింది.

“అదే ప్రేమకున్న ప్రగమం లక్షణం. దాన్నే అంతా—”

“అబ్బ పూరుకోండి బాబూ....ఇలా అంటే నే వెళ్ళిపోతాను” ఆమె లేచింది చిరుకోసంతో.

బయట రిక్నా ఆగిన చప్పుడయింది. ఎవరని అటు చూచింది. ఆమె గుండె ఆగిపోయినంత పని జరిగింది! అన్నయ్య మరొక వ్యక్తితో రిక్నా దిగాడు. తన విషయం అన్నయ్యకు తెలిసిందా? ఆనందును ఏం చేస్తాడో గదా! ఆమె పణికిపోయింది.

“ఏవటండి—వచ్చిందెవరు?”

“అన్నయ్య....మంచివాడుకాదు. జాగ్రత్త. బన్నెంచేసినా ఫర్వాలేదు. మిమ్మల్ని....మిమ్మల్ని”

“ఇ....పూరుకోండి. అనభవరంగా భయపడవద్దే—”

ఆ ఇద్దరు ఆగంతకులూ అనందు రూం ముందు ప్రత్యక్షమయ్యారు.

“ఇదేరా అతని రూము” అరుంధతి అన్నయ్య అన్నాడు. అరుంధతని అక్కడ చూచి అశ్చర్య

పోయాడు. ఆమెముఖంలో భయం కృష్టంగా కనిపిస్తోంది.

“ఏ—ఇక్కడున్నా” ఆమెను అడిగాడు.

“మరే....మరే....అన్నయ్యా! మీరు అనందుగారని మా క్లాసుమోటు.....పాపం.....బాగా కారు తగిలాయి.... దెబ్బలు మీంచి కిందపడ్డారు....”

ఆమె మాటలోని తడబాటు విని వచ్చిన ఇద్దరూ ఫక్కున వచ్చారు. అరుంధతి మరి భయపడింది.

“ఏమిటమ్మా! కారు తగిలబడింది? దెబ్బలు మీంచి పడ్డమేటి?” కొత్తవ్యక్తి ఆమె తడబాటుని హెచ్చరించి అనందు వంక మాన్చూ “ఏంట! ఎలా వుంద?”ని అడిగాడు.

“వర్యలేదన్నాయ్! అరుంధతిగారే స్వయంగా అన్నీ చూస్తున్నారు”

ఈ దహి అరుంధతి భయపడ్డం మంచి, అశ్చర్య పడ్డం మొదలెట్టింది. మీరు అనందు అన్నయ్యన్న మాట. బాగానేవుంది.....

“అరూ! మీరు కృష్ణ అని వా క్లాసుమోటు. అనందు అన్నయ్యనట. హతాత్తుగా స్టేషనుదగ్గర కనిపించి ఇతని రూం అడ్రసు అడిగాడు. చూపించాను. వీడూ నేనూ చిన్నప్పుడు బతే అల్లరిగా తిరిగే వాళ్ళం. ఆరోజులు మళ్ళీ తిరిగి రావు. అవునూ ఏమోయ్ అనందూ! ఎప్పుడూ చెప్పేవుకాదే కృష్ణ మీ అన్నయ్యని. అవున్నే.....నేన్నేకు తెలిచాననాయ్ మరి. ఇన్నాళ్ళూ ఈ అద్దె గది ఖర్చానికి నేను చాలా విచారిస్తున్నా. లంకంకం యిల్లు మేమూ వుథా! ఇకనుంచి అదేంకుడర్న. వెంటనే రూం మార్చి మాయింటికిచ్చేయ్. అరుంధతికి తోడుగా వుంటావ్.”

“ఏమంటరా అబ్బి” అని కృష్ణను అడిగాడు.

“నేనేమంటాను. వసపిట్టవు. వడవడా వాగే కావ్. కాదంటే వస్తాడునని కలబడి కొట్టేస్తావు గూడాను. మావాడ్ని సుప్రకాశియినా మీ చెల్లెల్లే వా కనిపెట్టిందిన్నాళ్ళు. ఆమెకి మావాడితోపాటు నేనూ ఋణపడివున్నాను.”

“నర్సే....ముందు స్నానంచేద్దవుగాని రా. ఇప్పుడే వస్తాం అరూ...అంతవరకు అనందుబాటుని చూస్తుండు. అనలే మొహమాటం జాస్తనుకుంటాను. నరిసరి. రారా మప్పు. వాళ్ళిద్దరూ వుండగలర్లే. ఇప్పుట్టుంచే వాళ్ళనలా వదిలేయ్యాలి” అని మోల్లన నవ్వుతూ కృష్ణను యింటికి తీసుకెళ్ళాడు అరుంధతి అన్నయ్య.

రెండు నిమిషాలు నిశ్శబ్దం.

“వర్షం కురిసి వెలిసింది!” అనందు నవ్వుతూ అన్నాడు. “మీ అన్నయ్య చెప్పేందంతా విన్నాడు కదూ! జాగ్రత్త సుమూ! నన్నికం వదలిపెట్టకండి క్షణమే వా. ఇకనుంచి మీరే వాకు బాడిగార్న జీతం బతెంతేని బాడిగార్న”

శ్రీబాలాంజనేయప్రశ్న

మీరు కోరిన 5 ప్రశ్నలకు వెంటనే ప్రాసీ పంపగలము. 2 రూ|| M. O. చేయండి. నెలలువారీగా 12 నెలలకు 1 సంవత్సరం జాతికము 2 రూ|| పూరితేరు, జాబు ప్రాసీన టెము తెలివిన చాలును. హనుమాన్ జ్యోతిషాలయము. 10వలై ను, అరండల్ పేట, సుంటూరు-2,

RATNAM'S N-OIL

అంగనరములు బలహింస తిండి. చిన్న బిబిలో తిరిగి యధాప్రకారం అయిస్తూ సౌఖ్య మనుభవించుటకు 50 పం|| ప్రభావితం కలది. 1 పీసా రూ. 10 లా 0. 5. 1-4-0 కౌలనీసనాగ ముందుగా 1-4-0 పంపేది. ఇందులో స్పెషల్ రకం అర్జంటుసులుమునకు రూ. 25-0-0 అ.

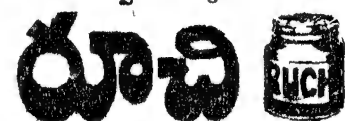
డాక్టర్. రత్నం నన్ను, (Estd 1904) సులక పేటలింగ్స్, అజంఘాగూడ 9వ థర్డ్, హైదరాబాద్ -24 (ఆంగ్లప్రదేశ)

మండిత
ది గోదాలాద్యులవారి

ప్రవామృతం

ఆరోగ్యానికి బలరానికి
అయుర్వేదాశ్రమం
(ప్రైవేట్) తిరుచెడ
మదరాసు-17

యాలక్కాయ, లవంగము
తాంబూలములకు
యిప్పుడు అక్కరలేను.

సుగంధ ద్రవ్య సముదాయము

అన్ని కిరాణాకొలులో దొరకును,
కెళ్ళికొలులో వాడబడుచున్నది.
నానాకాస్మటిక్కు, విజయవాడ-2.

VARIETY.5

ధరణివారి 'బాటసారి' చిత్రంలో భానుమతి

తామ్రపుష్పి, ప్రొడక్షన్స్ వారి "టాప్సీరాముడు"లో నటించిన, కే.ఎం.ఎ.

చిత్ర సమీక్ష :

ఉత్తమ కథాత్మకచిత్రం "అనుమానం"

ప్రతి ఒక్కరినీ, వందలమందినీ, చిలకా గోరింకల్లాగా పుట్టున్న భార్య భర్తల మధ్య అనుమాన బీజాలు ఏర్పడితే, అందుకు దోహదంగా కుంటున్న, ఈర్ష్యా, కుట్రలు, తేలిక ఎంత అన్యాయమైన సందేహ మైతా, మారవయ్య మందిరపు గోడల్లాగా మీటలు వారటం తర్వాత, విడివడ్త మనుషులు తిరిగి కలుసు కుంటాయా అనేది, చలన చిత్ర జీవితాల్లో నిత్య నిత్యం, వాస్తవిక జగత్తులో "అనుమానం"

రమిశంట్ 'దైవప్రసాదం' అనే ప్రజానీక మన్ననలు, భారత ప్రభుత్వ పతకం పొందినది. ఈ చిత్రాన్ని కమార్ బ్రదర్స్ వారు అనుమానం అన్న పేరుతో తెలుగులో తర్జుమా చేశారు. ఈ చిత్రాన్ని ఎ. వి. ఎం. స్టూడియోలో వర్తికా ప్రతినిధులకు మూపించారు.

కాంట్రాక్టుకు రంగనాథం దగ్గర మేస్త్రీ మారవయ్య, వనపర్తి గుణరత్నం రత్నాన్ని వలసి పలకేసి వివాహం చేసుకుంటాడు. మారవయ్య తమ్ముడు మనోహర్ మనో కుంటుంది. అతణ్ణి ఎలాగైతే దాగు చేయాలి రత్నం ప్రయత్నిస్తుంది. రత్నం తమ్ముడు రామూ విద్యా బుద్ధుల విషయం మారవయ్యకు ముస్తాంటాడు.

కాలచక్రం కదలిపోతుంది. మారవయ్య కాంట్రాక్టు గై. ఒక ఇల్లు కూడా ఏర్పరచుకుంటాడు. వెనక, రత్నం ఇంటి అరుగుమీద బీ అంగడి పెట్టుకున్న అయ్యకు కూడా మారవయ్య ఇంటికి చేరుతాడు. మారవయ్య పని మూడు పువ్వులు అడు కాదు ల్లాగా అనందంగా గడిచిపోతుంటుంది. మారవయ్య తండ్రి దూర దేశంలో మరణించగా ఆయన ఉంపుడుగత్తె, అమ్మ కుమార్తె వందలి, మారవయ్యను ఆశ్రయిస్తారు. వాళ్ళు నిలిచేవాళ్ళేవా, తన నీతిని విలబెట్టుకునేందుకు మారవయ్య వాళ్ళకు ఆశ్రయం ఇస్తాడు.

రత్నం వంటలయ్యరుతో చనువుగా వుండటం అనుమానించిన, నందిని మారవయ్యకు, నందిని మారవయ్యల చనువును అనుమానించిన అయ్యరు రత్నానికి తమ అనుమానాలు చెప్పటంవల్ల, రత్నం. వయ్యల అన్యాయతకు విస్తృతం కలుగుతుంది

రాము, రంగనాథంకూడ అమ్మాయిని ప్రేమించగా, మనోహర్ కూడా ఆ అతివడే పెళ్ళి చేసుకోవాలని పట్టుపట్టడంతో ఇంట్లో కల్లోలం ఏర్పడుతుంది.

పరిస్థితులు దారుణంగా విషమించి రత్నం,

తామూ తాము అర్హులైన మేనల్దామతులే నిల్వ తూరికి దారి దీస్తాయి.

ఈలోగా నిజం గ్రహించిన మారవయ్య, మును మార్పుకున్న మనోహర్, కాళ్ళాన్యాయాది ప్రాణియవడటంతో వాళ్ళు అత్యంతా ప్రయత్నం విరమించుకోటం, కుటుంబంలో తిరిగి కాంతి సంతోషం జరుగుతాయి.

మారవయ్యగా శివాజీ గనేశర్, రత్నంగా పద్మిని ప్రతిభావంతంగా నటించారు. యస్. యస్. రాజేంద్రన్, యం. యన్. రాజం ప్రభువులు యాదో విశంగా నటించారు. తంగవేలు బృందం సునిశిత మైన హాస్యాన్ని అందించింది. అర్. సుదర్శనం నిర్వహించిన సంగీతం శ్రమ్యగా వుంది. పి. వి. శ్రీనివాస్, జానకి పాడిన జాబితాకన్నా నా చెరియ నన్నే అందం", ఘంటసాల పాడిన "అనుమానం" అన్నపాట, జమునారాణి పాడిన "అనుమానం" అన్నది తెలుగు వాళ్ళలో నాలుగువాళ్ళుండవచ్చు.

తర్జుమా చిత్రంపైన తర్జుమ భర్తలను అనవసరమే ఐనా, ఒక భాషలో ఉత్తమ చిత్రంగా బహుమతి పొందింది గమక కొంత విమర్శనాయుత పరిశీలన అనవరం. కథలో నందినిచిత్ర ప్రవేశం ఎంత కృతకంగా కన్పిస్తుందో, అలాగే మనోహర్ తల్లి వ మార్పు కూడా కొంత కృతకంగానే వుంది. ఒక దృశ్య ధంలో-అది మంచా చెడా అనేదికాదు ప్రశ్న-ఎలాంటి దైనాసరే — మానవుడు నడుస్తున్నప్పుడు, అతని జీవితమెలావచ్చే మార్పుల పరిణామం పాదారణంగా

రఘురాం ఫిలిమ్మవారి "తండ్రులు—కోడుకులు"లో మాతవనటి శారద.

పాతధివారి "కలసి ఉంటే కందు సుఖం"లో సావిత్రి, రామారావు.

రెండు విధాలుగా జరుగుతుంది. మొదటిది, జీ: తంకో సాధారణంగా, అనుకోని, అనుకోలేని ఎదురైనట్లు, చాలా భయంకరమైనది, తగిలితే సంద విస్తంది. రెండవది, మానవుడు అకస్మాత్తుగా నైనా మారవచ్చు. ఇక రెండోది సాధారణంగా మన్నిత వృద్ధయుల విషయంలో: ఏదైనా విచిత్ర సంఘటన, అది ఎంత చిన్నదైనా, లోకం దృష్టిలో ఎంత అప్రాధ్యమైనా వాసలే— జరిగినప్పుడు వారి ముమ్మం ఇళ్ళే చివుక్కుమంటుంది. మనోహరే ప్రాతకు ఈ ఈ రెండు విషయాలు వర్తించవు. చిత్రం మొత్తంమీద, ప్రేక్షకుడికి అతనిమీద ఏవైనా భావమే కలుగుతుందిగాని ఏ ఒక్క మంచి గుణం పుష్పట్లు సానుభూతి కల్గదు, పైగా "పి వదిన పుండంగనీ కోర్కె వెరవేకపోవటం పుండడు అన్న విషయం గుర్తులో పుండుకుని ప్రయత్నించు (ఇది భావం మాత్రమే) అని వదినతో మనోహరే చెప్పిన తర్వాత, అతని కత్తుల బేరందూస్తే ఆ చిత్రమీద ఎంతైనా అపోహకల్గే ఆవశాసం కూడా వుంది. అలాటి వ్యక్తికి కల్గిన, కల్గగల్గిన ఎదురు చెప్పు ఎలా వుండాలో దర్శకులు సరిగా భావించ లేకపోయారు. సోనీ మనోహరేది మన్నిత ప్రియం అనుకుందామన్నా దానికి చిత్రంలో ఏమోత్రం తాళు కల్పించలేదు. ఈ చిత్రానికి ఆయువు పట్టులాంటి సాత కావటంవల్ల అతనితో ఆ మార్పుకుతగ్గ సంపూర్ణము మూసింది పుండాల్సింది. ఇలాంటివే ఒకటిరెండు తోపానిపించేట్లున్నా చిత్రం మొత్తంమీద చాలా మందాగాకప్పించింది.

అన్ని భావాలు సక్రమంగా దింపాలన్న ఆత్రుతతో శ్రీ అనిసెట్టి ప్రయత్నించి సఫలీకృతులైనా, ఒకటి రెండు చోట్ల భావాలకు తగ్గి భాష వాడలేకపోయారేమో అనిపించింది. అతి సన్నితమైన భాష ప్రకటన సమయాల్లో, ఒకటి రెండు చోట్ల నెరుషోచ్చారణం కల్పించటం కూడా జరిగింది. ఒక ఉత్తమ చిత్రాన్ని తెలుగులోకి దించాలనే ప్రయత్నంలో వాలవరకు తగిన మూలంపాలులు ప్రాసంగ శ్రీ అనిసెట్టి విజంగా ప్రశంసనీయులు. ఒక భాషలోని ఉత్తమ చిత్రాలను ఇంకో భాషలోకి మార్చేటటులు, ఆ చిత్రాలను పదే—పై పై బిచ్చు చేర్చి విడుదల చేస్తే మంచిది. లేకపోతే వాటిని తర్జుమా చేసేముందు నిర్మాతలు ఇంకా చాలా జాగ్రత్తలు తీసుకోవాల్సిన అవసరం ఎంతైనా కన్పిస్తోంది—ఇది "దర్శింగ్" చిత్రం లెప్పుటిని గూర్చి సందేహం.

ఈ "అనుమానానికి" సంబంధించినంతవరకు— ఇది తెలుగు నాట ప్రజాభిమానం పొందుతుందనటంలో ఏం "అనుమానం" లేదు. మంచికర, ఇంపైన సంగీతం, సంగీతపు గీటుల్లో వచ్చిన సహాయం తేల్చిన మూలలు—కథాభిలాష కాలక్లాపాలగుండు ఆంధ్ర తమిళ భేదంలేదు గనుక, ఆ జాతి గోపాలమూ ఏదైతే బాగాపెరిగిందో నా (అనుభవ మనిపించే నృత్య నాటకం వుంది గనుక) చెప్పి చూచి ఆనందించడం, సీతీరాయక, ఉత్తమ చిత్రం కనుక్కో బ్రదర్లు "అనుమానం" కథ: ౩ ఎన్. గోపాల కృష్ణన్, మూలు, పాలు: అనిసెట్టి, దర్శకత్వం: కృష్ణన్ వంజా.

'నాగరాజ్'

బలదీవారి "బాటసారి"లో వాగ్గేటరావు, భానుమతి.

త్వరలో విడుదల "కొరడా పీరుడు"

ఎం. ఎన్. ఎం. మూవీస్ వారి "కొరడా పీరుడు" చిత్రం విరూపం పూర్తయింది. ఈ చిత్రాన్ని జూలై మూడవ వారంలో విడుదల చేయాలని నిర్మాతలు ప్రయత్నిస్తున్నారు.

బాలయ్య, వీరప్ప, టి. కె. రామచంద్రన్, జానకి, తాంబరం లలిత ప్రభువులు నటిస్తున్న ఈ (డబ్బింగు) చిత్రానికి మాటలు ఆది శేట్టి, సాటలు : ములుకు కుట్ల, చేబుగోపాల్, సంగీతం : జి. పురుషోత్తం, నిర్మాత : ములుకుట్ల సుబ్రహ్మణ్యం.

"శ్రీ హృదయం"

నవ్యకథామండీరారు నిర్మిస్తున్న తొలి కానుక 'శ్రీ హృదయం' చిత్రం జూలై మూడవ వారంలో విడుదల కాగలదని తెలుస్తోంది.

పర్వీని ప్రధానపాత్ర ధరిస్తున్న ఈ చిత్రానికి మాటలు, సాటలు : జి.పెట్టి, సంగీతం : నిత్యనందం రాయ : విన్సెంటు, దర్శకత్వం : శ్రీధర్ : (పెళ్లి కానుక) విరహిస్తున్నారు. నిర్మాత : టి. రాజగోపాల రెడ్డి.

శుభోదయా వారి "మమకారం"

శుభోదయా పిక్చర్స్ వారు నిర్మిస్తున్న 'మమకారం' చిత్రం మూడు వారాలకు పైగా పూర్తి అయింది.

వార్తా భరణం

ఎన్. టి. రామారావు, అంజలిదేవి, కేలంగి, గిరిజ, కె. వి. ఎన్. శర్మ, బాల సరస్వతి డాక్టర్ శివరామకృష్ణయ్య, అల్ల రామలింగయ్య పేకేటి శివరాం నటిస్తున్న ఈ చిత్రానికి దర్శకుడు తాకి చాణక్య, సంగీతం : మంటసాల, రాయ : ఎన్. ఎన్. వర్మ, కథ : అమృత్యుప్రసాద్.

నిర్మాతలు ఈ చిత్రంతో బగ్గారావు, రాజు బాబు అనే యిద్దర్ని మాతనంగా పరిచయం చేయబోతున్నారు.

సుచిత్రాత్పర్ణ వారి "పట్టిందంతా బంగారం"

సుచిత్రా ఆర్ట్స్ వారి "పట్టిందంతా బంగారం" నిర్మాణం శరవేగంతో జరుగుతోంది.

"పువ్వులు ! పరికృష్టం నవ్వులు" అన్న పాటను పి. శంపాదగా రికార్డు చేశారు.

ఈ చిత్రంలో కథానాయకుడు (సీనియర్)గా వారివాగ్గే, కథానాయిక లక్ష్మిగా జమున నటిస్తున్నారు. కవి : నదాశివ బ్రహ్మం, స్టూడియో నాహిసి.

'మిన్. కమలా' కు

ప్రారంభోత్సవం

చిత్రం ప్రొడక్షన్స్ వారి "మిన్ కమల" అనే పాఠశాల చిత్రం ప్రారంభోత్సవం యిటీవల జరి

గింది. తెలుగు, తమిళ భాషల్లో నిర్మించబోయే ఈ చిత్రానికి దర్శకులు : బి. ఎన్. రంగా, ఈ ద్వితీయ చిత్రంలో రాజశ్రీ ప్రధాన భూమిక ధరిస్తోంది. తమిళంలో ప్రేమ్ నజీర్, యం. ఆర్. రాధ, కుచలకుమారి, బాల సరస్వతి ప్రభువులు. తెలుగులో గుమ్మడి, రమణారెడ్డి, బాల సరస్వతి, కుచలకుమారి సహాయ పాత్రలు ధరిస్తున్నారు. సంగీతం : విశ్వనాథన్, రామమూర్తి. నైహూ 'భారత రత్నం' నుంచి తీసుకున్న ఒక ఘట్టం, వర్ణ నృత్య పాటకం ఈ చిత్రంలో ప్రత్యేకాకర్తలుగా వుండగలదట.

'మోహినీ రుక్మాంగద'

బాస్కర్ ప్రొడక్షన్స్ వారి మోహినీ రుక్మాంగద ఈ వేగంతో తయారవుతోంది. ఇంతవరకు 12 రీళ్ళు దాకా తయారై వున్న వినికేడి. జమున, కృష్ణకుమారి, బాలయ్య, సూర్యకాంతం నటిస్తున్న ఈ చిత్రానికి దర్శకులు కె. యన్. ప్రకాశరావు. సంగీతం : మంటసాల.

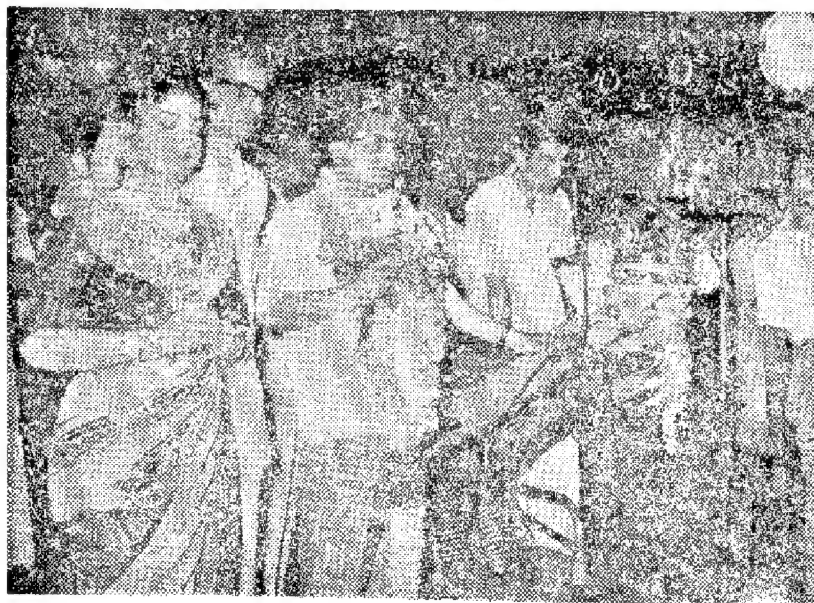
ఇదికాక దర్శకుడు శ్రీ ప్రకాశరావు తమ ప్రకాష్ ప్రొడక్షన్స్ పేరిట "పురూరస" అన్న బిరాడక చిత్రాన్ని నిర్మిస్తున్నారు.

చేతనావారి 'గుళ్లో పెళ్లి' పూర్తి

చేతనా ఫిలింస్ వారు చాలాకాలంగా నిర్మిస్తున్న గుళ్లో పెళ్లి చిట్టా చివరకు పూర్తయింది. సెన్సార్లు అదృశ్యర తప్పించుకుని విడుదలకు సిద్ధంగా వుంది. సంగీతం : రమేష్ నాయుడు.

"జగదేకపీఠుని కథలో" రామాదాసు, సరోజాదేవి.

అంజలి పక్కర్నూరి "స్వర్ణమంజరి" ప్రాచీనోత్సాహంతో అంజలిదేవి, నిర్మాత ఆదినారాయణరావు.

హిందీ విశ్లేషగత్

హమ్మత్ వాలేనాజవాన్

శేఖర్, సయీదాఖాన్ నటిస్తున్న రోవర్ ఫిలింస్ వారి 'హమ్మత్ వాలే నాజవాన్' సెన్సార్మంబి బయటపడి విడుదలకు సిద్ధంగా ఉంది. శ్రీ యన్. ఆర్. ఆస్థాన దర్శకత్వం వహించిన ఈ చిత్రంలో అగా, గోపాల్ సేగల్, లలియన్ ప్రభులు నటించారు. సంగీతం : చంద్రగుప్త.

'బొంబై కా చోర్'

నిర్మాణం పూర్తి

కికోర్కుమార్, మాలాసిన్హా ముఖ్య పాత్రలు ధరిస్తున్న న్యూ టీరియంట్ వారి "బొంబై కా చోర్" చిత్ర నిర్మాణం పూర్తయింది. దీనికి నిర్మాత, దర్శకుడు : యన్. డి. నారంగ్.

ఆర్. కె. వారి రాబోయే

చిత్రాలు

జెన్ డేవే గంగా బహదూర్ చిత్ర నిర్మాణంలో విజయవధాన్లుండుకున్న రాజకపూర్ "అజంతా" "సంగం" "మేరా నామ్ జోకర్" "వత్సం ధీవం మందరం" "మై అవుర్ మేరా దోస్త" అనే చిత్రాలు నిర్మించనున్నట్లు, వాటి చిత్రీకరణ సిద్ధంగా ఉన్నట్లు తెల్లడించారు.

సంగం చిత్రంలో రాజకపూర్, వైజయంతీ మాల, రాజేంద్రకుమార్ నటిస్తున్నారు.

మహాబూబ్ సినిమాస్కోప్

వర్ణ చిత్రం

దర్శక-నిర్మాత మహాబూబ్ వాన్ "షన్ ఆఫ్ ఇండియా" అనే చిత్రాన్ని సినిమా స్కోప్, వర్ణ చిత్రంగా నిర్మిస్తున్నారు. ఈ చిత్రంలో బాల నటులు సాజిద్, కమల్ జేత్, కుంకుం నటిస్తున్నారు. సంగీతం : నామర్. 'దాత' అనే కొత్త నటించి ఈ చిత్రంలో పరిచయం చేస్తున్నారు. ఫిల్మాలయా - రి సాంఘిక చిత్రం

ఫిల్మాలయారు తమ ఏడవ చిత్రానికి ప్రారంభోత్సవం జరిపారు. అప్పుడే కొన్ని సుట్టాలు చిత్రీకరించటం కూడా జరిగింది. ఫిల్మాలయా నట శిక్షణశాలనుంచి ముగ్గురు కొత్తవారు ఈ చిత్రంలో పరిచయం కాలోతున్నారు. జాయ్ముఖర్జీ మినాచిట్టిన్, హరి, రాజేంద్రవాణ్ పాల్గొంటున్నారు. ఈ చిత్రానికి సంభాషణలు : కాశ్మీరీ చిత్రకథ : హరీష్ మెహ్రా, దర్శకత్వం : ఆర్. కె. నయ్యార్.

యస్. ముఖర్జీ సినిమాస్కోప్

చిత్రం

నిర్మాత శ్రీ యన్. ముఖర్జీ సినిమాస్కోప్, వర్ణచిత్రాన్ని నిర్మించేందుకు నన్నావాడు చేస్తున్నారు. ఈ చిత్రాన్ని కన్. మన్ కంత్ నిర్మిస్తా

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

“మావరన్ కగల్”లో జానీవాకర్, సలిసిఫోంకర్, ఎన్. రా.

రబ. దిలీప్ కుమార్, వెజయంతిమోహ, జయంతి, సజీర్ హుస్సేన్, హీరాలాల్, అమర్, రామ్ అవతార్, రిలామిక్ వటిస్తున్న ఈ చిత్రానికి దర్శకులు రామ్ ముఖర్జీ, సంగీతం నాషీద్, సంభాషణలు : వజహత్ మీర్జా, పాటలు, సవీర్ బుధియానీ నిర్వహిస్తున్నారు.

సంక్షిప్త వార్తలు శివాజీ గణేశన్ అమెరికా పర్యటన

ప్రసిద్ధ చలనచిత్ర నటుడు శ్రీ వి. సి. గణేశన్ (శివాజీ), అమెరికా ప్రభుత్వ ఆహ్వానంపై ఆ దేశంలో సుమారు రెండునెలలపాటు పర్యటించబోతున్నారు.

శ్రీ గణేశన్ తమ పర్యటన కాలంలో అమెరికాలోని నటిసములను కలుసుకోవటంతోపాటు, అక్కడి చలనచిత్ర నిర్మాణంలోని సాంకేతిక విషయాలు పరిశీలించి వస్తారు.

అమెరికా సమాచార కళాత్మక సాంస్కృతిక విషయోద్యోగిని మిస్. మార్తా బరన్స్ శ్రీ గణేశన్ కు ఈ ఆహ్వానాన్ని ఇవ్వడం అందజేయాలి.

రాజకపూర్ తక్కుని బెదరింపు

మొన్న రెండు తదనలు “జిందగీ మి గంగా

బహత్ పూ” చిత్రం చూచిన ఒక యువకుడు, తమ పూర్వ ఆడినంతకాలం, తనను ఆ చిత్రం ఉచితంగా చూడనివ్వకపోతే అత్తపాత్య చేసుకుంటానని, తిదిరిస్తూ రాజకపూర్ కు ఒక ఉత్తరం వ్రాశాడు.

దుర్గా ప్రసాద్ అనే ఈ యువకుడు రాజస్థాన్ లోని గంగాపూర్ నివాసి. తాను అన్నిసార్లు చిత్రం చూచినట్లు దాఖలాగా, తన ఉత్తరంలోపాటు, స్థానిక గజేష్ థియేటరు టికెట్టు ముక్కలు జతచేసి పంపాడట.

శ్రీ రాజకపూర్ ప్రస్తుతం జపాన్ పర్యటనలో ఉన్నందున, అయిన సమాధానం వచ్చేందుకు కొంత కాలం వట్టవచ్చుని, రాజకపూర్ ఆంతరంగిక కార్యదర్శి అన్నారు. మరి అప్పటిదాకా ఈ అత్తపాత్య ప్రయత్నం నాయిదా పడుతుందేమో.

భారతదేశంలో

పోలిష్ చిత్రం నిషేధం

“ఏషెన్ ఆండ్ డైమండ్స్” అన్న పోలిష్ చిత్రాన్ని మనదేశంలో జరగబోయే అంతర్జాతీయ చలనచిత్రోత్సవంలో ప్రదర్శించేందుకు కేంద్ర చలనచిత్ర సెన్సార్ బోర్డు అనుమతి నిరాకరించింది.

ఇదే చిత్రానికి, మెన్ లో జరిగిన చిత్రోత్సవంలో అంతర్జాతీయ చలనచిత్ర విమర్శక సమాఖ్య అనుమతి లభించింది.

నాల్గు అస్సామీ చిత్రాల పూర్తి

ఈ ఏడాదిలోగా నాలుగు అస్సామీ భారీ చిత్రాలు పూర్తి కాగలవని తెలుస్తోంది. అందులో ఒకటి: శకుంతల మహావికాశిదాసు నాయకం అభిజ్ఞాన శకుంతలం అధారంగా డా. భూపేన్ హజారికా శకుంతల చిత్రాన్ని కలకత్తా రాధా స్టూడియోలో నిర్మిస్తున్నారు. సంగీతమయ చిత్రంగా తయారు కాగలదని తెలుస్తోంది.

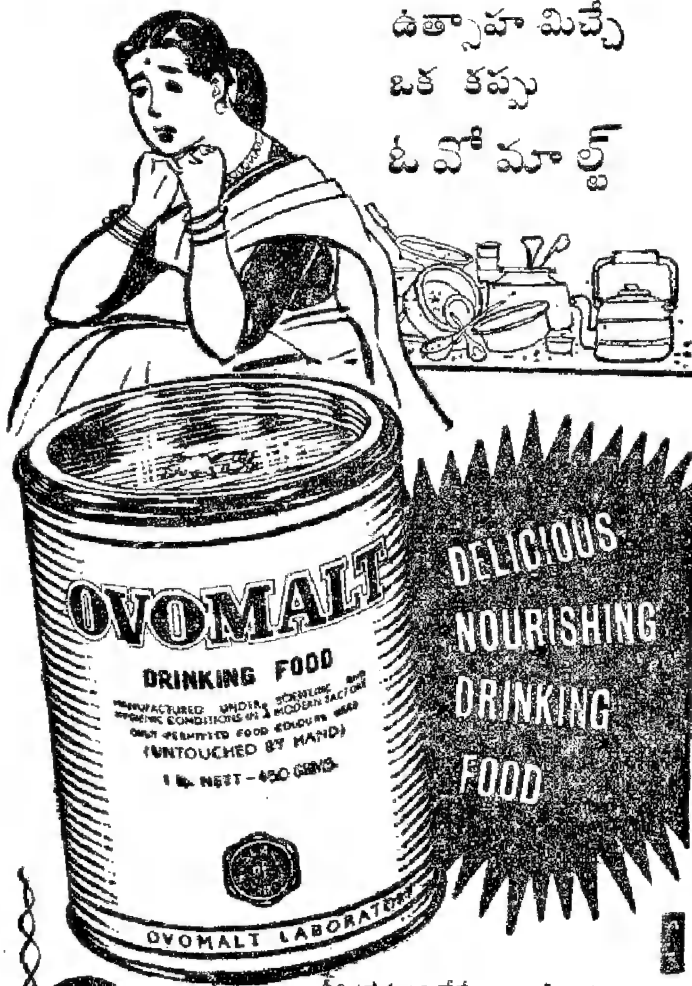
మొఘల్ ల పతిస్పర్ధి లాభిత్ బాక్ ఫకర్

అస్సామీ చరిత్రలో ప్రసిద్ధి గాంచిన సైన్యాధిపతి, సార్ ఖాన్ యుద్ధం (క్రీ. శ. 1671)లో మొఘలులను ఎదిరించిన వాని జీవిత చరిత్ర ఆధారంగా ప్రాగ్జ్యోతి కళా మందిరవారు లాభిత్ బాక్ ఫకర్ అన్న చిత్రాన్ని నిర్మిస్తున్నారు. ఈ చిత్రం సెప్టెంబర్ 29 నాటికి విడుదల కాగలదని దని తెలుస్తోంది.

ఇది గాక “సరకాసుర్” “హరిశ్చంద్ర” చిత్రాలు కూడా ఈయేడు పూర్తి కాగల చిత్రాల జాబితాలో ఉన్నాయి.

ప్రతివారం ఆంధ్ర దేశమంతటా లక్షలాదిమంది ఆంధ్ర సచ్చిత వారషతికను చదివి ఆనందిస్తూ ఉంటారు. మీ స్థానిక ఏ కేంబు వ్యారా చందాదారులయితే మీ కాపీ మీకు వారం వారం చిత్తయంగా చేరగలదు.

ఆమెకు ఇది చాలా అవసరం—

ఉత్సాహ మిచ్చే
ఒక కప్పు
ఓ వో మాల్ట్

తీరిక లేక సని చేసే గృహిణి అప్పుడప్పుడు పనుల మధ్యలో బహిరీక చెందుతుంది. ఆ సమయములో ఆమెకు ఉత్సాహాన్ని, నూర్తిని ఇచ్చే ఓ వో మాల్ట్ ఎం గో సహాయపడుతుంది!

ఇంటిలో ఒక టేబు సెట్లోగా ఉంచుకోండి.

ఓ వో మాల్ట్ లేబురేటరీ
సేలం - 5.

చేతనావారి 'గుల్షన్' పత్రికలో పాఠకు

భారత్ లో చిత్రోత్సవానికి
జపానీ వర్ణ చిత్రం

భారతదేశంలో అక్టోబరు 27 నుండి నవంబరు 17 వరకు జరుగుతోయే అంతర్జాతీయ చలన చిత్రోత్సవంకో "ది థ్రీ (టెజర్స్)" అనే జపానీ హాహా సూపర్ స్టార్ వర్ణ చిత్రాన్ని ఆ దేశం తరఫున ప్రదర్శిస్తారు.

ఈ అంతర్జాతీయ చలన చిత్రోత్సవం ఢిల్లీ, బొంబాయి, కలకత్తా, మద్రాసులలో జరగజో తోంది. ఈ చిత్రోత్సవంలో జపాన్ నుంచి పాల్గొనే ది "థ్రీ (టెజర్స్)" అన్న చిత్రం సినిమా డి. ఢిల్లీ నిర్మించిన టెన్ కమాండ్ మెంటుతో పాటివందమి నేరుపొందింది. అస్కార్ బహుమతి గ్రహీత హరేశ్ ఇనగాకి ఈ చిత్రానికి దర్శకత్వం వహించారు.

బెంగుళూర్ లో కొత్త

డిస్ట్రిబ్యూషన్ సంస్థ

బెంగుళూరులో "హిట్ సినిమా డిస్ట్రిబ్యూటర్స్" అనే సంస్థ ఏర్పడింది. ప్రముఖ తమిళ నటుడు శ్రీ యం. ఆర్. రాధ ఈ సంస్థ కార్యాలయానికి ఇటీవల ప్రారంభోత్సవం జరిపారు.

సంస్థ మేనేజింగ్ డైరెక్టర్ శ్రీ ఈద్యుగంటి మరేంద్రన్ సభాసదులకు స్వాగతం చెప్పారు. మైసూరు శాసన సభ్యుడు శ్రీ టి. పార్థసారథి ఆధ్వర్యం వహించారు.

ఈ ప్రారంభోత్సవానికి శ్రీయుతులు అగ్గయ్య, గుమ్మడి, విరూపలు కె. జి. ముచేస్వర్, రంగారావు, రాజేంద్రప్రసాద్ (జగదతిహరు) శ్రీమతి శక్తి రాజ్యం తదితరులు పాల్గొన్నారు.

ఈ సంస్థ ప్రస్తుతం 'ఎల్లాం ఉనక్కాగె' "హిట్ సినిమా" "జమిందార్" "తంబులు, కొడు

ఆంధ్రసచ్చిత వారషతిక

కులు" నాగార్జున అన్న చిత్రాలు డిస్ట్రిబ్యూషన్ కు తీసుకుంది

జకార్తా చిత్రోత్సవానికి ప్రతినిధివర్గం

జూలై 12 నుంచి 18 వరకు జకార్తాలో జరగబోయే భారతీయ చలన చిత్రోత్సవానికి ప్రతినిధి వర్గం, దక్షిణ భారత చలనచిత్ర పాణిజ్యమండలి అధ్యక్షులు శ్రీ ఎ. యల్. శ్రీనివాసన్ నాయకత్వాన వెళ్ళింది.

ఈ చిత్రోత్సవంలో హాదీష్ కాండ్, ఫోటీ బహన్, కల్పనా, నయోదోర్, అపూర్వహర్, కాబూలి బాలా, మిస్సమ్మ, ఎడిక్యాడమేడై, మా యింటి మహాలక్ష్మి చిత్రాలు ప్రదర్శిస్తారని తెలుస్తోంది.

ఇవిగాక తాజిమహల్, రాధాకృష్ణ, హిమాచల్, భరత బాట్యం, అన్న వార్తా సంస్థ చిత్రాలు కూడా ప్రదర్శిస్తారని తెలుస్తోంది.

ప్రజాసోషలిస్టు నాయకులకు శివాజీగణేశన్ విందు

సుప్రసిద్ధ తమిళ చలనచిత్రనటుడు శివాజీ గనేశన్, ప్రజాసోషలిస్టు నాయకులు మద్రాసు వచ్చినప్పుడు, వారికి బోగోర్ డ్యూలోపుపు తమ ఇంటిలో విందు చేశారు.

ఈ విందులో శ్రీయుతులు అశోక మోహతా, గంగాచరణపెమ్మ, సురేంద్రవాధి ద్వివేది, యన్. యం. జోషి, యన్. జి గోరే తదితర నాయకులు, ఎ. ఎల్. శ్రీనివాసన్, వి. సి. సుబ్రహ్మణ్యం, బి.ఆర్. వంతులు, ఎ. బివేసింగ్, టి. ఆర్. రామచంద్రన్ ప్రభృతి చలనచిత్రవంతులు హాజరయ్యారు.

చీనీ రచయిత లూసుజ్

జీవితంపై చలనచిత్రం

ప్రసిద్ధ చీనీ రచయిత 'లూసుజ్' జీవితాన్ని వర్ణించిన, చిత్రంగా రూపొందించాని ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి.

సెయింట్ పౌల్ నెలలో ఆ మహా రచయిత 80 వ జన్మదిన సందర్భంగా చిత్ర నిర్మాణానికి ప్రారంభోత్సవం జరుగుతుంది.

ఈ చిత్రాన్ని హింగ్ హై నగరంలోని టైన్ మా స్టూడియోలో నిర్మిస్తారు. చిత్ర కథ : చెన్ హియేచెన్ ప్రభృతులు. దర్శకత్వం : చెన్ లింగ్.

బి. యన్. రెడ్డికి

పుత్రికావియోగం

ప్రఖ్యాత చలనచిత్ర దర్శక నిర్మాత శ్రీ బి. యన్. రెడ్డి కుమార్తె శ్రీమతి హెచ్. విజయలక్ష్మి తమ పితృగృహంలో జూన్ 23 వ తేదీన మరణించారు.

శ్రీమతి విజయలక్ష్మికి ముగ్గురు సంతానం భర్త శ్రీ హెచ్. జి. విజయరాఘవరెడ్డి, మైసూర్ ప్రభుత్వంలో కార్యదర్శి వదలిపోతూ ఉన్నారు.

* * *

ప్రఖ్యాత నటా రచయిత మాక్స్ బాట్స్ తన తాజా ప్రచురణ "మిస్టర్ మోజెస్" అన్న నవలను చిత్రంగా నిర్మించేందుకు, ఒక నిర్మాతకు 1,05,000 పండ్లకు అమ్మివేశాడని వార్త. ★

తెలుగు పత్రికలన్నిటికన్న 'ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక' సర్క్యులేషన్ అధికమైనది

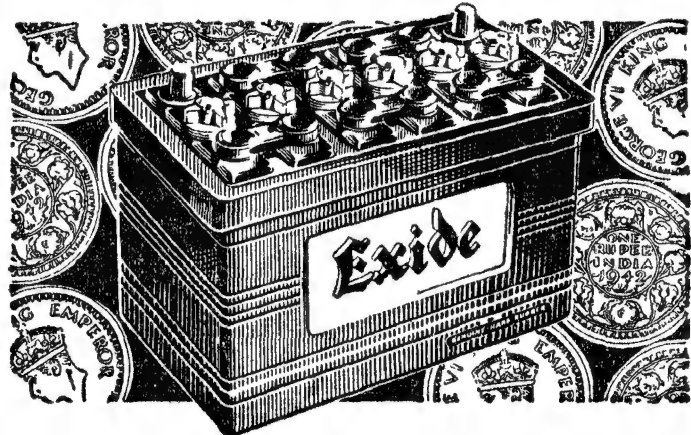
ఆమ్లా
హేరాయిల్
మీ మెడకు పసు
పర్ కండిషనింగ్
కంటే అధిక
అప్రదమిస్తును.

JAVA CHEMICALS
Madras-7

మీరు వైద్యవృత్తి చేస్తున్నారా ?
అయితే మీ పేరు వెంటనే రిజిస్టరు చేయించుకోండి !
"ఆయుర్వేద డి హోమియోపతి"
పరీక్షలకు ప్రైవేటుగా కూర్చుండు అవకాశము గలగు. పరీక్ష నియమావళి పాత్ర్యపజాళిక నెల ఒక రూపాయి.
— వివరములకు : —
శ్రీరామకృష్ణ మెడికల్ బోర్డు
నల్లకుంట - హైదరాబాదు-20.

మీ సొమ్మునకు మేలైన విలువ

మీరు కొనుటకు వెచ్చించిన సొమ్ములోని ప్రతి రూపాయికీ ప్రతిఫలముగా మీకు నెలలకు తరబడి శ్రమనీయక, అధిక కాలం పనిచేసే బ్యాటరీయే సరసమైన సరకుల బ్యాటరీ. ఈ పనినే సమ్మకంగా చేసేది నిల్వైర్ ఎక్స్ సైడ్ బ్యాటరీ. తయారీలో నిశితమైన పరీక్షలకు గురిచేయబడినదిగాన, ఎక్కువ శక్తి నిల్వచేసి, శక్తివంతంగా పనిచేయునట్లు నిర్మింపబడినది.

- అత కాలం మనగల నిది 95 అలాయి ప్లేట్లు
- సామాన్యంగా చెడిపోని ఫోర్మిక్ సెవరేటుస్లు
- తాకిడికి తట్టుకొనగల గట్టి రబ్బరు కంటేయిసర్లు
- ఇతర బ్యాటరీలు నిర్మాణ ఇదిమాత్రం ఇంకా పనిచేస్తూంది

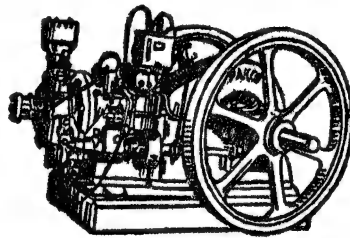
సిల్వర్ బ్రౌన్
ఎక్స్ సైడ్

జూలై 21 ఎక్స్ సైడ్ బ్యాటరీస్ (కాన్ఫ్రీస్) పై వేటో లిమిటెడ్. BBSC 21 మద్రాసు, ఆంధ్ర, కేరళ, మేసూరు రాష్ట్రములకు ప్రధాన ఏజెంట్లు :
నవరత్ ఎలక్ట్రికల్స్ కంపెనీ ఆఫ్ ఇండియా పై వేటో లిమిటెడ్, మద్రాసు-2
(బాంబే : కోయంబతూరు, బెంగళూరు, సికింద్రాబాద్.

PAKCO పాక్టో స్టో-స్పీడ్, కోల్డ్ డ్రైరింగ్ (కూడ్ ఆయిల్ ఇంజనులు)

—: ప్రత్యేక లక్షణములు :—

- * తనిచేయ ప్రారంభించుట తేలిక
- * తక్కువ ఇంధన ఖర్చు
- * క్రమమైన నడక
- * దిట్టమైన నిర్మాణం
- * ఎక్కువ మన్నిక
- * అద్భుతంగా పనిచేయును
- * టాన్-ఫ్యూయల్, ఇంజన్ పరికరములు

మద్రాసు, ఆంధ్ర, కర్ణాటక, కేరళ రాష్ట్రములకు విశేషము :

Grams: LAMP **K. S. SHIVJI & CO,** (Estd 1903)
Phone: 8617 పోస్టుబాక్స్ నెం. 5, 178-79 బ్రాహ్మ్య, మద్రాసు-1.

EP

మనమూ-మనదేహస్థితి

(15-వ పేజీ తరువాయి)

జాతికి చెందినవి. మత సింహికావారములు భావలనుంచి తండ్రికి, తండ్రినుంచి పిల్లలకి వచ్చేవి. మాట తాదడంలో తల్లి తండ్రిలను పిల్లలు తరచు అనుకరిస్తారు. ఈవిధంగా నత్తి కూడా ఒక అనుకరణ దోషమేమోనని అనుకుంటానికి కారణాలున్నవి. ఎందుకంటే ఆ పరిస్థితులనుంచి వారిని తొలగించి, మంచి శిక్షణ యిచ్చినప్పుడు, నత్తి తరుచు నివారించబడుతున్నది.

నత్తి జాత్యభేదము / Sex

పరిశోధనలవల్ల నత్తి, అడపిల్లలలోకంటే మొగ్గ పిల్లలలో ఎక్కువగా వ్యాపించివుంటుందని తేలింది. వయస్సునుబట్టి కుటుంబములనుబట్టి కొంతగా అడ మొగ్గ పిల్లలలో నత్తి వారినంత్య మార్పుతూ వుండవచ్చును.

నత్తి సరాళయ నంబంధమైన వ్యాధియో? లేక అది మానసిక వ్యాధియో.

కొన్నెజ్జలలో ప్రతివ్యాధిని గురించి రెండు అభిప్రాయములు అనాదినుంచి వుంటున్నవి. ఒకటి ప్రతివ్యాధికి, లోపానికి భౌతికమయిన కారణం ఉండిఉండాలనే భావన, రెండవది కారితక లోపములు లేకపోయినా మానసిక కారణములవల్ల శరీరధర్మములు, మారి వ్యాధి ఏర్పడవచ్చుననే భావన. ఈ రెండు భావనలూ నత్తి విషయంలో కూడా వాళ్ళొన్నెజ్జలలో వ్యాపించివున్నవి. కనీ అత్యధిక సంఖ్యకులు, నత్తి శరీర లోపముల వల్ల యేర్పడేదికాదని, మానసిక కారణమేవల్ల వ్యక్తి పరిణామము, లోపభూయిష్టమై యేర్పడే లోపమని విశ్వసిస్తున్నారు. మానసిక వ్యాధులలో బాధపడే వారితో నత్తితో బాధపడే వారిని పోల్చి చూస్తే నత్తివారు, నవజమైన మానసిక స్వభావం, కలవారుగా కనుపించారుగాని, ఏ మనస్తత్వ కొన్నీయ మయిన పరీక్షలవల్లా వారు మానసికమైన వ్యాధులతో బాధ పడుతున్నట్లు కనిపించలేదు. మానసిక వ్యాధులున్నవారితో—అంటే తెలివి తేటలు, జ్ఞానక శక్తి, పూహ, మాట పొందిక, భావ గాంభీర్యము—ఇటువంటి విషయాల్లో లోపములున్నవారితో—నత్తివారున్నా, నత్తికీ, వీటికీ ఏ సంబంధమూ వున్నట్లు కనిపించలేదు. అయితే, నత్తివల్ల మాట్లాడాలనివున్నా మాట్లాడకుండా బిగించుకు కూచోదం, నలుగురితో మెలగకుండా ఏకాంతంగా ఉండిపోయే స్వభావమూ, యిటువంటి మానసిక లక్షణములు ఏర్పడడానికి అవకాశం వుందని కొన్నెజ్జలు తేల్చేరు.

(సకేచము)

వెళ్ళుకున్నాడు. కూతులు గగ్గూళ్ళుంటే, గుబ్బి (తెరువుగట్టు)కు మళ్ళించాడు. చెరువులో గొడ్డను కడుగుతున్న గొడ్డకానిని అతనికళ్ళు చూశాయి. ఆ గొడ్డవాడు తనలో తనే ఏమో పాటలు పాడు క్కుంటూ అనందిస్తున్నాడు. తనకేసి చూస్తున్న పాళ్ళకేసికూడా చూడనంత తన్మయత్వంలో మునిగిపోయాడు. మృత్యుంజయుడు అతనికేసి అవ్వయంగా చూడసాగాడు. పాడుకుంటున్నవాడల్లా ఆ గొడ్డవాడు మృత్యుంజయుడు తనకేసి చూడడం చూసి “దండాలు బాబూ” అన్నాడు. మృత్యుంజయుడు చిట్టగా నవ్వాడు. ఇంతలో ఆ గొడ్డవాడు “బాబూ, పాము, తోలగండి” అని అరుస్తూ బిళ్ళిలోంచి ఇంగారుగా ఇవతలకు వరిగెల్తాడు. మృత్యుంజయుడు విచారన లేవాడు. కానీ తాను పాము అతని చేతిమీద కరచింది. గొడ్డవాడు తెచ్చిన కేకమే కళ్ళ మూసుకుని ఒక్క క్షణం తర్వాత తెరిచాడు. అతనికళ్ళకు మృత్యుంజయుడు నవ్వుతూ కనిపించాడు. గొడ్డవాడి కళ్ళు ఆశ్చర్యంతో గిరిగిరితాయి. “బాబుగారూ, బాబుగారూ” అంటూ అతన్ని నమిపించాడు. మృత్యుంజయుడు చిన్నగా నవ్వు “ఏం ? చచ్చి పోయి ఉంటాననుకొన్నావా ?” అన్నాడు. అంతలో అతని నవ్వు మాయమయి ముఖంనల్లబడి పోయింది. “నేను అంత తేలికగా చచ్చేటంత అదృష్టవంతుణ్ణి కాదు” అని చకచకా కారుకేసి నడక ప్రారంభించాడు.

* * *

ముననబుగారి ఇంటి అరుగుమీద ముగ్గురు కూర్చుని ఉన్నారు. వాళ్ళ ముననబుగారూ, కరణం, కొత్తగా అవూరు వచ్చిన వ్యక్తి. ఆ కొత్త వ్యక్తి తన వివరాలు చెప్ప ప్రారంభించాడు. “నాపేరు రాఘవేంద్ర. నేను ధైర్యశాల, అంటే మునిషితత్వం, మనోధర్మంమీది శాస్త్రాలు అమూల్యంగా చదివి అన్ని డిగ్రీలూ పొందాను వాటిని విడమర్చి ప్రయోగాలుచేసి చరిత్రకు, అద్భుత సంఘటనలకూ వాటి ఉనికికీ కల సంబంధాలు విరూపింజాలని నా ఉపా. అందుకనే అద్భుత సంఘటనలకేసే ప్రతీ ఊరూ తిరుగు తున్నాను. ఈ చనికేసేమే వివాహాది ప్రతిబంధ కాలు మానుకున్నాను. వాటిని వదులుకున్నాను గూడ.”

“అయితే మీరు కనుక్కున్న విశేషాలు ఏవి టంటారు ?” అన్నాడు కరణం. ఆ ప్రశ్నకు రాఘవేంద్ర హాసవదనమై ప్రారంభించాడు.

“దయ్యాల, పిశాచాలు, వాటిని గూర్చి అమూల్యంగా చదివాను. అవి ఉన్నాయని నిరూపించాను. ఆ విషయాలు రానీ గ్రంథంగా తయారుచేశాను.”

“దయ్యాల ఉన్నాయంటారా ?” కరణం అడిగాడు.

“అహో! మహాదాజుల్లా ఉన్నాయి. మంచినీ చేసే భగవంతునికి ఉనికి ఎంత నిర్వివాదమో, చేడును చేసే దయ్యాల, పిశాచాలూ. వాటి ఉనికి అంతా నిర్వివాదం” అని అగాడు.

ఇంతలో మృత్యుంజయుని కారు అటునుంచి వెళ్ళింది. ముగ్గురూ ఆ కారుకేసి చూశారు. ‘ఇది ఇదండి, ఈ ఊళ్లో వింత’ అన్నాడు ముననబు

క్షమాహతుడు

(9-వ పేజీ తరువాయి)

గారు కారు వెళ్ళినవైపు చెయ్యి చూపిస్తూ. రాఘవేంద్ర నవ్వు “ఇలాంటి వింతలు కావు. మీ ఊళ్లో కారు మీకు వింత అవ్వచ్చు. కానీ దేశానికి వింతకాదు.” అన్నాడు. ముననబు మీసాలు నరిచేసుకుని నవ్వాడు. “భలే తెలివిగలవాడివయ్యా! వింత ‘కారు’ కాదు, కారులోని మనిషి” అన్నాడు. రాఘవేంద్ర నవ్వుకుని కూర్చుంటూ “ఏమిటి! చెప్పండి! చెప్పండి” అన్నాడు. ముననబు మట్టు పారేసి పక్కనున్న చెంబుడు మంచినీళ్ళూ త్రాగి ప్రారంభించాడు.

“ఈవాటికి ఖచ్చితంగా ఏడు సంవత్సరాల క్రితం ఈ ఊళ్లో “నారాయణ” అనే లక్ష్మణి కారి ఒక భవనం కట్టించుకుని పట్నంలో పోగు

వ్యక్తికా విలేఖరులు
అంతా లండన్ లో కలిసి
నవ్వుడు జరిగింది ఇది. అందు
ఒకరు, ఎదురుగుండా వస్తున్న
మరి వకరిని ఉద్దేశ
శించి: “అవివేకులకు నేను
దారియివ్వను” అని చేతులు
జాపి నడుస్తుంటే ఎదుటి
విలేఖరి “కాని, నేనుమాత్రం
అవివేకులకు దారియిస్తాను.”
అని ప్రక్కకు తప్పు
కొన్నాడు.

సి. శ్రీధరారాయణమూర్తి
(విజయనగరం)

చేసుకున్న దబ్బంలా అందులో జాడేసుకున్నాడు. నిశ్చింతగా నాలుగు సంవత్సరాలు ఉన్నాడు. తర్వాత మకాం మార్చేశాడు. ఆ భవనం మాత్రం తాళాలు పేసిఉంది. తర్వాత యిబాట్టికి నికరంగా ఇరవై రోజులనాడు ఆ ‘నారాయణ’ ఇంకో నరుణ్ణి తీసుకొచ్చి ఆ భవనం అతనికి అమ్మేశాడు. ఆ నరుణ్ణి మృత్యుంజయుడు. అతడు కడు ధనవంతుడు..... కుర్రాడే పాతకేళ్ళంటాయి కానీ ఎప్పుడూ దయ్యం పట్టినవాడలా ఉంటాడు....మాట్లాడడు. మాట్లాడించినా ఎక్కువ మాట్లాడడు. ఈవూరు ప్రజల అతన్ని పిల్చివాడన్నారు. మరికొందరు దేవుడు అన్నారు...కరణంగారూ ‘దేవుడే’ అంటారు... అనాటినుండి ఒక్కడే ఉంటున్నాడు. నా అన్నవా శైవ్యురూ లేట. ఆ మేడలో చేరినవాడు నాలు గైదువేలు పెట్టి యీ ఊరు వూరంతకీ పార్టీ చేశాడు. అనాటినుండి ఎవరు అడిగితే వాళ్ళకు దానం అంతో, యింతో చేస్తున్నాడు... అంతే...”

“అ ! ఇంతకన్నా వింతలు నాకు ఇచ్చి చూశాను” అంటూ రాఘవేంద్ర తన జాబ్బు గుప్పెడు దొరకలుచ్చుకున్నాడు. కరణం, ముననబులు ఒకళ్ళ ముఖాలు ఒకళ్ళ చూసుకున్నారు.

“...ఒకవూళ్లో ఒక వదువుకున్నవాడు ఉన్నాడు. అతనికి భార్యకూడా ఉంది ... అతనికి ఒక జబ్బు ఉండేది...రాత్రి నిద్దరలో లేచేవాడు, నడిచేవాడు, పాడేవాడు, వరిగెల్తేవాడు అయితే ఈ విషయాన్ని నిద్రావస్థలోనే జరిగేది. తెల్లారి ఈ విషయాలు ఎవరిద్వారానైనా వింటే అతను ఆశ్చర్యపోయేవాడు. అతను ఒకవాడు తన భార్యను —నిద్రావస్థలోనే సుమండి—నీకు నులినీ చంపేశాడు. చివరకుపట్నంలో అతనికి మెలకువ వచ్చింది. తనను చేసిన ఘోరకృత్యాన్ని మాన చక్కతై వెంటనే ఆత్మపాత్య చేసుకున్నాడు.”

కరణం, ముననబులు అతని కథను ఆశ్చర్యంతో విన్నారు. ఈలోగా గొడ్డవాడు వచ్చి మృత్యుంజయుడికి పాము కరచిన సంగతి, అతను చావ కుండా ఉన్న సంగతి, ఆయాసంతోకూడిన ఆశ్చర్యంతో చెప్పాడు. “ఇది మరీ వింతగా ఉండే ? పాము కరచినా నాకేం అని ఉండడం...ఎంతో” అన్నాడు కరణం ఆశ్చర్యంతో. ఆ మాటలకు రాఘవేంద్ర ఫకాలుమని నవ్వు “మృత్యుంజయుని కన్నా వింతలు సవాలక్ష్మి ఎరుగుదును” అన్నాడు. అతని మాట ఎవరూ వివలేదు.

“ఆయన్ని చూసినట్లు ఉంటుంది. వెళ్ళాం వస్తారా ?” అన్నాడు కరణం ఇద్దర్నీ ఉద్దేశించి. ‘అహ’ అన్నారు. ముగ్గురూ బయల్దేరారు.

* * *

కారు దిగి మేడ ఎక్కిన మృత్యుంజయుడు వివరికి బాట్టయినా విప్పకుండా మంచంమీద నడి విడుపు ప్రారంభించాడు.

“ఎందు కీవ్యర్తజీవితం ? ఎవరికేసేం ఈ బ్రతుకు ? ఏ సునకార్యం చేయడానికి ? నేను ఎందుకు బ్రతుకా ? ఎలా చాలా ? వశ్య లాపానికూడా ఈ లోకంలో ప్రాయశ్చిత్తం లేదా ? ఒక్క ప్రాణి పృథ్వీపైనున్న మరో ప్రాణిని ఇంత నిర్ణయంగా కనించగలదా ? ఇది ప్రపంచంలో చాలాచోట్ల జరుగుతుందా ?”

మృత్యుంజయుడు ఆశీతో తల మంచం కోడు కేసి బాదుకున్నాడు. తల పగిలి నెత్తురు కారింది. మంచంమీద కూర్చుని ఆలానేశాలతో రొప్పుసాగాడు. ఇంతలో తలుపు చప్పుడయింది. ‘ఎవరది ?’ అని అరిచాడు. తలుపవతలనుంచి నొకరు పిరాన్సె. “నేను బాబూ — కరణంగారూ, ముననబుగారూ, ఇంకెవరో మిమ్మల్ని చూడాలని వచ్చారు” అన్నాడు. ఆ మాటలకు మృత్యుంజయుడు అదిరిపడ్డాడు. ఓ క్షణకాలం అలానే ఉండి పోయి “వస్తున్నానని చెప్పి” అన్నాడు. సుదురు మీద కారుతున్న రకాన్ని రుమాలుతో చకచకా తుడుచుకుని, జాబ్బు చేసుకున్నాడతనుకుని తలుపు తీసుకుని క్రిందకు వచ్చాడు. మృత్యుంజయుణ్ణి చూసి ముగ్గురూ లేచి నించున్నారు. ‘కూర్చోండి’ అనే అతను కూర్చున్నాడు. అతని ముఖం ఎర్రగా ఉబ్బిపోయి ఉంది. కళ్ళు ఎర్రబడి ఉన్నాయి. బట్టలు పగిలిపోయాయి. జాబ్బు

పోసింది. అతన్ని ఆ పరిస్థితిలో చూసి
నరికి ఆ ముగ్గురికీ భయం ముంచుకు వచ్చింది.
ముందుగా నిక్కబాన్ని భగవంతుడే దైత్యం ఎవ్వ
రికీ కలగలేదు. చిట్టచివరికి తనకున్న కొద్దిపాటి
పరిచయాన్ని పురస్కరించుకొని కరణం తలిమ్మా
ఇద్దర్ని పరిచయంచేశాడు. “ముననబుగారిని
ఎరుగుదును” అన్నాడు మృత్యుంజయుడు ముక్త
నరిగా.

“తనుకు పాము కరిచిందట ! ఎలా కరిచింది ?”
అన్నాడు కరణం.

“ఆ చెరువుగట్టున వడుకున్నాను. కరిచింది.
మరేం ప్రమాదం లేదులేండి. నాకు పాము విషం
ఎక్కడు” మృత్యుంజయుడు బలవంతమీద నవ్వు
ముఖమీద నిలుపుకున్నాడు.

“అవును... చాలామందికి పామువిషం ఎక్కడు.”

మృత్యుంజయుడు ఆ మాటలు అన్న రాఘవేంద్ర
కేసి చూశాడు. “మీ కలా తెలుసు.” అన్నాడు.

“నేను పూర్వ, ప్రాచీన అదృతవిషయాలూ,
అవి జరిగిన స్థలాలూ చాలా నందర్పించాను. నాకు
ఇలాటి వింతలు చాలా తెలుసు” అన్నాడు టై
నవరించుకుంటూ.

“అహ ! అంతవరకేనా ? పాట్లకు ఎరుగుదు ..
పాము కరిచినా చాపివాళ్ళను చంపే విషయాలూ,
విషాలూ తెలుసా ?” మృత్యుంజయుడు ఆత్రంగా
అడిగాడు. రాఘవేంద్ర తనకు ఆ విషయాలు
తెలియవచ్చాడు. కాస్తీపు కూర్పుని ఎవరిదారిన
వాళ్ళు పోయాడు.

* * *

ఆ రాత్రంతా మృత్యుంజయుడు సరకయూతన
వడ్డాడు... కల ... కలలో ... అనే మాటలు అదే
వచ్చు”. అతను లేచి కూర్చున్నాడు. గది తనను
చూసి నకాలమని నవ్విపట్లు బాధపడ్డాడు.
“ఏమిటి విధి నియమం ? నేను చాలా. చచ్చి
తీరాలి... “నేను చాలా” అంటూ గావ్యకేలు
వేశాడు. ఆ కేళకు వీరాస్వామి తలుపు తోమకుని
తవ్వాడు. మృత్యుంజయుడు వీరాస్వామిని చూస్తూనే
అతని రెండుజబ్బలూ పట్టుకుని “నేను
చాలా. నన్ను చంపగలరా ? నీకు నా ఆస్థంతా
ఇస్తాను” అంటూ అరవసాగాడు. ఆ మాటలు
విని వీరాస్వామి విలవిల్లాడిపోయాడు. అతనికి
మృత్యుంజయుని వైఖరి అంతుపట్టలేదు... మృత్యుం
జయుడు అతని కాళ్ళపట్టుకుని వెర్రివాడిలా
ఏడుస్తూనే ఉన్నాడు. వీరాస్వామి మృత్యుంజయుని
ప్రక్కన కూర్చుని అతని భుజమీద చెయ్యి
వేస్తూ “బాబుగారూ, దేవుడు మన్ని పుట్టించి
చింది చావడానికి గాదు. బ్రతకడానికి ! మనిషి
జన్మే మంచిది. అన్ని జన్మలకన్నా, ఈ జన్మలోనే
మనం ఆనందం అనుభవిస్తాం... అలా ఎందుకు
ఇదొకటా... మీకేం ? లేనివారా ? ఉన్న మారా
జాలు. వదులుస్తున్నారూ.. వివాహం చేసుకోండి...
వామాట వివండి” అన్నాడు.

“వివాహమా ? నాకా ? నీళ్ళేదు... నేను చాలా.
చాలా. పెళ్లి చేసుకుంటే చచ్చినా ?” అని
అరిచాడు. వీరాస్వామి మారు మాట్లాడలేదు.
మృత్యుంజయుడు ఒక్క ఊపుతో లేచి ఇన
పైట్ల తొలబాతినీ కొన్ని కట్టలు స్వాంతు

క్షమాపాతుడు

జేలులో కుక్కుకుని ఒక కట్ట వీరాస్వామిమీదికి
విసుర్చా “వీరాస్వామీ ! నేను అలా వెళ్ళున్నాను.
నే నొచ్చేదాకా ఇల్లు చూసుకో” అనేసి వెర్రి
వాడిలా పరిగెత్తాడు.

వీరాస్వామి తెప్పరిల్లి క్రిందికి పరిగెత్తుకుని
చచ్చేసరికి కాదు పికటిని దూసుకుంటూ కను
మూపు మేర దాటిపోయింది.

* * *

తెల్లవారకుండానే రాత్రి జరిగిన సంఘటన
ఊరు ఊరూ పాకిపోయింది. విల్ల నంతవరకూ
పనులు మానేసి ప్రజలు గుంపులు గుంపులుగా
పోగై గునగునలాడడం ప్రారంభించారు. తెల్ల
వారుతూ తెలిసిన విషయాన్ని పుచ్చుకుని ‘కరణం’
ముననబింటికి బయల్దేరాడు ఏదరుగుమీద
కూర్చున్న ముననబు కరణాన్ని చూస్తూనే
‘వారెణిమార్కు’నవ్వు నవ్వాడు. కరణం
మాట్లాడకుండా అరుగుమీద కూర్చున్నాడు.

“చూశావుటయ్యా, నేను చెప్పలేదూ, అతనికి
పిచ్చి అని, కాదన్నావు దేవుడన్నావు, అద
న్నావు... ఇప్పుడు తేలిందా?... చాలా, చాలా అని
చచ్చేదాకా అరవకపోతే ఉరిపాసుకోరా ? మరే
దేవా చెయ్యరాదా ? చావడానికి చచ్చినన్ని
సదుపాయాలు ఉన్నాయి...” అన్నాడు గర్భిగా.

ఇంతలో రాఘవేంద్రకూడా వచ్చి అరుగుమీద జేరాడు.
“ఈ వింత విన్నారా ?” అన్నాడు ముననబు
వింతలు పోగుచెయ్యడమే వనిగా పెట్టుకున్న
రాఘవేంద్రతో.

“ప్రీ ఇదేం వింత ? ఇంతకన్న వింతలు,
వింతలంతలా, ఇక్కడ ఎన్నో ఉన్నాయి” అంటూ
మాటిగా తన బుర్రకేసి చూపించుకున్నాడు. కరణం,
ముననబులు విసుగ్గా ముఖాలపెట్టారు.

“కొందరు ఉంటారు” రాఘవేంద్ర ప్రారం
భించాడు. “వాళ్ళకు ఉన్నట్లుండి జన్మాంతర
జ్ఞానం కలుగుతుంది. ఇది వినండి .. ఒక పూర్ణి...
పూరు కాదు పట్టణం... పేరు చెప్పనులేండి
ఆ పట్టణంలో ఒక వ్యాపారి ఉండేవాడు. అతను
చాలా గడించాడు. ఆయన్ని నడిబజారులో ఒక
అడవి పుచ్చుకుని ‘ఫేజీల్’, ‘ఫేజీల్’ మని పాత
బోడుతో తగల్గిచ్చి, ఏటా రూపాయి వింతుంది. ఆ
వ్యాపారి తేరపారి ఆమెకేసి చూసి “అ ! వద్దా,
నవ్వా, గ్రహించలేక పోయాను” అని ఆమె కాళ్ళ
పుచ్చుకున్నాడు. ఆమె పిచ్చిదట .. ఆపిల్ల తనకన్నా
మించిన ఆ పిచ్చిని చూసి పొడిలిపోయింది. ఆ
మర్నాడు ఆపిల్లకి తన ఆస్తిలో నగం రాసి, మిగతా
నగం పెళ్లం ఏర్పాటు రాసి అతను నవ్యాసుల్లో
కలిసిపోయాడు. ‘ఇదేం’ అని అడుగుతే “ఆపిల్ల
క్రితం జన్మలో నా కూతురు. దాని ఆస్తి దానికి
ఇవ్వక దాన్ని అన్యాయం చేశాను. దానికని అది
ఉరితీసుకుని చస్తూ “వచ్చేజన్మలోనైనా ఏ

దగ్గర నీ ఆస్తిలో నగం పొందుతాను” అని రాళ్ళ
పెట్టింది”. .. అంటాడు ఈ కథ విన్నవాళ్ళు
ఆందరూ ముక్కుమీద వేలు వేసుకుంటారు కానీ,
ఆ వ్యాపారిని నేను స్వయంగా చూశాను. వలక
రించాను. నిజమని తేల్చుకుని రాసుకున్నాను”. అని
ఆయాసంతో అగాడు. “అ ! నిజంగానా” అన్నాడు
వాళ్ళిద్దరూ ముక్కులమీద వేళ్ళు వేసుకుంటూ.

* * *

మృత్యుంజయుడు వెళ్లి అనాటికి మూడు
రోజు లయ్యింది. అవేక తెల్లవారుతూనే రాఘ
వేంద్ర మృత్యుంజయుడి బంగళాకు వెళ్లి “ఒక
వేళ ఇదిగని దియ్యాలకొంపా ?” అని తన
పరిక్ష ప్రారంభించాడు. ఇంతలో బయలు కారు
అగింది. అతను తక్కిలన ఒక సోఫాలో కూర్చుండి
పోయి, మెడ తిప్పి గుమ్మంవేపు చూడసాగాడు.
మృత్యుంజయుడూ, అతని వెనక ఒక అమ్మాయి
ఆ వెనక ఒక వృద్ధుడూ లోపలకు వచ్చాడు...
రాఘవేంద్ర లేచి “నమస్కారమండి” అని అల్ల
ర్యాన్ని అణుచుకున్నాడు. “కూర్చోండి ఇప్పుడే
వస్తాను” అని మృత్యుంజయుడు వాళ్ళతో పైకి
వెళ్లాడు. రాఘవేంద్ర అలోచనల్లోనెట్లాడు.
ఒక పాపుగంట గడిచింది మృత్యుంజయుడు
నవ్వుతూ వచ్చి అతని ఎదురుగా సోఫాలో
కూర్చుంటూ “ఏమిటి ? మా ఇంటిని పరి
క్షిస్తున్నట్లున్నారా ?” అన్నాడు. ఆ ప్రశ్నకు
రాఘవేంద్ర గట్టుకుమని “లేదండీ, పురాతన
సౌదంకదా, ఏనైనా గాలులు అవీ ఉంటా
య్యేమోనని, పరిక్షించాలని, మీ అనుమతి పొందా
లని వచ్చాను” అన్నాడు. మృత్యుంజయుడు కులా
సాగా నవ్వాడు. “అలాంటిది ఏం లేవు మరే
మైనా అడగండి” అన్నాడు.

“నేను ఇలాంటి అదృశాలు చాలా చూశాను,
మీరు ఆనందంలో ఉన్నారు కాబట్టి ఒక విచిత్రాతి
విచిత్రమైన సంఘటన చెప్పాను వినండి”
అంటూ ప్రారంభించాడు.... “ఇప్పటికీ శ్లోట
ఇరవై సంవత్సరాలక్రితం... విషయం .. అంత
క్రితం కూడా జరిగిన వంగతులు ఉన్నాయి. కాని
ఇది ఒక పూర్ణి. ఒక యువకుడు ఉండే
వాడు. అతను మీలాగే ఒంటరిగా ఉండేవాడు.
ఆ ఊర్లోనే అతను ఒక వివాహం చేసుకున్నాడు.
అతని భార్య ఆమె ఒకనాడు హఠాత్తుగా
గుండె అగి చచ్చిపోయింది మరో వివాహం
ఆమె అలాగే చచ్చిపోయింది. మూడో పెళ్లికూడా
—ధనవంతుడు కాబట్టి చేసుకున్నాడు. ఆ పిల్లా
అలాగే పోయింది. ఇక ఆ పూరు ప్రజలకు అతని
మీద అనుమానం పుట్టింది. దాక్కర్న ముగ్గురు
భార్యలూ గుండె అగడంవల్లే చచ్చినట్లు చెప్పారు.
పైగా వాళ్ళు ఎలాటి జబ్బుమనుష్యులూ కారట,
ఏదో హఠాత్తుగా విష్ణ వార్తవల్ల చనిపోయా
రట. కానీ ఆ యువకుడు తను ఎలాటి మాటలూ
చెప్పలేదని ఒట్టు పెట్టాడుట... ఆపూరి ప్రజలు
అతన్ని రాక్షసుడు అన్నారు. పాతకుడు అన్నాడు.
ప్రాణాలను తినే దయ్యం అన్నారు. కొంతకాలం
తర్వాత అతను ఎవరికీ తెలియకుండా మరొక
అయ్యాడట... .. రాఘవేంద్ర చెప్పడం చూసేసి
తలఎత్తి చూశాడు. సోఫాలో మృత్యుంజయుడు

మొచ్చేమంటే మూర్ఖుడే ఉన్నాడు రాఘవేంద్ర ఇంకారుతో అటూఇటూ వరుగెత్తాడు. మేడ మీంచి ఆ వృద్ధుడూ, ఆ అమ్మయ్యా దిగివచ్చి ఉపచారాలు చేశారు. కొద్ది నిమిషాలకు మృత్యుంజయుడు కోలుకొని ఎదురుగా ఉన్న రాఘవేంద్రను చూసి “ఇలాంటి విషయాలు చెప్పి నా మనసు పీడు చెయ్యకండి” అన్నాడు కలుపుగా. “క్షమించండి” అని. రాఘవేంద్ర లేచి వెళ్లిపోయాడు. మృత్యుంజయుడు తనలో తనే ఏదో గొణుక్కుంటూ మేడమీదికి వెళ్లిపోయాడు.

* * *

మృత్యుంజయుడు ఎవరినో పిల్చినీ మరో ముసలాడేసి తెచ్చాడన్న విషయం అను మేనానమీద ఆ పూరంతా పోకపోయింది. రాఘవేంద్ర తిన్నగా ముసనబయింటికి వెళ్లాడు. ముసనబు కరణాళు “ఆ విషయం” తనవంటిలో చెప్పాడు. అనంతరి పిచ్చి కరణం కొందరు కొందరు కొన్ని కొన్ని పంగతులు విసలేరు. మున్ను చాలా మున్నుతం అయ్యిపోయి విసలేరు. హెరాస్ని చూడలేరు” అన్నాడు రాఘవేంద్ర. ముసనబు కొనన్నాడు.

“అయితే ఆ పిల్లా, పిల్లాడూ, అదే ముసలాడూ ఎవరు ?” అన్నాడు రాఘవేంద్ర తం పిగిరేస్తూ.

“ఏమో ! రేపటికి తెలియదా ?” అన్నాడు ముసనబు.

“అలాకాదు. మనం వెళ్లి తెలుసుకుందాం. ఇండులో తప్పించేదు. తప్పంటే ... ఆతడు చేసిన తాంటన్నే ఉండాలి, కానీ, మనం వెయ్యతోయే తాంటన్నే ఏం ఉండదు” అన్నాడు రాఘవేంద్ర. కరణం, ముసనబులు సోలోచనగా ఒకళ్ళనుకూలు ఒకళ్ళు చూసుకున్నారు.

“సాయంత్రం వెళ్తాము. ఇప్పుడు వెళ్లితే తాగుండదు. అమూనించిన ట్యుంటుంది” అన్నాడు, కరణం ఆ ఇద్దర్నీ ఉద్దేశించి. వా రిద్దరూ కూడా ‘ఓ’ నవ్వాలు

* * *

పీయంత్రంకన్నా పెందరాతో బయల్దేరి ముగ్గురూ మృత్యుంజయుడి ఇంటికి వెళ్ళు కున్నారు. తోపకు నమ్మనే ఎదురుగా సోపిలో కూర్చున్న వ్యక్తిని చూస్తూ “అరే ! జానకి తామయ్యా ! నవ్వా” అని కరణం ముసనబులు ఏకకంఠంతో ప్రశ్నించారు. ఆ వ్యక్తి లేచి “రండి రండి” అన్నాడు. వాళ్ళు ముగ్గురూ కూర్చున్నారు. ఇంతలో మృత్యుంజయుడు కూడా వచ్చుతూ వచ్చి కూర్చున్నాడు. రెండు క్షణాలు విశ్రాంతిగా గడిచాయి.

“ఏమి జానకిరామయ్యగారు తెలుసా ?” అన్నాడు కరణం విశ్రాంతి పలికి చంపేస్తూ.

మృత్యుంజయుడు ముచ్చటగా నవ్వాడు. “నేను మొన్న రాత్రి కారు ద్రయపు చేసుకుంటూ వెళ్తానా ? వెళ్లి వెళ్లి తిన్నగా ఈయనమీద పొట్టెను...” మృత్యుంజయుడు తను చెప్పటం మాని జానకిరామయ్య కేసి చూపు చుట్టించాడు. జానకిరామయ్యగారు ‘అవును’ అంటూ కాలకు కట్టుకున్న కట్టు చూపించాడు. మృత్యుంజయుడు మళ్ళా ప్రారంభించాడు.

“.... ఆ వెంటనే ఆయన కారులో ఎక్కించి ఆయన యింటికి తీసుకువెళ్ళాను. ‘ఆ’ ఇంటికి తీసుకుని వెళ్ళడంవల్ల—వాడు ఒక మేలు జరిగింది” అతను ఒక్క క్షణం అగి “వారి అమ్మాయిని నేను వివాహం చేసుకుంటున్నాను” అన్నాడు. జానకి రామయ్యకూడా అవును అన్నట్లు తం ఉపాదించాడు.

“చాలా మంచిది. ఆ నలసో నేనే ఇద్దా మనుకున్నాను” అన్నాడు కరణం.

తర్వాత కాపున్న తోకాధిరామాయణం చెప్పు కుమి ముగ్గురూ లేచి “మేం వస్తామండి” అన్నారు. రాఘవేంద్ర మృత్యుంజయుణ్ణి నమీ పిస్తూ “ప్రీద్దున్న జరిగిన విషయానికి నేను చాలా విచారిస్తున్నాను” అన్నాడు. ఆ మాటలు విన్నారికి మృత్యుంజయుడిమృత్యుంలో వచ్చు వామ రూపాలు లేకుండా పోయింది రెండు విముషాల పాటు తల వంచుకుని అలానే ఉండిపోయి తర్వాత “ఫరవాలేదు లేండి” అనేసి చకచకా మేడ మీదికి వెళ్లిపోయాడు. అతని వింత ప్రకృతికి అందరూ ఆశ్చర్యపోయారు.

* * *

వివాహం వైభవంగా జరిగింది. ఊరుపూరంతా “మృత్యుంజయునివివాహం మృత్యుంజయు ని వివాహమే” అని పొగిడారు విచారభేలంతో చిక్కుకున్న మృత్యుంజయునిముఖాన పులుముకున్న నంతవైభలు చూసి విరాస్తిమీ అనందించాడు

చూస్తూచూస్తూ ఉండగానే, ‘చూస్తో నాకేం’ అన్నట్లుగా పీ వారం వెళ్లిపోయింది.

* * *

అవే ఆదివారం. పీయంత్రం వాలుగు గంటలయ్యింది. మృత్యుంజయుడు మేడమీద భార్యతో మో వింతున్నాడు. అతను ఎవో చూస్తున్నాడు. ఆమె అతనికే చూస్తోంది. చూసిచూసి “ఏవీలే? అరేదెప్పున్నారు ?” అంది. మృత్యుంజయుని అలోచనను అమాట అంతరాయం కలుగజేయలేక పోయింది. ఆమె మళ్ళా అనేమాటలు అంటూ భర్తముఖమీద వెయ్యనేంది. అదమరచి అలో చిస్తున్న అతను ఉరికిస్తాడీ “ఏవీలే” అన్నాడు. ఆమె తనారి అనే మాటలు సుద్ధింతో అంది. ఆ మాటలకు మృత్యుంజయుడు చిన్నగా చిరు నవ్వు నవ్వాడు. ఆ నవ్వు విరాగవపులా ఉంది అమెకు. “ఏం ? ఇవారే అదేలా ఉన్నారు ?” అంది నడవలోంచి రూములోకి వెళుతూ. మృత్యుంజయుడు మారుమాట్లాడకుండా ఆమెను అనుసరించాడు. ఆమె సోపిలో కూర్చుని “ఏం నాతో చెప్పకూడదా ?” అంది. మృత్యుంజయుడు అమాటలకు నవ్వుముఖంతో “నీతో చెప్ప కుండా ఎలాగ ?” అన్నాడు. అతని నవ్వు ఆమెకు సంతోషిస్తేవ్వలేదు. “నరవృత్తి, నా మొదటిభార్య ఇవారే గుర్తుకు వచ్చింది. ఆమెకథను నీకు చెప్పనా ?” అంటూ లేచి వింతున్నాడు. నరవృత్తి కొంచెం తమాలుంచుకుని “చెప్పండి” అంది.

అతను తన మొదటిభార్య చనిపోయినంతగా ఆమెతో ఇదివరలో ఒకసారి ఎప్పుడు. కానీ ఆ చనిపోయిన ‘కథ’ విషయం ఎప్పుడూ ప్రస్తావించలేదు. ఆమె చెప్పమనగానే మృత్యుంజయుడు సోపిలోంచి లేచి కీటికిలోంచి బయటకు చూస్తూ ప్రారంభించాడు.

“నా మొదటి మొట్టమొదటి భార్య మగ్గుణ. ఆమె చాలా అందమైనది

గడియారం ‘తంగుతంగు’న అయిదుగంటలు కొట్టింది. మృత్యుంజయుడు గంటలు లేక్క పెట్టడం అయినతర్వాత ఆ కథను ప్రారంభించి ముగించాడు. కథ ముగించేసరికి తంగున అత గంట కొట్టింది మృత్యుంజయుడు ఇంకా అలాగే విరాళాశంపంక చూస్తూ మంచున్నాడు. కథ వింటున్న నరవృత్తిమీదకు అతని దృక్పథాలు అతి నమ్మదీగా మరల్చాడు ఆమె సోపిలో తల వక్కాకి వాల్చీసి ఉంది. కళ్ళు మూసుకొని ఉన్నాయి. మృత్యుంజయుడు రుమాలుతో నుదుటపట్టిక నమటును తుడుచుకున్నాడు. ఆమెకేసి చూస్తూ అలాగే శిలానతిమలా ఉండిపోయాడు. ఎని పేక్కిన అతనికళ్ళనుండి రెండు నేడి కన్నీటి తొట్టు రాలి చంపలమీద నిలిచాయి.

“అమ్మగారు ఏదడోయారా ! అదేవీలే ?”

అంటూ పిరాస్తిమీ రెండు గ్లాసుల హోతో గడి రోకి అడుగుపెట్టాడు. మృత్యుంజయుని వైఖరి చూసి అతను అందోళనపడుతూ గ్లాసులు పేలులుమీద పెట్టి మళ్ళా అనేమాటలు మాట్లాడాడు. మృత్యుంజయుడివైఖరిలో మార్చేమీ లేదు అత నలాగే రాలిపోమలా వింతున్నాడు. చూపులుమాత్రం ఆమెమీద నిలిచాయి. పిరాస్తిమీ తనారి మరింత గట్టిగా అదేప్రశ్న మే ఆమెకేసి తిరిగి “అమ్మగారూ, అమ్మగారూ, చిన్నమ్మగారూ” అన్నాడు. ఆమె వెలుకలేదు. ఉంకలేదు. “ఏద్రా ? ఇదేం ఏద్రా ?” పిరాస్తిమీ తనలో తాను గొణుక్కున్నాడు

“అమ్మగారు....ఏద్రా....కాదు పోయారు”

ఈ మాటలు మృత్యుంజయుని వోల్గొంటి ప్రవారం అయ్యాయి. ఆ మాటలు వింటూనే పిరాస్తిమీ ఒక్క దూకుతో సోపివద్దకు వెళ్లి ఆమెనుదుట వెయ్యపెట్టి చూశాడు అతని వెయ్య గడగడలాడింది. ‘అమ్మా’ అంటూ మే పిల్లాడిలా విడుపు ప్రారంభించాడు. మృత్యుంజయుడు నెమ్మదిగా అడుగులువేసుకుంటూ కీటికి వద్దకు చేరాడు అతనిలో అంతర్గత దుఃఖం పొర్లివచ్చింది. అవేళంతో తం గోడకేసి బాడు కున్నాడు. పిరాస్తిమీ అతన్ని—బలంమంతా ఉపయోగించి వెనక్కు లాగాడు. మృత్యుంజయుడు యాంత్రికంగా ఆమె ఎదురుగా ఉన్న మరో సోపిలో కూర్చున్నాడు.

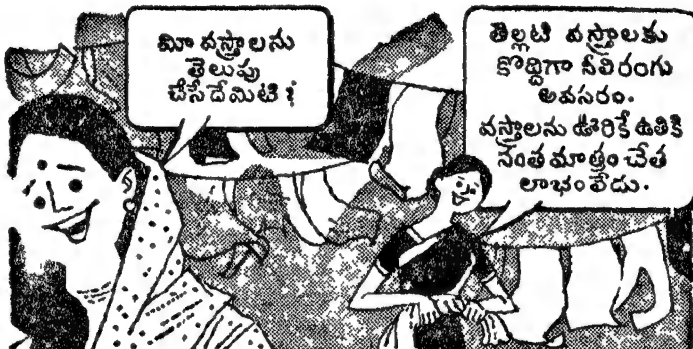
* * *

వాడువేగంతో ఈ వార్త ఊరంతా పోకి పోయింది. కరణం, ముసనబు, రాఘవేంద్రలు మనోవేగంతో వచ్చి చాలారు. మృత్యుంజయుడు సోపిలో అలాగే నిర్దీపంగా కూర్చున్నాడు. రాఘవేంద్ర పిరాస్తిమీని వివరాలు అడిగాడు. అతన, ఏమీ చెప్పలేదు. రాఘవేంద్ర బయటకు పరిగి

ఇంటిల్లిపాదికి ఆనందం చేకూర్చే

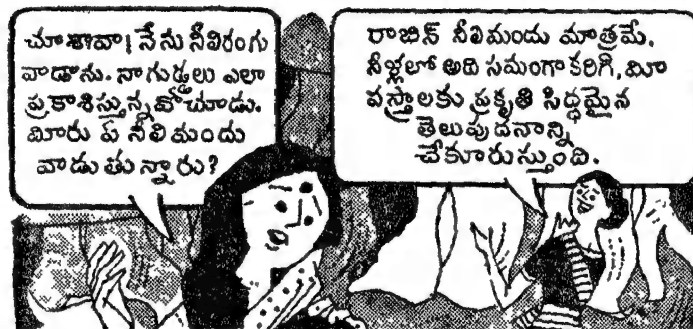
ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక

తప్పక చదవండి :

మీ వస్త్రాలను తెలుపు చేసేదేమిటి ?

తెల్లటి వస్త్రాలకు కొద్దిగా నీలిరంగు అవసరం. వస్త్రాలను ఊరికే ఉతికి నేత మాత్రం చేత లాభంలేదు.

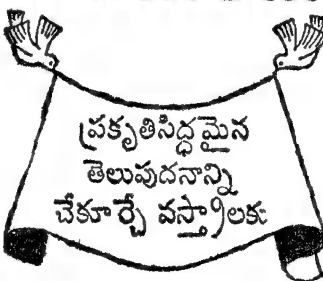
చూశావా! నేను నీలిరంగు వాడాను. నా గుడ్డలు ఎలా ప్రకాశిస్తున్నాయో చూడు. మీరు ఏ నీలిమందు వాడుతున్నారు?

రాబిన్ నీలిమందు మాత్రమే. నీల్జలో అది సమంగా కలిగి, మీ వస్త్రాలకు ప్రకృతి సిద్ధమైన తెలుపుదనాన్ని చేకూరుస్తుంది.

నోస్టి హిటరాలి వెబు తున్నమాట ముమ్మాటికీ నిజం. రాబిన్ నీలిమందు తెల్లగుడ్డలకు ప్రకృతి సిద్ధమైన తెలుపుదనాన్ని చేకూరుస్తుంది. దానికయ్యే ఖర్చు కూడా చాలా తక్కువ!

రాబిన్ నీలిమందు*

*రాబిన్ అట్రామెరైన్ నీలిమందుకు బహుళ ప్రచారంలో గల పేరు. అట్లాంటిక్ (ఈస్ట్) లిమిటెడ్ (ఇంగ్లండులో స్థాపితము)

ARSC-178

క్షమాహతుడు

మృత్యుంజయుని కారుమీద పట్టువెళ్లి డాక్టరును పిల్చుకొచ్చాడు. డాక్టరు పరీక్ష చేస్తూండా "డాక్టర్! కొందరి కొందరి గుండె శాస్త్రపు కొట్టుకోడం మానేసి మళ్లా పనిచేస్తుంది. అది దుర్బలంవల్ల జరుగుతుంది. నేను అలాటి కేసులు చాలా నా కళ్లతో చూశాను. పరిగా చూడండి" అన్నాడు అతంగా. డాక్టరు చూసి చూసి పెదవి విరుస్తూ "లేదు! గుండె అగి పని సాయారు. ఇంతకుమునుపు ఈవిడకు ఇలాంటి జబ్బు ఉందా? అంటే గుండె దుర్బలం" అంటూ అందరికీ చూశాడు. కరణం గొంతు సవరించుకుంటూ "లేదండీ! నేనా పిల్లను విరుగుదును. మంచి ఆరోగ్యవంతురాలు. వినాడూ ఏరోగమూ రాలేదు" అన్నాడు. డాక్టరు బుర్ర గోక్కున్నాడు. తోలునంపిలో నరుకుట సర్దుకుంటూ "అయితే! మరేకారణంవల్లయినా గుండె అగిపోయి ఉండాలి" అన్నాడు. రాఘవేంద్రప్రతిక్రిస్తాడు. "గుండె అగిపోయింది. వాతాత్ముగా ఏదో వినడంవల్ల" అతను అరిచాడు. సోఫిలో ఏగిపాంతా కూర్చున్న మృత్యుంజయుడు విరుచుకు పడిపోయాడు. డాక్టరు అతనికేసి వరుగెత్తాడు. రాఘవేంద్ర పిచ్చివాడిలా తనలో తాను గొణుక్కున్నాడు, బుర్ర గోక్కున్నాడు.

తెలివి, అయిడియాలున్న రాఘవేంద్రం బుర్ర 'గోకగా గోకగా' ఒక తెలివైన అయిడియా యిచ్చింది. ఇంటికేవెళ్లిన అతను బుర్ర గోక్కుంటూ కూర్చోక తను పండించిన, రాసిన అద్భుత విషయగ్రంథ సంపుటాలు తిరగయ్యడం ప్రారంభించాడు. అతను తనతో తెచ్చుకున్న వాల్టర్స్ అతనికి కొన్ని అనుమానాలు దొరికాయి. విసిరిన బంతిలా ముసనబు ఇంటికే వరుగెత్తాడు... ముసనబు, కరణం ఇంకా ఆ సంపుటవలెంచి లేరుకో లేక "కోవాల వద్దా" అని అలోచిస్తూ "రావాల వద్దా" అని గుమ్మం దగ్గర పించున్న రాఘవేంద్రను చూసి కోలుకొంటూ, తోవంకు రమ్మవ్వారు. రాఘవేంద్ర అన్నదే తడవుగా నట్టింట్లోకి వచ్చేసి, భారీగా ఉన్న కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.

"జానకిరామయ్యగారి కూతురు నరస్సతి అలా గుండె అగిపోయి పనిపోయిందంటే నేను నమ్మలేకుండా ఉన్నాను. రాయలంటి పిల్ల" అన్నాడు కరణం నిశ్చలంగా భరించలేక. రాఘవేంద్ర తను తెచ్చిన పుస్తకంలోంచి ఒకపట్టం చదివేవాడి సోజాలో కూర్చున్నాడు.

"ఏవియో? వేదాంతిగారు చకచకా చదివేస్తున్నారేమిటి?" అన్నాడు ముసనబు వెలుకారంగా. రాఘవేంద్ర ఆ వెలుకారంలో భావం గ్రహించే స్థితిలో లేడు. ఒకవేళ గ్రహించినా, హింసించడం అతని పనికాదు. గ్రహించడం వరకే అతని వృత్తి. అందుకని రాఘవేంద్ర గొంతు సవరించుకుంటూ "ఇది వివండి. మీరు ఆశ్చర్యపడి అనుమానపడతారు" అన్నాడు. 'హిసలే విందాం' అనుకున్నట్లు కరణం ముసనబులు ఒకళ్ళముఖాని ఒకళ్ళ

జూనుకుని వివేకబుద్ధితో ఆ తనని ముఖంబంక
జూకారు. అతను ప్రారంభించాడు.

“ఇప్పటికీ అరువందల సంవత్సరాల క్రితం
మృత్యు మృత్యు ఆ ఊరు పేరూ, అతని పేరూ
చెప్పబడలేదు” అన్నాడు తన ఎత్తుతూ.

“ఇదిమలుకూ వెళ్ళమని మేం అడిగామా ?”
మునుకుమారులు విప్పిరికొట్టాడు. అది వాతకాని
కరణం తనమాపులో కొట్టాడు. రామవేంద్ర
ఇబ్బందిగా ముఖం పెట్టుకుని, నర్తనపుచ్చుకుని,
గొంతు నవలించుకుని, ప్రారంభించాడు.

“ఇప్పటికీ ఎనిమిదివందల సంవత్సరాల క్రితం
ఒక ఊళ్లో ఒక బిమించారు ఉండేవారు. అతని
నయస్సు ముచ్చయి రోపు. ఆ ఊరు వచ్చిన
కొన్నాటికి అతనికి వివాహం అయ్యింది. వారం
తిరుగమునుపే భార్య చనిపోయింది. మరో
వివాహం చేసుకున్నాడు. నది రోజులు తిరక్కుం
డానే ఆమె పోయింది. మరో వివాహం—అది
అంతే...అయితే ఈ వాస్తవ కారణం అడుగరేం ?”
అతను వాళ్ళని అడిగాడు.

భార్య అడగడంకోసంపోలేదు, కానీ అడిగే
స్థితిలో లేరు. ఆ స్థితి గమనించి మళ్ళా అతనే,
తనకు తనే, అడుక్కుని ప్రారంభించాడు.

“అందరు భార్యలూ గుండె అగిపోవడంవల్లే
పోయారు.”

“గుండె అగకుండా ఎవరైతే పోతారా ?”
కరణం అడ్డువచ్చాడు. రామవేంద్ర తన గోక్కు
వ్వాడు.

“ఎవరండి” అతను వినివించడం ప్రారంభించాడు.

“ఈ అతని భార్యందరూ ఏదో హఠాత్తుగా
ఒక సంఘటనను ఎదుర్కోవడంవల్ల గుండె అగి
భనిపోయారట. అంటే గుండె అగిపోయేంత
దారుణమైన విషయం విన్నారన్నమాట !” అతను
అగాడు. ఈ కథలో మర్కం ముననలు కరణాలకి
పే అవగించంత అర్థమయ్యింది.

“మన మృత్యుంజయునిభార్య పోయినట్లే !”
కరణం అంతర్గత ఆశ్చర్యాన్ని అవతలికి వదిలే
కాదు.

“అవును...ఇది ఎవరండి...మళ్ళా నూలు యిరవై
సంవత్సరాల క్రితం యిదే వింత...అతనికి ముగ్గురు
భార్యలు గుండె అగి వచ్చారు. పీపికగా ఆ ఊరు
వాళ్ళ మరో మూడేవచ్చులు కూడా చూశారు.
అనాటికి అతనికి అరుగురు భార్యలు పోయారు.
అప్పటికీ జనం లో అలజడి బయల్పడింది. ‘అతడు
రాక్షసుడు అన్నారూ కొందరు...దయ్యం అన్నారూ...
పిశాచి, కాదు. ప్రాణాంతకుడు...నరాంతకుడు...దేవాంత
కుడు’ అని యిలా ఎన్నో రకరకాలుగా అన్నారు.
అతన్ని చీదరించారు. చీత్కరించారు. క్రమేణా
అతను ఆ ఊళ్లోంచి వెళ్ళిపోయాడు”
అతను ఆయానవదుతూ అగాడు.

(సకేషము)

పూవు మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోతున్నదన్నీ, మీ సరియైన
చర్యనుగురించిన్నీ మీరు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక పోస్టు
కార్డుపైన మీకు యివ్వమగు ఒక పుచ్చము పేరున్నా, మీరు
ప్రాయం లేడి, వేళ వివరములున్నూ, మీ సరియైన చిరునామా
యొన్నూ పంపితే వ్రాసి పంపండి.

శ్రోత్రివ కాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, మీరు
కార్డువ్రాసిన లేడిలగాయకు 12 మాసములలోను మీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు,
జీవితమార్గము, వీర్యవశ్యములో మీకు జయముకలుగునో, మీ ఉద్యోగం విషయంలో
నుంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, వరదేశగమనము, తీరయాత్రలు, వివా
హము, స్త్రీసుఖము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, ఆకస్మాద్రవ్యలాభము
మొదలగు వానినిగురించి స్పష్టముగా మాసవారీగా వ్రాసి రు. 1-4-0 లకు మాత్రమే
వి. పి. గా పంపగలము. (వి. పి. కార్డీలు ఫ్రీశ్యేకం) దుష్ప్రకారము లేవయినా పున్న
యెడల కాంతిచేయు నిధానంకూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపెనపంప
బడును. మేము పంపిన భోగట్టా మీకు తృప్తిగా నుండనియెడల పైకము వాడను
చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించి చూడుడు. మీ ఆద్రును ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt. DevDutt Shastri, Raj Jyotishi (WP-18) Jullundur City.

అతి త్వరలో

కుడుగ్లను బంపరచుచున్న గాక, మనోహరమైన
విడుపాటి నల్లని కిరోజుములను పెంపొందించును.
దీనిలో చేర్చిన ఔషధి వంప తివల్ల శేకములు
ఊడిపోకుండగను, చుండ్రు లేకుండగను, వెరవ
కుండగను రీటా కాపాడగలదు.
రీటాను కొబ్బరినూనెలోగాని, మందినూనెలో
గాని కలిపి విత్తం వాడండి. తప్పకుండా మీ
శేకములు నల్లబడతాయి, దీనిని మీరు
వాడి, మీ స్నేహితులకు
కూడ పిపారు చేయండి.

రీటా
అందమైన శేక పిటా కంపెనీ,
మద్రాసు-1

R-570

డాక్టర్ వృత్తి చేయండి:

ఇంటిలో విరామంగా కూర్చుని
పుంజేష్టుడు పోస్టల్ ట్యూబ్ వద్దాకా,
హోమియోపతి చగువుకొని, గవర్న
మెంటురిజేషన్ కౌన్సిల్ వద్దాకా డిప్లోమా
పొందండి. ప్రొ. ప్లెక్టర్ డి. గిరిమ.

Indian Homoeopathic College,
(APW) Jullundur City.

నెలకు రు. 200 సంపాదించండి
ఎలక్ట్రిక్ అండ్ రేడియో షాప్ 117 బొమ్మ
లతో గలదు. మరాఠీ పేయవచ్చు. రు. 15 కే
స్వంత రేడియో తయారు చేసికోవచ్చు. ధర
రు. 5/- టెయిలరింగ్ రు. 3. కటింగ్ రు. 4.
ఫోటోగ్రఫీ రు. 3. పోస్టేజీ రు. 1 అదనం.

ILFA BOOK DEPOT (APW)
Rafat Ganj, Aligarh (U.P.)

తెల్లని దంతములు
కమ్మని నోటివాసన

రెమి టూత్ పేస్ట్ వాడడం మొదలుపెట్టిండి.
దాని విలువైన నురుగు దంతములను బాగుగా
శుభ్రపరుచును. దానికి కమ్మని వాసన గలదు.
వాడిన తరువాత చాలాసేపు ఈ వాసన నోటి
నంటి పెట్టుకొనివుండును.

రెమి ప్రొడక్ట్స్, ఇండియాలో తయారు

R. P. 934.1

గమి హాస్యనాటకం—ప్రతి శుక్రవారం రేడియో నెలకు 41.75 మీటర్లు
మీద సా|| 6-30 నుండి 6-45 గంటలవరకు వివరించి.

న్యూ థిర్టీ లేఖ

(7-వ పేజీ తరువాయి)

కొద్ది ధనం వెచ్చిస్తున్నారన్నమాట.

శ్రీ శ్రీమన్నారాయణ్ ప్రణాళికా సంఘ
సభ్యుడు. “గాంధీజీ అభివృద్ధి ప్రణాళిక” అన్న
గ్రంథం ప్రచురించి ఆయన ప్రప్రథమంగా
వెలుగులోకి వచ్చారు. ఒకప్పుడు మధ్యనిషేధ
సంఘ అధ్యక్షుడు కావటంవల్ల ఆ సంఘ సూచన
లను అమలుచేసేందుకని ఆయన కొయశక్తురై
ప్రయత్నిస్తున్నారు

భారీ పరిశ్రమలకు పూతం ఇచ్చే మూడవ పంచ
వర్ష ప్రణాళికమీద, ప్రణాళికాసంఘ సభ్యుడుగా ఆయన
సంతకం చెయ్యాలి. లోగడనే చెప్పినట్లుగా, ఆయన
నేమా గాంధీయ పథంలో తమ ప్రతిష్ఠను పెంపు
కున్నారు. 1942 జూన్ 6 వ తేదీ మహాత్మా
గాంధీజీ శ్రీ లాయీ ఫిషర్స్ మధ్య దీగున విభంగా
సంభాషణ సాగింది.

“స్వతంత్ర భారతదేశంలో ఏం జరుగుతోంది”
అని నేనడిగాను (ఫిషర్).

“కర్తవ్య బల బాహుల్యాన్ని అభివృద్ధి చేసే
దుకు మీరే చెయ్యబోతున్నారు ?”

“ఏముంది ? కర్తవ్యం భూమి తీసుకోవచ్చు.
“ఆ విషయం మేం వారికి చెప్పక్కర్లేదు. వాళ్లు
తీసుకోంటే తీసుకోవచ్చు.” అన్నారాయన.

“అయితే భూస్వాములకు, తగిన ప్రతిఫలం
ముట్టచెప్తారా ?”

“లేదు” అన్నారాయన చిరునవ్వుతో “అర్థిక
మైన ఇబ్బందుల దృష్ట్యా అది అసాధ్యం.
చూడండి ! అక్షాధికార్లతో మైత్రి, వారిపట్ల
కృతజ్ఞత, ఇలాంటి విషయాలు చెప్పేందుకు ఏమీ
అడ్డురావు. ప్రతిగ్రామం స్వయంపాలక వ్యవస్థ
అవుతుంది” అన్నారాయన.

“అయితే ఈ విధానం సోవియట్ వద్దకి
చాలా దగ్గరగా ఉందే ?”

“ఉండేమో నాకు తెలియదు.” “అయినా సరే
లేదు.” అన్నారు గాంధీజీ.

గాంధీజీ, 1941 లోను ఆ తరువాత 1945
లోను గూడా, తమ నిర్మాణాత్మక పథకం సంద
ర్భంలో, భారతీయ పెట్టుబడిదారులను హెచ్చు
రిస్తూ ఇలా వ్రాశారు :

భాగ్యవంతులకు, అన్నానికి వోమకోవి వేలాది
బీద బిక్కికి మధ్య ఉన్న అంతరం మాసిపోవంత
కాలం అపొసాయుత ప్రభుత్వ మనేది అవం
భవం. న్యూఢిల్లీ మహాసభలో ఉండే భాగ్య
వంతులకు, ఆ ప్రక్కనే మురికివాడలో ఉండే
వేలాది బీద కార్మికులకు ఉన్న అంతరం సర్వ
మానవ నమానత్వం పొందబోయే స్వతంత్ర
భారతదేశంలో ఒక్కరోజు కూడా ఉండదు.
సర్వమానవసంక్షేమనిగిగా భాగ్యవంతులు తమ
ధనాన్ని, అధికారాన్ని ఒచ్చిపెట్టగా వదులుకుంటే తప్ప
రక్షింపతలతో కూడిన విప్లవం ఏదో ఒక్కరోజున
తప్పదు.”

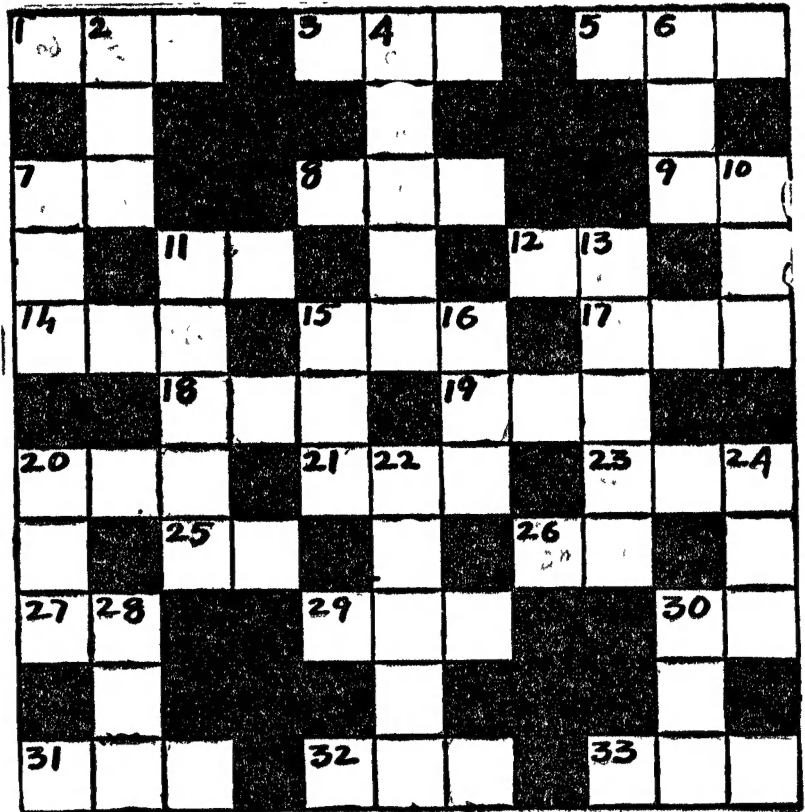
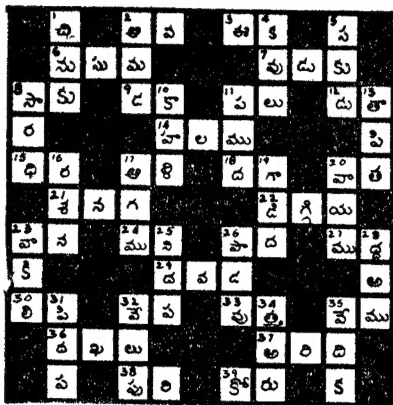

గళ్ళనుడి కట్టు-60

అడ్డం

1. అంజన తాత్పర్యం మొదటి గవర్నర్
2. -కంటి కట్టి ఏది?
3. పుస్తకంలో అయ్యా!
4. వ్రాతలో విధమా?
5. ఎక్కువే
6. తిరుగబడిన, పాదుకలో చెట్టుకు నెంబంబించి నది.
7. పక్క ఇదే మిరి!
8. అగని వానిలో భాతువులు దొరుకుతాయా?
9. ఈ సంవత్సరం జరిగిన తేక్కలు దీనివే.
10. వారికి తగని వారిలో ఇల్లాలు
11. గీత జారుతుందనగా రాజా ఈనాముగా ఇచ్చిన భూమి
12. కరిదిమముల మధ్య అనంతవూరు జిల్లాలో ఒక పూరు.
13. రాత్రి
14. వారు వచ్చినా మంచం అల్లండి!
15. మర కదలించోట సిక్తమై నది మూచించేదేనా?
16. పైకామా తగిలించే అల్పాక్షిక్తదే
17. తల్లెడిందులుగాదున్నది భూమి
18. చర్మము
19. ద్వార మట్టిపాతముందుభాగంలో ఉంటుంది.

59-వ గళ్ళనుడికట్టుతు జవాబు

20. గరువమే అనుకోండి, కాని రుచి ఒక విధంగా ఉంటుంది!
21. తెన్నుముందు వస్తూఉండేది
22. వరకు!
23. పొడవు.
24. అనుకాయ కరువు, తర్వాత ఏది?
25. గరువమే అనుకోండి, కాని రుచి ఒక విధంగా ఉంటుంది!
26. తెన్నుముందు వస్తూఉండేది
27. వరకు!
28. పొడవు.
29. అనుకాయ కరువు, తర్వాత ఏది?
30. వారి తరువాత చిగురే!
31. వన్నెందు జడలను తిలకించండి
32. తిరుదనములోనే, అదే!

నిలువు

2. నేల కడుము కేక విశేషము.
4. ఒకటికొక బిందు పూర్ణానుస్మారాలు కలవాడు!
6. ఉన్నది?
7. వర్షతరాజు కుమార్తె
10. వ్యవసాయం చేసేమనిషి
11. వెలుగు చెయ్యగా కలవాడు.
13. సత్యాసత్యాలు
15. సరిగమంలో గొప్పకనం ఉంది!
16. మిగడ రూపమేనా?
20. ఈకల నడుమ నలును!
22. నిలువగల రాళ్ళు కడుపులో కలవాడెవడు? కమ్మదుడేగా!

తెలుగు వారపత్రికలన్నిటిలో 'ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక' సర్క్యులేషన్ అత్యధికమైనది. ప్రకటనలను 'ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక'లో వేసి మీ వ్యాపారం అభివృద్ధి చేసుకొనండి. వివరాలకు అడ్వర్టైజ్ మెంట్ మేనేజర్ 'ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక' 7 తంబుచెట్టిపేధి, మద్రాసు-1 కి వ్రాయండి.

“తండ్రినిగాదు తల్లిని”

ఒక పాత తరహా మనిషి, తనకు ఎదురుగా వింత వేషం వేసి, సిగరెట్టు కాల్చుకుంటూ వయ్యారంగా నడిచివెళ్లే ఒక అమ్మాయిని చూచి-తన ప్రక్కన నిల్చుని ఉన్న బానితో “నాగరిక తంటా ఇప్పటివాళ్లు ఎంత పోకిరిల లాగ తయారవుతున్నారు. ఇప్పటి వేషాన్ని బట్టి ఆడో, మగో కూడ తెలుసుకోవడం కష్టం నుమా. ఆ పెళ్లివాడు అబ్బాయా అమ్మాయా.”

ప్రక్క మనిషి:-అది అమ్మయే. ఆమె నా కుమార్తె.

పొట్టి కథలు

పాత తరహా మనిషి:-
అలాంటి అమ్మాయిలకు మీరు తండ్రి అవుతారని నేను కలలో కూడ అనుకో లేదు.

ప్రక్క మనిషి:-నేను ఆ అమ్మాయికి తండ్రినిగాదు తల్లిని.

* * *

పెద్ద బాబాయి
ఒకానొక ఇంగ్లీష్ ఆవిడ,
క్రాంచి దేశ కు నర్సుని
యింట్లోని పనులను చూచు

కొనుటకు జీత ము న త
కుదుర్చుకుంది. యజమాన
రాలు బయటపనులు చూచ
కొని యింటికి వచ్చిన వెంటనే
“పిల్లలందరిచేత స్నానాలు
చేయించావా” అని అడిగింది.
బానిశా నర్సు “అందరిచేత
నరిగానే చేయించానుగాని,
ఎర్ర జుట్టు పెద్ద బాబాయి
మట్టుకు రెండు కొడితేగాని
స్నానం చేయలే” దని
చెప్పింది.

అన్నడు యజమాను
రాలు “ఓరి భగవంతుడా!
ఎర్రజుట్టు అతడు నా పెద్ద
బాబాయిగాడు. అతడే నా
భర్త” అని చెప్పింది.
ముద్రగడ్డి జానకిదేవి (గజవతివరం)

పైవారం నుంచి ప్రారంభం!

‘ఆదర్శాలు - ఆంతర్యాలు’

ఉగాది నవలల పోటీ విజయవతి నవల

26-7-61

సంచిక నుంచి మరొక నవల ప్రారంభం
వివరాలకు పైవారం సంచిక చూడండి

త్వరలో ప్రారంభం!

‘బియోపుల్స్’

బాలసాహితీ సీరియల్

కేశ శృంగారమునకు

తగిన

హేర్ ఆయిల్

ప్రతీ రోజూ శిరస్సునకు నూనె పూసి ఇవి కేటట్లు మర్చన చేయుటవల్ల భారతీయ పురుషుల కేశములు ఒత్తుగా పెరుగుటయు మరియు నలుపుగాను వుంటాయి.

నూనె భారాళంగా మొదలంట చేరుచుండుటవల్ల శిరోజములు ఒత్తుగా పెరుగుతాయి. అందుచేతనే పుట్టెయందుగల సహజసారమును హెచ్చించే విమిత్తం వాడే నూనెను ఎన్నుకొనుటకు మానవునికి చాలా ముఖ్యంశం.

టాటావారి హేర్ ఆయిల్స్ మీ శిరోజములకు పోషక సారముల విచ్చి, వాటిని ఒత్తుగా పెరుగుటకును, ఆరోగ్యముగా నుండుటకును సహాయ పడును. ఇవి కేశములకు ప్రకాశమునిచ్చి నున్నగా అణచివుంచుతాయి.

టాటావారి కోకోనట్ మరియు కేస్తర్ హేర్ ఆయిల్స్ మనోహరమైన పరిమళంగలవి. మూడు నెజులలో లభించుచున్నవి.

**టాటావారి
హేర్ ఆయిల్స్**

చెమటకాయలా?

అలస్యము చేయకండి...

జాన్సన్స్ ప్రిక్లీ హీట్ సోప్ మరియు పౌడరు
నేడే కొనండి!

పేరుగాంచిన యీ ద్వివిధ చికిత్సతో ఎంతో

త్వరితముగా, నిశ్చయముగా చెమటకాయల వలన
కలుగు అసౌఖ్యమును పోగొట్టుకోగలరు!

మొదట, అరోగ్యరక్షకమైన జాన్సన్స్ ప్రిక్లీ హీట్
సబ్బు వాడండి. అది చల్లదనమును,

ఉపశమనమును యిచ్చి నవోత్పాదమును
కలిగిస్తుంది. అది చెమటకాయల వలన కలుగు
అసౌఖ్యమునకు కారణమైన సూక్ష్మ రంధ్ర
ములు మూసుకొనిపోవుటను పోగొట్టుతుంది.

తరువాత, సౌమ్యమైన, గుణముకలిగించే
జాన్సన్స్ ప్రిక్లీ హీట్ పౌడరు వాడండి. అది
తేలికైన సువాసనగలది మరియు మిమ్మల్ని
కుండే ఎండగల రోజునైనా రోజంతా తాజాగా
మరియు హాయిగా ఉండేలా ఉంచుతుంది!

జాన్సన్ & జాన్సన్

